

فرایند نقشه‌خوانی

افرادی که با تولید ارتباط نزدیک دارند و وظیفه شان ساخت قطعات صنعتی است، باید با اطلاعات «نقشه‌خوانی صنعتی» آشنایی داشته باشند.

نقشه‌خوانی صنعتی مهارتی است که در آن سازنده به کمک اطلاعات روی نقشه، اعم از تصویر، علائم، اعداد، حروف و... می‌تواند از خواسته و نظر طراح مطلع شود و آنچه را در نقشه مدنظر است تولید کند. بنابراین سازنده برای ساخت هر قطعه‌ای نیازمند به استفاده از نقشه خواهد بود.

اغلب اوقات سازنده لازم است قطعاتی را که خودش می‌سازد کنترل کند تا مطمئن شود که آن قطعات با مشخصات درج شده در نقشه صنعتی مطابقت دارد یا خیر. بنابراین او ناگزیر است از نقشه استفاده کند. برای آن که او بتواند در این کار موفق شود به عوامل متفاوتی باید توجه داشته باشد. یکی از عوامل موفقیت در فرایند تولید، داشتن نقشه کار صحیح و اطلاعات لازم در مورد نحوه قرائت و درک اطلاعات از روی نقشه (نقشه‌خوانی) است.

نقشه قطعه کار

نقشه یک قطعه وقتی حاوی اطلاعات کامل باشد و از نظر شکل، اندازه، جنس قطعه، کیفیت سطح، تolerانس ها و... کامل باشد، سازنده با خواندن آن در مورد قطعه اطلاعات کاملی کسب می نماید و فرایند تولید خود را با موفقیت و صحت پشت سر می گذارد.

بنابراین ماشین کار باید با دقت نقشه قطعه کار و فرایند تولید آن را مطالعه نماید. در واقع او باید قطعه کار و فرایند تولید آن را کاملاً بشناسد.

خواندن نقشه

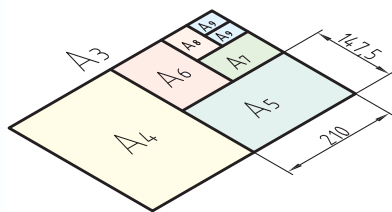
منظور از خواندن نقشه یک قطعه تعیین مراحل مختلف ساخت (روش تولید) آن قطعه و رعایت ترتیب آن است. نقشه همیشه باید مشخصات جسم را به طور کامل به سازنده معرفی کند.

نحوه خواندن یک نقشه معمولاً به ترتیب زیر

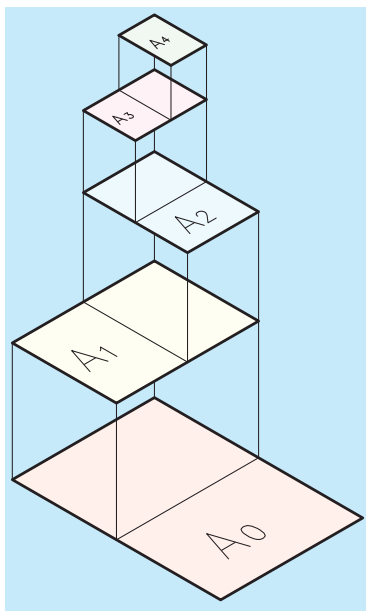
است:

- ۱- بررسی مندرجات جدول، خصوصیات ساخت، اندازه ها و...؛
- ۲- تجسم شکل و درک کامل مفهوم علامت های اختصاری موجود در تصاویر؛
- ۳- پیدا کردن کلیه اندازه ها، مبناها، تolerانس ها و... هنگام ساختن قطعه از روی نقشه آن، سریع خواندن نقشه عامل مؤثری است و سازنده موفق فردی است که عملاً با یک نظر اجمالی، چگونگی شکل قطعه را از روی نقشه دریابد. البته این مهارت (سریع خواندن نقشه) اکتسابی است و به مرور حاصل می شود.

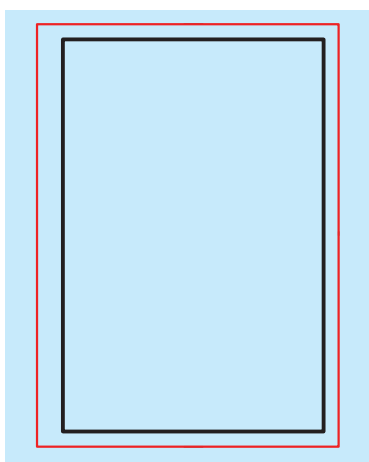

شکل ۱-۱۶

شکل ۱-۱۷ روش به دست آوردن کاغذهای استاندارد از کاغذ مبنا A0

شکل ۱-۱۸ حاشیه کاغذ

بنابراین برای به دست آوردن کاغذهای A1 می‌توانیم A0 را به دو قسمت مساوی (از طول) تقسیم کنیم، و برای به دست آوردن اندازه‌های کاغذهای A2 و A3 و A4 نیز به همین ترتیب عمل می‌کنیم (شکل ۱-۱۶).

بدین ترتیب به یک قاعده کلی دست می‌یابیم که هر کاغذ کوچک‌تر، از نصف کردن طول کاغذ بزرگ‌تر خود به دست می‌آید (شکل ۱-۱۷).

اندازه اصلی کاغذها در گروه A در جدول ۲ - ۱ ارائه شده است.

البته در کارهای مقدماتی، بیشترین مصرف را کاغذ A4 (297×210 میلی‌متر) خواهد داشت. برای افزایش تنوع در کار، اندازه‌های استانداردهای دیگری نیز برای کاغذ وجود دارد که از ذکر آنها خودداری می‌کنیم.

جدول ۲-۱ اندازه‌های کاغذ

نشانه	مشخصات فنی	کاربرد
A0	1189 × 841	نقشه‌کشی
A1	841 × 594	نقشه‌کشی
A2	594 × 420	نقشه‌کشی
A3	420 × 297	نقشه‌کشی
A4	297 × 210	نقشه‌کشی
A5	210 × 148	نقشه‌کشی
A6	148 × 105	کارت پستال
A7	105 × 74	کارت شناسایی

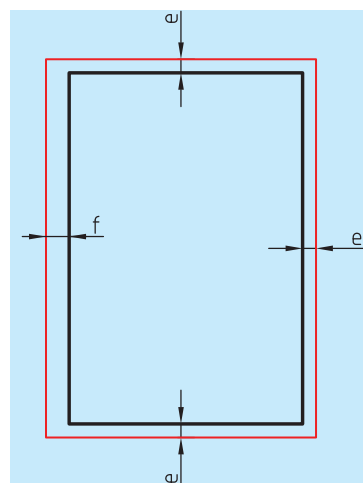
۱-۳ کادر

پیش از ترسیم نقشه، باید حاشیه کاغذ خط‌کشی شود و فضای لازم برای نقشه‌کشی معین گردد. محدوده خط‌کشی را کادر می‌نامند. (شکل ۱-۱۸) فاصله خطوط کادر تا لبه کاغذ به اندازه کاغذ بستگی دارد. جدول ۳-۱ مقدار آن را از

طرفین نشان می‌دهد. اندازه "f" برای منگنه و کلاسه کردن است و اگر این کار لازم نباشد، همه لبه‌ها برابر با "e" خواهند بود (شکل ۱۹-۱).

جدول ۱-۳ مقادیر e و f

e	f	کاغذ فاصله
۲۰	۲۰	A0
۲۰	۲۰	A1
۱۰	۲۰	A2
۱۰	۲۰	A3
۱۰	۲۰	A4

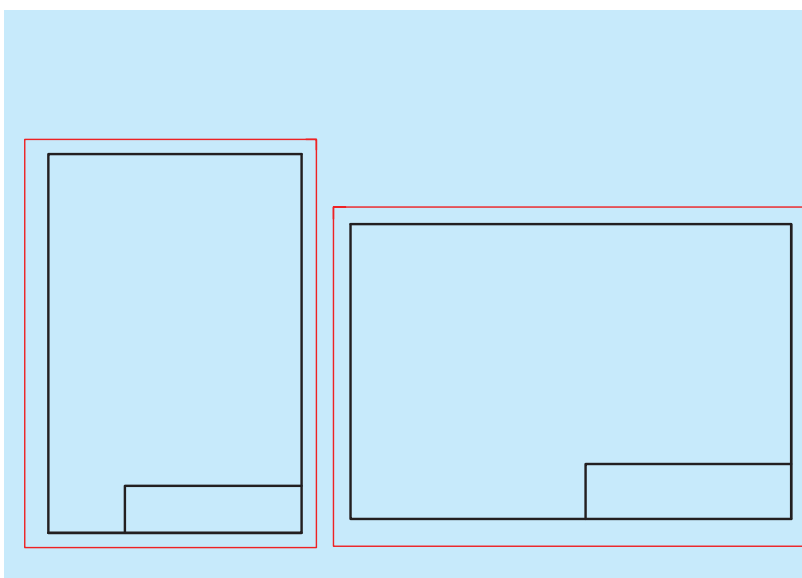

شکل ۱۹-۱

۱-۴ جدول

بسیاری از اطلاعات مربوط به نقشه را نمی‌توان روی خود نقشه ارائه کرد، پس باید آن‌ها را در جایی مناسب نوشت. چنین جایی همان جدول مربوط به نقشه است. اما با توجه به گوناگونی اطلاعات، مشاغل و حرفه‌ها، نمی‌توان جدول کامل و یکسان را برای همه پیشنهاد کرد. و هر کارخانه یا سازنده با توجه به نیازهای خود، جدول را طراحی و ترسیم می‌کند (شکل ۲۰-۱).

جایگاه جدول معمولاً در قسمت پایین سمت راست کاغذ و چسبیده به کادر است که در شکل ۲۱-۱ در جایگاه جدول در کاغذ افقی و عمودی مشخص شده است.

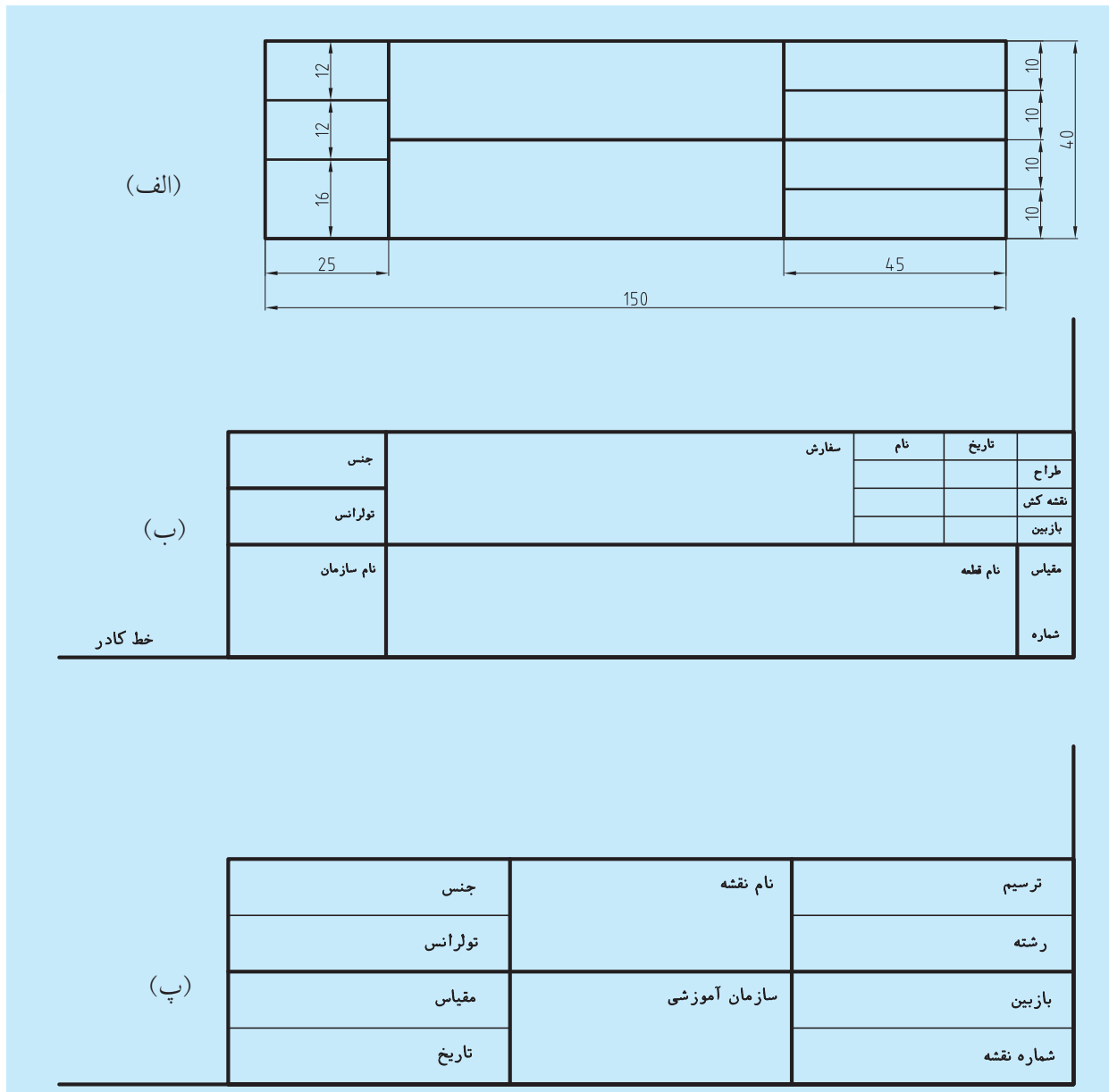

شکل ۲۱-۱

شکل ۲۰-۱

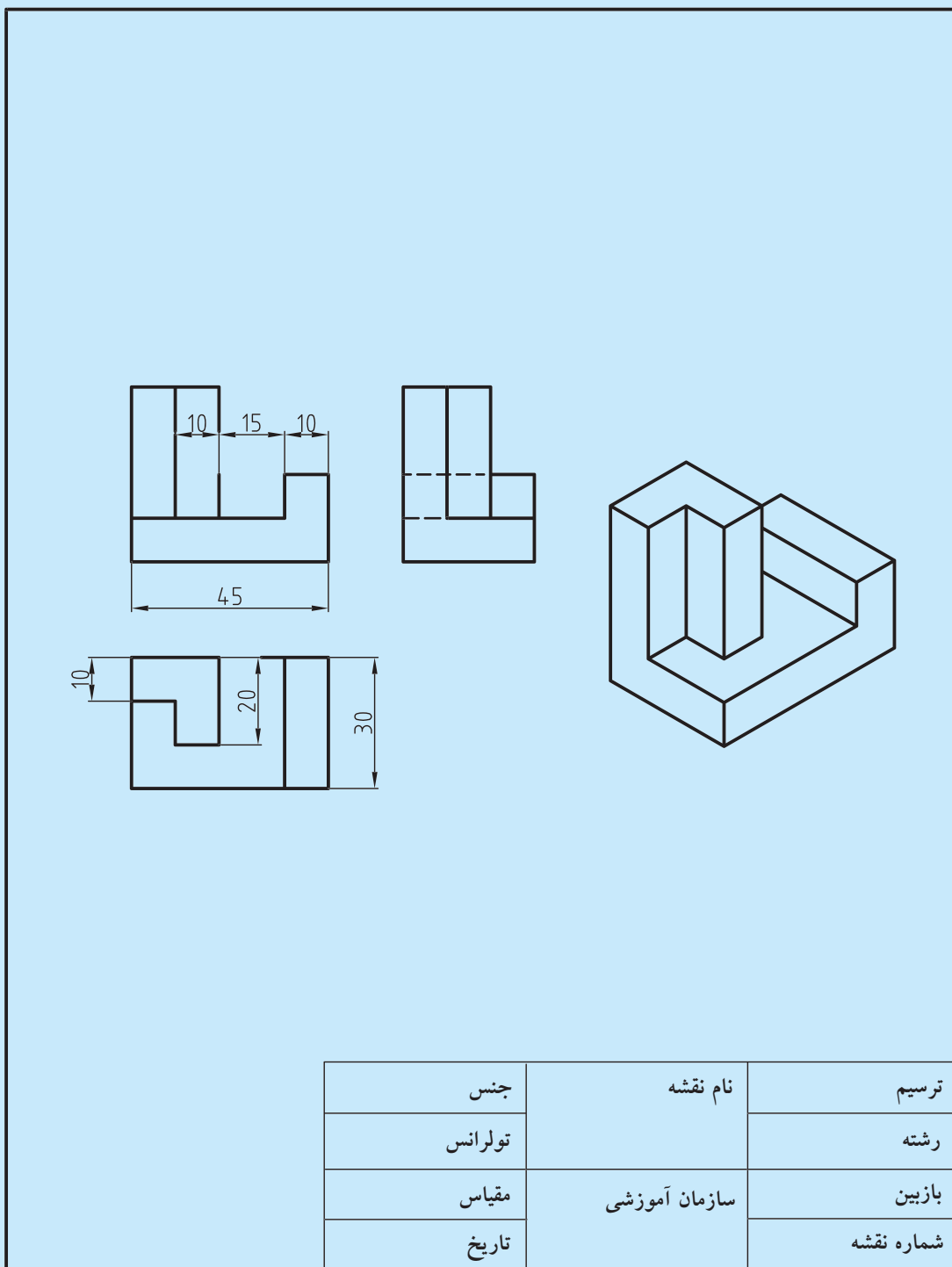
در شکل ۲۲-۱ نمونه‌هایی از جدول‌هایی که برای کارهای نقشه‌کشی مناسب است، نشان داده شده است. اندازه‌های پیشنهادی برای جدول ۴۰×۱۵۰ است. جدول همواره اندازه ثابتی دارد و به اندازه کاغذ ربطی ندارد.

شکل ۲۲-۱ انواع جدول مشخصات

برخی از عناصر رایج در جدول‌ها عبارت است از:
 طراح - نقشه کش - بازبین کننده - تصویب کننده - مقیاس - تاریخ - جنس -
 تولرانس - نام قطعه - شماره قطعه - نام سازمان مربوطه - سفارش دهنده و...

به نمونه‌ای از نقشه صنعتی که در آن از کادر و جدول استفاده شده است، توجه کنید (شکل ۲۳-۱).

شکل ۲۳-۱

۵-۱ آشنایی با انواع خطوط و کاربرد آنها

طبق استاندارد ISO نسبت ضخامت هر خط نسبت به خط بعدی برابر $\sqrt{2}$ است؛ یعنی:

$$\frac{\text{مقدار ضخامت خط متوسط}}{\text{مقدار ضخامت خط نازک}} = \sqrt{2}$$

2	
1,4	
1	
0,7	
0,5	
0,35	
0,25	
0,18	
0,13	

مهم‌ترین عامل در ایجاد یک نقشه خط است. بنابراین می‌توان گفت که بنیان و پایه رسم فنی خط است. در ترسیم نقشه‌ها خطوط با ضخامت‌های مختلف و اشکال گوناگون و هر یک با کاربردی خاص به کار گرفته می‌شوند.

استاندارد، انواع خط و کاربرد هر یک را با دقت و روشنی مشخص کرده است. استاندارد، خط را در ۹ پهنای معرفی کرده که پهن‌ترین آنها به ضخامت ۲ میلی‌متر و نازک‌ترین آنها ۰/۱۳ میلی‌متر است. آنها ۷ گروه خطی را تشکیل می‌دهند که در جدول زیر این گروه‌های خطی با توجه به کاغذ مورد استفاده در نقشه‌کشی ارائه شده است و همان‌گونه که ملاحظه می‌کنید هر گروه خط، دارای یک خط اصلی یا پهن، یک خط میانه (متوسط) و یک خط نازک است (جدول ۴-۱).

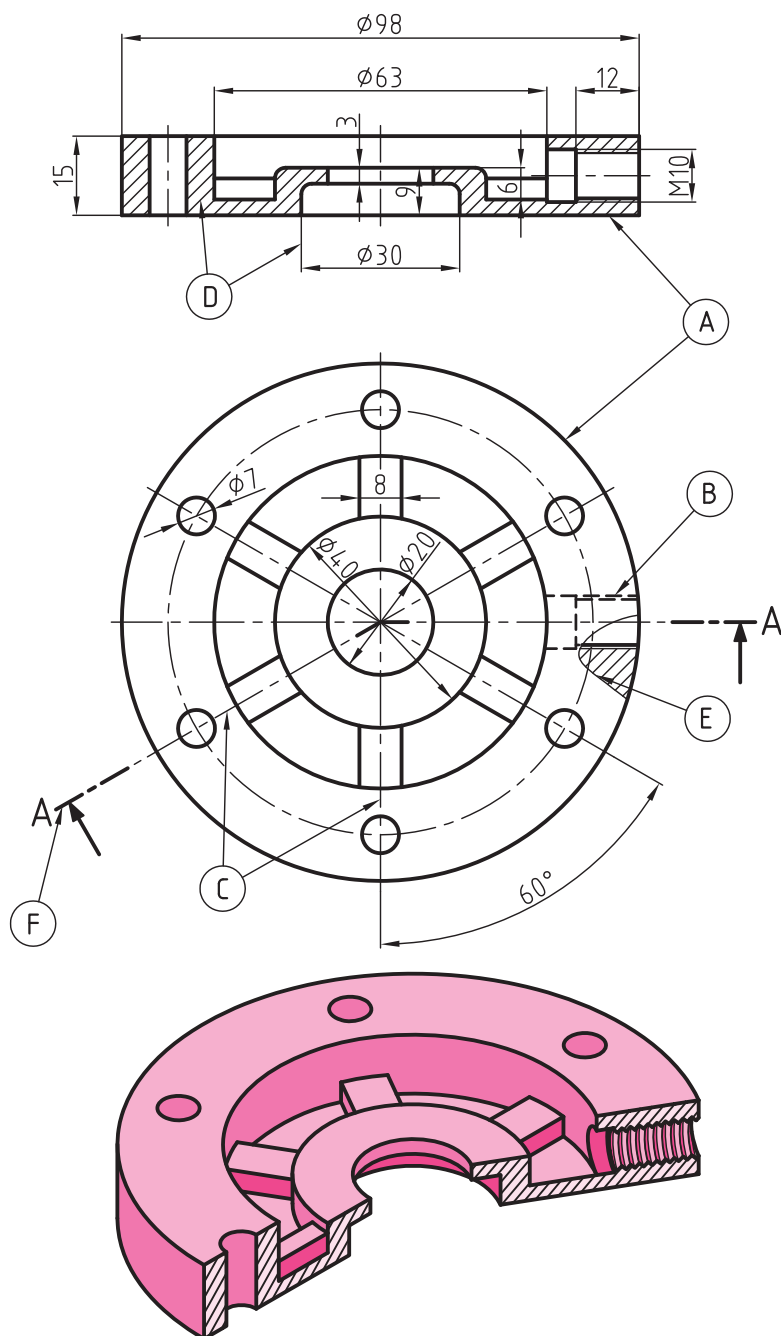
برای مثال گروه چهارم خط‌های استاندارد ISO دارای سه پهنای ۰/۷ (خط اصلی یا سرگروه) و ۰/۵ (خط میانه) و ۰/۳۵ (خط نازک) است، بنابراین معلوم می‌شود هر خط نسبت به خط قبلی خود به نسبت $\sqrt{2}$ برابر، نازک‌تر است، و زمانی که پهنای خط اصلی با توجه به اندازه کاغذ معین شد، مشخصات دیگر نقشه نیز تعیین می‌شود (مثل بلندی اعداد، حروف و غیره)

جدول ۴-۱ گروه خط‌ها و اندازه کاغذ

خط نازک	خط میانه	خط اصلی	گروه خط	مناسب برای کاغذ
1	1.4	2	2	بسیار بزرگ
0.7	1	1.4	1.4	بزرگ 2A ₀
0.5	0.7	1	1	A ₀
0.35	0.5	0.7	0.7	A ₁ (A ₀)
0.25	0.35	0.5	0.5	A ₃ , A ₂ , (A ₁)
0.18	0.25	0.35	0.35	A ₄ , A ₃ , (A ₂)
0.13	0.18	0.25	0.25	A ₄ , A ₅

◀ کاربرد خط در نقشه:

با آن که پهنای خط در یک گروه به سه مورد محدود می‌شود، ولی استفاده از آن‌ها در نقشه‌ها گوناگون است. به شکل ۱-۲۴ توجه کنید. در این شکل، حالات مختلفی از کاربرد خط معرفی شده است. برخی از خط‌ها با حروف مشخص شده‌اند که برای آن‌ها در جدول شماره ۵-۱ توضیح داده شده است. ضمناً در کنار جدول با مثال‌های واضح دیگری این امر مشخص‌تر شده است.

شکل ۱-۲۴

ابوالوفا بوزجانی

ابوالوفا محمد بن یحیی بن اسماعیل ابن عباس بوزجانی، مشهور به حاسب (متولد ۳۲۸ هجری قمری در روستای بوزجان خراسان، وفات ۳۸۷ هجری قمری در بغداد)، ریاضی‌دان و ستاره‌شناس برجسته ایرانی منشأ نوآوری‌ها و پژوهش‌های زیادی به ویژه در هندسه و ریاضیات و نجوم بوده است.

از جمله آثار او می‌توان:

المجسطی (درباره ریاضی و هیئت)،

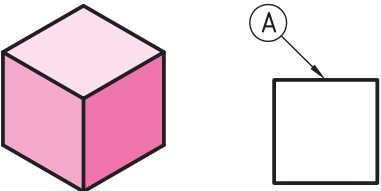

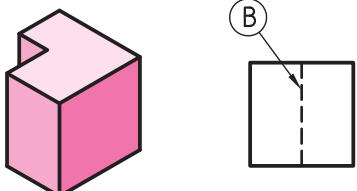
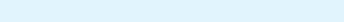
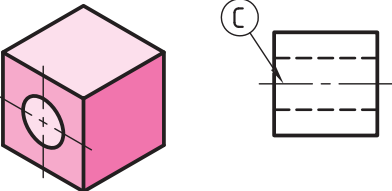
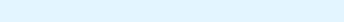
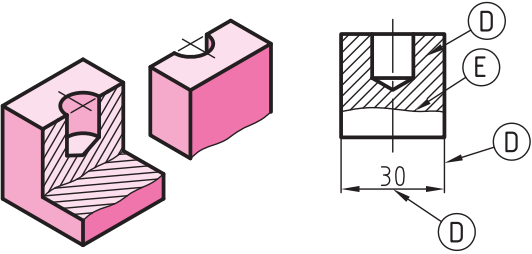
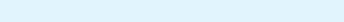

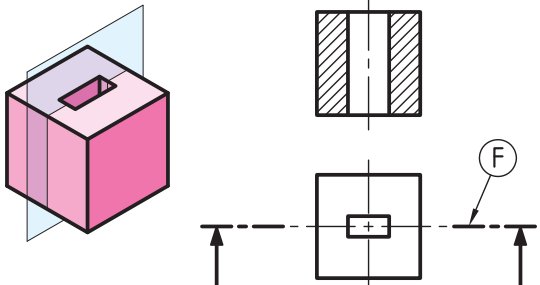

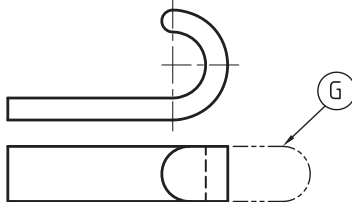

استفاده از هندسه

استفاده از حساب

تفسیر کتاب خوارزمی در جبر و مقابله و ... را نام برد.

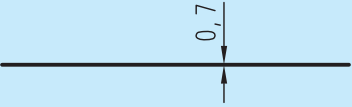
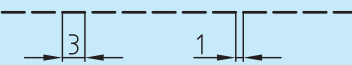
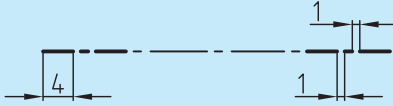
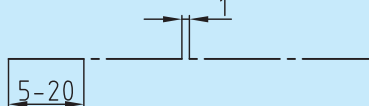
جدول ۱-۵

		کاربرد خط	نام و شکل خط	
	A	لبه‌های جسم، خطوط بیرونی تصویر	خط اصلی یا خط دید	خط ضخیم
				
	B	برای نمایش لبه‌های داخلی یا پشت جسم	خط چین یا خط ندید	خط میانه
				
	C	نمایش محور	خط محور	خط نازک
				
	D	خطوط اندازه، هاشور، خطوط کمکی	خط نازک	خط نازک
				
		E	شکستگی تصاویر با طول زیاد و محدوده برش موضعی	
				
	F	نمایش مسیر برش	خط محور ضخیم نازک	خط ضخیم نازک
				
	G	نمایش قسمت‌های تغییر شکل‌یافته یا تغییر وضعیت داده‌شده	خط و دو نقطه	خط نازک
				

◀ ترسیم درست خط در نقشه

ترسیم هر خط با توجه به نوع کاربرد آن باید با حوصله و دقت و ابزار مناسب صورت گیرد. چگونگی ترسیم هر یک از خطوط موجود در جدول ۱-۶ نشان داده شده است. گروه خطی انتخابی، $0,7$ است. با نگاه دقیق به جدول مشاهده می‌کنید که دقت در ترسیم خطوط، یک اصل انکارناپذیر است، بنابراین باید با دقت و تمرین کافی انواع خطوط را مطابق جدول ارائه شده، به درستی ترسیم کرد. در غیر این صورت نقشه ترسیمی، با استاندارد مطابق نخواهد بود.

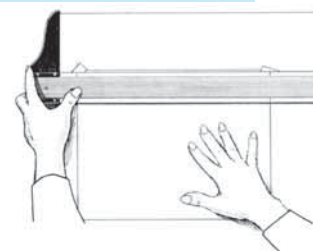
جدول ۱-۶

مشخصات ترسیم	ضخامت	
	0,7	خط اصلی
	0,5	خط چین یا خط ندید
	0,5-0,35	خط مسیر برشی
	0,35	خط تقارن یا خط محور

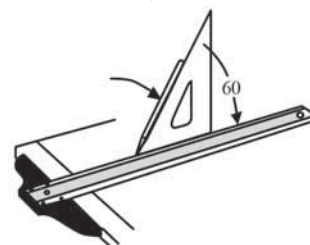
برای ترسیم بهتر و درست تر خطوط، لازم است به چند نکته دیگر هم توجه کنیم:

فشار دست را کنترل کنید، به گونه‌ای که خط همواره رنگ و پهنای یکسان خود را حفظ کند (شکل ۲۵-۱).

خط افقی از چپ به راست و به کمک خط کش T کشیده می‌شود. در این حال باید سر T دقیقاً به لبه سمت چپ تخته‌رسم، یعنی لبه مبنا متکی باشد. سر T و خود آن توسط دست چپ کنترل خواهد شد. مداد باید با زاویه‌ای در حدود 60° درجه و همواره متکی به ابزار حرکت کند (شکل ۲۶-۱).

شکل ۲۵-۱ رسم درست خط

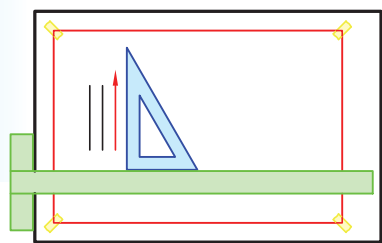

شکل ۲۶-۱ زاویه مناسب مداد

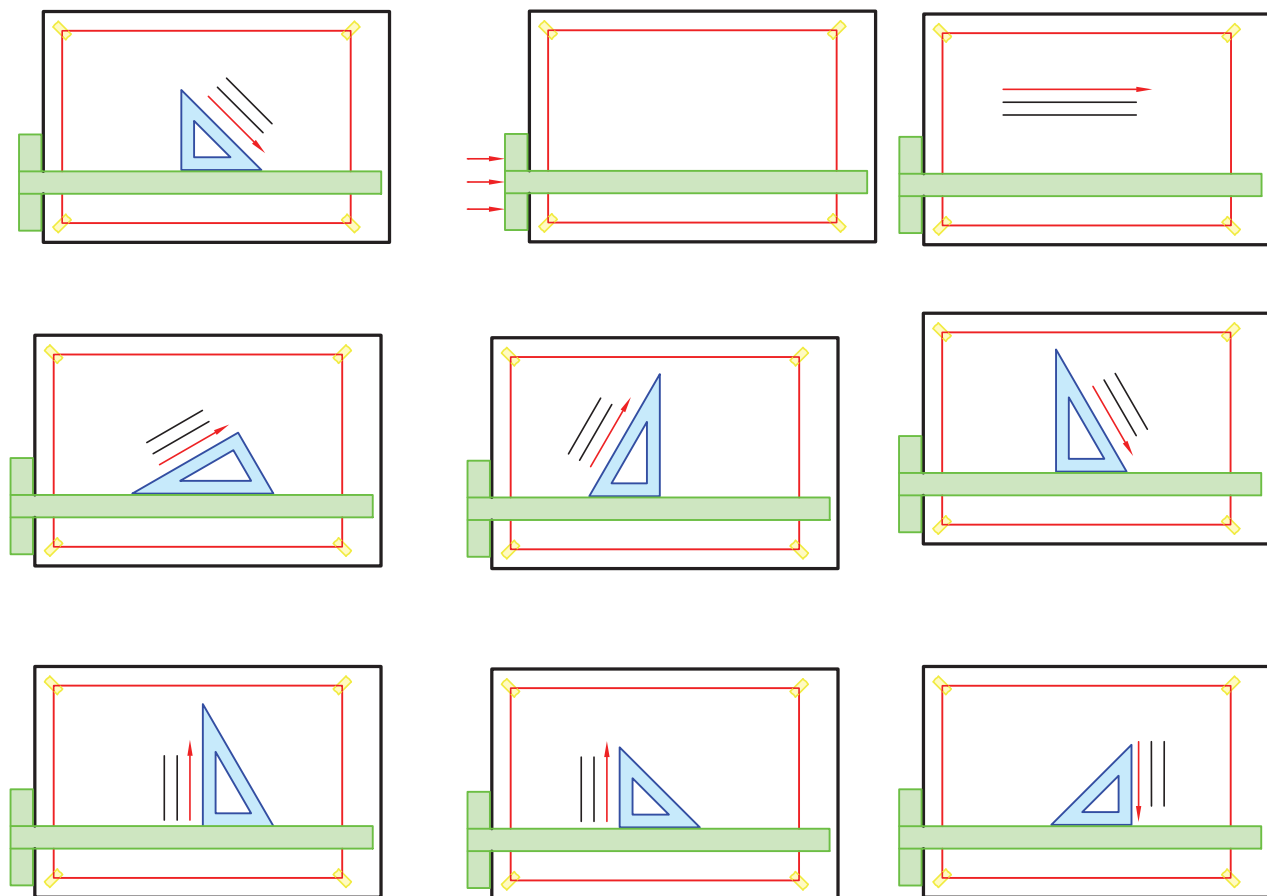
هر خط باید فقط در یک حرکت کشیده شود، و نباید آنرا به سمت جلو و عقب روی اثر قبلی کشید!

خط عمودی از پایین به بالا، و به کمک گونیا متکی بر T ترسیم می‌شود (شکل ۱-۲۷).

به کمک T و هریک از گونیاها می‌توان خطوطی با زوایای مختلف ترسیم کرد. به جهت‌های درست ترسیم خطوط در شکل ۱-۲۸ دقت کنید.

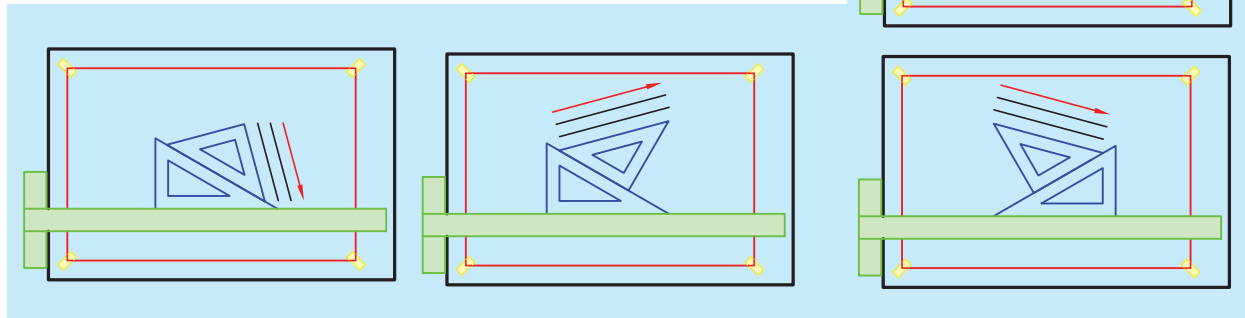

شکل ۱-۲۷

شکل ۱-۲۸

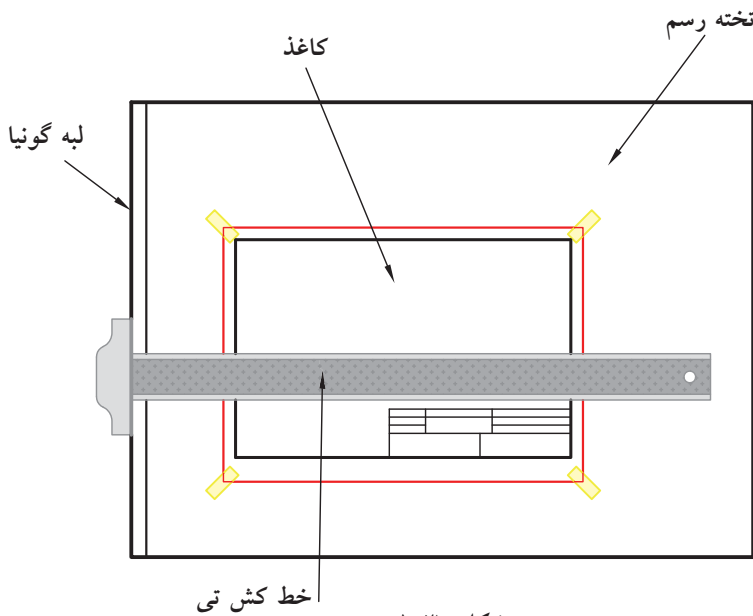
می‌توان به کمک T متکی بر لبه سمت چپ تخته‌رسم و استفاده از دو گونیا به‌طور هم‌زمان، خطوط با زاویه‌های متفاوت ترسیم کرد (شکل ۱-۲۹).

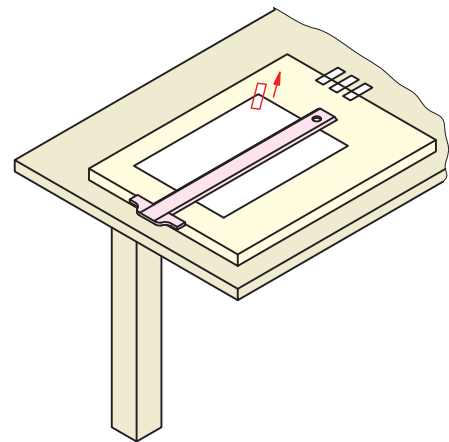
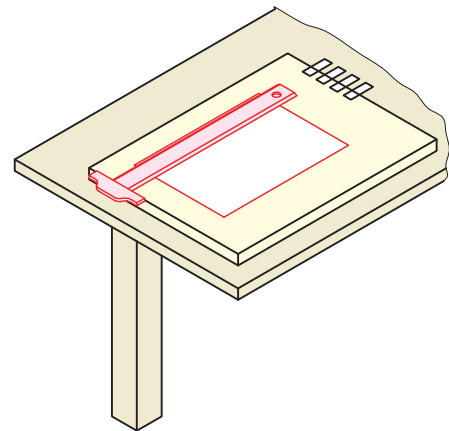
شکل ۱-۲۹

چسباندن کاغذ:

برای شروع کار ترسیم باید کاغذ به‌گونه‌ای مناسب روی تخته‌رسم چسبانده شود. شکل‌های ۱-۳۰ و ۱-۳۱ روش درست این کار را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۳۰

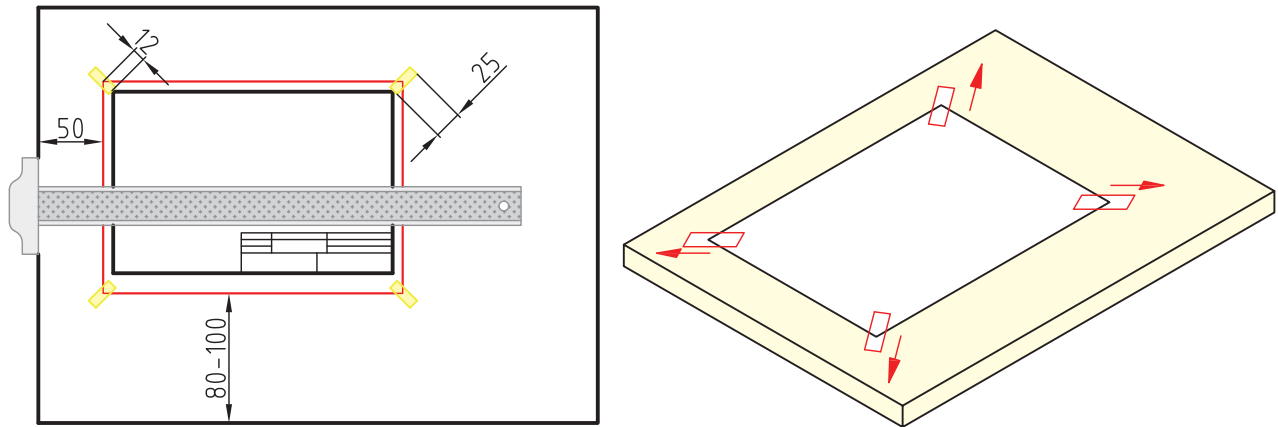
شکل ۱-۳۱

روش کار:

ابتدا چهار تکه چسب به‌طول ۲۰ الی ۲۵ میلی‌متر را آماده می‌کنیم. به کمک خط‌کش T موقعیت درست کاغذ را تنظیم می‌کنیم.

چسب را روی کاغذ می چسبانیم و سپس با کمی کشش به سمت بیرون، آن را به تخته وصل می کنیم.

باید کاغذ را طوری روی تخته یا میز قرار دهیم که فاصله آن از لبه پایینی تخته در حدود ۸۰ الی ۱۰۰ میلی متر و از سمت چپ در حدود ۵۰ میلی متر باشد (شکل ۱-۳۲).

شکل ۱-۳۲

نور

برای رسم نقشه، وجود نور کافی از اهمیت زیادی برخوردار است. نور باید از سمت چپ و کمی بالا بتابد. بهترین روشنایی، نور طبیعی روز است، ولی استفاده از چراغ نیز به بهبود شرایط ترسیم کمک می کند (شکل ۱-۳۳).

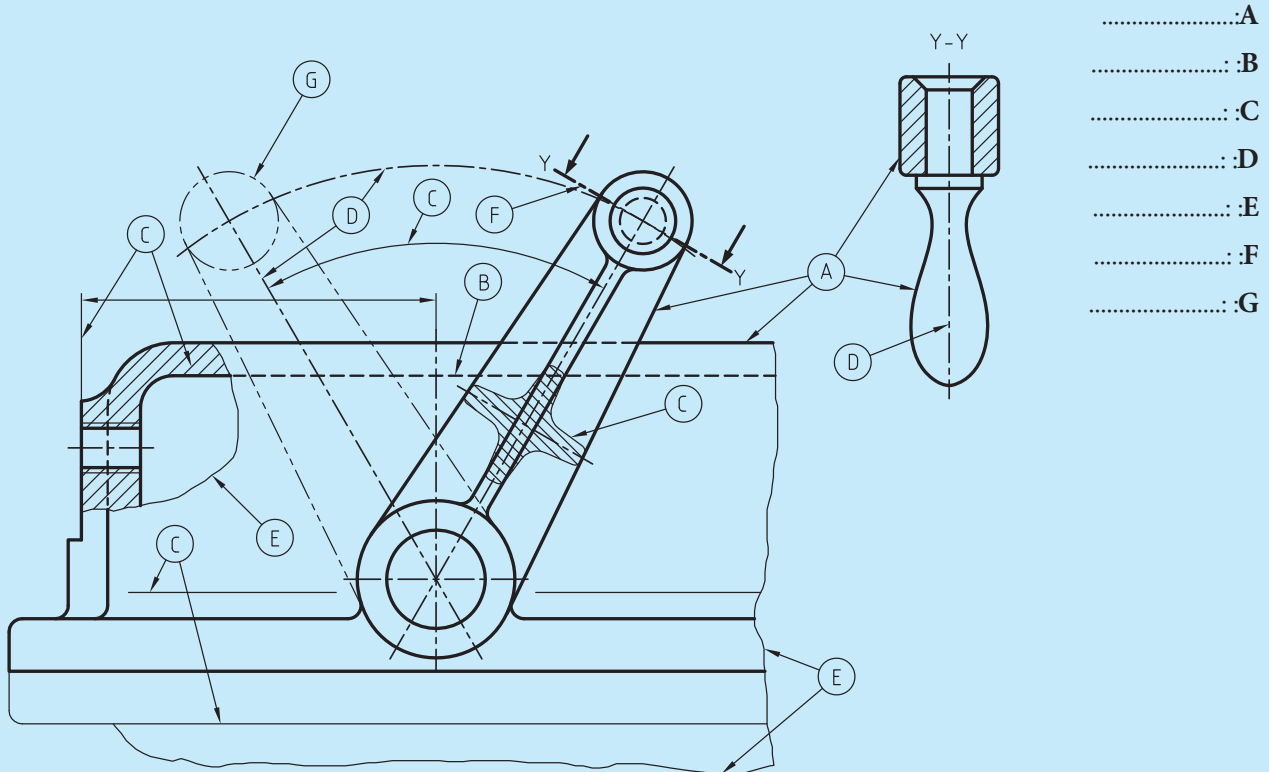
شکل ۱-۳۳ نور مصنوعی و جایگاه تابش آن

ارزشیابی پایانی

◀ نظری:

۱. نقشه را تعریف کنید و وظیفه آن را شرح دهید.
۲. آیا می‌توان گفت که خط نیز نوعی نقشه است؟ مثالی بزنید.
۳. اختصار سازمان جهانی استاندارد و عنوان کامل آن را بنویسید.
۴. عدم رعایت استاندارد، چه اشکالاتی را در نقشه به وجود می‌آورد؟
۵. در چه مواردی از مداد استفاده می‌شود؟
۶. دسته‌بندی مدادها چگونه است؟
۷. مداد اتود چگونه مدادی است؟ توضیح دهید.
۸. مداد تراش چیست و انواع آن را نام ببرید.
۹. پاک‌کن چیست؟
۱۰. در مورد گونیا و انواع آن توضیح دهید.
۱۱. پرگار چیست؟ و در هنگام کار با پرگار باید به چه نکاتی توجه کنیم؟
۱۲. ویژگی‌های تخته‌رسم و انواع آن را نام ببرید.
۱۳. در مورد خط‌کش تی و توانایی‌های آن توضیح دهید.
۱۴. شابلون چیست؟
۱۵. منحنی‌کش یا پیستوله را تعریف کنید.
۱۶. کاغذ چیست و کاغذ مناسب باید دارای چه شرایطی باشد؟
۱۷. انواع کاغذ را نام ببرید.
۱۸. اندازه کاغذ مبنا بر چه اساسی معین می‌شود؟
۱۹. اندازه‌های گروه کاغذ A را از A0 تا A5 بنویسید.

۲۰. چرا باید در ترسیمات خود از کادر استفاده کنیم؟
۲۱. نقش جدول در ترسیماتی که انجام می‌دهیم، چیست؟
۲۲. حداقل ده مورد از مواردی که در بیشتر جدول‌ها به آن اشاره می‌شود را نام ببرید.
۲۳. برای ترسیم بهتر و درست باید به چه نکاتی توجه کنیم؟ (حداقل ۴ مورد)
۲۴. مهم‌ترین عامل در ایجاد یک نقشه چیست؟ چرا؟
۲۵. خط در چند پهنا موجود است؟ آن‌ها کدام‌اند؟
۲۶. نسبت پهنای یک خط به خط قبلی و بعدی آن چگونه است؟
۲۷. انواع خطوط به‌کار گرفته شده در نقشه‌کشی را نام ببرید و کاربرد هر یک را بنویسید.
۲۸. توانایی‌های خط‌کش تی و گونیا را شرح دهید.
۲۹. روش کار و نکات مهم در زمینه چسباندن کاغذ روی تخته‌رسم را بیان کنید.
۳۰. نقش نور در ترسیمات چیست؟
۳۱. نام هر یک از خطوط مشخص شده در نقشه زیر را بنویسید.

اندازه گذاری خاص

.... نقشه یک قطعه کار هنگامی می‌تواند برای ساخت یا تولید آن قطعه به کار رود که علاوه برداشتن شکل کامل و گویا، مشخصات، جنس مواد و... کلیه اندازه‌های آن دقیقاً تعیین شده باشد.

از طرف دیگر کمبود هر اندازه‌ای در نقشه یا اندازه گذاری کامل، اما غیر اصولی و مغایر با روش تولید و کنترل آن، ساخت قطعه را با مشکل مواجه می‌کند. بنابراین طراحان بر اساس انتظاری که از قطعه دارند، باید اندازه‌های آن را برای سازندگان به طور دقیق، کامل و به روش استاندارد مشخص نمایند.

نظر به این که شکل هندسی و شرایط هر قطعه‌ای نسبت به قطعات دیگر، خاص و متفاوت است، در این فصل، بحث اندازه گذاری خاص را مطرح می‌کنیم تا با برخی از این نوع اندازه گذاری‌ها آشنا شوید.

بخش سوم

فصل 1

پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

- اندازه گذاری قسمت‌های مختلف یک قطعه را تشخیص دهد.
- علائم و نمادهای به کار رفته در اندازه‌های یک قطعه را معرفی کند.
- علائم و نمادهای به کار رفته بر روی نقشه قطعات را تفسیر کند.
- اندازه‌های خاص را بر روی یک نقشه توضیح دهد.

مقدمه

نقشه ها ، حاوی اندازه هایی هستند که سازنده و تولید کننده می تواند به کمک آن ها قطعه را طبق نقشه و اندازه های مندرج در آن بسازد و کنترل کند.

اندازه گذاری قطعات ، با توجه به روش تولید ، روش کنترل و عملکرد قطعه کار، در مجموعه ای که باید به کار گرفته شود ، با یکدیگر فرق دارند.

در این بخش قصد داریم با نحوه اندازه گذاری و خواندن اندازه ها از روی نقشه ها، خصوصاً اندازه گذاری قطعات صنعتی (مشابه برخی از نمونه های زیر) که فرم هندسی خاصی دارند، آشنا شویم . لذا این مبحث عنوان اندازه گذاری خاص ارائه شده است.

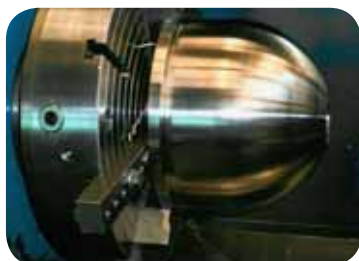
به شعاع و پخ های لبه حفره توجه کنید.

به شکل مخروطی و سطوح تخت روی بدنه استوانه ای قطعات توجه کنید.

به سطوح تخت چندوجهی (انتهای قطعه) و قسمت آجدار روی قطعه توجه کنید.

به سطح کروی روی قطعه ماشین کاری شده توجه کنید.

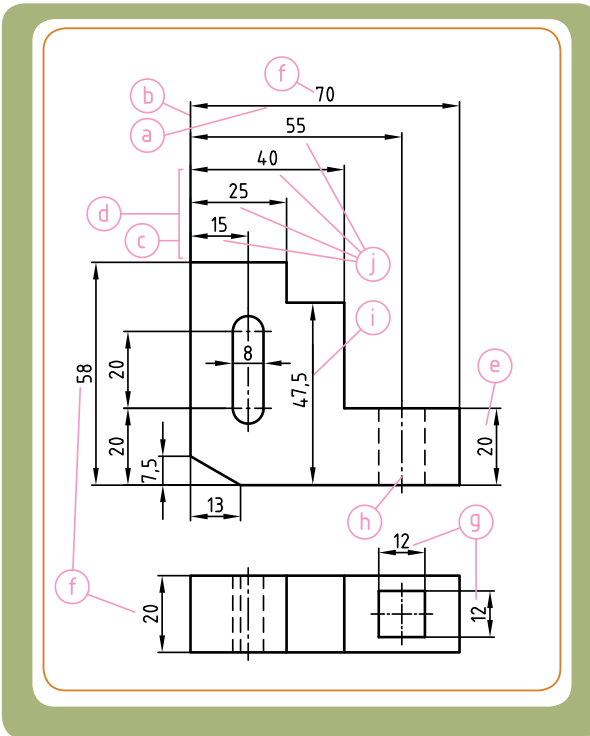

به سوراخ های فراوان روی قطعه استوانه ای شکل توجه کنید.

به تقارن حفره ها ، سوراخ ها و قوس های روی این قطعه عظیم توجه کنید .

یادآوری (چند نکته در مورد اندازه گذاری)

a خطوط اندازه با خط کامل نازک و در اندازه های طولی، به موازات طول مورد اندازه گذاری، ترسیم می شوند.
b خطوط مماس (خط کمکی) اندازه به صورت عمود بر طول اندازه گذاری با خط کامل نازک معرفی می شود.
c و **d** خطوط اندازه به فاصله حداقل $7/5 \text{ mm}$ از لبه های قطعه کار **c** و 7 mm از همدیگر **d** ترسیم می شوند.

e عدد اندازه، به گونه ای که از پایین و سمت چپ قابل خواندن باشد، در بالای خط اندازه و در امتداد آن نوشته می شود. هر اندازه، فقط یک بار - آن هم در نمایی که به بهترین شکل قابل درک باشد - درج می شود.

f طول کلی، عرض کلی و ارتفاع کلی قطعات اندازه اصلی (ابعاد اصلی) نامیده می شوند.

g زائده ها، شیارها، سوراخ و ... توسط اندازه های فرم معرفی می شوند. هر گاه چند نما موجود باشد، اندازه های فرم در نمایی ارائه می شود که به بهترین وجه قابل فهم باشد (مثل

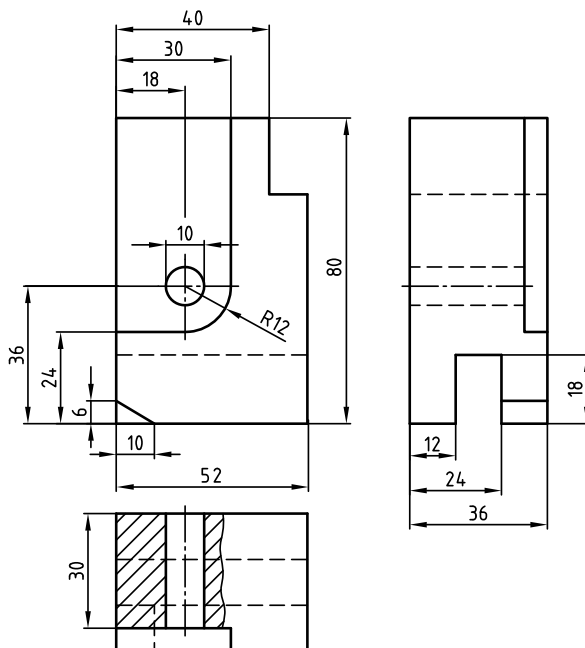
اندازه ۱۲ برای سوراخ چهاروجهی و اندازه های ۲۰ و ۸ برای سوراخ بیضی).

h موقعیت سوراخ ها، شیارها و ... توسط اندازه های موقعیت مشخص می شوند. (مثل اندازه ۲۰ برای تعیین موقعیت سوراخ بیضی شکل یا اندازه ۵۵ برای تعیین موقعیت محور سوراخ چهارگوش).

i در صورت نیاز، خطوط اندازه می تواند به لبه های قطعات (و نه به گوشه قطعات) تکیه داده شود.

j در جایی از نقشه که تعداد خطوط اندازه زیاد باشد، اعداد اندازه را در یک امتداد نمی نویسند.

نقشه خوانی

با توجه به سه تصویر مقابل به سوالات زیر پاسخ دهید:

۱- سه اندازه اصلی را با ترسیم دایره به دور آنها نشان دهید.

۲- عمق سوراخ ۱۰ چند میلی متر است؟

۳- در تصویر جانبی یک شیار به ارتفاع 18 mm وجود دارد؟ پهنای آن چند میلی متر است؟

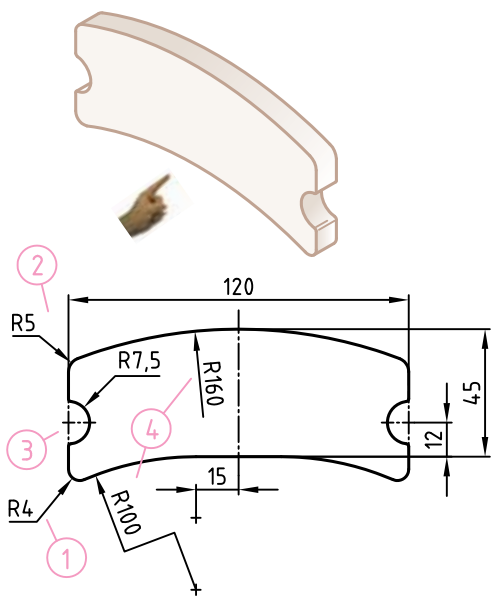
۴- دو اندازه ۳۶ و ۱۸ (در تصویر روبه رو) چه نامیده می شود؟

۵- $R12$ و قطر ۱۰ چه اندازه هایی هستند؟

۶- آیا تصویر افقی و جانبی به طور کامل ترسیم شده اند؟ در این صورت آنها را کامل کنید.

اندازه گیری شعاع ها

قطعاتی وجود دارند که داخل یا بیرون آن کمان هایی به صورت ناقص یا کامل ایجاد شده است .

۱) اندازه شعاع ها در همه حالات با گذاشتن حرف R و هم اندازه با عدد اندازه (قبل از عدد اندازه) مشخص می شوند .
۲) خط اندازه شعاع ، فقط یک نوک پیکان به سمت پیرامون قوس دارد .

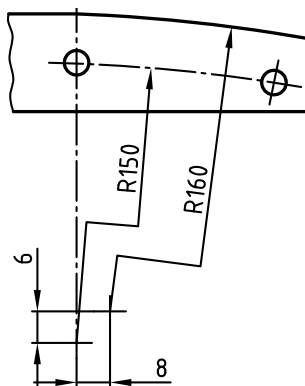
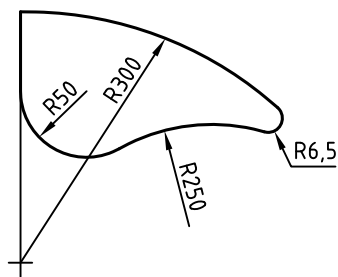
۳) هر گاه موقعیت مرکز قوس ها برای روش ساخت یا کنترل آن ها مورد نیاز باشد ، می توان آن ها را با تلاقی دو خط محور نشان داد .

۴) وقتی مرکز قوس مشخص نشده باشد ، خط اندازه مستقیماً مرکز قوس واقعی را نشان می دهد و یا در مواردی ، به دلیل محدودیت فضا ، به طور عمودی شکسته و کوتاه رسم می شود .

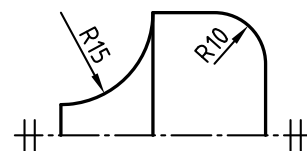
۵) چنانچه روی قطعه کار چند قوس با شعاع های مساوی وجود داشته باشد ، می توان همه آن ها را با یک عبارت معرفی نمود .

شعاع داده نشده R ۱ هستند .

سه نمونه نقشه:

در مورد این نقشه ها با معلم خود گفت و گو کنید .

اندازه گذاری کمان

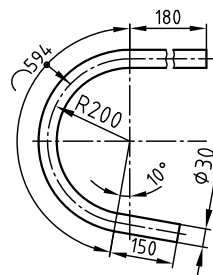
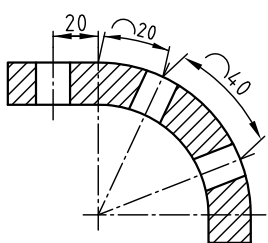

قطعاتی وجود دارند که قسمت‌های داخلی یا بیرونی آن‌ها دارای کمان‌ها و قوس‌هایی با گوشه‌های انحنادار است.

		<p>(الف) علامت \frown قبل از عدد، نشانه یک اندازه کمان است</p> <p>(ب) در نقشه‌های دستی علامت \frown را روی عدد اندازه رسم می‌کنند.</p>
		<p>(ب) در اندازه گذاری زاویه، خط اندازه هم مرکز - با نقطه مرکزی قوس 0 - بین دو ضلع زاویه نشان داده می‌شود.</p>
		<p>(ث) در صورت وجود شعاع‌های زیاد، می‌توان یک دایره کمکی ترسیم و خط‌های اندازه را به آن متصل کرد.</p>
		<p>(ت) در اندازه گذاری وتر، خط اندازه موازی وتر ترسیم می‌شود.</p> <p>(ج) اندازه کمان‌ها با گذاشتن قوس در بالای عدد اندازه نشان داده می‌شود. اگر $\alpha \leq 90^\circ$ باشد خط اندازه به صورت قوسی ترسیم می‌شود.</p> <p>(ح) اگر $\alpha > 90^\circ$ باشد خط کمکی اندازه به طرف مرکز قوس است. خط اشاره، قوس مورد نظر اندازه گذاری را نشان می‌دهد.</p>

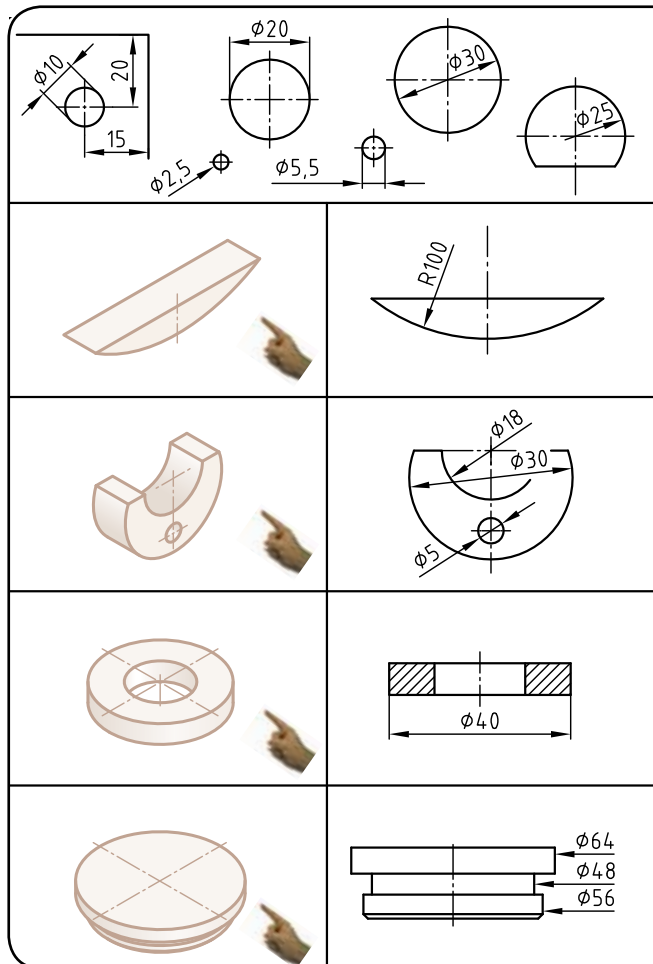
دو نمونه نقشه

در مورد این نقشه‌ها با معلم خود گفت و گو کنید.

اندازه گذاری قطرها

قطعاتی وجود دارد که داخل یا بیرون آن ها دارای برجستگی ها یا سوراخ هایی استوانه ای شکل است .

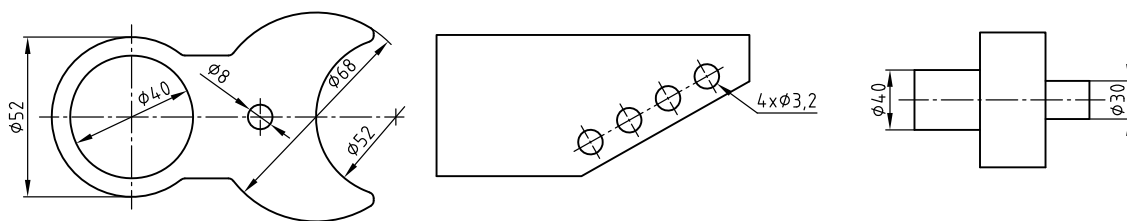
دایره ها دو خط محور (خط مرکز) عمود بر هم دارند که یکدیگر را در مرکز دایره قطع می کنند .
اندازه قطر با دو پیکان (سهمی) منتهی به پیرامون دایره با خطوط کمکی اندازه ترسیم می شود .
برای تمام قطر ها علامت \varnothing قبل از عدد اندازه قرار می گیرد . ارتفاع نماد \varnothing با عدد اندازه مطابقت دارد .

در قطعات استوانه ای و گرد به کمک نماد \varnothing و به همراه عدد اندازه می توان از کشیدن تصاویر دیگر صرف نظر کرد .

در صورت کمبود جا ، می توان خطوط اندازه نمایش قطر را با علامت پیکان بیرونی جایگزین کرد .

سه نمونه نقشه:

در مورد این نقشه ها با معلم خود گفت و گو کنید .

اندازه گذاری اجزای فرم دار یکسان

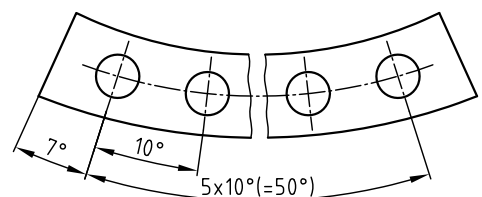
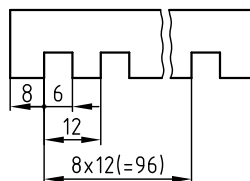
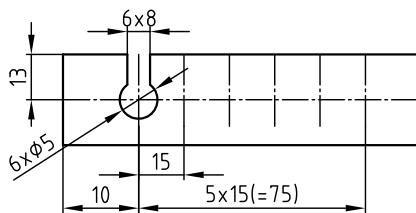
قطعاتی وجود دارد که بر روی آن ها تقسیمات مشابه ، به فاصله های مساوی، بر روی قطعه کار به صورت سوراخ یا شیار انجام گرفته است.

		<p>① قطعاتی که در فاصله های مساوی دارای سوراخ یا شکاف های مشابه هستند، ابتدا تعداد تقسیمات ، سپس فاصله تقسیم و نهایتاً طول کل تقسیم آن ها در پرانتز معرفی می شود .</p>
		<p>② شیار یا سوراخ های مشابه روی قطعه را می توان ابتدا با تعدادشان ، سپس با ذکر اندازه معرفی کرد . مثال : ۵ شکاف ، به عمق ۴ mm و به پهنای ۱۲ mm و ۵ سوراخ به قطر ۱۰ mm .</p>
		<p>③ اگر دو یا تعداد بیشتری سوراخ یا شکاف به طور منظم بر روی دایره خط محور سوراخ ها وجود داشته باشد ، بیان زاویه بین آن ها ضروری نیست .</p>
		<p>④ دایره ای فرضی را ، که سوراخ ها روی آن قرار می گیرند ، می توان متصل به تصویر یا در نمای دیگر ترسیم نمود و تعداد سوراخ ها را روی آن اندازه گذاری کرد .</p>

سه نمونه نقشه :

در مورد این نقشه ها با معلم خود گفت و گو کنید.

اندازه گذاری پخ ها

قطعاتی وجود دارد که برای امنیت در کار یا بهتر نصب شدن بر روی قطعات مجاور، به لبه آن ها پخ می زنند.

			<p>ابعاد پخ ها (بریدگی های مورب) را که زاویه آن ها 45° نباشد، باید با استفاده از خطوط اندازه و خطوط رابط کمکی نمایش داد.</p>
			<p>ابعاد پخ هایی که زاویه آن ها 45° باشد به شکل ساده و (به صورت $45^\circ \times$ عرض بریدگی پخ) نمایش می دهند.</p>
			<p>ابعاد پخ را (چه در نقشه مشخص شده باشد، چه نباشد)، می توان به کمک یک خط را تنها نمایش داد.</p>
<p>پخ در نقشه مشخص نیست</p>			
			<p>ابعاد خزینه های مخروطی با استفاده از قطر و زاویه خزینه و یا به کمک عمق و زاویه آن ها معرفی می شوند.</p>

اندازه گذاری ساده سوراخ ها
 قطعاتی وجود دارد که روی سطح آن ها سوراخ هایی با سطوح شیب دار یا صاف ایجاد می کنند .

تصویر مجسم	اندازه گذاری کامل		اندازه گذاری ساده		سوراخ های بن بست (کور) منظور از علامت U، عمق سوراخ کور تخت است که در صورت نیاز بعد از عدد اندازه ارائه می شود. در نمایش ساده: - در تصویر روبه رو به جای خط محور از خط کامل استفاده می شود. - در تصویر افقی از دو خط اصلی عمود بر هم (علامت جمع)، به جای نمای بالای سوراخ، استفاده می شود.
	نمایش کامل	نمایش کامل	نمایش ساده	نمایش ساده	
					سوراخ های پله دار در سوراخ های با دو پله یا بیشتر، اندازه ها زیر همدیگر نوشته می شوند؛ ابتدا قطر بزرگ تر، سپس قطر کوچک تر. خطوط مورد استفاده برای نمایش ساده آن، مشابه حالت قبلی است.

				دو مثال سوراخ به قطر 10 راه به در (سراسری) پخ 1x4.5 خزینه استوانه ای 8 به عمق 0.3 mm. سوراخ راه به در به قطر 4/3 mm با خزینه مخروطی 90°، قطر خزینه 8mm.

اندازه گذاری شیار و شکاف جای خار

قطعاتی وجود دارند که برای اتصال آن‌ها به قطعات دیگر، روی سطح داخلی یا خارجی آن‌ها شیار یا حفره‌هایی ایجاد می‌کنند.

		<p>① اندازه گذاری، جای خارهای سراسری محورها و سوراخ‌ها، مطابق دو شکل مقابل انجام می‌شود.</p>
		<p>② در اندازه گذاری، جای خارهای محدود (بسته) محورها و سوراخ‌ها، عرض و عمق شیار نشان داده می‌شود.</p> <p>③ عمق شیارهای نمای از بالا را می‌توان به صورت ساده نشان داد.</p>
		<p>④ برای جای خارهای حلقوی، عمق جای خار را می‌توان به همراه پهناي جای خار نشان داد.</p> <p>مثال: پهناي شیار جای خار روی محور $1/3$ با ردیف انطباقی $H13$، قطر نشیمنگاه جای خار 23mm با ردیف انطباقی $h11$.</p>

اندازه‌گذاری قسمت‌های تخت
(خارجی / داخلی)

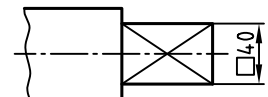
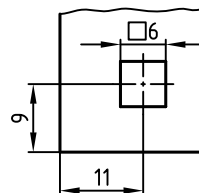
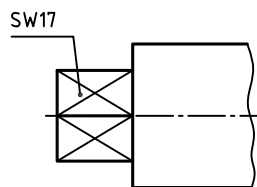
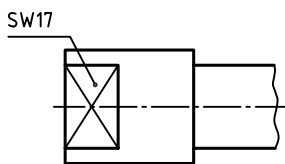
قطعاتی وجود دارد که روی سطح جانبی یا داخل آن‌ها را موازی با هم - به صورت مسطح و تخت - ماشین کاری می‌کنند.

		<p>یک منشور مربع القاعده می‌تواند در یک نما معرفی و اندازه‌گذاری شود. برای شناسایی سطح مربع، جلوی عدد اندازه از نماد مربع (□) استفاده می‌شود. علامت □ هنگامی به کار می‌رود که فقط یک نما موجود باشد. با علامت ضربدر (خطوط نازک) می‌توان سطوح تخت روی قطعات گرد را مشخص نمود.</p>
		<p>علامت ضربدر در صورتی به کار می‌رود که فقط یک نما موجود باشد. فرم‌های مربعی معمولاً در نمایی اندازه‌گذاری می‌شوند که شکل مربع آن قابل شناسایی باشد.</p>
		<p>در مورد قطعاتی که سوراخ داخلی آن‌ها به شکل مربع است، همین قاعده حاکم است.</p>
		<p>علامت SW، که عرض آچار خور را با آن نشان می‌دهند، بیان‌کننده فاصله دو سطح موازی است که به صورت متقارن مقابل یکدیگر قرار گرفته‌اند. در نمای اندازه‌گذاری شده روی این سطوح، مشابه حالت‌های قبلی، علامت ضربدر قطر را با خط نازک نشان می‌دهند.</p>

چهار نمونه نقشه:

در مورد نقشه‌های زیر با معلم خود گفت و گو کنید.

اندازه گذاری سطوح کروی

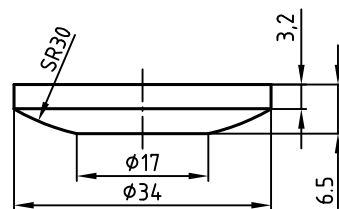
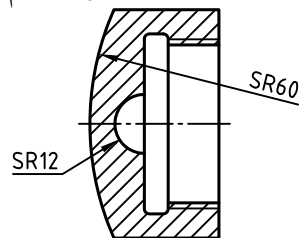
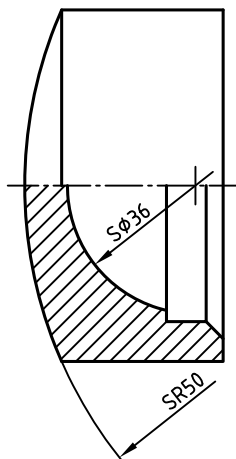
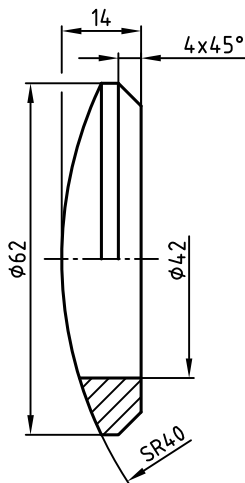
قطعاتی وجود دارد که سطح خارجی یا داخلی آن‌ها به شکل کره ایجاد شده است.

		<p>در اندازه گذاری قطعات کروی، کلمه کره قبل از علامت نمایش قطر \emptyset یا قبل از علامت نمایش R، نوشته می شود.</p> <p>حرف S (مخفف Sphere) به معنای کره است. در صورتی از علامت نمایش قطر \emptyset استفاده می شود که مرکز کره موجود باشد. (S \emptyset) در غیر این صورت از علامت نمایش شعاع (R) استفاده می شود. (SR)</p>

چهار نمونه نقشه:

در مورد نقشه های زیر با معلم خود گفت و گو کنید

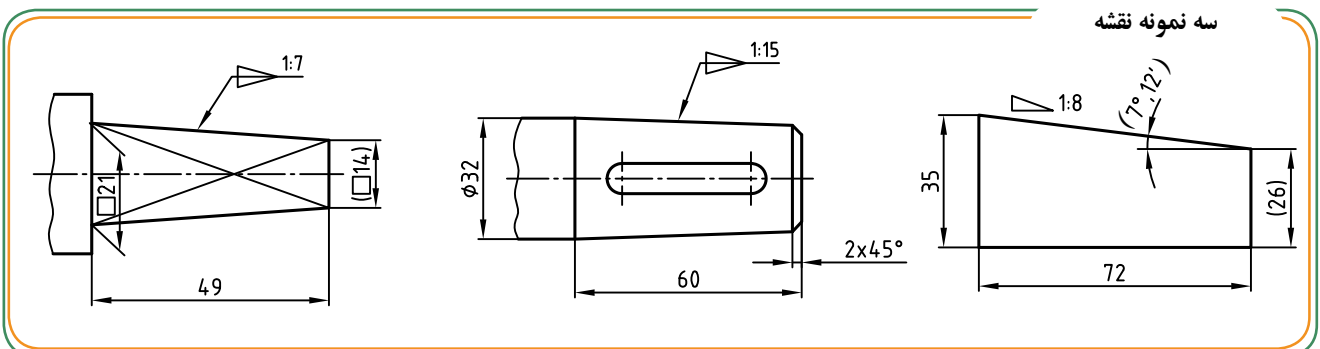
شیب و باریک شدگی

قطعاتی وجود دارد که سطح خارجی آن ها از یک یا دو طرف شیب دار است .

		<p>برای نشان دادن جهت شیب از نماد ∇ یا \triangleleft استفاده می شود. این نماد قبل از درج مقدار ابعادی شیب (بر حسب نسبت یا درصد) قرار می گیرد.</p>
		<p>علامت ∇ جهت شیب را مشخص می کند و باید طوری قرار گیرد که شیب آن با شیب قطعه کار مطابقت داشته باشد. این علامت ترجیحاً با یک خط مرجع و خط راهنما به سطح شیب دار روی نقشه مرتبط می شود. زاویه شیب یا هر اندازه کمی دیگر در داخل پرانتز نشان داده می شود.</p>
<p>مخروط</p>	<p>هرم</p>	
		<p>برای نشان دادن میزان باریک شدگی مخروط و هرم، از نماد ∇ یا \triangleleft استفاده می شود. این نماد قبل از درج مقدار باریک شدگی روی خط مرجع می آید. موقعیت این علامت باید با راستای باریک شدگی قطعه کار مطابقت داشته باشد. نمایش این علامت حتی المقدور نزدیک به محل مورد نظر انجام می گیرد، یا این که با یک خط مرجع و خط راهنما به خطوط باریک شدگی مرتبط می شود.</p>

سه نمونه نقشه

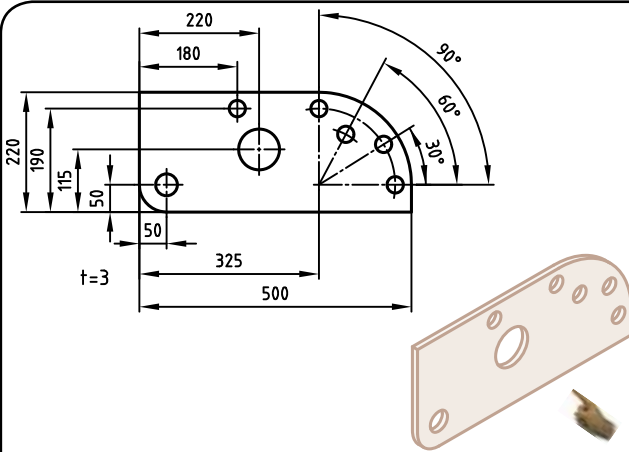

انواع اندازه گذاری

در مواردی مهم است که موقعیت سوراخ ها و شکاف های یک قطعه ، نسبت به همدیگر یا نسبت به یک سطح مبنا ، سنجیده شوند .

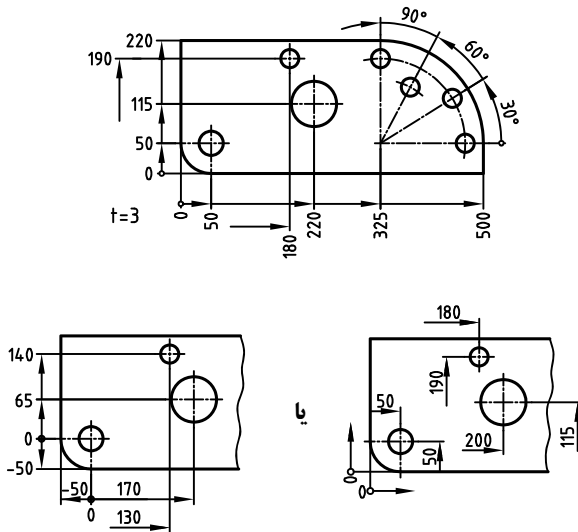
اندازه گذاری موازی

در صورتی که چند خط اندازه وجود داشته باشد:
 - اندازه های طولی به صورت موازی هم ارائه می شوند.
 - اندازه های مربوط به زوایا نیز به صورت هم مرکز ارائه می شوند .

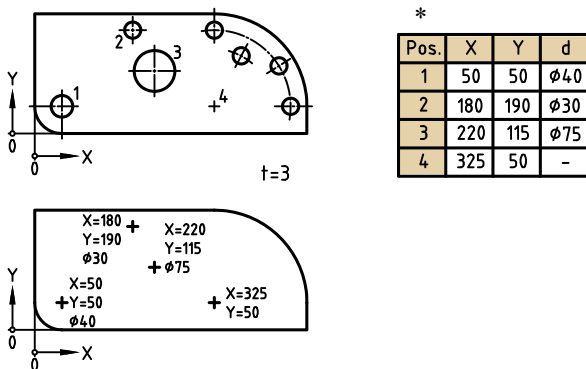
اندازه گذاری زنجیری (پشت سرهم)

- مبدأ اندازه ها از نقطه ای به نام نقطه مبدأ - که با یک دایره کوچک معرفی می شود - مشخص می گردد.
 - برای هر راستا فقط یک خط اندازه به کار می رود.
 - در صورت کمبود جا، دو یا چند خط اندازه به کار می رود.
 - خطوط اندازه به صورت بریده شده به کار می رود
 - اگر اندازه ای در خلاف جهت مبدأ باشد با یک علامت منفی (-) به کار می رود.

اندازه گذاری مختصاتی

مقادیر مختصات برای هر سوراخ می تواند:
 - یا در جدول درج شود .
 - یا در کنار نقطه مختصات مورد نظر ارائه شود .
 - مبدأ مختصات با یک دایره کوچک معرفی می شود.
 - اگر اندازه ای در خلاف جهت مبدأ باشد، با یک علامت منفی (-) به کار می رود .

*pos:(position) موقعیت

اندازه گذاری سوراخ مته مرغک

سوراخ‌های مته مرغک برای قطعاتی که بین دو مرغک ماشین کاری می‌شوند، لازم است. سوراخ‌های مته مرغک طبق استاندارد، در چهار فرم A، B، C و R، مطابق جدول زیر وجود دارند:

فرم C	فرم R	فرم B	فرم A
با سطح نشیمن تخت با خزینۀ مخروطی ناقص کمکی	با سطح نشیمن فوسی بدون خزینۀ کمکی	با سطح نشیمن تخت با خزینۀ مخروطی کمکی	با سطح نشیمن تخت بدون خزینۀ کمکی

پس از تولید قطعه، جای مته مرغک بر روی اکثر میله‌ها، محورها و شفت‌ها، ممکن است (مطابق تصاویر زیر) یکی از سه وضعیت را داشته باشد:

- ۱- جای مته مرغک لازم است روی قطعه کار باقی بماند.
- ۲- جای مته مرغک ممکن است (می‌تواند) روی قطعه کار باقی بماند یا از بین برود.
- ۳- جای مته مرغک نباید روی قطعه کار تمام شده باقی بماند.

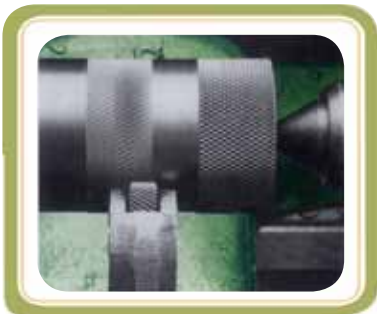
③	②	①
---	---	---

<p>فرم B</p> <p>فرم A</p>	<p>تحلیل نمادهای سه شکل فوق:</p> <p>قطر راهنمای d_1 (نوک مته مرغک) در شکل‌های بالا: $d_1 = 4\text{mm}$</p> <p>ذکر بزرگ‌ترین قطر مخروط ناقص در قسمت مخروطی مته مرغک در شکل‌های بالا $d_p = 8/5\text{mm}$</p> <p>شماره استاندارد ISO 6411</p> <p>یک حرف لاتین برای فرم (یکی از چهار حرف A، B، C و R)</p>
<p>مثال: در شکل بالا مقطع سوراخ مته مرغک فرم B (با سطح نشیمن تخت و با خزینۀ کمکی) نشان داده شده است.</p> <p>$d_1 = 8$ و $d_p = 2/5\text{mm}$</p>	

	سه نمونه نقشه
وجود جای مته مرغک بر روی دو طرف قطعه کار الزامی است	
جای مته مرغک می‌تواند از دو طرف قطعه کار از بین برود.	
جای مته مرغک نباید روی دو طرف قطعه کار تمام شده باقی بماند.	

اندازه گذاری آج ها

در برخی از قطعات ، که توسط دست مورد استفاده قرار می گیرند یا در مواردی که می خواهند از حرکت دَوَرانی یک میله داخل یک سوراخ جلوگیری کنند ، از آج استفاده می کنند.

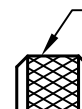
نحوه معرفی در نقشه^۱

مشخصات:

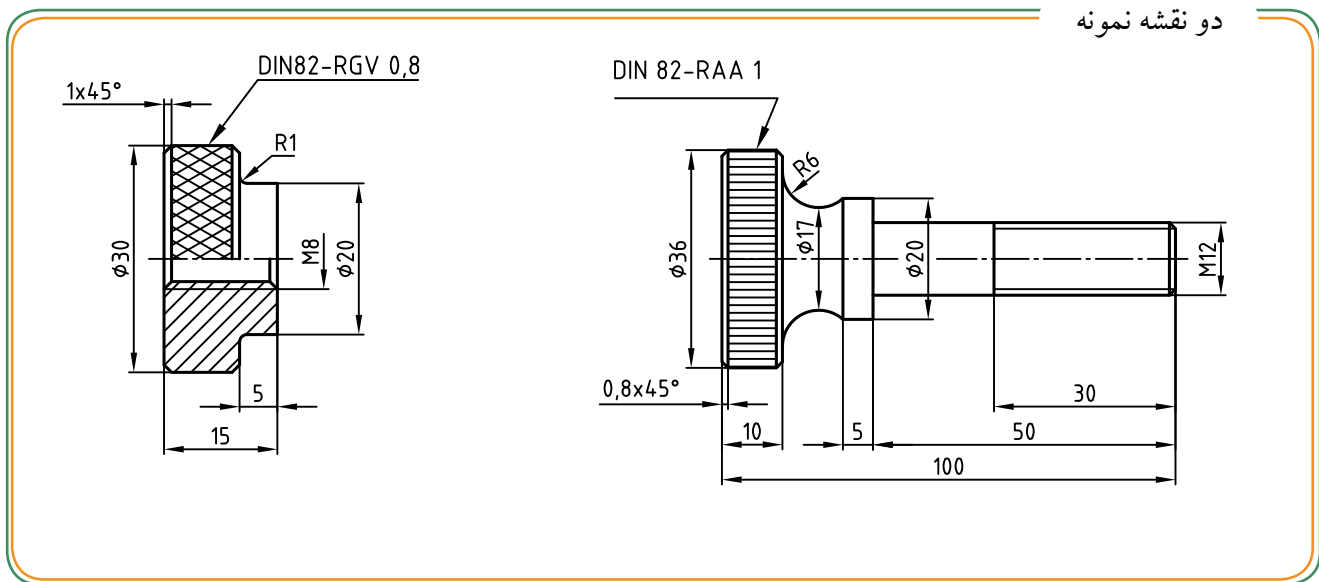
آج راست - چپ ، تیز
با گام $t = 0.8$

	RAA	آج با خطوط: به موازات محور
	RBR	آج با خطوط: راست
	RBL	آج با خطوط: چپ
	RGE RGV	آج با خطوط: راست - چپ (گود و برآورده)
	RKE RKV	آج ضربدری (گود و برآورده)

DIN 82-RGE0,8

دو نقشه نمونه

۱- برای اطلاع از اندازه های قطر نامی و قطر اولیه به همراه گام و به کتاب جداول استانداردها مراجعه فرمایید .

اندازه گذاری گاه آزاد

برای این که عمل تراشکاری یا سنگ زنی و ... بر روی محور های پله دار و یا در سوراخ های داخلی به راحتی امکان پذیر باشد، بر روی سطوح، گاه آزاد ایجاد می شود.

گاه آزاد طبق استاندارد در فرم های مختلف E، F، G، H وجود دارد.

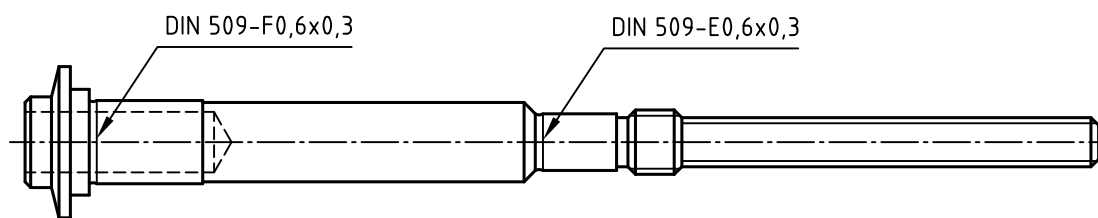
در جدول زیر فقط گاه E به صورت نمونه معرفی شده است^۱

گاه آزاد (به منزله جزئیات نقشه) روی نقشه رسم و اندازه گذاری می شود.

گاه نوع E (به عنوان نمونه)	گاه خارجی	گاه داخلی	نمایش کامل
	<p>$Z =$ اضافه تراش $t_1 =$ عمق گاه</p>		

نقشه نمونه

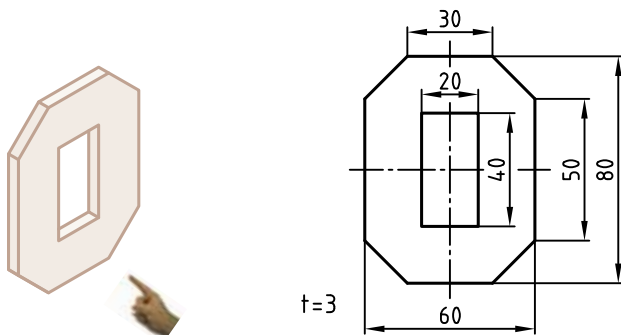

۱- برای دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص سایر فرم های مختلف گاه به کتاب جداول استانداردها مراجعه فرمایید.

* قطعات تخت و نازک

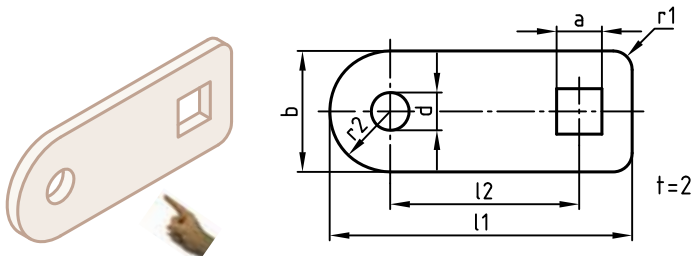
قطعاتی را که دارای ضخامت ناچیز و به صورت مسطح و تخت اند، می توان در یک نما ترسیم و اندازه گذاری نمود .

حرف t به مفهوم: ضخامت (thick) به همراه مقدار عددی نشان دهنده ضخامت یک سان کل قطعه است.

قطعات مشابه و یک سان

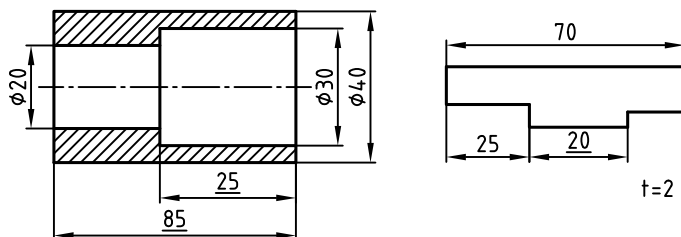
در نقشه های الگو (نقشه های مربوط به قطعه ای که باید به شکل مشابه ولی در اندازه های مختلف تولید شود) ، ابعاد مختلف را با کمک حروفی غیر از مقادیر ابعادی مربوط ، بر روی نقشه نمایش می دهند و مقادیر عددی این حروف را در جدول جداگانه ای مشخص می کنند .

Nr.	$l1 \pm 2$	$b \pm 0,2$	d	$a \pm 0,1$	$l2 \pm 0,2$	r1	r2	t
1	80	32	$\phi 10$	$\square 12$	50	R6	(R16)	2
2	100	40	M12	$\square 16$	64	R8	(R20)	16
3	120	48	$\phi 16$	$\square 20$	78	R10	(R24)	6

اندازه های خارج از مقیاس

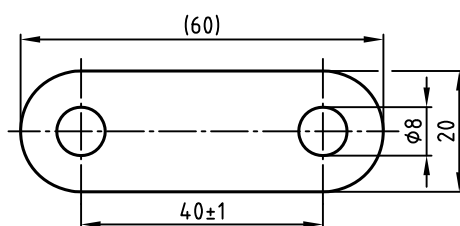
اعداد اندازه ای که در نقشه های مقیاس دار بدون مقیاس نوشته می شوند، زیر آنها یک خط تیره کشیده می شود.

ابعاد کمکی

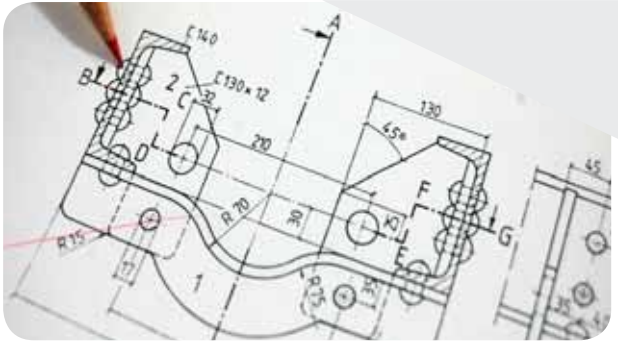
اندازه هایی که پس از تولید قطعه ، از آن ها برای کنترل استفاده می شود به نشانه اندازه های کمکی (برای بیان اطلاعات اضافی) در داخل پیرانتز معرفی می شوند .

در شکل مقابل اندازه 60 یک اندازه کمکی است.

	<p>ابعاد بازبینی (کنترلی)</p> <p>ابعاد بازبینی در داخل کادری با گوشه های گرد قرار می گیرد.</p> <p>صاحب کار (تحويل گیرنده)، ابعاد را هنگام پذیرش، بررسی خواهد کرد.</p> <p>صاحب کار (تحويل گیرنده)، ابعاد را هنگام پذیرش، ۱۰۰٪ بازباز خواهد کرد.</p>
<p>(الف) (ب)</p>	<p>*تصاویر نقشه های گسترده (اندازه های ابتدایی و پایانی)</p> <p>ابعاد اولیه (ابعاد ابتدایی قطعه) را به نشانه ابعاد کمکی داخل پرانتز قید می کنند (شکل الف) گسترده قطعه توسط خط دو نقطه نازک نمایش داده می شود.</p> <p>هنگامی که طول اولیه نشان داده نشده باشد، برای مشخص ساختن این اندازه می توان از نماد طول مؤثر (مطابق شکل ب) استفاده نمود.</p>
	<p>*مناطق محدود</p> <p>هر گاه لازم باشد بر روی قسمتی از سطح قطعه کار عملیات خاصی (مثل سختکاری، آبکاری و ...) انجام دهند، آن مناطق محدود را با استفاده از خط نقطه ضخیم نمایش می دهند.</p>
<p>Z 5:1</p> <p>R1</p> <p>16.6</p> <p>Z</p> <p>17</p>	<p>جزئیات نقشه (دیتایل)</p> <p>اگر نتوانیم جزئیات یک نقشه را به صورت دقیق نشان دهیم و اندازه گذاری کنیم، می توان آن را جداگانه با مقیاس بزرگ تر تحت عنوان جزئیات (دیتایل) ترسیم کرد. پیرامون قسمتی از نقشه راه، که باید جزئیاتش را نشان دهند، دایره نازکی ترسیم می کنند و با استفاده از حروف آخر الفبای لاتین یک نام برایش مشخص می کنند (مثلاً: Z). مقیاس بزرگ نمایی نیز برای آن مشخص و به همراه حرف لاتین - در نزدیک تصویر بزرگ نمایی شده - معرفی می شود.</p>

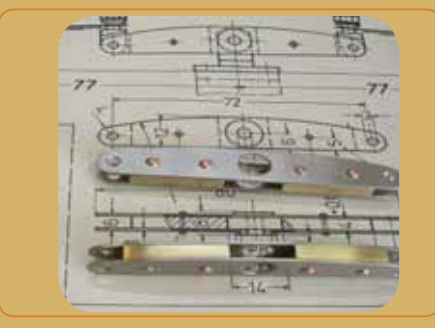

پرچ ها برای اتصال دائمی ورق ها یا قطعات به همدیگر به کار می روند. قطعاتی که توسط میخ پرچ به یکدیگر متصل می شوند برای مقاصد و اهداف گوناگونی مورد استفاده قرار می گیرند که از آن جمله می توان به سه نوع اتصال زیر اشاره کرد:

- اتصال محکم : در ساختمان های فلزی ، خودروسازی و ...
 - اتصال محکم و آب بندی : در مخازن و منبع سازی
 - اتصال آب بندی : در ورق های نازک.
- در پرچ کاری ، قطعات مورد اتصال ، پس از سوراخ کاری توسط میخ پرچ به روش دستی یا ماشینی ، به هم متصل می شوند.
- در این فصل با نحوه نمایش برخی از میخ پرچ ها در نقشه ها آشنا می شویم.

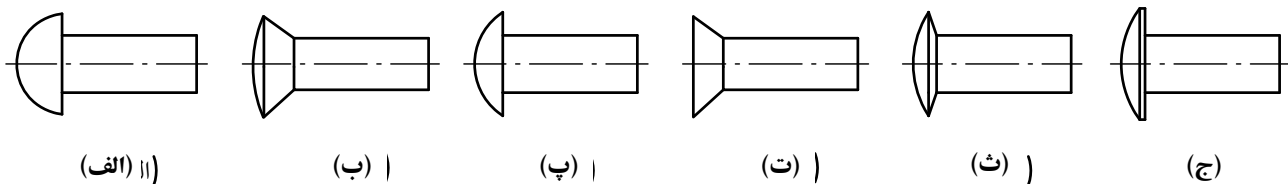
پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می رود:

- اندازه های مهم در اتصالات میخ پرچ را نام ببرد.
- انواع اتصالات با میخ پرچ را نام ببرد.
- میخ پرچ را در نقشه شناسایی کند.

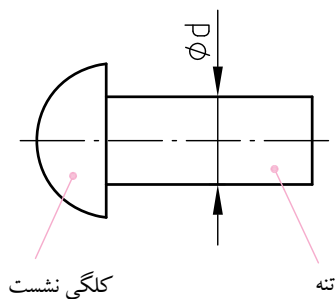
میخ پرچ ها از لحاظ شکل ظاهری بسیار متنوع اند ، اما آن ها معمولاً در دو گروه توپر یا توخالی مشترک اند. میخ پرچ های توپر فولادی به لحاظ شکل کلگی متداول اند و در سازه های فولادی و دیگ سازی مورد استفاده قرار می گیرند. برخی از انواع متداول آن ها در تصاویر زیر معرفی شده اند :

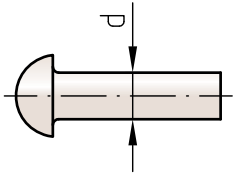
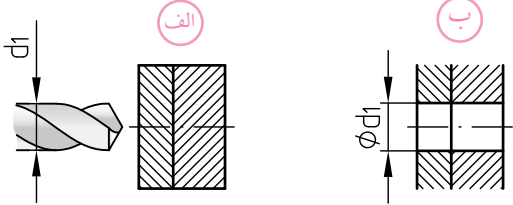
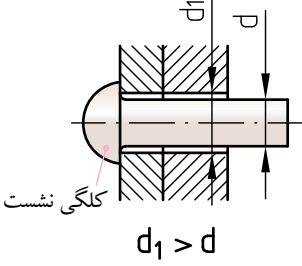
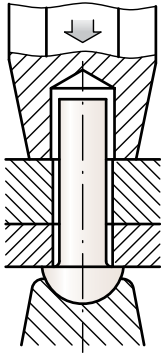
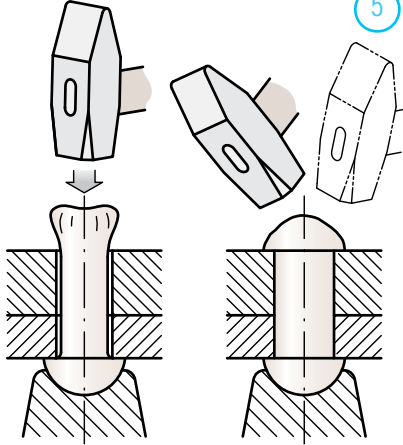
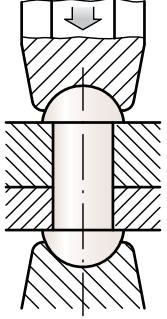
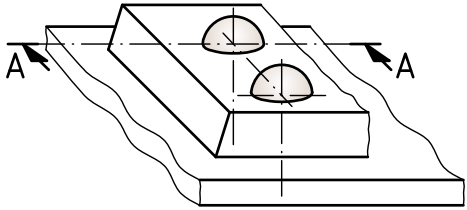
- (الف) سر نیم گرد (برای سازه های فولادی)
- (ب) سر خزینه دار (برای سازه های فولادی)
- (پ) سر نیم گرد
- (ت) سر خزینه دار
- (ث) سر عدسی
- (ج) سر عدسی تخت

میخ پرچ های سر نیم گرد (مطابق شکل مقابل) بیشتر از سایر پرچ ها در ماشین سازی کاربرد دارند. یک میخ پرچ خام از میله ای به قطر d به نام تنه (ساق) و سر پرچ (کلگی نشست) ، تشکیل شده است .

روش پرچ کاری مطابق مراحل جدول زیر انجام می گیرد:

<p>۱- انتخاب میخ پرچ مورد نظر با قطر $\varnothing d$</p> <p style="text-align: right;">①</p>	<p>۲- سوراخ کاری با مته ای به قطر $\varnothing d_1$</p> $d_1 = d + 1\text{mm}$ <p style="text-align: right;">②</p>	
<p>۳</p> <p>قرار گرفتن میخ پرچ داخل سوراخ</p> <p style="text-align: right;">③</p>	<p>۴</p> <p>قرار دادن سر میخ پرچ داخل تکیه گاه و قرار دادن ساق میخ پرچ درون سوراخ قلم تنظیم برای جاگیری صحیح میخ پرچ و فشردن شدن قطعات کار به همدیگر.</p> <p style="text-align: right;">④</p>	<p>۵</p> <p>برداشتن قلم تنظیم و زدن ضربات آهسته با چکش (تا انتهای میخ پرچ لبه دار شود)</p> <p style="text-align: right;">⑤</p>
<p>۶</p> <p>در نهایت قرار گرفتن یک قلم پرچ کاری (که قسمت سر آن دارای فرورفتگی هم اندازه با سر میخ پرچ است) بر روی قسمت انتهایی میخ پرچ و زدن ضربات چکش بر روی قلم (تا فرم کلگی قفل میخ پرچ شکل گیرد).</p> <p style="text-align: right;">⑥</p>	<p>۷</p> <p>آماده شدن اتصال</p> <p style="text-align: right;">⑦</p>	

نحوه نمایش میخ پرچ در اتصال

خطوط شکستگی دستی (از نوع خط نازک دستی) به مفهوم آن است که قطعه از این قسمت ادامه دارد، اما به دلیل افزایش طول، همه آن را ترسیم نمی کنند.

قرار گرفتن دو قطعه و تعیین موقعیت سوراخ کاری.

سوراخ کاری و قرار گرفتن میخ پرچ F

میخ پرچ های توپر جزء استثنائات برش است، بنابراین در برش طولی هاشور زده نمی شوند، اما در برش عرضی مقطع ساق آن ها هاشور می خورد.

صحیح

غلط

مسیر برش در امتداد میخ پرچ است.

مسیر برش در امتداد میخ پرچ نیست

اگر جهت دید عمود بر محور میخ پرچ باشد، تصویر میخ پرچ را در سه حالت زیر می توانیم نشان دهیم:

<p>دید از بالا</p>	<p>۱- به صورت مقطع هاشور خورده (قطر دایره ها به اندازه قطر d است)</p>
<p>۳- به صورت قطر D کلگی میخ پرچ</p>	<p>۲- به صورت دوخط نازک عمود برهم (در مواردی که نقشه با مقیاس کوچک ترسیم می شود)</p>

میخ پرچ اگر در مسیر برش قرار نگیرد، می توانیم ساق آن را در حالت ندید ترسیم کنیم (شکل الف). در صورت لزوم می توانیم همزمان از برش موضعی نیز استفاده کنیم (شکل ب).

(الف)

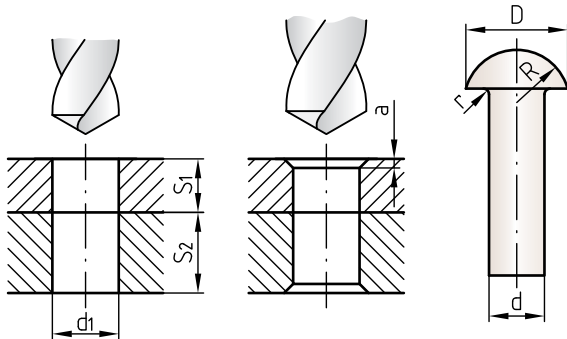
(ب)

میخ پرچ های سر نیم گرد

میخ پرچ های سر نیم گرد فولادی به دو گروه عمده تقسیم می شوند:
الف) میخ پرچ های سازه های فولادی: باهدف اتصال ثابت
ب) میخ پرچ های دیگ سازی: با هدف اتصال ثابت و آب بندی

فصل دوم

میخ پرچ سر نیم گرد (برای مخازن)

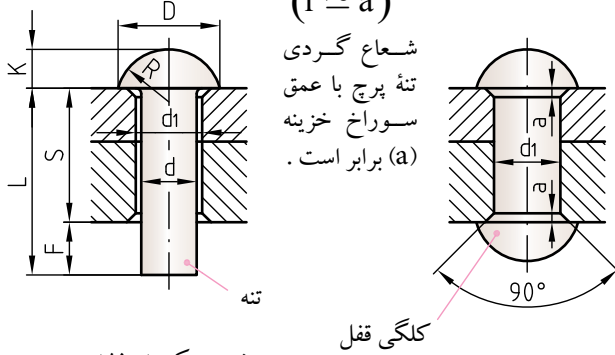

ایجاد پیچ به آب بندی مطمئن اتصال در مخازن کمک می کند (عمق خزینه a)

$$S = S_1 + S_2$$

 $(r \approx a)$

شعاع گردی تنه پرچ با عمق سوراخ خزینه (a) برابر است.

میخ پرچ کوبیده نشده

میخ پرچ کوبیده شده

کلگی قفل

مشخصه یک میخ پرچ سر نیم گرد برای مخازن

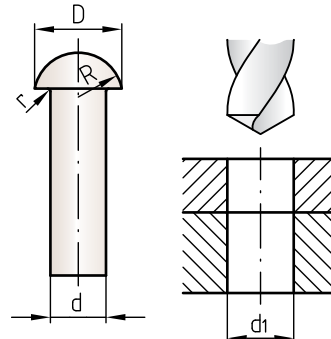
DIN 123 -16 x 40-RSt 44-2

شماره استاندارد

جنس

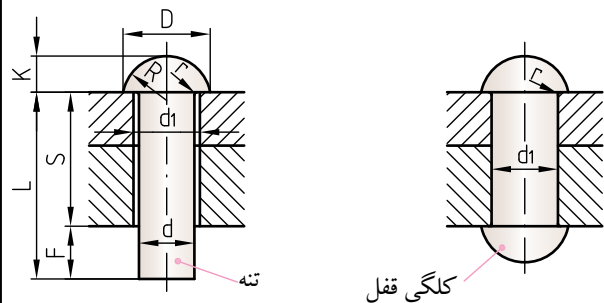
قطر میخ پرچ
 $d=16\text{mm}$ طول میخ پرچ
 $L=40\text{mm}$

میخ پرچ سر نیم گرد (برای سازه های فولادی)

سوراخ میخ پرچ در سازه های فولادی فقط به مقدار جزئی پخ زده می شود و پخ آن در برش نمایش داده نمی شود.

• نکته: کلگی میخ پرچ های سازه فولادی از کلگی میخ پرچ های دیگ سازی (مخازن) کوچک تر است.

میخ پرچ کوبیده نشده

میخ پرچ کوبیده شده

کلگی قفل

مشخصه یک میخ پرچ سر نیم گرد برای سازه های فولادی

DIN 124 -16 x 40-UQ St38-2

شماره استاندارد

جنس

قطر میخ پرچ
 $d=16\text{mm}$ طول میخ پرچ
 $L=40\text{mm}$

اندازه های مهم یک میخ پرچ سر نیم گرد:

D: قطر سر میخ پرچ

d: قطر تنه میخ پرچ

* تمامی اندازه های یک اتصال پرچی بستگی به قطر تنه پرچ دارد (انتخاب d تقریباً معادل دو برابر قسمت ورق است).

d1: قطر سوراخ میخ پرچ $d_1 = d + 1\text{mm}$

K: ارتفاع سر میخ پرچ

S: ضخامت قطعات پرچ شونده (طول درگیری)

F: طولی که باید پرچ کاری شود.

L: طول میخ پرچ $F \approx 1.5d$

(طول میخ پرچ متناسب با قطر و فرم سوراخ میخ)

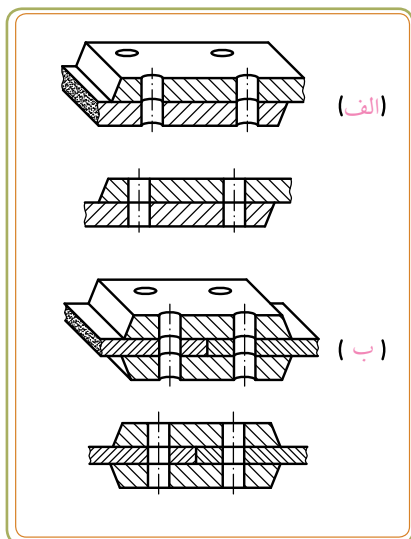
L = S + F. (پرچ انتخاب می شود).

انواع اتصال در میخ پرچ ها

اتصالات پرچی از نظر قرار گرفتن میخ پرچ ها به دو روش: روی هم (شکل الف) و لب به لب (شکل ب) ساخته می شوند.

الف) اتصال روی هم

همان طور که از نام اتصال مشخص است، در این نوع اتصال لبه یک قطعه روی قطعه دیگر قرار می گیرد و پرچ کاری انجام می شود. (تصاویر پایین)

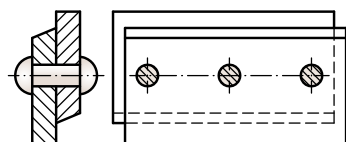

نکته: پرچ ها را برای اتصال مطابق با نیروی لازم، به صورت یک ردیفه یا چند ردیفه طراحی می کنند:

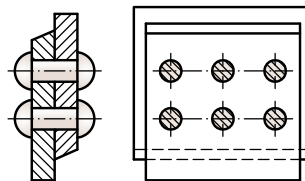
۱- اتصال روی هم یک ردیفه (شکل ۱)

۲- اتصال روی هم دو ردیفه (شکل ۲)

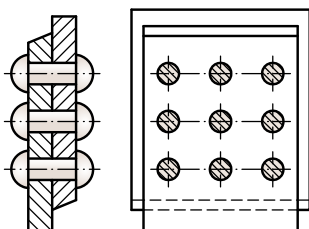
۳- اتصال روی هم چند ردیفه (شکل ۳)

(شکل ۱-)

(شکل ۲-)

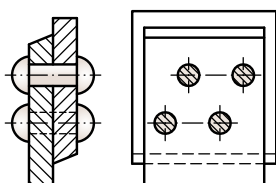
(شکل ۳-)

* ترتیب قرار گیری پرچ ها:

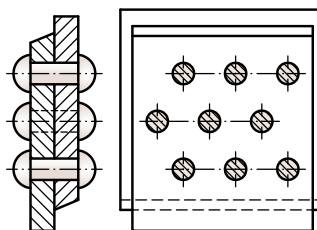
وقتی دو یا چند ردیف پرچ مورد نیاز باشد، ترتیب قرار گیری پرچ ها می تواند «زنجیره ای» یا «زیگزاگ» باشد.

- اگر میخ پرچ ها در مقابل هم قرار داشته باشند، اتصال را «موازی» یا «زنجیره ای» می نامند (شکل های ۲ و ۳).

- در غیر این صورت اتصال را «زیگزاگ» می نامند (شکل های ۴ و ۵).

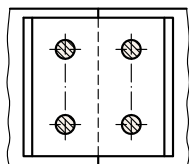
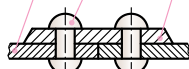
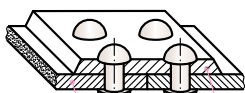
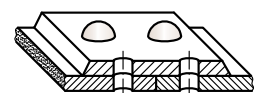
(شکل ۴-)

(شکل ۵-)

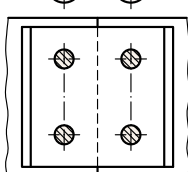
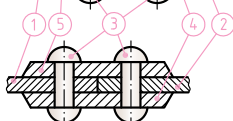
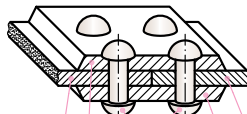
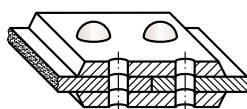
ب) اتصال لب به لب (اتصال وصله‌ای)

در اتصال لب به لب، لبه‌های دو قطعه به هم جفت می‌شوند و یک قطعه ورق (یا تسمه فلزی) به صورت وصله، زیر یا روی محل اتصال دو قطعه قرار می‌گیرد و پرچ کاری می‌شود.

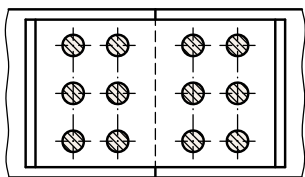
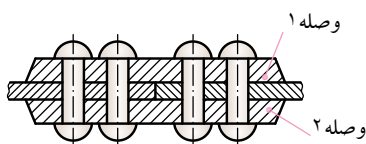
وصله:
قطعه ۲

اتصال لب به لب یک ردیفه، یک وصله‌ای

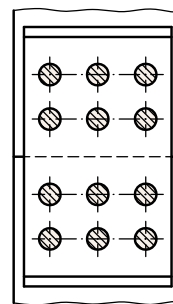
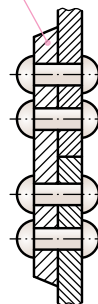
وصله:
قطعه ۴ و ۵

اتصال لب به لب یک ردیفه، دو وصله‌ای

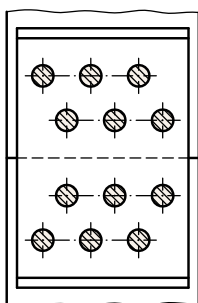
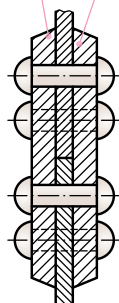
اتصال لب به لب دو ردیفه (موازی)، دو وصله‌ای

یک
وصله

اتصال لب به لب دو ردیفه (موازی)، یک وصله‌ای

وصله ۱
وصله ۲

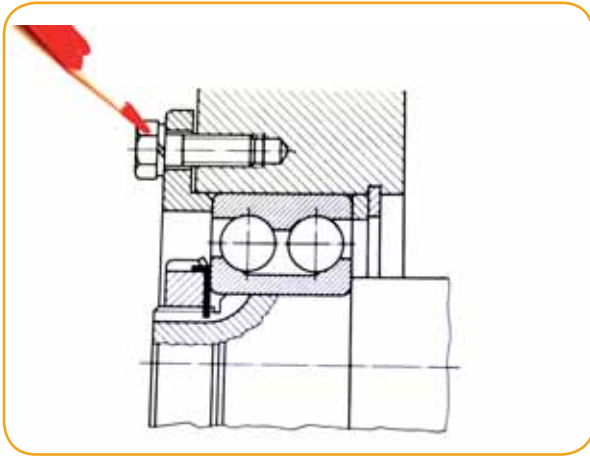

اتصال لب به لب دو ردیفه (زیگزاگ)، دو وصله‌ای

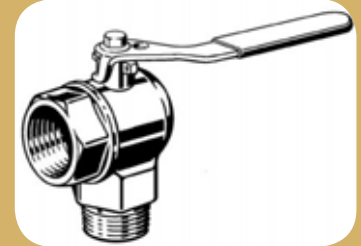
در این قسمت شما اتصال لب به لب دو ردیفه، یک وصله‌ای، (زیگزاگ) را طراحی و آن را با دست آزاد ترسیم کنید.

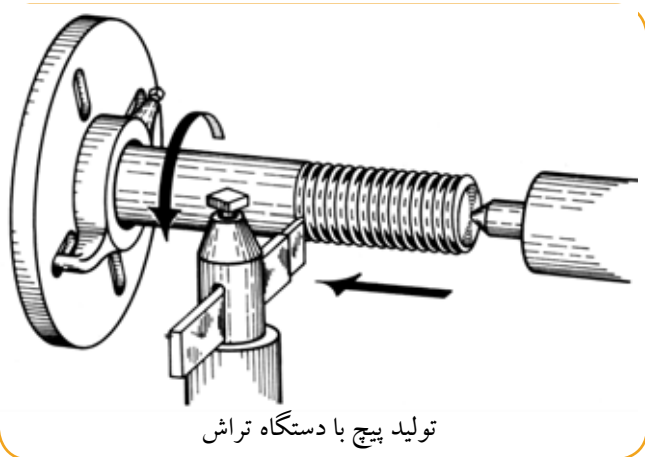
پیچ و مهره‌ها اجزائی هستند که بیش از اجزای دیگر در اتصالات مورد استفاده قرار می‌گیرند. برخلاف اتصالاتی مثل جوش و پرچ، اتصالات پیچ و مهره ای را می‌توان بدون آن که آسیبی به آن‌ها و قطعات متصل شونده برسد، از هم باز کرد و به دفعات به یکدیگر متصل نمود. اجزای ماشین‌ها، مانند بدنه ماشین‌ها، گیربکس‌ها و... توسط پیچ و مهره به یکدیگر متصل می‌شوند. پیچ‌ها به غیر از اتصال، جهت انتقال حرکت و نیرو، تبدیل حرکت دورانی به خطی و... مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در این فصل با نحوه نمایش برخی از پیچ و مهره‌ها در نقشه‌ها آشنا می‌شویم.

پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

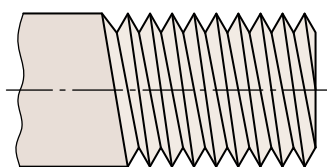
- روش نمایش رزوه پیچ و مهره را توضیح دهد.
- روش معرفی رزوه‌های متداول را به کمک علائم و نمادهای آن‌ها بیان کند.
- روش نمایش پیچ و مهره سوار شده را توضیح دهد.
- اندازه‌های مربوط به معرفی رزوه‌ها را تفسیر کند.

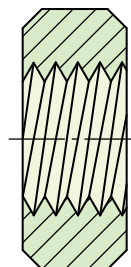
رزوه؛ عبارت است از شیاری که به فرم‌ها و زوایای معینی به صورت مارپیچ حول محور ایجاد می‌گردد. اگر شیاری مارپیچ روی میله ایجاد گردد به آن پیچ گفته می‌شود و اگر این شیاری مارپیچ در داخل سوراخ‌ها ایجاد شود، آن را مهره می‌نامند.

تولید پیچ با حدیده

پیچ (رزوه خارجی)

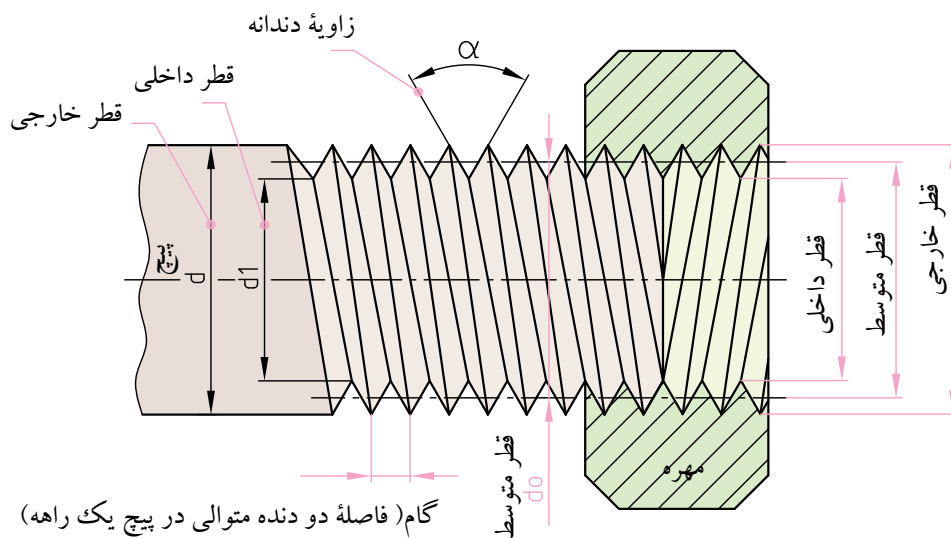

مهره (رزوه داخلی)

تولید مهره با قلاوینز

برخی از اندازه‌های مهم

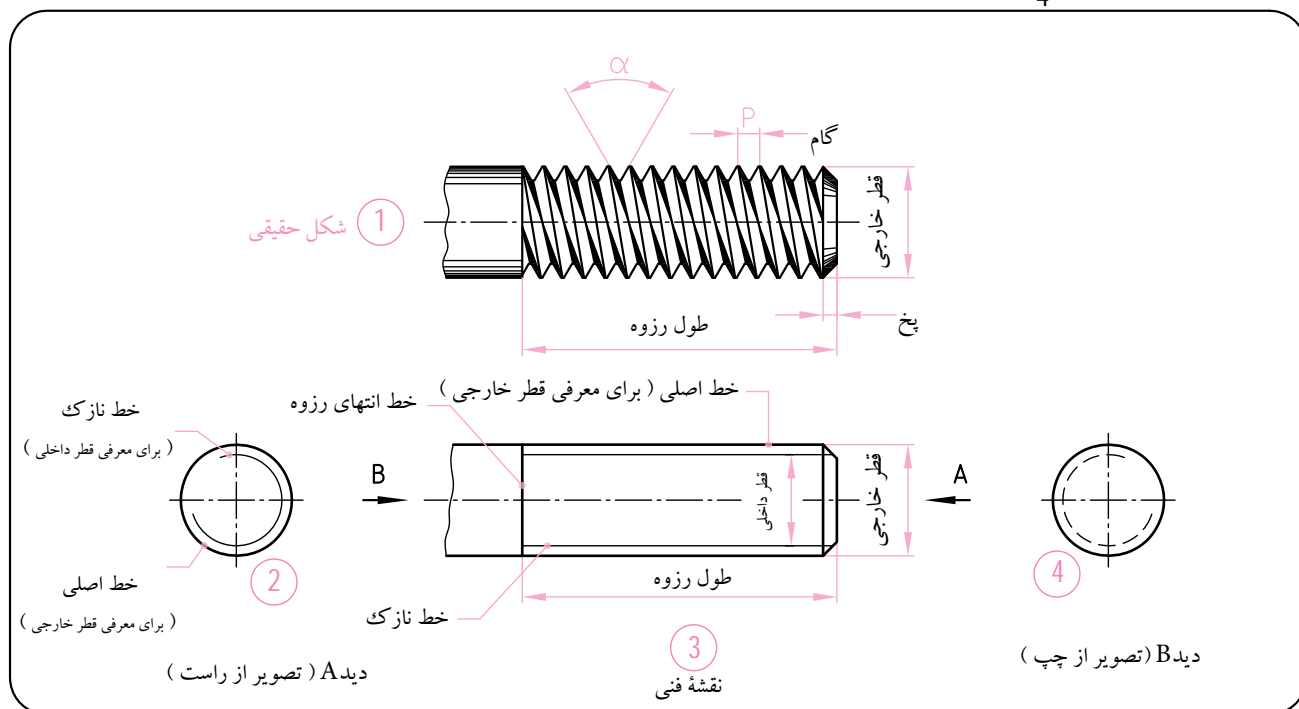

نمایش رزوه پیچ

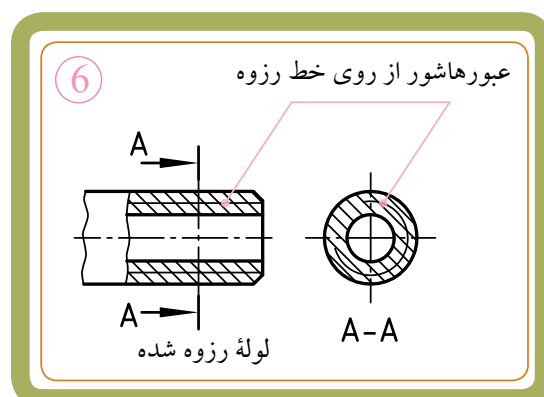
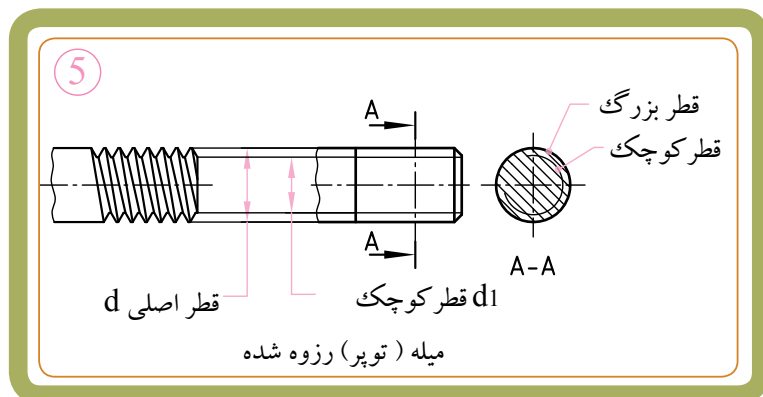
به منظور صرفه جویی در وقت، برای ترسیم نقشه‌ها رزوه پیچ را با شکل حقیقی (مطابق شکل ۱-۱) ترسیم نمی‌کنند، بلکه به شکل ساده (مطابق شکل‌های ۲، ۳ و ۴) یا در برش (مطابق شکل‌های ۵ و ۶) معرفی می‌شوند.

برای معرفی تصویر روبه‌رو (مطابق شکل ۲-۲) قطر خارجی پیچ را با خط اصلی و قطر داخلی آن را با خط اصلی نازک نشان می‌دهند. مطابق (شکل ۲-۲) خط انتهای رزوه، با خط اصلی معرفی می‌شود.

برای معرفی تصویر جانبی (مطابق شکل ۳ و ۴) قطر خارجی را به شکل دایره با خط اصلی و قطر داخلی آن را با خط اصلی نازک و به شکل دایره ناقص (تنها $\frac{3}{4}$ از یک دایره) ترسیم می‌کنند. در صورتی که تصویر جانبی از جهتی باشد که رزوه دیده نشود، دایره $\frac{3}{4}$ آن با خط نرید (مطابق شکل ۴) معرفی می‌شود.

* در تصویر جانبی دید از چپ (شکل ۴)، رزوه دیده نمی‌شود، بنابراین دایره $\frac{3}{4}$ به صورت نرید ارائه می‌شود. در مواقعی ممکن است لازم باشد پیچ را در برش نشان دهند. در چنین حالتی هاشور می‌تواند از روی خط نازک رزوه (شکل ۵ و ۶) عبور کند.

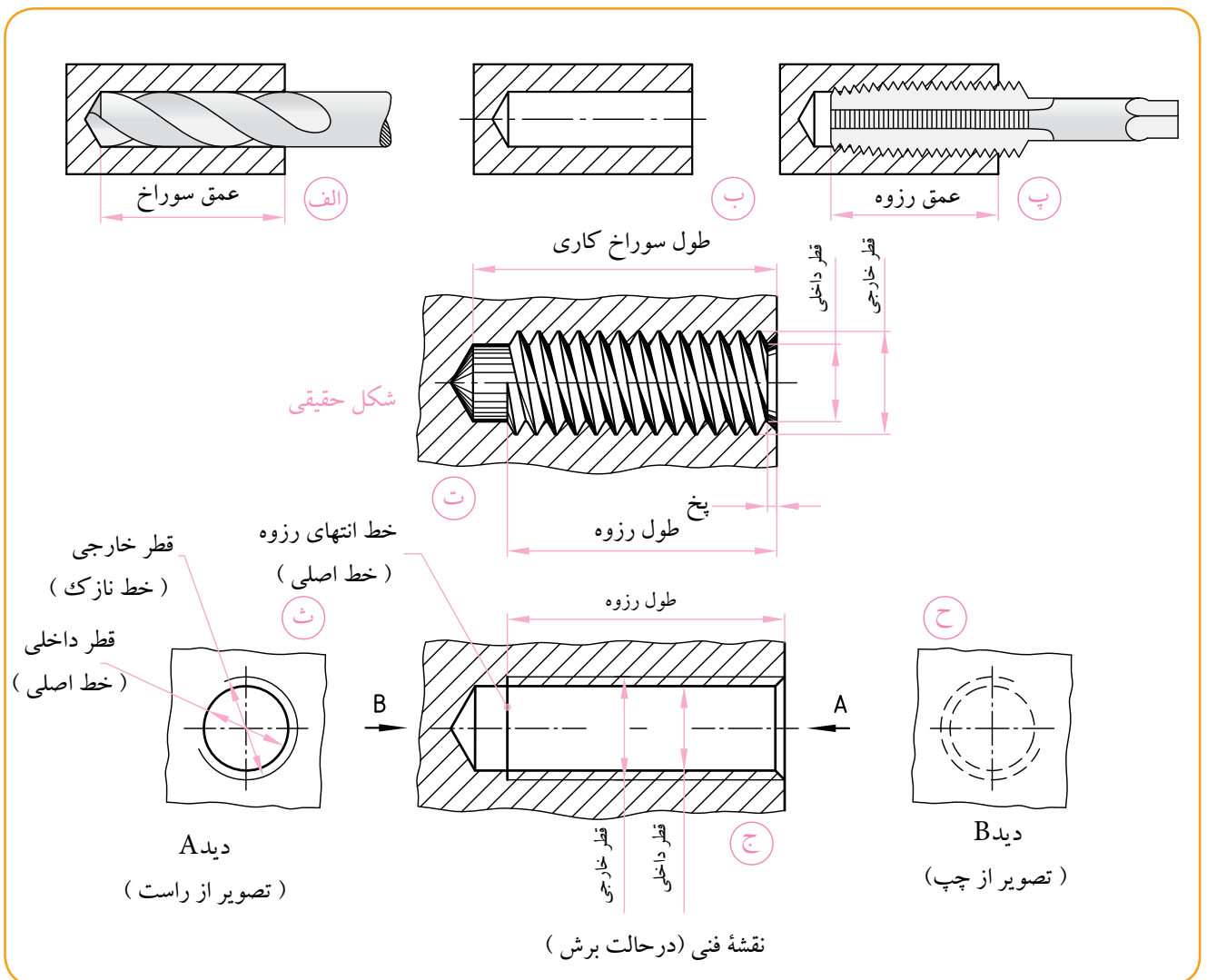

نمایش رزوه مهره

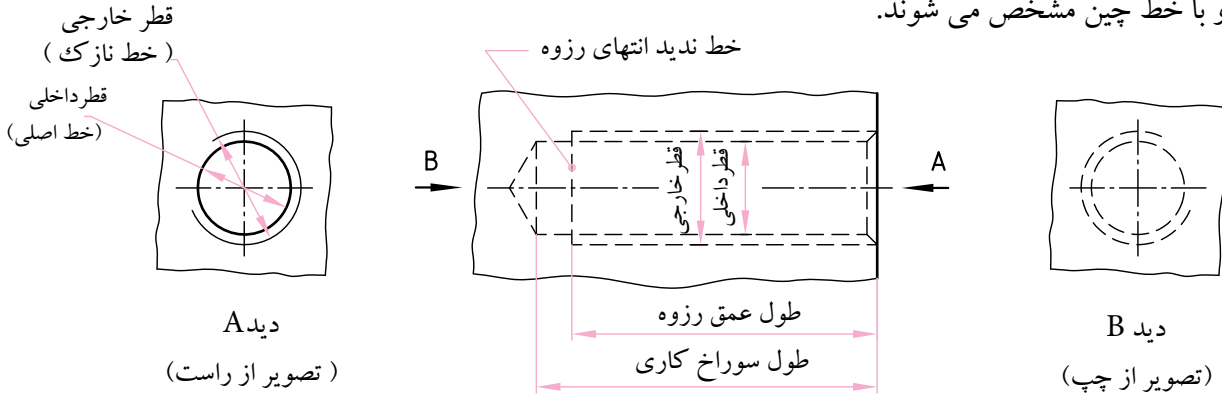
در مورد رزوه مهره ها نیز - همانند رزوه پیچ ها - برای صرفه جویی در وقت ترسیم نقشه ها، رزوه مهره را با شکل حقیقی (مطابق شکل ت) ترسیم نمی کنند؛ بلکه به شکل ساده (مطابق شکل های ج، ث و ح) معرفی می شوند.

سوراخ رزوه شده مهره ها ممکن است سرتاسری یا بن بست (کور) باشد. شکل های (الف تا پ) مراحل ایجاد یک سوراخ رزوه شده بن بست را نشان می دهند. برای معرفی تصویر روبه رو در حالت برش (مطابق شکل ت) قطر خارجی مهره را با خط اصلی نازک و قطر داخلی را با خط اصلی می دهند (شکل ج). چنانچه سوراخ رزوه مهره بن بست بود، خط انتهای رزوه نیز با خط اصلی (مطابق شکل ج) نمایش داده می شود. در حالت برش، خطوط هاشور به قطر داخلی (قطر سوراخ مته) منتهی می شود.

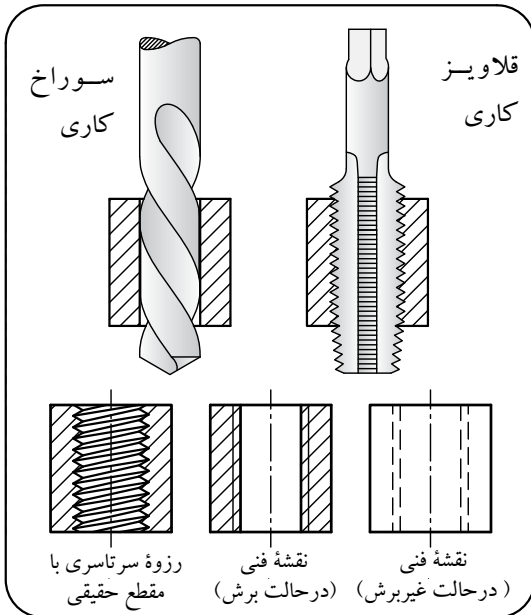
برای معرفی تصویر جانبی (مطابق شکل ث) قطر داخلی را به شکل دایره با خط اصلی و قطر خارجی آن را با خط اصلی نازک و به شکل دایره ناقص تنها $\frac{3}{4}$ از یک دایره ترسیم می کنند. در صورتی که تصویر جانبی از جهتی باشد که رزوه دیده نشود، هر دو قطر داخلی و خارجی به صورت ندید (مطابق شکل ح) معرفی می شود.

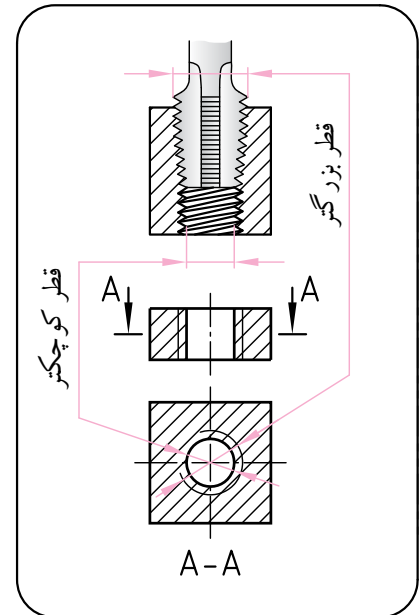
در صورتی که رزوه داخلی در حالت برش نشان داده نشود، در تصویر روبرو هر دو قطر خارجی و داخلی به صورت نامرئی و با خط چین مشخص می شوند.

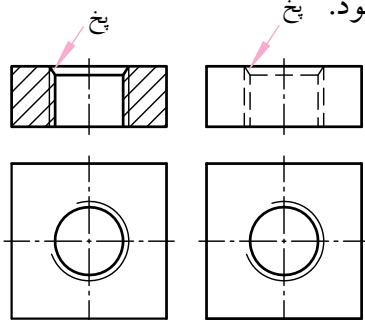
نقشه فنی (در حالت ندید)

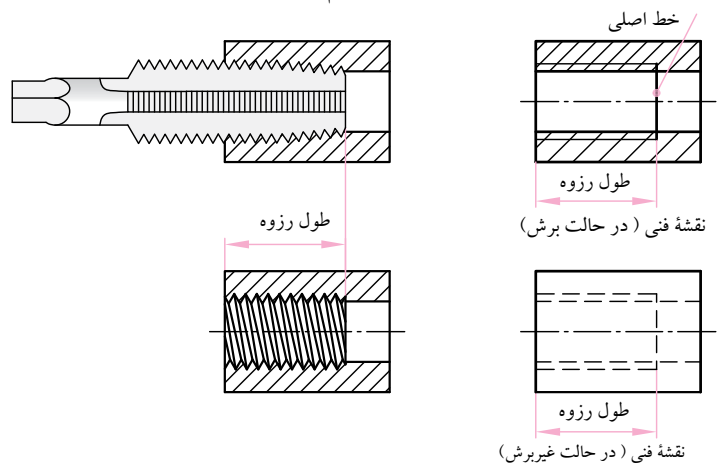
رزوه های داخلی در مواردی نیز به صورت سرتاسری تولید می شوند، همانند حالت نیز هاشور از روی خط نازک رزوه عبور می کند و تالبه قطر داخلی که با خط اصلی ضخیم نشان داده شده است، امتداد می یابد.

نکته: پیچ های مربوط به سر میله پیچ ها و خزینه های سوراخ های قلاویز شده در تصاویر که جهت دید عمود بر محور پیچ یا سوراخ قلاویز شده است، نشان داده نمی شود. پیچ

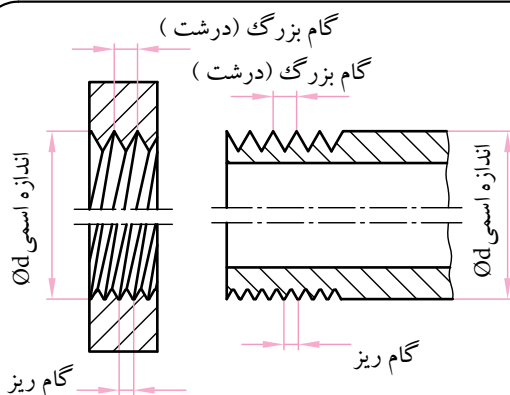
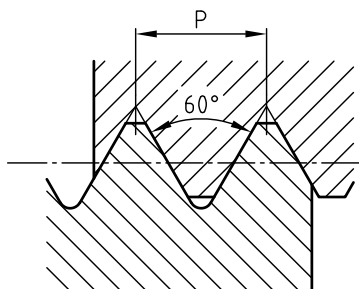

ممکن است رزوه های داخلی به طول محدودی در داخل سوراخ های سرتاسری ایجاد شوند. در این حالت نیز - همانند حالت های رزوه های بن بست - خط انتهای رزوه در برش با خط اصلی ترسیم می شود.

پیچ های دنده مثلثی متریک

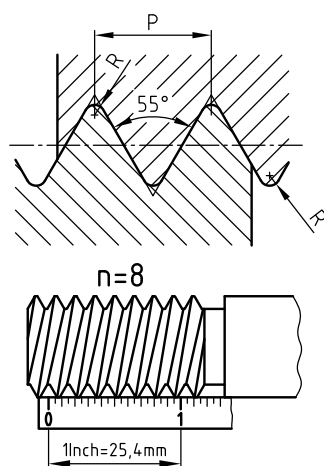
- در این نوع پیچ ها: کلیه اندازه ها بر حسب میلی متر است.
- فرم هندسی دندانه به شکل مثلث متوازی الاضلاع است، با سر دنده تخت و ته گرد.
- زاویه پهلوی دندانه 60° است.
- نماد این نوع پیچ حرف لاتین M است.
- علامت $M20$ ، یعنی پیچ میلی متری که قطر خارجی آن 20 mm است.
- در اندازه گذاری رزوه های دنده ریز، معمولاً گام را نیز به همراه قطر خارجی می نویسند.
- مثلاً $M18 \times 1,5$

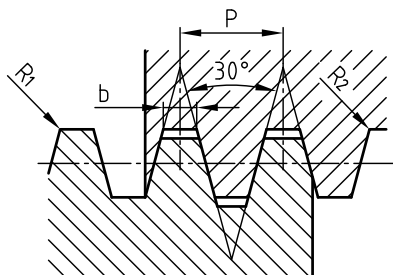

طبق استاندارد برای هر اندازه اسمی یک گام در نظر گرفته شده است که به صورت گام درشت و یا گام های ریز ساخته می شوند. در شکل مقابل با ثابت بودن اندازه اسمی d روی پیچ و مهره، دو نوع رزوه با گام درشت و ریز نشان داده شده است.

پیچ های دنده مثلثی اینچی (وینورثی)

- در این نوع پیچ ها: کلیه اندازه ها مثل قطر خارجی، قطر داخلی و گام بر حسب اینچ است.
- فرم هندسی دندانه به شکل مثلث متساوی الساقین با سرو ته دندانه قوسی شکل.
- زاویه پهلوی دندانه 55° است و در دوسری دنده درشت و دنده ریز ساخته می شود.
- قطر پیچ های دنده درشت فقط به اینچ نوشته می شود.
- در پیچ های دنده ظریف قطر خارجی به میلی متر و گام را به اینچ به همراه نماد W مشخص می کنند.
- پیچ $\frac{1}{2}$ یعنی پیچی که قطر خارجی آن $\frac{1}{2}$ اینچ است.

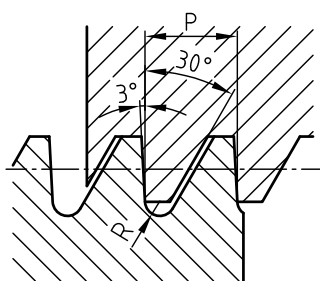

پیچ های دنده دوزنقه‌ای

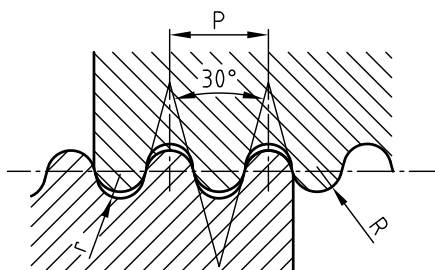
- در این نوع پیچ ها: کلیه اندازه ها، مثل قطر داخلی و خارجی و گام آن ها بر حسب میلی متر است.
- فرم هندسی این نوع پیچ ها به صورت دوزنقه است.
- زاویه پهلوی دندانه 30° است.
- نماد پیچ های دنده دوزنقه‌ای حرف Tr است.
- علامت $Tr30$ یعنی پیچ یا مهره دنده دوزنقه ای به قطر اسمی 30 mm است.

پیچ های دنده اره‌ای

- در این نوع پیچ ها: کلیه اندازه ها بر حسب میلی متر است.
- فرم هندسی دندانه ها به شکل دوزنقه است.
- زاویه پهلوی دندانه ها 30° است.
- نماد پیچ های دنده اره‌ای حرف S است.
- علامت $S30$ ، یعنی پیچ یا مهره دنده اره ای به قطر اسمی 30 mm است.

پیچ های دنده گرد

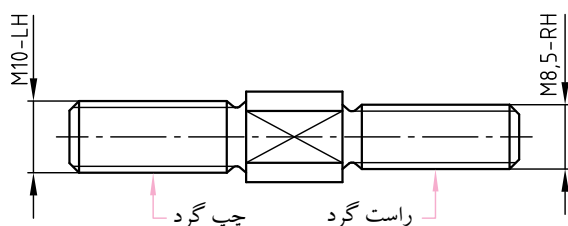

- در این نوع پیچ ها: قطر خارجی به میلی متر و گام آن ها به اینچ است.
- تمام قسمت های دندانه، قوسی شکل است.
- زاویه بین دنده ها 30° است.
- نماد پیچ های دنده گرد حرف Rd است.
- علامت $Rd\ 30 \times \frac{1}{8}$ ، یعنی پیچ دنده گرد به قطر اسمی 30 mm و گام $\frac{1}{8}$ اینچ (۸ دندانه در اینچ)

روش معرفی و اندازه گذاری برخی از رزوه ها

ترتیب ارائه نماد	نماد (روش معرفی)	مفهوم	نقشه
(قطر خارجی) حرف لاینین	M , R , Tr , S , ... مثال S12 معرف قطر بزرگ (به mm) نماد دنده اره ای	رزوه دنده اره ای با قطر خارجی 12 mm	
گام × (قطر خارجی) حرف لاینین	مثال M20x1,5 گام حقیقی نماد متریک اندازه اسمی	رزوه متریک دنده ریز با قطر خارجی 20 mm و گام 1,5 mm	
(قطر خارجی) حرف لاینین تعداد راه (m) - گام حقیقی ×	مثال M24x9-3 تعداد راه نماد متریک اندازه اسمی گام حقیقی	رزوه متریک با قطر خارجی 24 mm و سه راه حقیقی 9 mm و سه راه	
(قطر خارجی) حرف لاینین تعداد راه (m) - گام حقیقی ×	مثال Tr36x6-2 نماد دنده دوزنقه ای تعداد راه گام حقیقی اندازه اسمی	رزوه دنده دوزنقه ای به قطر خارجی 36 mm و گام حقیقی 6 mm و دو راه	
(قطر خارجی) حرف لاینین تعداد راه (m) - گام حقیقی × -LH*	مثال Tr44x14-2-LH نماد دنده دوزنقه ای تعداد راه گام حقیقی اندازه اسمی جهت گردش رزوه تعداد راه گام	رزوه دنده دوزنقه ای به قطر خارجی 44 mm و گام حقیقی 14 mm و دو راه و چپ گرد	

M20	پیچ متریک دنده درشت با قطر خارجی 20 mm	W48x1/8"	پیچ اینچی (ویتورثی) با قطر خارجی 48 mm و گام 1/8
M16x1,5	پیچ متریک دنده ریز با قطر خارجی 16 mm و گام 1,5 mm	Tr24x6	پیچ دنده دوزنقه ای با قطر خارجی 24 mm و گام 6 mm
M20x5-2	پیچ متریک دنده درشت با قطر خارجی 20 mm و دو راه حقیقی 5 و دو راه	S32x6	پیچ دنده اره ای با قطر خارجی 32 mm و گام 6 mm
3/4"	پیچ اینچی دنده درشت با قطر خارجی 3/4 اینچ	Rd28x1/10"	پیچ دنده گرد با قطر خارجی 28 mm و گام 1/10 اینچ (10 دنده در اینچ)

* علامت پیچ چپ گرد LH (Light hand) و علامت RH (Right hand) فقط در صورت ضرورت قید می شود، چون اکثر پیچ ها راست گرد هستند. ممکن است در قطعه ای (مطابق نقشه مقابل) از دو نوع رزوه استفاده شده باشد. یکی چپ گرد و دیگری راست گرد، لذا در چنین حالتی باید چپ گرد و راست گرد بودن هر دو طرف قید شود.

پیچ‌ها

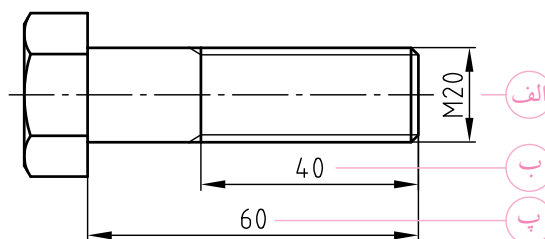
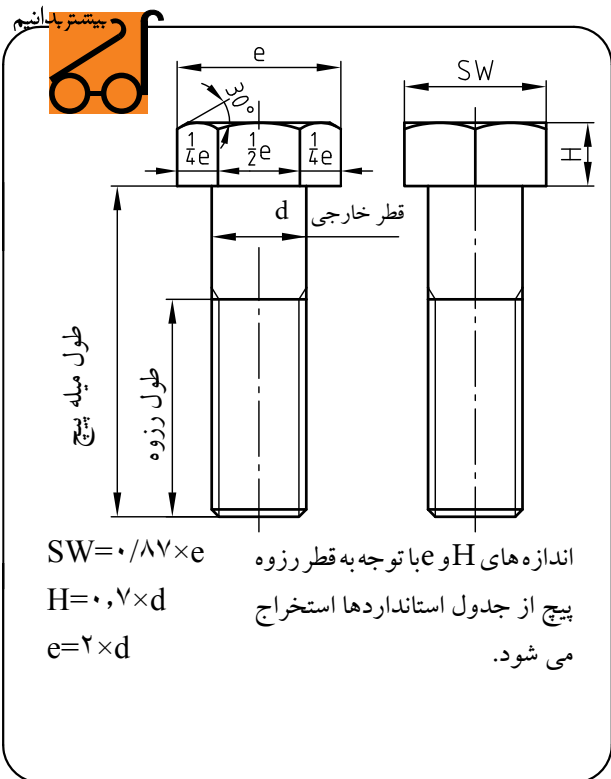

متداول‌ترین و پر مصرف‌ترین پیچ‌ها در صنایع، پیچ‌های سرشش‌گوش است، که برای درگیری بهتر و آسان آچار با پیچ، سر آن‌ها را تخت زاویه 30° (دور تا دور) پخ می‌زنند. در نقشه‌ها معمولاً پیچ شش‌گوش را فقط در یک تصویر (مشابه نقشه زیر) به همراه سه اندازه مهم:

(الف) قطر خارجی رزوه،

(ب) طول رزوه و

(پ) طول میله پیچ نشان می‌دهند.

* با مشخص بودن قطر خارجی رزوه می‌توان سایر اندازه‌های ضروری دیگر را از جدول استاندارد استخراج نمود.

در صورت نیاز به ترسیم دقیق پیچ، اندازه‌های مهم در شکل مقابل ارائه شده است.

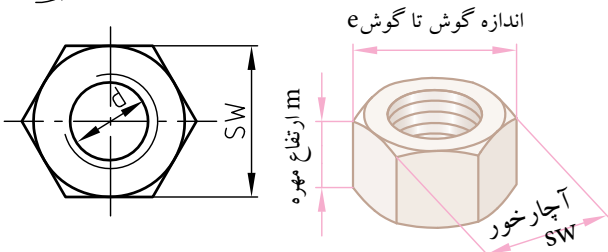
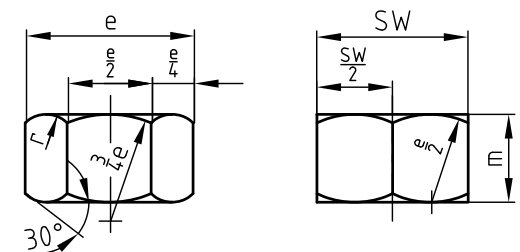
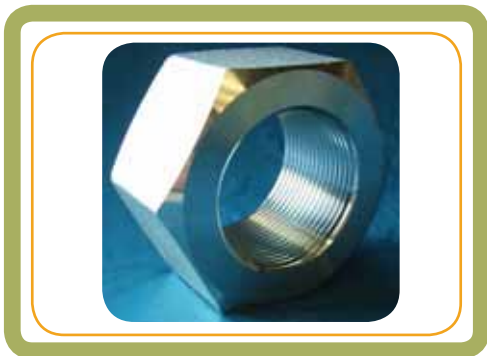
در جدول زیر با برخی دیگر از پیچ‌های متداول آشنایی شویم.

برخی دیگر از پیچ‌های متداول و کاربرد	1		2		3	
		پیچ سرشش‌گوش		پیچ سراسنانه ای با شیار تخت		پیچ سراسنانه ای آلنی
	4		5		6	
		پیچ سر خزینه		پیچ مغزی آلنی		پیچ دو سر رزوه

مه‌ه‌ها

متداول‌ترین و پرمصرف‌ترین مه‌ه‌ها در صنایع، مه‌ه‌های سرشش‌گوش است، که برای درگیری بهتر و آسان آچار پخ با مه‌ه‌ها سر آن‌ها را تحت زاویه 30° (دور تادور) پخ می‌زنند.

معمولاً مه‌ه‌ها از دو طرف پخ خوردگی دارند (شکل الف). در مواردی نیز ممکن است مه‌ه‌ها از یک طرف پخ خورده باشد (شکل ب).

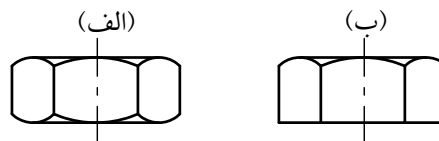

$$SW = 0.87 \times e$$

$$m = 0.8d$$

$$e = 2 \times d$$

اندازه‌های e و m با توجه به قطر رزوه مه‌ه‌ها از جدول استانداردها استخراج می‌شود.

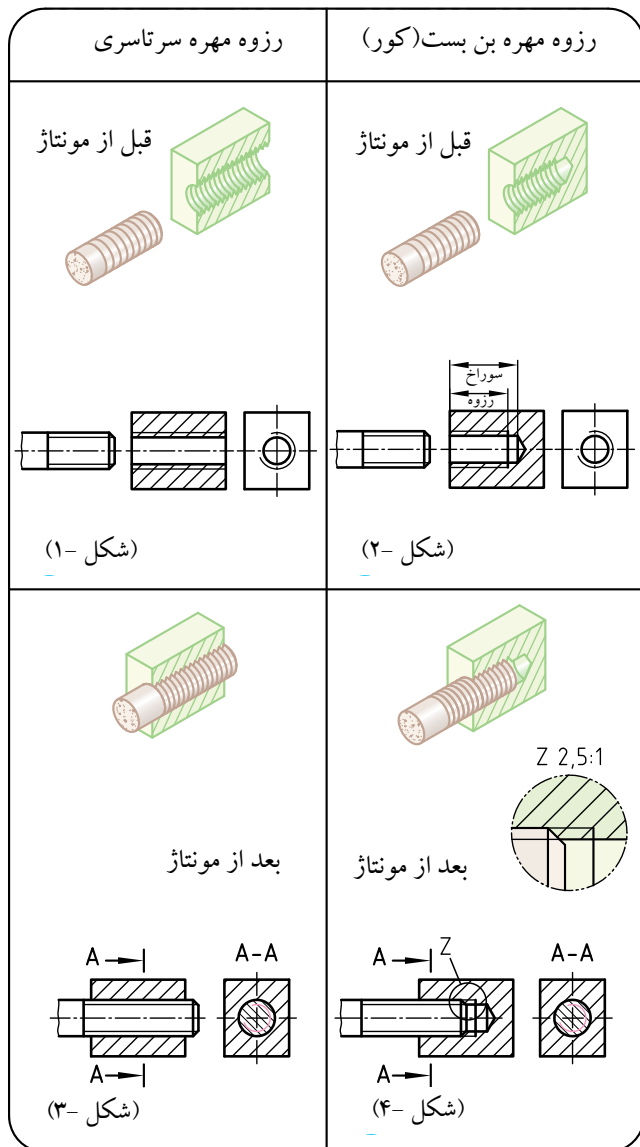
در صورت نیاز به ترسیم دقیق مه‌ه‌ها، اندازه‌های مهم در شکل مقابل ارائه شده است.

در جدول زیر با برخی دیگر از مه‌ه‌های متداول آشنا می‌شویم.

1	مه‌ه‌ شش گوش	2	مه‌ه‌ تاجی	3	مه‌ه‌ کلاهی
4	مه‌ه‌ سوراخ صلیبی	5	مه‌ه‌ خروسکی	6	مه‌ه‌ آج دار

برخی دیگر از مه‌ه‌های متداول و کاربرد

سوار کردن اجزای دنده شده

• در هنگام بستن مهره روی پیچ، دندانه های پیچ در داخل شیارهای مهره قرار می گیرند. شکل های ۱ و ۲ نحوه ترسیم پیچ و مهره را قبل از مونتاژ و شکل های ۳ و ۴ نحوه ترسیم را بعد از مونتاژ نشان می دهند.

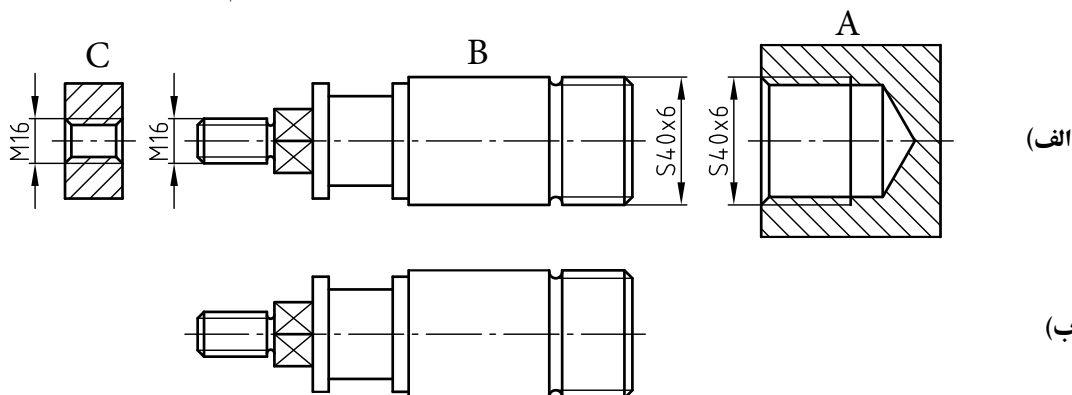
• **نکته ۱:** پیچ ها مانند میله ها جزء استثنائات برش هستند و در جهت طولی برش نمی خورند. در مورد پیچ هایی که روی مهره بسته شده اند، در قسمتی که پیچ با مهره درگیر است، خط هاشور به قطر بزرگ پیچ منتهی می شود (شکل های ۳ و ۴).

• **توجه:** در برش عرضی (برش مقطع) پیچ و مهره های مونتاژ شده، کل مقطع پیچ، هاشور زده می شود. ضمناً جهت هاشور پیچ و مهره عکس یکدیگرند.

• **نکته ۲:** خطوط هاشور در قسمت رزوه شده مهره (قبل از مونتاژ) به قطر کوچک مهره منتهی می شود (شکل ۱ و ۲) و در مرحله بعد از مونتاژ، به قطر بزرگ پیچ منتهی می شود. (شکل ۳ و ۴) به جزئیات Z نیز توجه کنید.

ارزش یابی

در شکل زیر سه قطعه A، B و C در موقعیت (الف) نمایش داده شده است. دو مهره A و C را روی قطعه B بپیچانید و تصویر سوار شده آن را با دست آزاد در پایین این صفحه (در موقعیت ب) ترسیم کنید.

اتصال های پیچی

شکل مقابل شش مورد از پیچ های متداول در صنعت را نشان می دهد. به خطوط خارجی (قطر بزرگ) پیچ ها در شکل ت و تصویر افقی آن ها در (شکل ج) توجه کنید.

(الف) برخی از پیچ های متداول

قطعاتی که باید به هم متصل شوند.

(ب) قطعه فوقانی

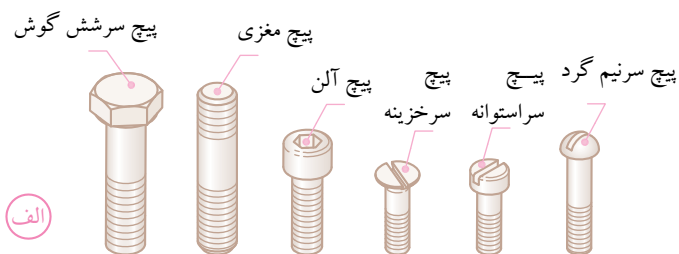
(پ) قطعه تحتانی

(ث) نقشه دو قطعه که روی هم قرار گرفته اند

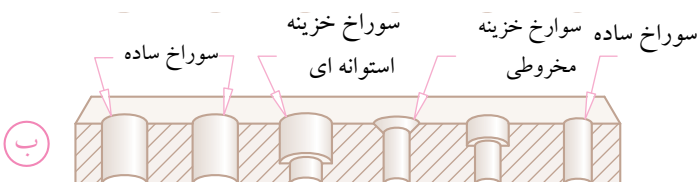
(تصویر رو به رو در حالت برش)

(ث) نقشه سوار شده دو قطعه با استفاده از پیچ و مهره

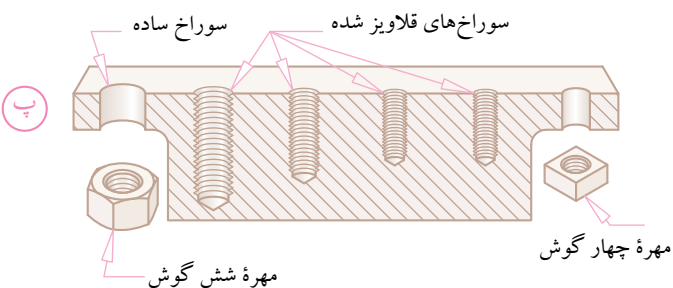
تصویر افقی مجموعه سوار شده به همراه نمایش تصاویر افقی پیچ و مهره ها

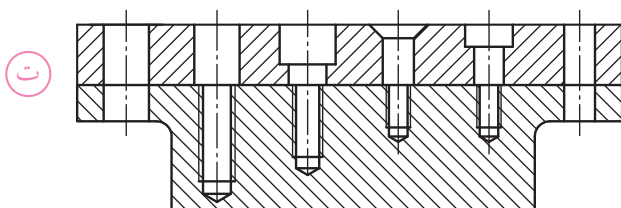
(الف)

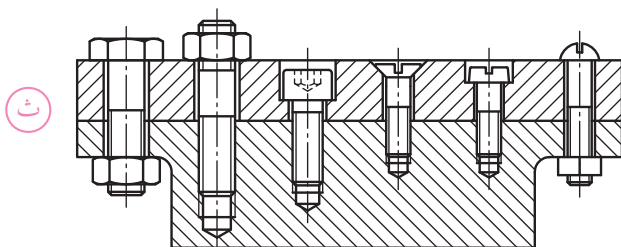
(ب)

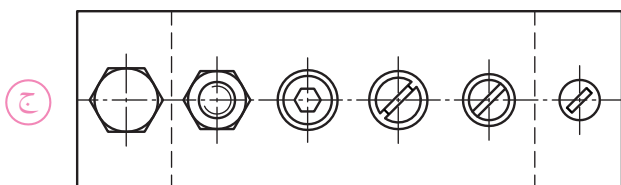
(پ)

(ث)

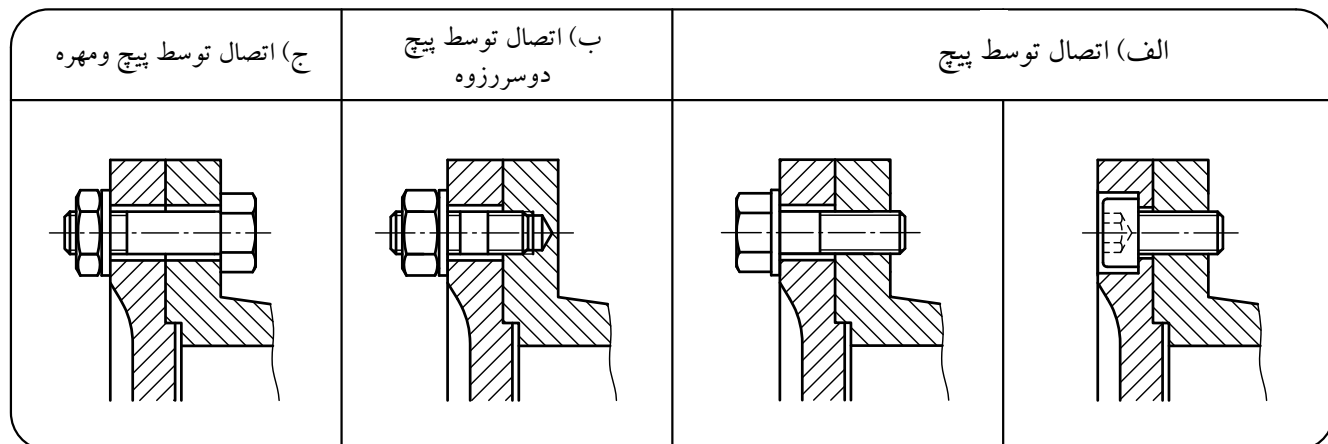
(ت)

(ج)

اتصال دو یا چند قطعه

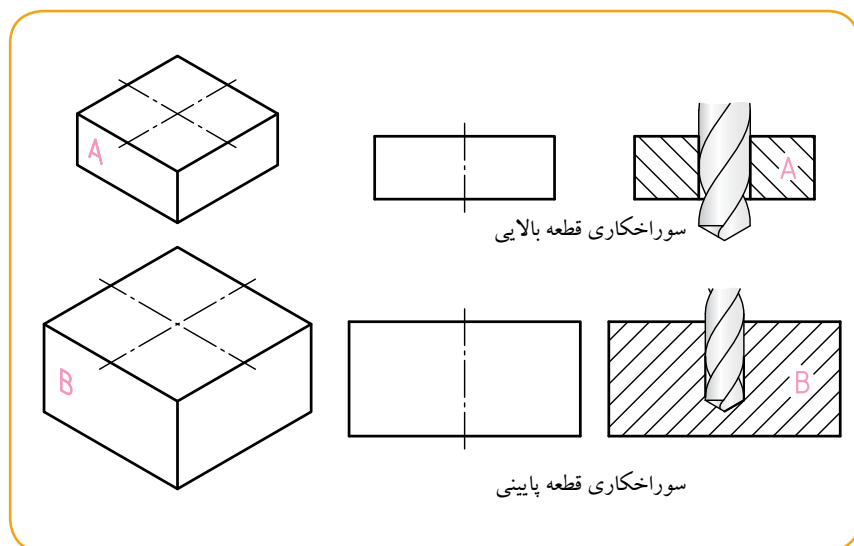
در صورتی که بخواهند دو قطعه را توسط اتصالات پیچی به هم متصل نمایند، معمولاً یکی از سه حالت زیر مورد استفاده قرار می‌گیرد:

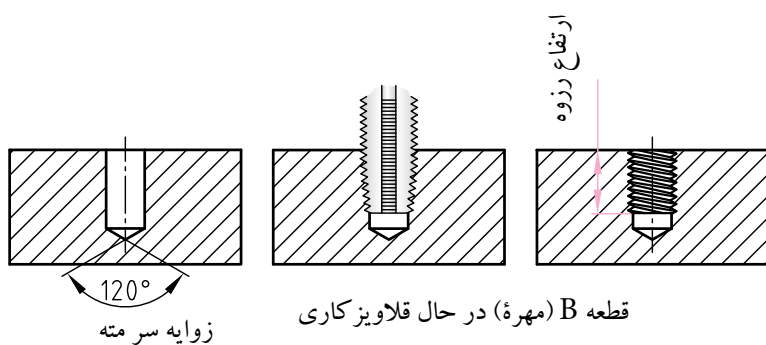
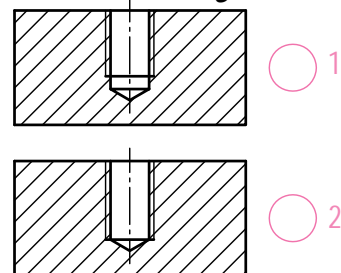
الف) اتصال توسط پیچ و مهره

برای اتصال دو قطعه A و B به همدیگر، قطر سوراخ قطعه A باید نسبت به قطر سوراخ قطعه B بزرگ‌تر باشد تا پیچ به راحتی از قطعه A عبور کند.

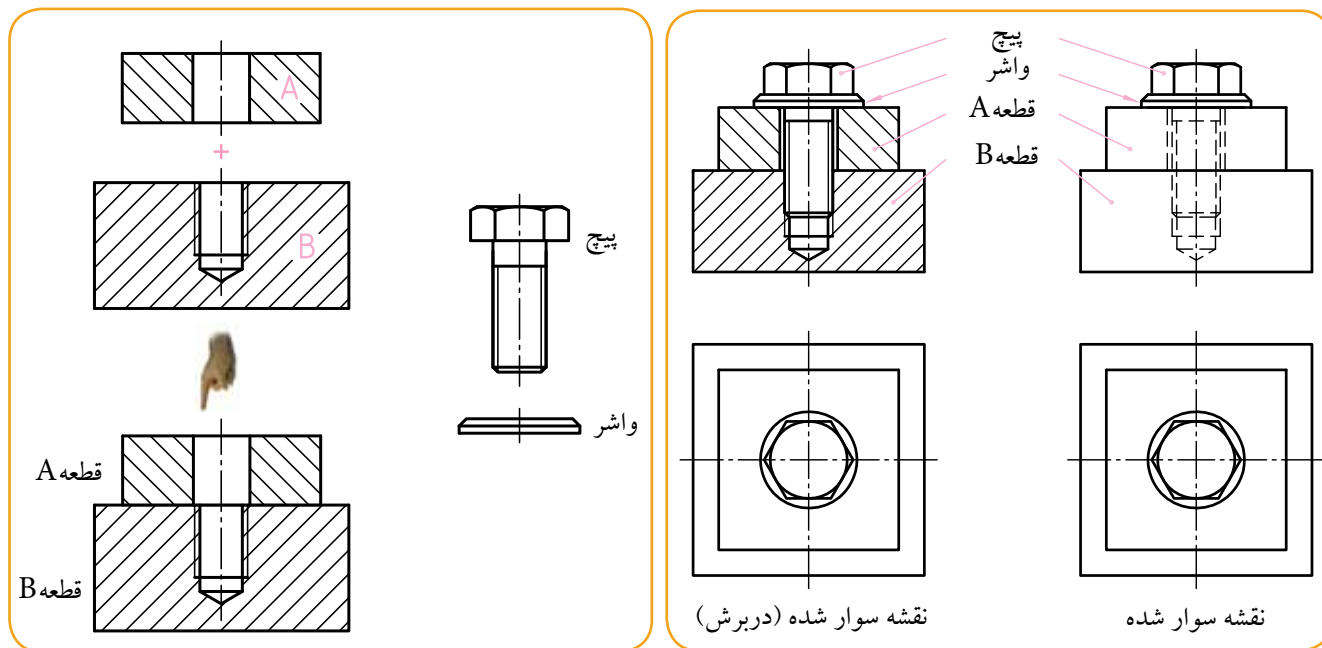
عمق سوراخ مهره مقداری بیش از عمق رزوه مورد نظر است تا مواد زائد براده در آن قسمت باقی بماند و به فلاویز آسیب نرساند. داخل قطعه B را به اندازه قطر خارجی رزوه پیچ و به ارتفاع لازم فلاویز می‌کنند.

به نظر شما در کدام تصویر مهره B در حالت رزوه به طور صحیح معرفی شده است؟ (شکل ۱ یا ۲)

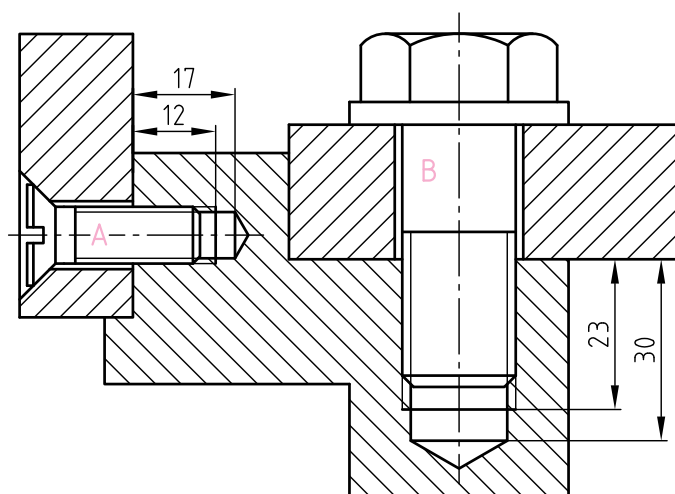

قطعه A روی قطعه B قرار می گیرد و با قرار دادن یک واشر در زیر کلگی پیچ، آن را از داخل سوراخ قطعه A عبور می دهند و در داخل مهره (قطعه B) می بندند. تصاویر زیر این مراحل را به ترتیب شماره نشان می دهد.

نقشه خوانی

عمق رزوه برای هر یک از دو پیچ A و B را با ترسیم دایره بر روی اندازه مورد نظر نشان دهید.

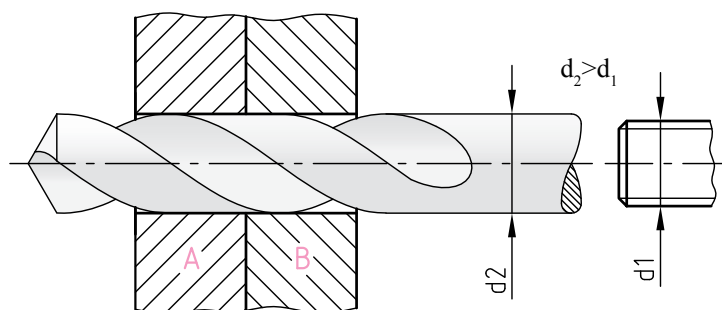
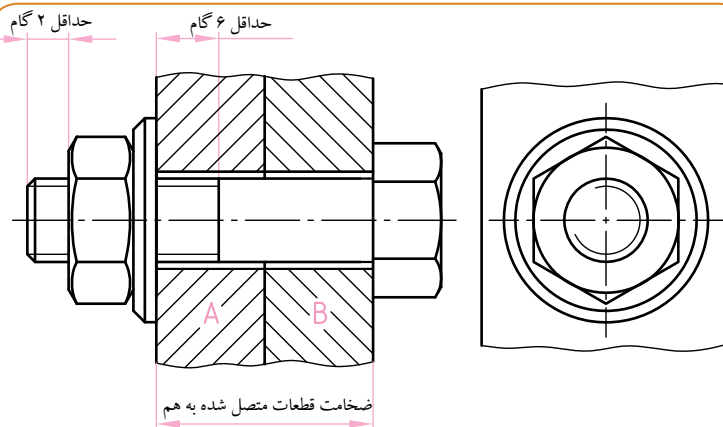

ب) اتصال قطعات توسط پیچ و مهره

وقتی صحبت از اتصال قطعات توسط پیچ و مهره است، هدف ایجاد سوراخی یکنواخت و سرتا سری در قطعاتی است که باید به هم متصل (بسته) شوند.

برای بستن قطعات به هم، از دو جزء به نام پیچ و مهره و بعضاً به همراه آن‌ها از جزئی دیگر به نام واشر استفاده می‌کنند. (شکل ۱-)

قطر سوراخ ایجاد شده در قطعاتی که باید توسط پیچ و مهره به هم بسته و متصل شوند یک سان و از اندازه قطر خارجی پیچ بزرگ تر است. فرضاً اگر قطر پیچ $M20$ باشد، دو قطعه A و B را با متی ای به قطر بزرگ تر از 20mm سوراخ می‌کنند (شکل ۲-) و سپس میله پیچ $M20$ ، با توجه به لقی موجود، به راحتی از میان دو قطعه A و B عبور می‌کند. (شکل ۳-)

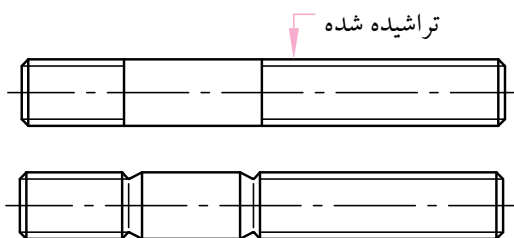

ج) اتصال قطعات توسط پیچ دو سر رزوه

پیچ دو سر رزوه میله ای است که طرفین آن رزوه شده و با مهره هایی با همان قطر مورد استفاده قرار می گیرند.

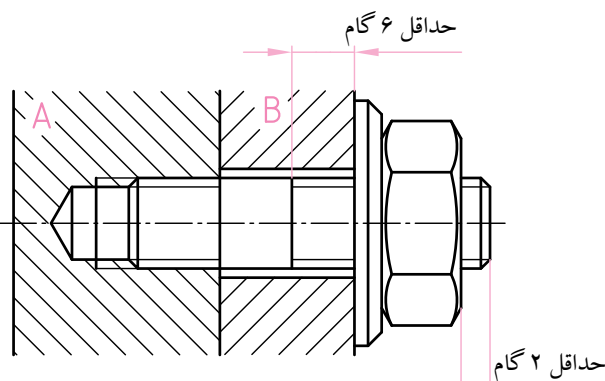
بخش رزوه نشده

غلطک خورده

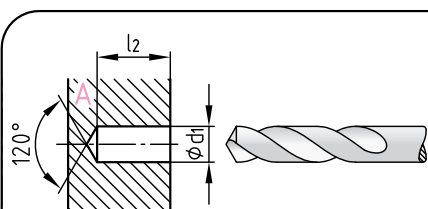
پیچ های دو سر رزوه ممکن است دارای گاه باشند یا نباشند

دو قسمت رزوه شده به وسیله یک فاصله بدون رزوه از هم جدا می شوند. زمانی که قطعات مورد اتصال ضخامت زیادی دارند یا نیاز به تعویض مکرر قطعه کار وجود دارد از پیچ های دو سر رزوه استفاده می کنند.

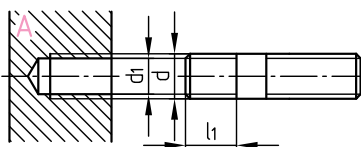

شکل مقابل نقشه یک پیچ دو سر رزوه برای اتصال دو قطعه A و B به همدیگر را نشان می دهد. به محدوده های انتهایی هاشورها توجه کنید.

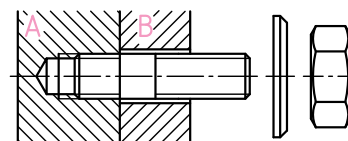
جدول زیر مراحل انجام کار برای اتصال توسط پیچ دو سر رزوه را نشان می دهد.

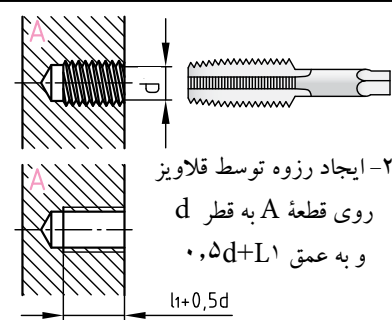
۱- ایجاد سوراخ با مته به قطر d و به عمق L_2

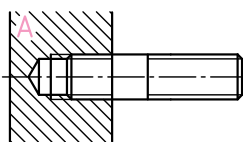
۳- پیچ دو سر رزوه و سوراخ رزوه شده

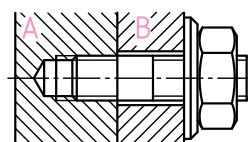
۵- نصب قطعه B بر روی قطعه A (قطر سوراخ قطعه B بزرگ تر از قطر d)

۲- ایجاد رزوه توسط قلاویز روی قطعه A به قطر d و به عمق $L_1 + 0.5d$

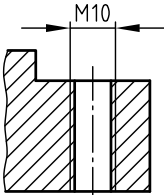
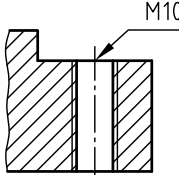
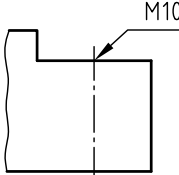
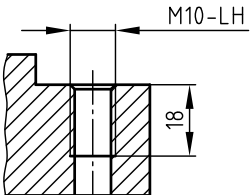
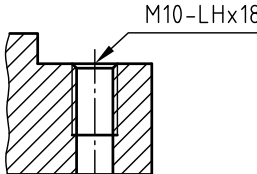
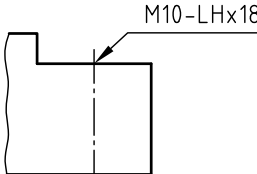
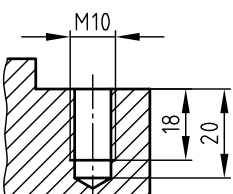
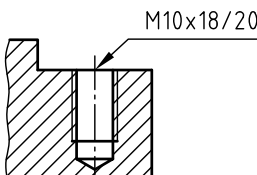
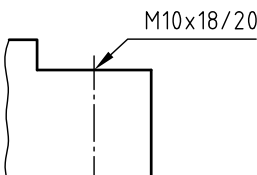
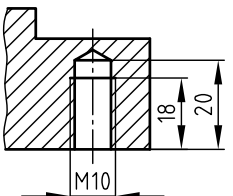
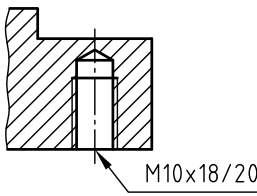
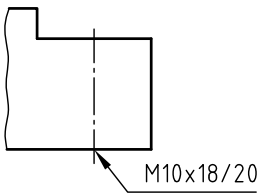
۴- بستن پیچ دو سر رزوه داخل قطعه A

۶- قرار دادن واشر روی پیچ دو سر رزوه و قطعه B و نهایتاً بستن مهره

اندازه گذاری سوراخ های رزوه شده

در راستای آن چه که در صفحه ۲۴۴ اشاره شد ، در اندازه گذاری سوراخ های رزوه شده ، علاوه بر قطر اسمی رزوه ، عمق سوراخ مته و عمق سوراخ رزوه شده به همراه جهت رزوه از ضروریات است . در سمت چپ عمق رزوه از نماد \times و در سمت چپ عمق سوراخ از نماد / استفاده می شود . سوراخ های بدون مشخصه عمق ، در واقع سوراخ راه به در (سراسری) هستند .

توصیف (شرح)	نمایش کامل		نمایش ساده
	اندازه گذاری کامل	اندازه گذاری ساده	
سوراخ : سرتاسری عمق رزوه : سرتاسری قطر اسمی رزوه : ۱۰mm نوع رزوه : متریک (M)			
سوراخ : سرتاسری عمق رزوه : ۱۸mm قطر اسمی رزوه : ۱۰mm نوع رزوه : متریک (M) جهت رزوه : چپ گرد			
سوراخ : بن بست عمق سوراخ مته : ۲۰mm عمق رزوه : ۱۸mm قطر اسمی رزوه : ۱۰mm نوع رزوه : متریک (M)			
سوراخ رزوه : بن بست عمق سوراخ مته : ۲۰mm عمق رزوه : ۱۸mm قطر اسمی رزوه : ۱۰mm نوع رزوه : متریک (M)			

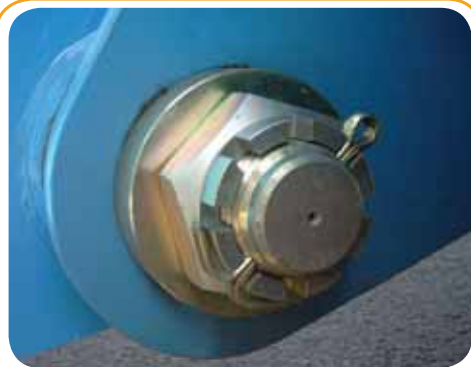

قفل کردن پیچ و مهره‌ها

از آنجایی که ممکن است پیچ و مهره‌ها بعد از مدتی کار کردن به تدریج شل و باز شوند، لذا آن‌ها به کمک تجهیزاتی ثابت می‌کنند. در جدول زیر برخی از متداول‌ترین این تجهیزات معرفی شده‌اند.

فصل سوم

* استفاده از اشپیل

برخی از تجهیزات مرسوم برای قفل کردن پیچ و مهره‌ها

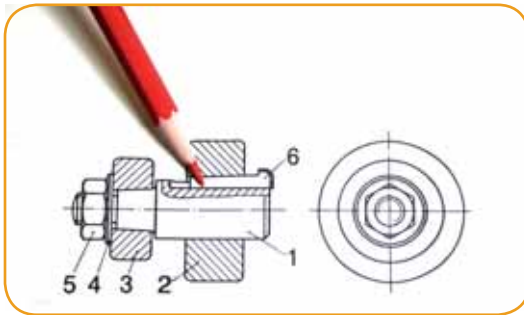
<p>* واشر قفل زبانه دار (شکل الف و ب)، که زبانه آن بر روی سطح آچارگیر پیچ خم شده است</p>		<p>* استفاده از واشر فیزی (شکل پ). * بستن مهره، اشپیل از داخل سوراخ مهره و پیچ عبور می‌کند و دو سر آن خم می‌شود.</p>	
<p>الف</p>	<p>ب</p>	<p>پ</p>	<p>ت</p>

خارها و گوه‌ها

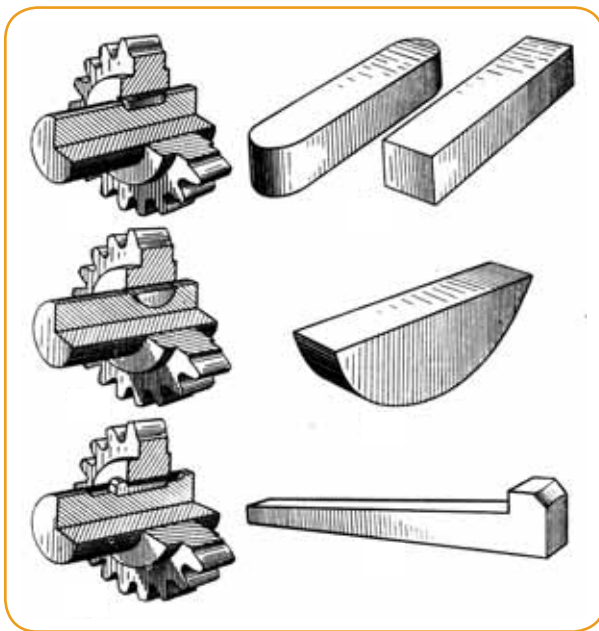
بخش ۴

فصل

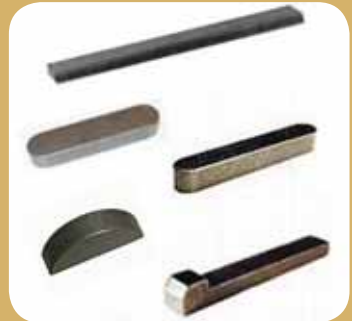
خارها و گوه‌ها برای اتصال و انتقال حرکت اجزای گردان مثل چرخ دنده‌ها، چرخ تسمه‌ها و ... بر روی محور - جهت اتصال موقت - مورد استفاده قرار می‌گیرند. متداول‌ترین خارها عبارت‌اند از: خارهای منشوری و خارهای هلالی (ناخنی). متداول‌ترین گوه‌ها نیز به صورت شیب دار، ساده یا دماغه دار مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در این فصل با نحوه نمایش برخی از خارها و گوه‌ها در نقشه‌ها آشنا می‌شویم.

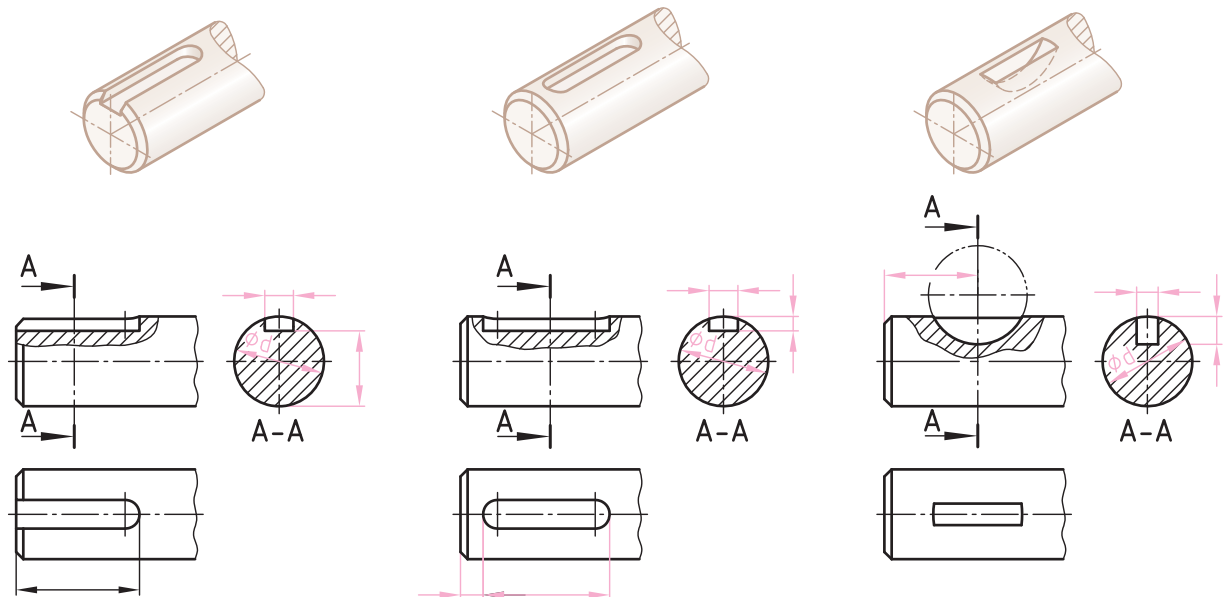
پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

- انواع خارهای متداول را نام ببرد.
- انواع گوه‌های متداول را نام ببرد.
- خارهای متداول را بر روی نقشه مشخص کند.
- گوه‌های متداول را بر روی نقشه مشخص کند.

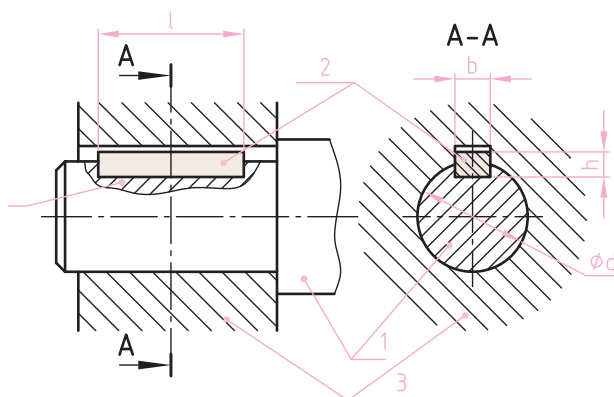
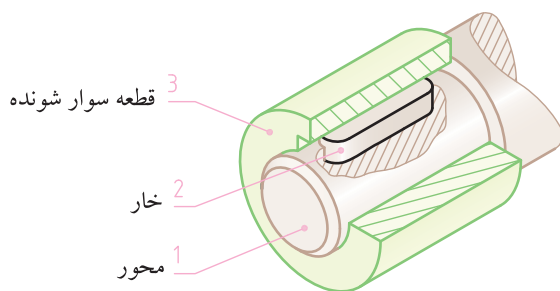

نکات ترسیمی در مورد خارها

خارها در درون شیار ایجاد شده بر روی محور و قطعه مورد اتصال به طور محکم قرار می گیرند و در داخل شیار محور بدون لقی و در درون شیار قطعه سوارشونده، با لقی خیلی کمی جاگذاری می شوند. در تصاویر زیر با نحوه نمایش جای خار روی محور و اندازه های مهم آن ها آشنا می شوید.

* از آن جایی که در برش طولی محورهای هاشور ترسیم نمی شود، استفاده از برش موضعی در تصویر روبه روی محورهای شیاردار مجاز است (مطابق تصاویر بالا و پایین).
* در تصور جانبی برش مقطع A-A محورها می توان هاشور ترسیم کرد (قطر d).

تصویر مقابل، نقشه سوار شده محور و تویی را به همراه خار نشان می دهد. خارها جزء استثنائات برش هستند و زمانی که در مسیر برش طولی قرار می گیرند، هاشور نمی خورند، اما در برش عرضی داخل آن ها هاشور ترسیم می شود.

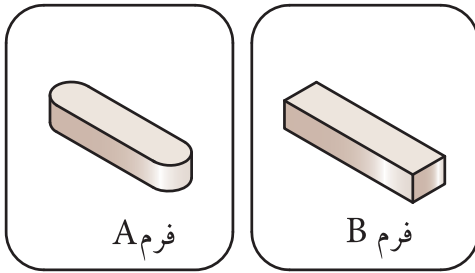
* قطعه سوار شونده ۳ (چرخ دنده، چرخ تسمه و ...) به جز شیار جای خار، در سایر قسمت های توپر آن هاشور ترسیم می شود. همان طور که در شکل دیده می شود، طول شیار جای خار روی قطعه سوار شونده (قطعه ۳) بزرگ تر از طول خار است.

ارتفاع خار h

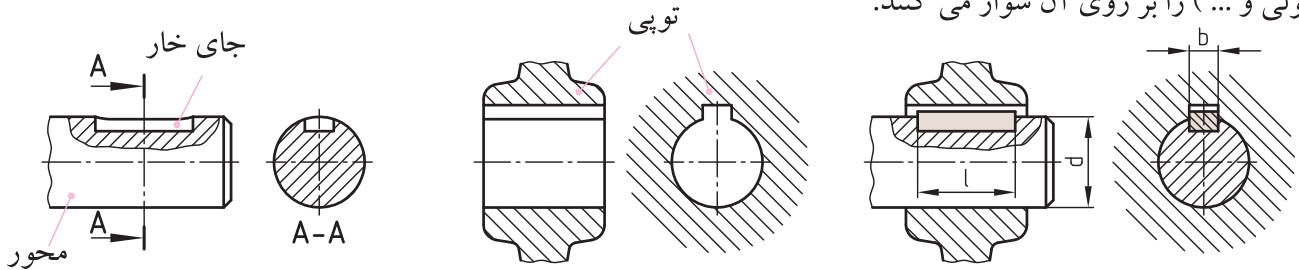
پهنای خار b

قطر محور d

برخی از خارهای متداول خارهای تخت انطباقی

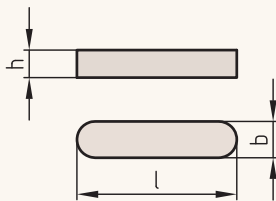
این خارها در دو نوع سر تخت (فرم B) و سر گرد (فرم A) ساخته می شوند که باید در شیار خود بر روی محور با سفتی کمی جازده شوند، به طوری که از بالا دارای لقی کمی باشند. ابتدا خار را درون شیار خود روی محور نصب می نمایند سپس قطعه سوار شونده مورد نظر (مثل چرخ دنده، پولی و ...) را بر روی آن سوار می کنند.

بیشتر بدانیم

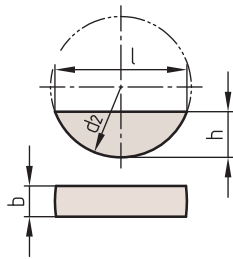
نحوه معرفی خار تخت

شماره استاندارد

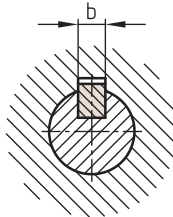
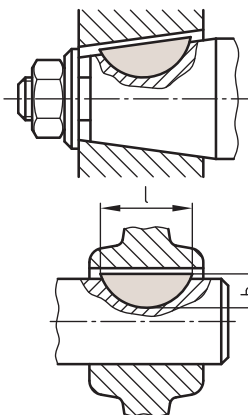
DIN 6885 - A - 12 x 8 x 56

طول (L) ارتفاع (h) پهنا (b) با فرم A (سرنیم گرد)

خارهای نوع این از خارهای ناخنی (پولکی)

محورهای روی بر معمولاً و کم نیروهای انتقال برای با تماس اثر در خارها این. شود می استفاده مخروطی منطبق بر آن لغزندومی خود به خود، قطعه داخل شیار جای عمق) دارند تنظیمی خود خاصیت یعنی (شوند می سطح با که شود می ساخته خار روی تویی طوری باشد نداشته تماس خار فوقانی.

بیشتر بدانیم

نحوه معرفی خار ناخنی

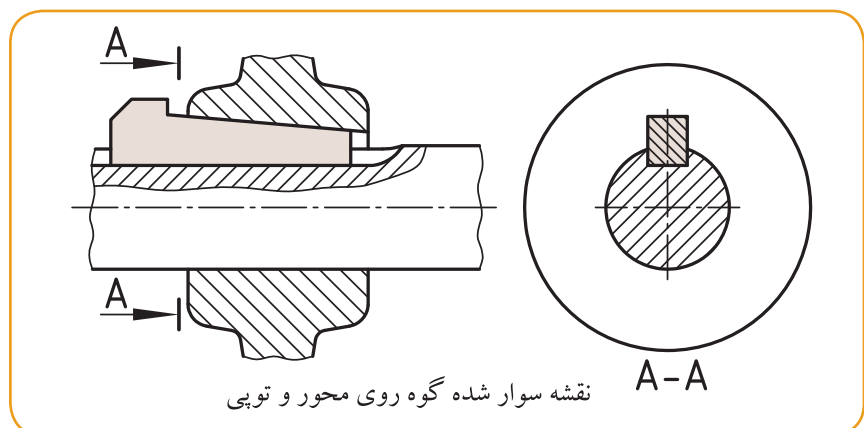
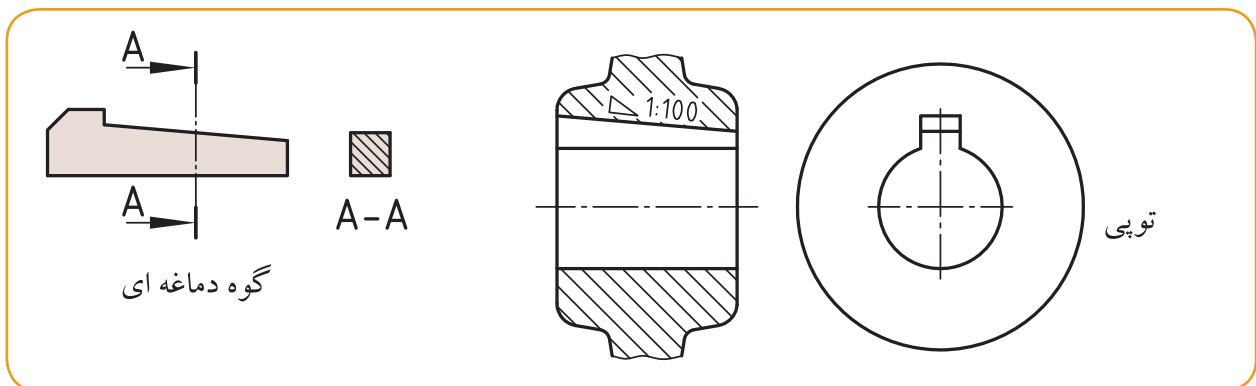
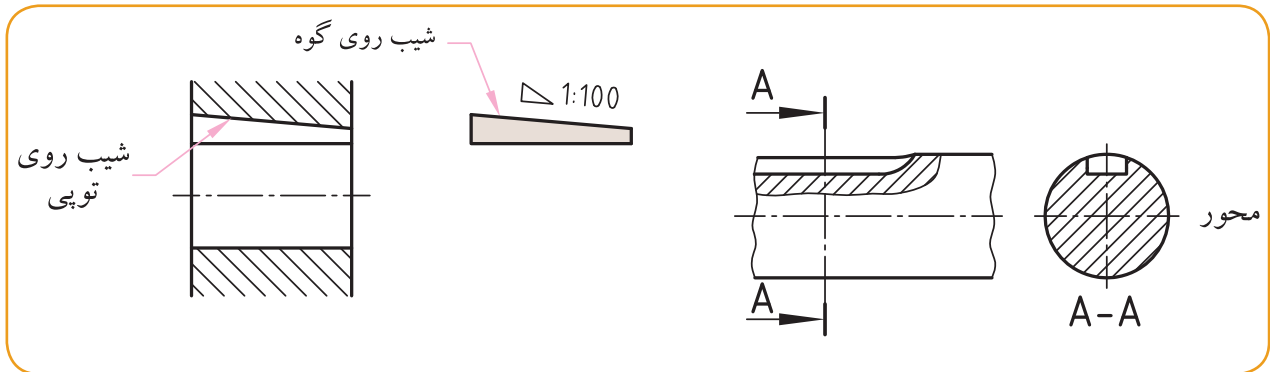
شماره استاندارد

DIN 6888 - 6 x 9

ارتفاع خارها (h) عرض جای خار (b)

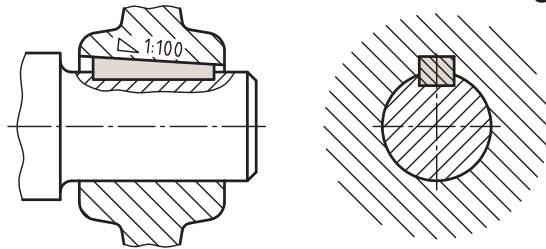
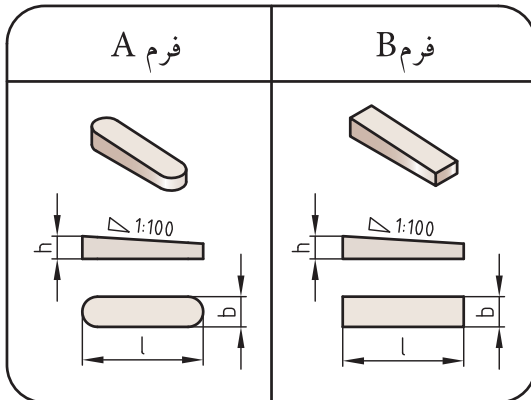
نکات ترسیمی در مورد گوه ها

گوه‌ها در شیار محور و توپی به طور محکم قرار می‌گیرند. نیروی اتصال توسط سطح شیب‌دار روی گوه صورت می‌گیرد. بنابراین شیب شیار روی توپی با شیب گوه متناسب است. این شیب استاندارد و مقدار آن برابر ۱:۱۰۰ است. جهت شیب به وسیله یک نماد مثالی شکل مشخص می‌شود. اصول و قواعد ترسیم گوه‌ها مشابه خارهاست.

الف) گوه های نصبی (جاسازی شده)

این گوه ها در دو شکل سر نیم گرد (فرم A) و سرتخت (فرم B) ساخته می شوند. گوه های نصبی در داخل شیار قرار می گیرند و سپس قطعه سوار شونده (توپی) روی آن رانده می شود. این نوع گوه روی محور قرار می گیرد و سپس گلویی قطعه سوار شونده را بر روی آن می رانند.

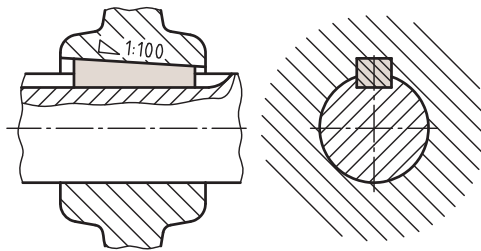
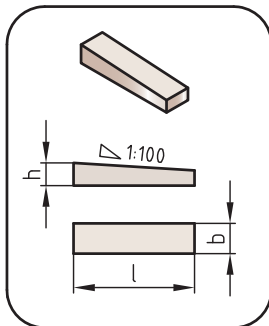

شماره استاندارد

DIN 6886 - A10 - 8 x 50

فرم خار

مشخصه یک گوه نصبی با فرم A

ب) گوه های جازدنی (رانشی)

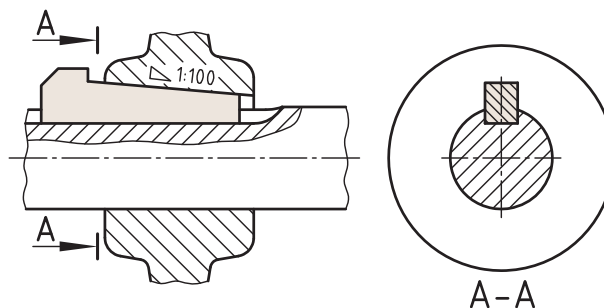
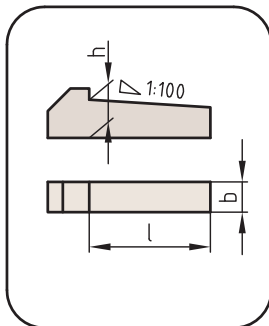
این گوه ها به صورت پیشانی تخت ساخته می شوند. ابتدا توپی (قطعه سوار شونده) روی محور جازده می شود، سپس خار به صورت رانشی داخل فضای موجود قرار می گیرد.

شماره استاندارد

DIN 6883 - 12 - 6 x 70

مشخصه یک گوه جازدنی

ج) گوه های دماغه دار (زبانه ای)

در مواردی که جازدن (کار گذاشتن) گوه ها فقط از یک طرف امکان پذیر باشد، از این نوع گوه ها استفاده می شود. از دماغه گوه برای جازدن و یا خارج ساختن آن استفاده می شود.

شماره استاندارد

DIN 6887 - 8 - 7 x 63

مشخصه یک گوه دماغه دار

یاتاقان‌ها محل استقرار و نشیمن‌گاه زبانه محورها و قطعات متحرک هستند و وظیفه تحمل و راهنمایی آن‌ها را به عهده دارند. یاتاقان‌ها با توجه به کاربردشان به دو گروه لغزشی (شکل -الف) و غلتشی (شکل -ب) تقسیم می‌شوند.

(ب)

(الف)

در این فصل با نحوه نمایش برخی از یاتاقان‌ها غلتشی در نقشه‌ها آشنا می‌شویم.

پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

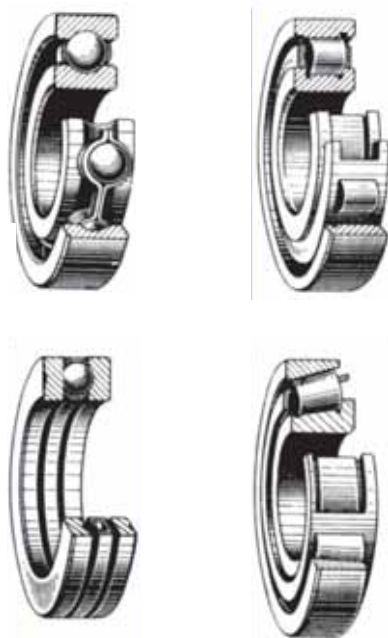
- یاتاقان‌های غلتشی متداول را نام ببرد.
- یاتاقان‌های غلتشی متداول را در نقشه مشخص کند.
- روش معرفی یاتاقان‌های غلتشی در نقشه را توضیح دهد.

یاتاقان‌های غلتشی

چنان چه بین محور و یاتاقان، قطعات گردنده‌ای قرار گیرند، اصطکاک لغزشی آن به اصطکاک غلتشی تبدیل می‌شود که به آن یاتاقان‌های غلتشی می‌گویند. این یاتاقان‌ها بر حسب شکل اجسام غلتان به دو دسته کلی تقسیم می‌شوند:

الف) بلبرینگ‌ها: که بیش‌تر یاتاقان‌های غلتشی از این نوع هستند. اجسام غلتان این نوع یاتاقان‌ها به شکل ساچمه (کره) است.

ب) رولربرینگ‌ها: اجسام غلتان این نوع یاتاقان‌ها به شکل استوانه، مخروطی، بشکه‌ای و سوزنی هستند. به همین دلیل رولربرینگ‌ها در انواع مختلف: استوانه‌ای، مخروطی، بشکه‌ای و سوزنی وجود دارند.

یاتاقان‌ها از چهار قسمت اصلی تشکیل شده‌اند.

فرم‌های مختلف اجسام غلتان				
ساقچه‌ای	استوانه‌ای	بشکه‌ای	مخروطی	سوزنی

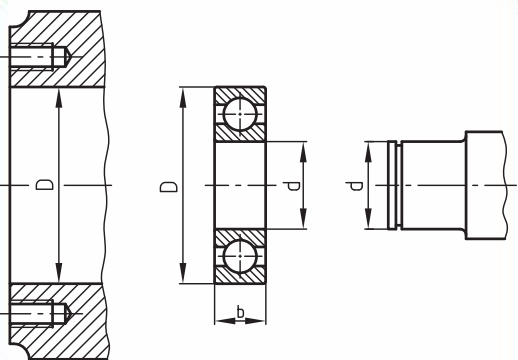
اندازه‌های یاتاقان غلتشی

مهم‌ترین اندازه‌های یک یاتاقان غلتشی، قطر سوراخ حلقه داخلی و قطر خارجی حلقه بیرونی و پهنای آن است (شکل-۱)

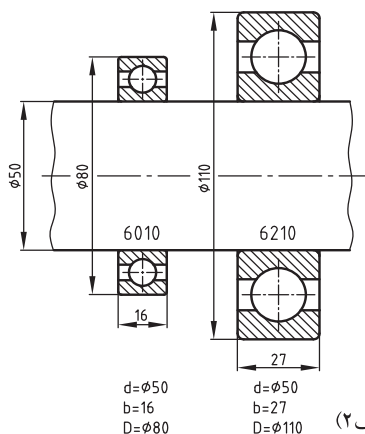
(شکل-۲) دو سری یاتاقان غلتشی را نشان می‌دهد.

در (شکل-الف-۲) قطر سوراخ ثابت و قطر خارجی متغیر است.

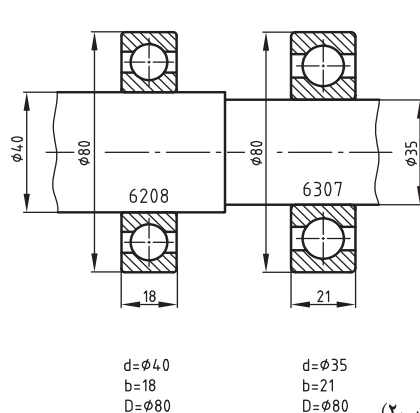
در (شکل-ب-۲) قطر خارجی ثابت و قطر سوراخ متغیر است.

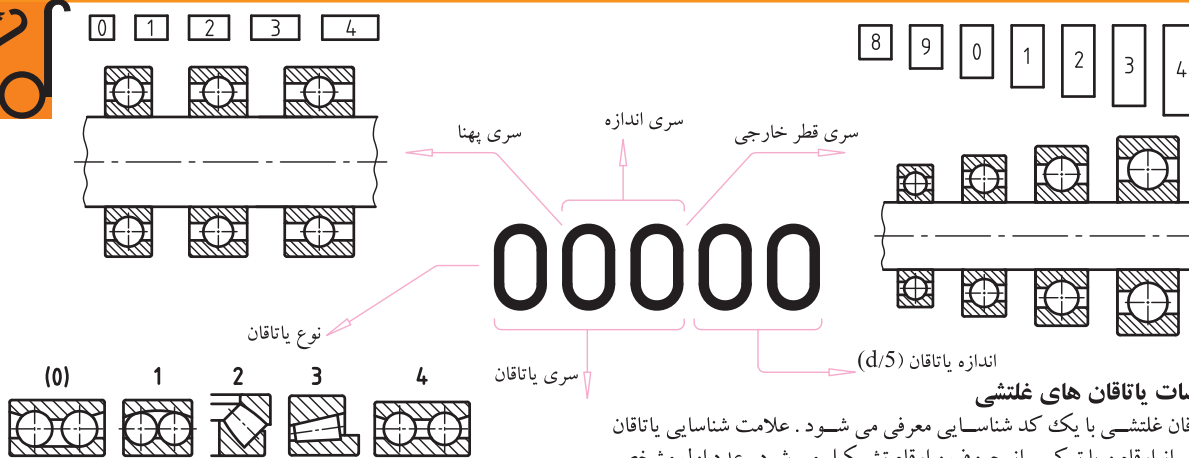
شکل-۱

(شکل-الف-۲)

(شکل-ب-۲)

مشخصات یاتاقان های غلتشی

هر یاتاقان غلتشی با یک کد شناسایی معرفی می‌شود. علامت شناسایی یاتاقان غلتشی از ارقام و یا ترکیبی از حروف و ارقام تشکیل می‌شود. عدد اول مشخص کننده نوع ساختمان یاتاقان است. عدد دوم سری پهنای یاتاقان و عدد سوم سری قطر یاتاقان را نشان می‌دهد. اندازه سوراخ حلقه داخلی یاتاقان از حاصل ضرب دو رقم آخر عدد شناسایی در عدد ۵ حاصل می‌شود.

طبق استاندارد ۱-۶۲۳-۲۳ DIN
شماره ۳ مربوط به یاتاقان غلتکی مخروطی است.

303 05

نوع یاتاقان

عدد مشخصه سوراخ

سری قطر یاتاقان

05x5=25

قطر داخلی d=25

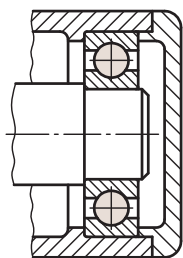
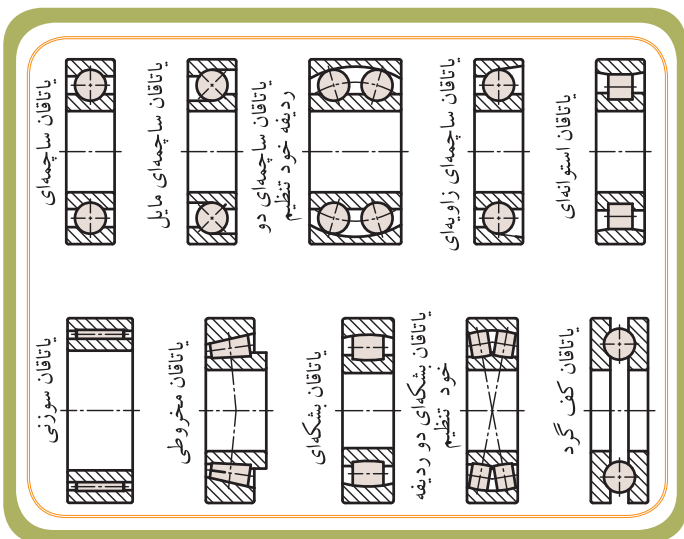
سری پهنای یاتاقان

ترسیم (نمایش) بلبرینگ‌ها در حالت برش

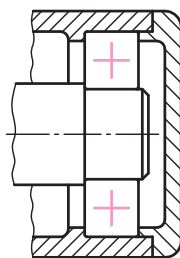
در نقشه‌ها بلبرینگ‌ها و رولربرینگ‌ها را در حالت برش ترسیم می‌کنند. با این که بلبرینگ‌ها از چند قطعه تشکیل شده‌اند، اما برای نمایش آن‌ها در حالت برش تمام اجزاء آن‌ها را به عنوان یک قطعه واحد در نظر می‌گیرند. لذا هاشور حلقه داخلی و خارجی آن‌ها در یک جهت ترسیم می‌شوند. تصویر مقابل برخی از یاتاقان‌های غلتشی پرمصرف را در حالت برش نمایش می‌دهد.

در ترسیم نقشه‌های سوار شده به جای رسم یاتاقان‌های غلتشی در برش می‌توان آن‌ها را به صورت اختصاری (شماتیک) مطابق (شکل ۲-۲) نشان داد.

در (شکل ۱-۱) مجموعه سوار شده یاتاقان در حالت برش و در (شکل ۲-۲) در حالت اختصاری نمایش داده شده است.

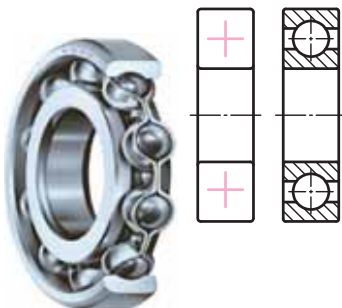
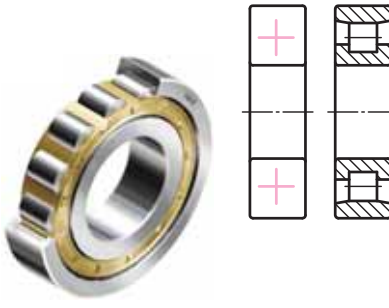
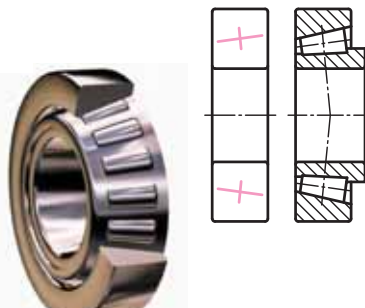
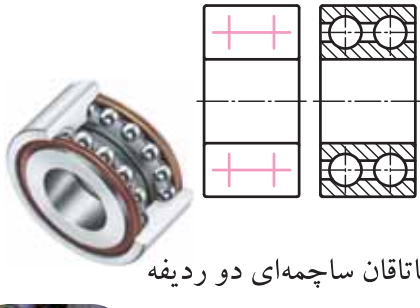
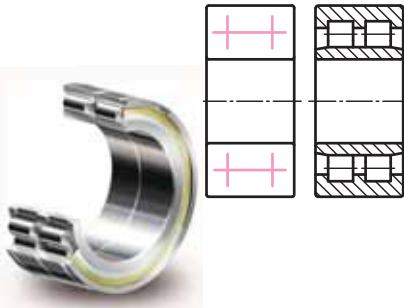
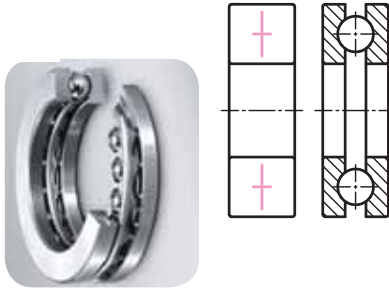

(شکل ۱-۱)

(شکل ۲-۲)

جدول زیر تصاویر اختصاری (شماتیک) و برش خورده برخی از یاتاقان‌های غلتشی را نمایش می‌دهد.

 <p>یاتاقان ساچمه‌ای</p>	 <p>یاتاقان استوانه‌ای</p>	 <p>یاتاقان مخروطی</p>
 <p>یاتاقان ساچمه‌ای دو ردیفه</p>	 <p>یاتاقان استوانه‌ای دو ردیفه</p>	 <p>یاتاقان کف گرد</p>

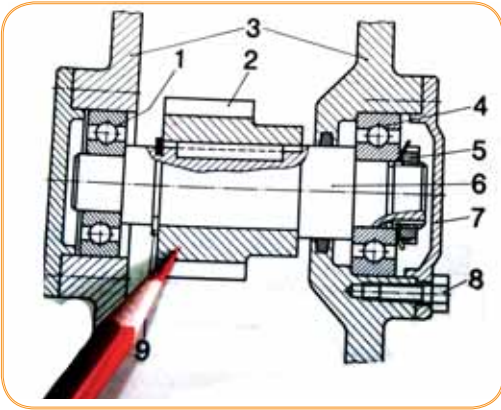

نقشه خوانی اجزای ماشین

چرخ دندانه‌ها

بخش ۴

فصل 4

برای انتقال حرکت از یک محور گردنده به محور دیگر- اگر فاصله محورها کم باشد - از چرخ دندانه استفاده می شود . چرخ دندانه ها می توانند حرکت دورانی و گشتاور گردشی را بدون لغزش و بدون افت دور با نسبت دقیق منتقل نمایند. چرخ دنده ها ممکن است دارای دنده های خارجی یا داخلی باشند. بیش ترین کاربرد چرخ دنده ها در جعبه دنده ها (گیربکس ها) است . در این بخش با نقشه خوانی دو نوع از متداول ترین آن ها ، یعنی چرخ دنده های ساده و مخروطی، آشنا می شویم .

پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

- اجزای چرخ دنده ساده را نام ببرد.
- روش نمایش چرخ دنده ساده را شرح دهد.
- روش نمایش دو چرخ دنده ساده درگیر را شرح دهد.
- اجزای چرخ دنده مخروطی را نام ببرد.
- روش نمایش چرخ دنده مخروطی را شرح دهد.
- روش نمایش دو چرخ دنده مخروطی درگیر را شرح دهد.

چرخ دنده ها

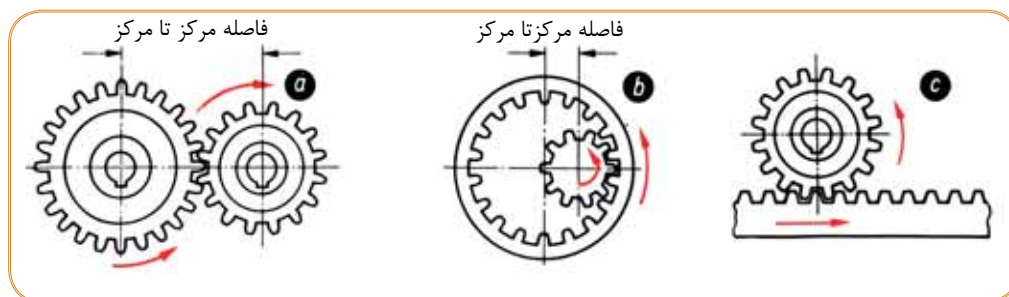
تقریباً در تمام ماشین‌ها لازم می‌شود که قدرت و حرکت را از میله‌ای به میله دیگر انتقال داد. در ساده‌ترین حالت، این عمل به وسیله تماس استوانه‌هایی که روی میله‌ها سوار هستند انجام می‌شود. به این صورت که با فشار آوردن به یکدیگر، انتقال اصطکاکی انجام می‌شود.

از آن جایی که امکان دارد استوانه‌ها روی هم بلغزند، این درگیری را با ایجاد دندانه‌هایی در روی هر دو چرخ به نحو مطلوبی ایجاد می‌کنند تا بتوانند در داخل یکدیگر قرار گیرند و با هم کار کنند، این قسمت به نام چرخ دنده‌ها مشهورند.

چرخ دنده‌ها ممکن است اصولاً دارای دنده خارجی یا داخلی باشند. چرخ دنده‌هایی که دنده خارجی دارند چرخ جهت حرکت مخالف اند. در صورتی که جهت حرکت چرخ دنده‌هایی که دنده داخلی دارند یکی است و فاصله مرکز تا مرکز آن‌ها زیاد نیست.

چرخ دنده‌هایی که دنده خارجی یا داخلی دارند:

- a** دنده خارجی (جهت گردش مخالف هم) **b** دنده داخلی (جهت گردش موافق هم و فاصله مرکز تا مرکز کوتاه)
c چرخ دنده ساده با دنده شانه‌ای (حرکت دورانی به یک حرکت مستقیم الخط هم جهت تبدیل می‌شود و یا برعکس)

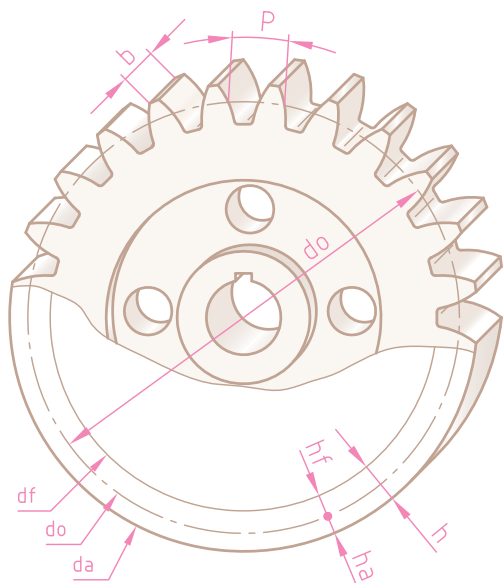
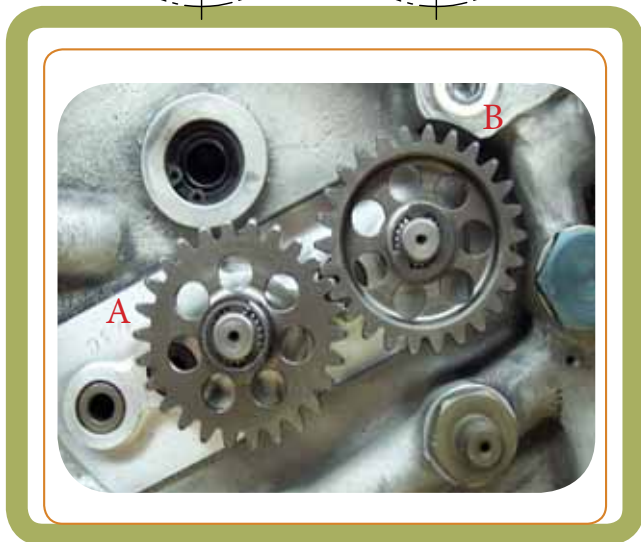
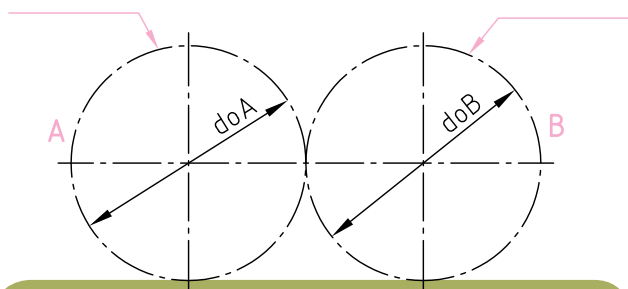
3

دایره اولیه چرخ A

قطر متوسط

دایره اولیه چرخ B

قطر متوسط

چرخ دندانه ساده

برای ترسیم و نقشه خوانی تا حدودی به شناسایی و اجزای چرخ دندانه ساده نیاز داریم. بنابراین در مورد مهم ترین آن ها توضیحات مختصری ارائه می شود.

اگر دو چرخ دندانه ساده A و B روی دو محور موازی محکم شده باشند، چنان چه یکی از این چرخ دندانه ها حول محور یا شافت خود حرکت نماید، چرخ دندانه دیگر را به حرکت درمی آورد.

برای این که چرخ دندانه ها در یکدیگر درگیر شوند و به طور روان و بدون صدا حرکت نمایند، لازم است دایره متوسط (قطر متوسط) هر دو چرخ دندانه در هر لحظه درگیری بر یکدیگر مماس باشند.

به قطر دایره متوسط، قطر دایره گام (do) نیز می گویند. (بر حسب قرارداد، همیشه دایره متوسط را با خط محور نازک مشخص می کنند)

* دایره سر (da): دایره ای که از بالاترین نقاط دندانه ها (از سر دندانه ها) عبور می کند.

* دایره پا (df): دایره ای که از عمق دندانه ها (از کف دندانه ها) عبور می کند.

* ارتفاع دندانه (h): فاصله بین دایره سر و دایره پا یک چرخ دندانه است.

قسمت فوقانی دندانه (قسمتی که بالاتر از دایره گام است) را ارتفاع سر دندانه (ha) و قسمت پایین آن را ارتفاع پای دندانه (hf) می نامند. $(h = hf + ha)$

* عرض دندانه (b): پهنای بخش دندانه شده چرخ دنده را عرض یا ضخامت چرخ دنده می گویند.

- * گام دایره ای (p): فاصله دو دندانه مجاور واقع بر روی دایره گام را می‌گویند.
- * تعداد دندانه در هر چرخ دندانه را با نماد Z نشان می‌دهند که باید عدد صحیح باشد.
- * محیط دایره گام برابر است با حاصل ضرب تعداد دندانه‌ها (Z) در گام دایره ای (p)

$$(a) p = \frac{\text{طول محیط دایره گام}}{Z}$$

تعداد دندانه $Z \times \text{گام} = P = \text{طول محیط دایره گام}$

$$(b) \text{محیط دایره گام} = \pi \times d_o$$

از تلفیق دو رابطه (a) و (b) خواهیم داشت :

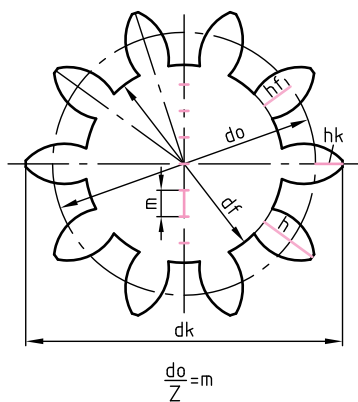
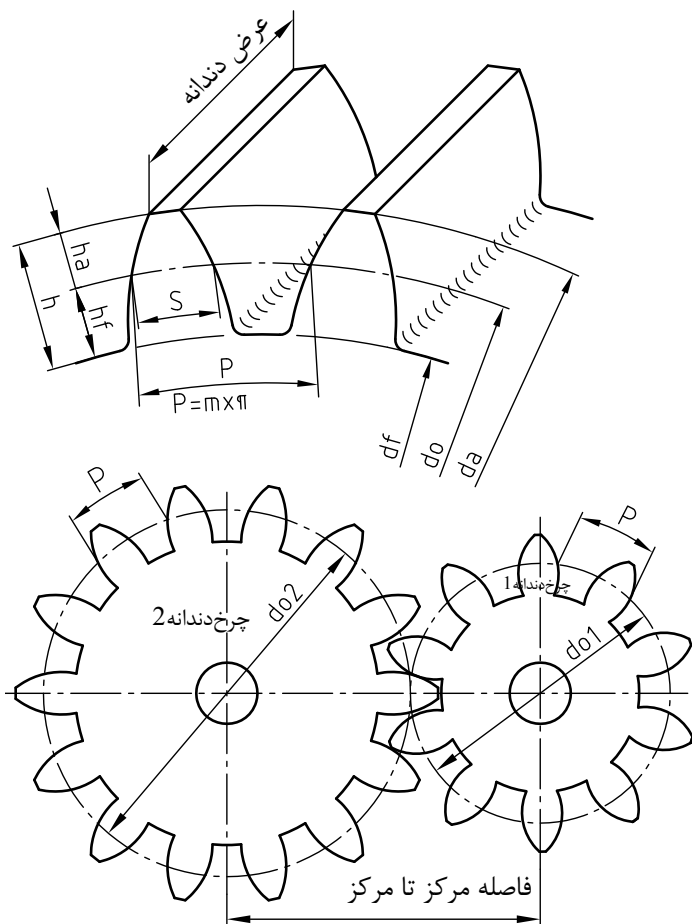
$$d_o = \frac{p}{\pi} \times Z \quad \text{قطر دایره گام}$$

چرخ دندانه هایی که با هم درگیر می‌شوند از لحاظ اندازه و فرم دندانه مشابه یکدیگر و دارای یک مدول اند.

* مدول (m): برای این که قطر دایره گام عددی ساده، دقیق و قابل اندازه‌گیری باشد، نسبت $\frac{p}{\pi}$ (از رابطه بالا) نیز باید یک عدد ساده باشد. این عدد مدول نامیده می‌شود.

$$m = \frac{p}{\pi} \quad \text{مدول} \quad P = m \times \pi \quad \text{گام}$$

$$d_o = \frac{p}{\pi} \times Z = m \times Z \quad \boxed{d_o = m \times Z}$$

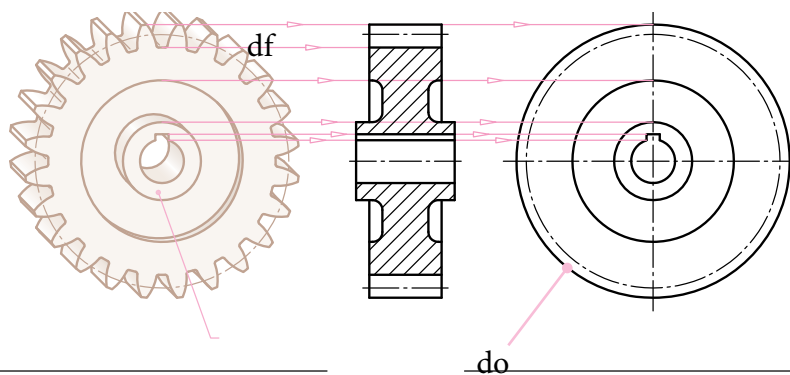
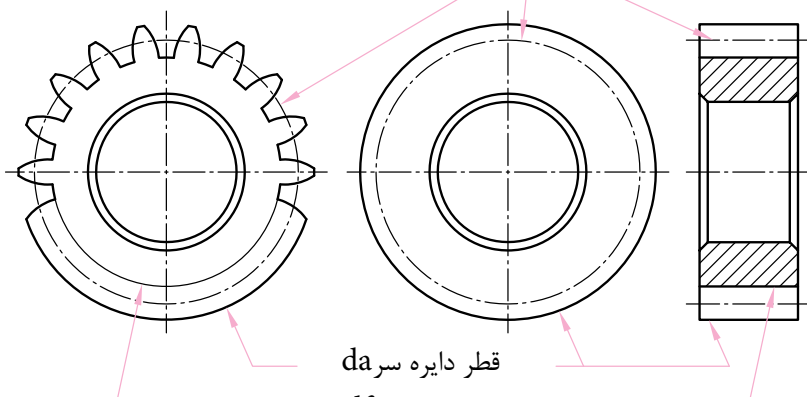

با در دست داشتن مدول (m) و تعداد دندانه (Z) می‌توان سایر مقادیر مهم یک چرخ دنده معمولی را تعیین کرد.

نمایش چرخ دندانه های ساده در نقشه

با توجه به این که چرخ دندانه ها اکثر استاندارد هستند و برای ترسیم آن ها وقت زیادی صرف می شود، جهت صرفه جویی در وقت و سهولت در ترسیم، آن ها را به روش های زیر نمایش می دهند.

قطر دایره گام (قطر متوسط d_o)

چرخ دندانه ها را معمولاً در دو تصویر نمایش می دهند:

تصویر از جلو و تصویر جانبی (تصویری که پهنای چرخ دندانه را نشان می دهد، معمولاً در برش ساده یا نیم برش نشان می دهند)

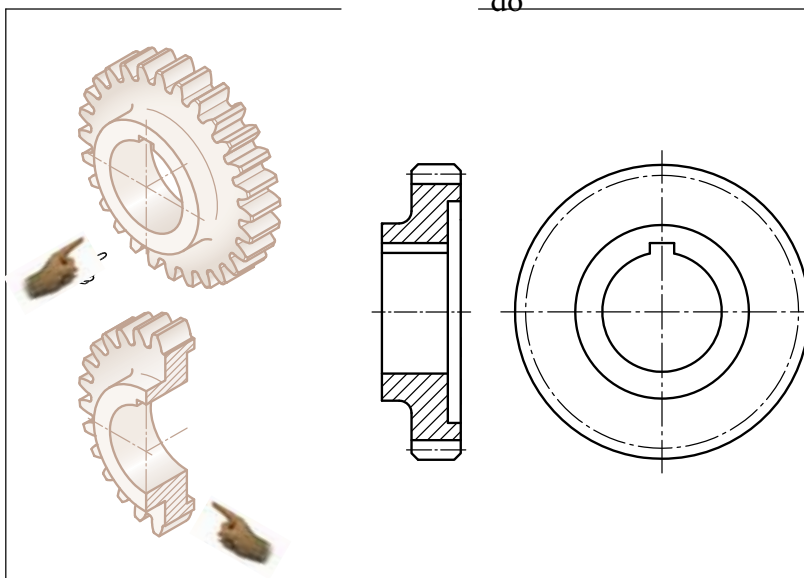
دندانه های چرخ دندانه ها جزء استثنائات برش هستند و داخل آن ها هاشور ترسیم نمی شود.

قطر دایره سر d_A (قطر خارجی) را با خط پر ضخیم (خط اصلی) نشان می دهند.

قطر پای دندانه d_f (قطر کوچک) در نمایی که چرخ دنده را به صورت دایره نشان می دهند ترسیم نمی شود.

قطر دایره گام d_o (قطر متوسط) با خط محور نازک نمایش داده می شود.

* چنان چه چرخ دندانه توپی داشته باشد، قطر توپی با خط اصلی نشان داده می شود.

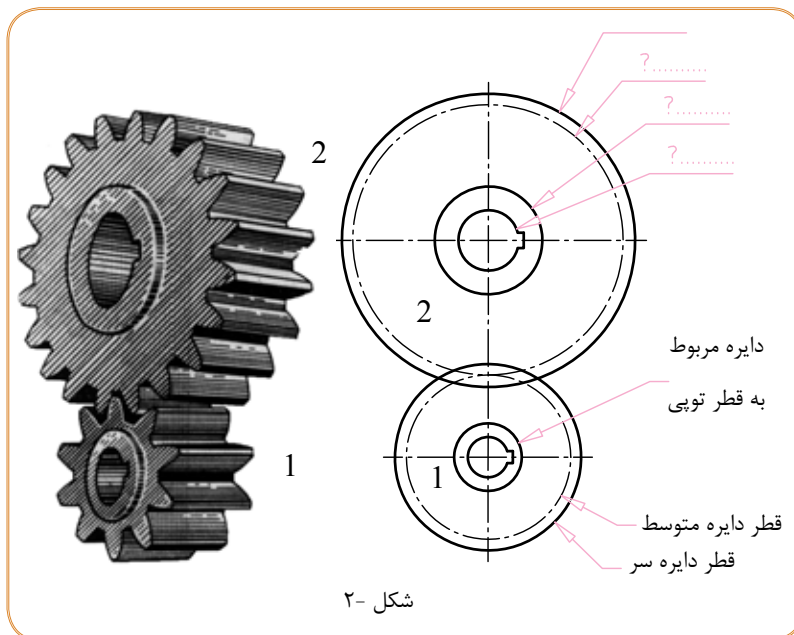
درگیری دو چرخ دندانه ساده

(شکل - ۱) درگیری دو چرخ دندانه ساده را نشان می دهد. در (شکل-۲) مشاهده می کنید که قطر متوسط چرخ دندانه (دایره های گام) با یکدیگر مماس می شوند. برای دو زوج چرخ دندانه درگیر نیز - همانند چرخ دنده ساده - به ترسیم قطر اصلی و قطر دایره گام اکتفا می شود.

* مشخصات مورد نظر را روی چرخ دندانه ۲ (نقشه شکل - ۲) یادداشت کنید.

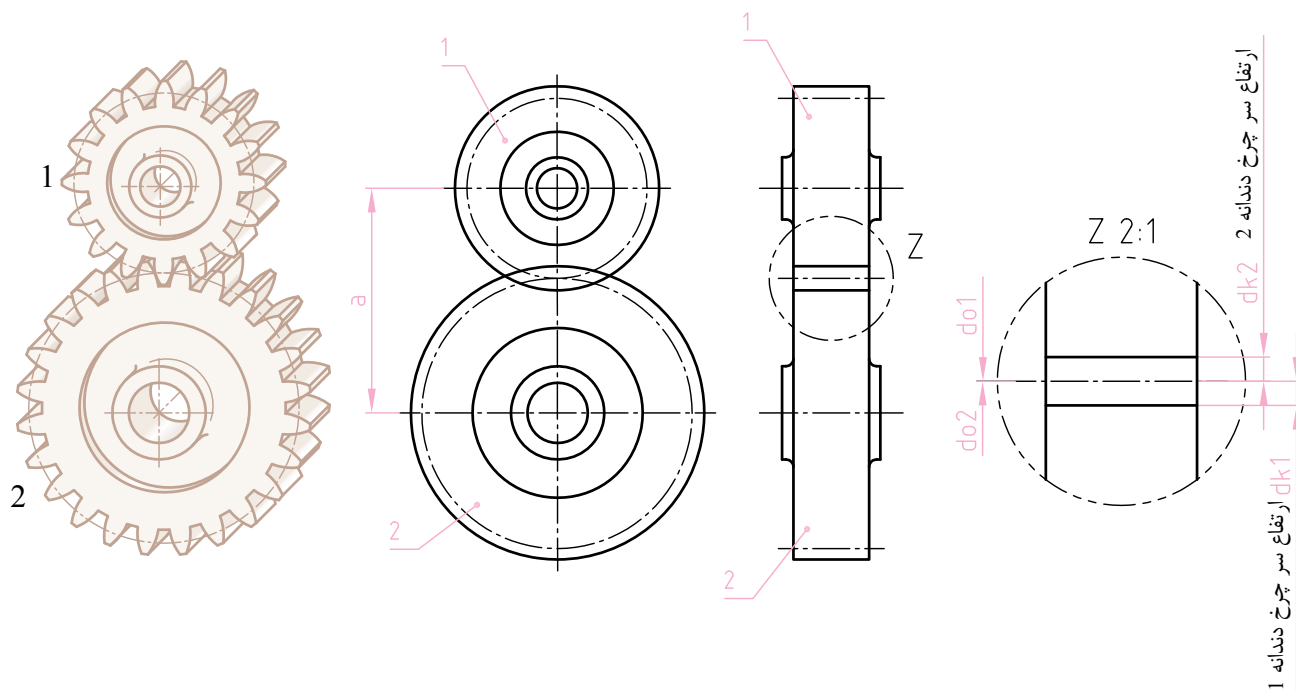

شکل - ۱

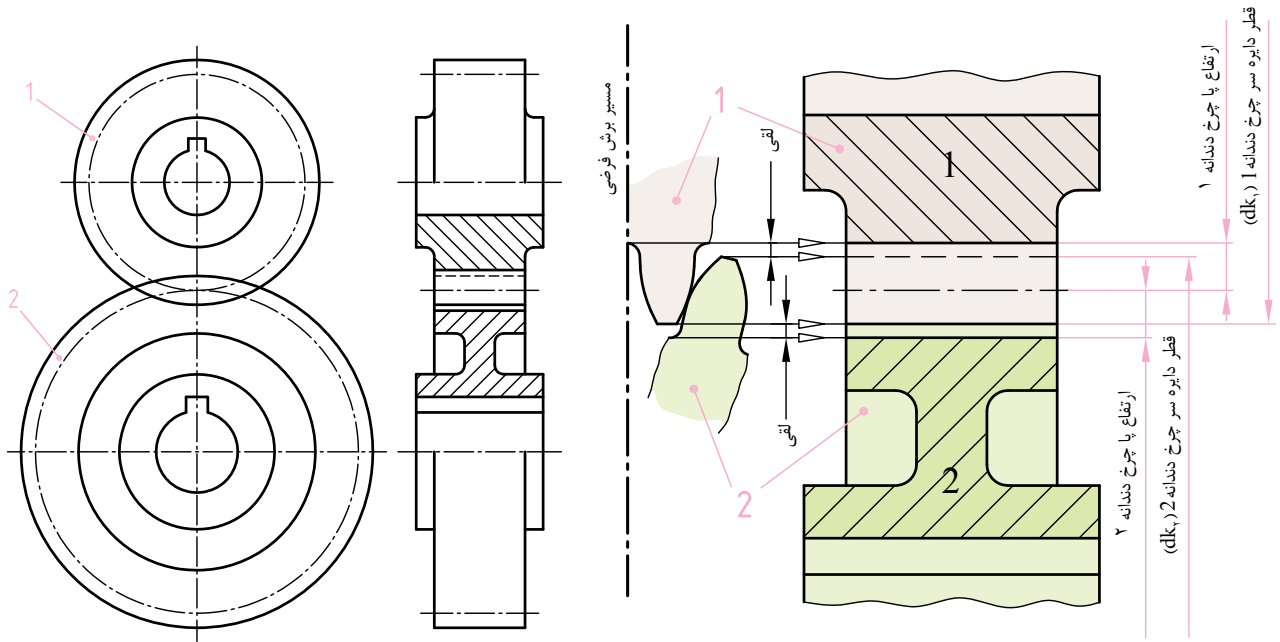

شکل - ۲

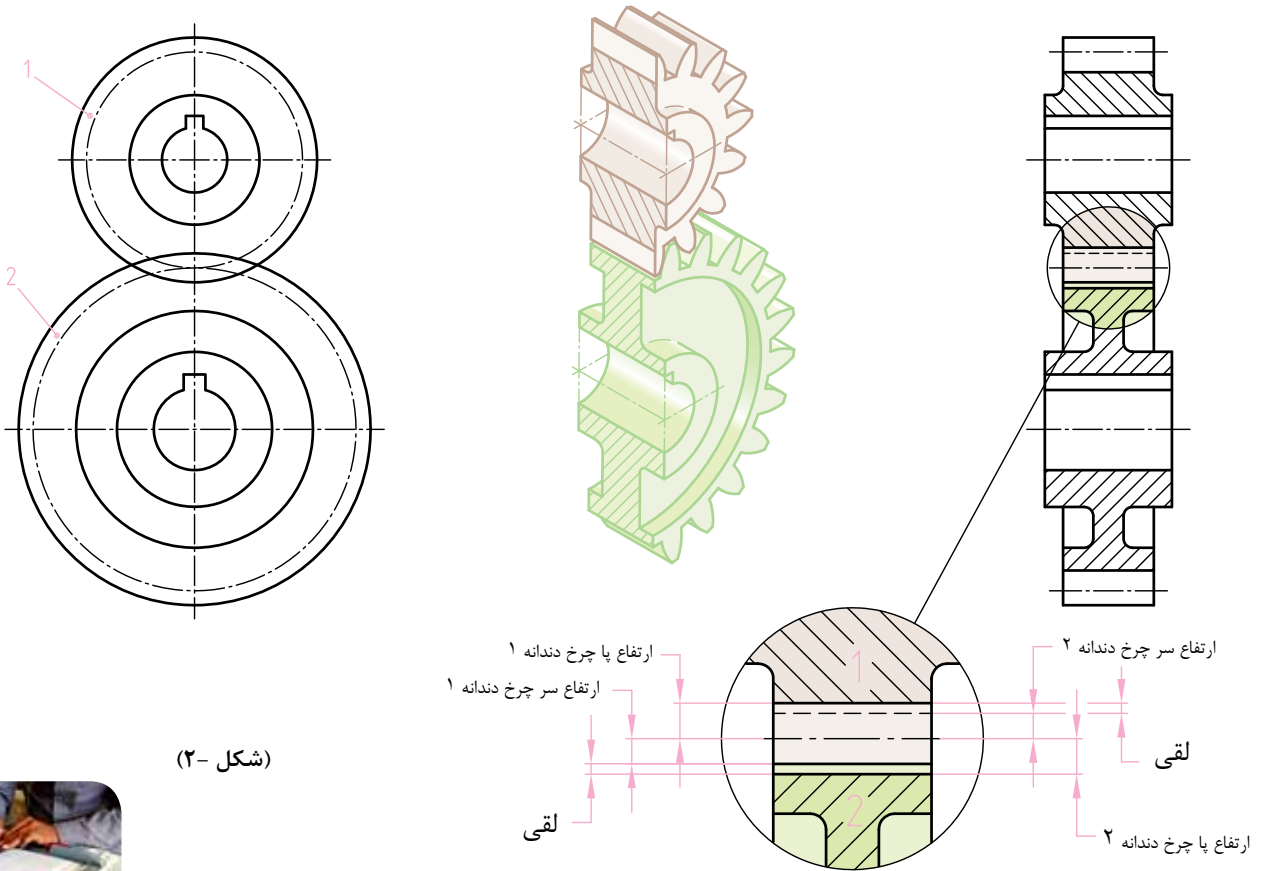
شکل زیر دو تصویر رو به رو و جانبی برای زوج چرخ دندانه ساده را در حالت درگیری نشان می دهد.

به دو شکل ۱ و ۲ که درگیری دو چرخ دندانه ساده را نشان می دهند توجه کنید.

(شکل ۱-)

(شکل ۲-)

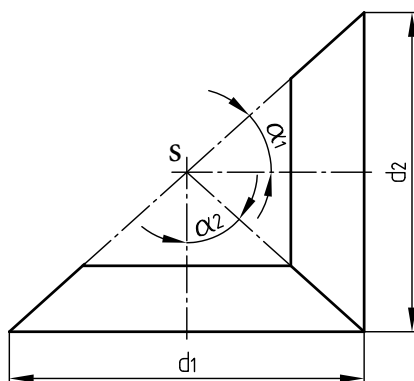
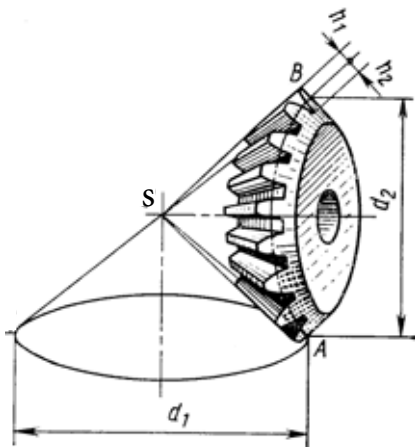
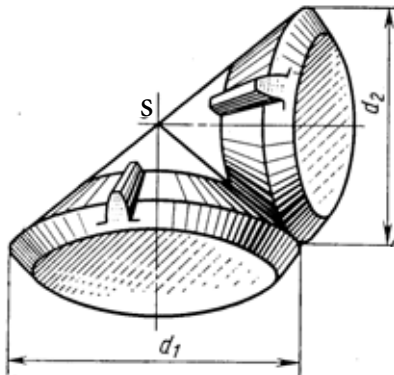
چرخ دندانه های مخروطی

همانند چرخ دندانه های ساده برای ترسیم و نقشه خوانی چرخ دندانه های مخروطی تا حدودی به شناسایی و اجزای این نوع چرخ دنده ها نیاز داریم، که در زیر در مورد مهمترین آن ها توضیحات مختصری ارائه می شود.

چرخ دندانه های مخروطی از مخروط های ناقص، مطابق (شکل - ۱) با رأس S و مولد SA تشکیل شده اند.

چنان چه هر دو چرخ دنده به صورت چرخ های بدون دندانه فرض شوند، می توان تجسم کرد که سطوح پیرامون هر دو مخروط غلتشی روی همدیگر بغلتند.

رأس مشترک آن ها در نقطه تقاطع S هر دو محور قرار دارد. دو چرخ دنده مخروطی در صورتی به خوبی با هم کار می کنند که مدول آن ها یکی باشد و مخروط های اولیه آن ها در یک مولد اشتراک داشته و رأس آن ها در یک نقطه به هم برسند.

تعاریف

* مخروط اولیه (مخروط گام)

این مخروط توسط قطر اولیه (قطر گام) و زاویه α (زاویه مخروط گام) مشخص می‌شود.

* مخروط مکمل: عبارت است از مخروطی که مولدهای آن به مولدهای مخروط اولیه عمود هستند.

(محل برخورد قطر دایره مخروط اولیه را با مخروط مکمل، قطر اولیه می‌نامند و آن را با d_o نمایش می‌دهند)

* مخروط سر دنده :

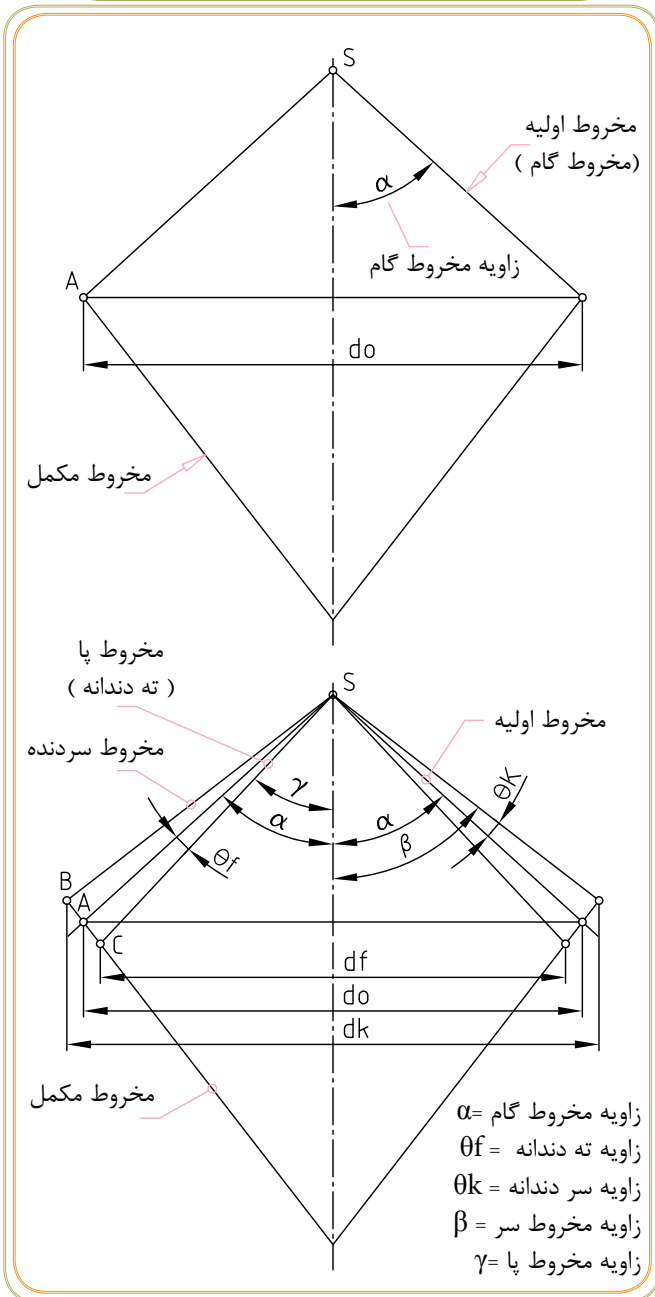
عبارت است از مخروطی که از رأس دندانه (S) بگذرد. زاویه این مخروط توسط قطر سر دنده d_k و زاویه مخروط سر (β) مشخص می‌شود.

$$\beta = \alpha + \theta_k$$

* مخروط پا (ته دندانه) :

عبارت است از مخروطی که از ته دندانه ها بگذرد. این مخروط توسط قطر ته دنده d_f و زاویه مخروط پا (γ) مشخص می‌شود.

$$\gamma = \alpha - \theta_f$$

مدول:

چون چرخ دندانه مخروطی است، ارتفاع دندانه ها در طول دنده تغییر می کند. به عبارت دیگر گام و ارتفاع دندانه ها به سمت رأس مخروط باریک می شوند. بنابراین چرخ دنده مخروطی در هر نقطه از عرض دندانه دارای مدول های متفاوتی است، لذا برای ساخت یا ترسیم نقشه چرخ دنده مخروطی، بزرگ ترین مدول (m_a) را در نظر می گیرند.

h_k : ارتفاع سر دندانه:

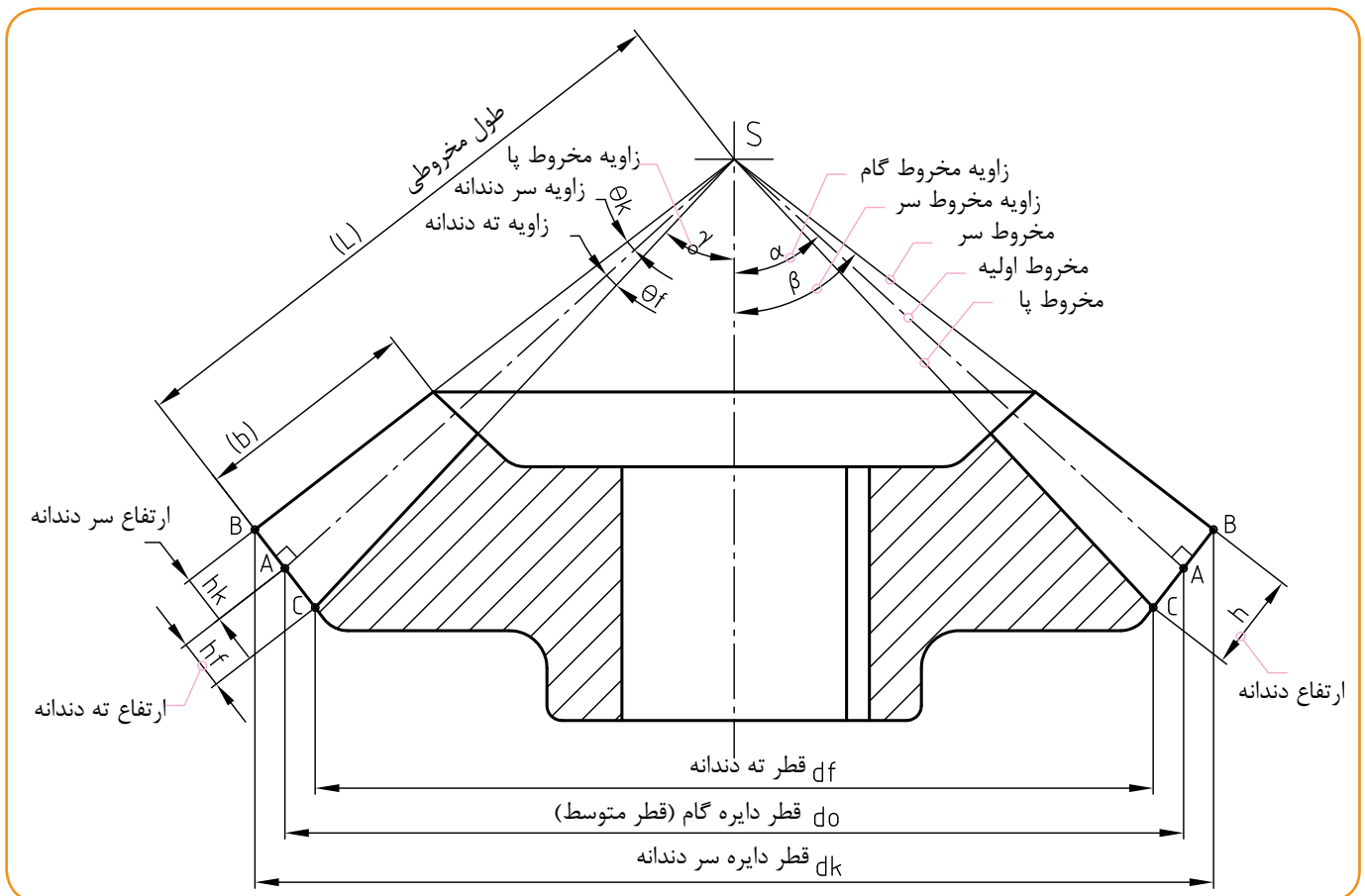
عبارت است از فاصله دایره گام (قطر قاعده مخروط گام) تا دایره سر دنده (قطر قاعده مخروط سر دنده)

ارتفاع سر دندانه (h_k) برابر با مدول m_a است. $h_k = m_a$

h_f : ارتفاع ته دندانه: عبارت است از فاصله دایره گام (قطر قاعده مخروط گام) تا دایره ته دنده (قطر قاعده مخروط ته دنده)

h : ارتفاع دندانه:

فاصله بین دایره سر دنده و دایره پای دنده (ته دنده) را ارتفاع دندانه می نامند. این فاصله از مجموع ارتفاع سر دنده h_k و ارتفاع پای دندانه h_f به دست می آید.

$$h_k = m_a$$

$$h_f = 1.16m_a$$

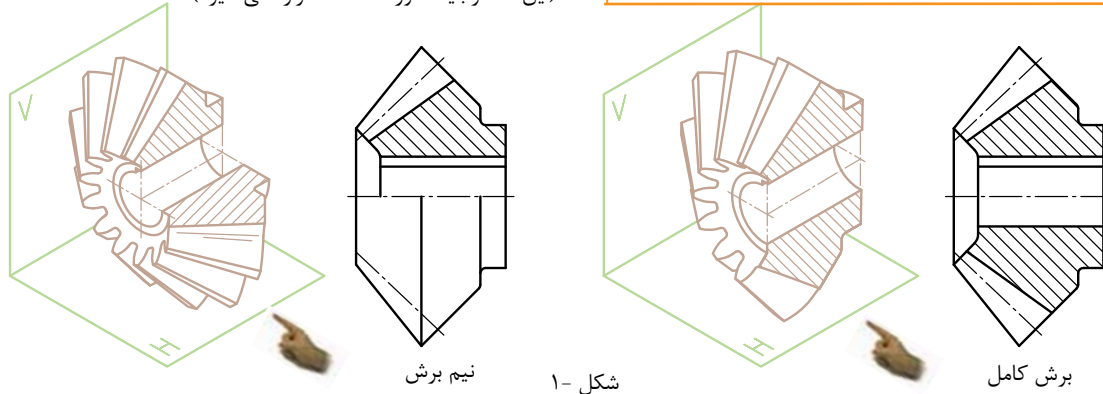
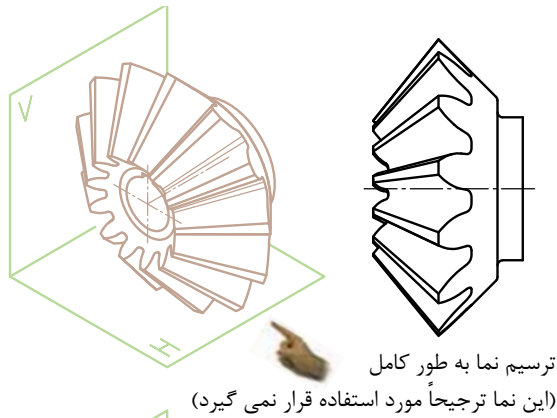
$$b \approx L$$

$$h = h_k + h_f$$

نمایش چرخ دنده مخروطی در نقشه

چرخ دنده های مخروطی همانند چرخ دنده های ساده در دو تصویر نمایش داده می شوند :
نمای روبه رو و نمای جانبی

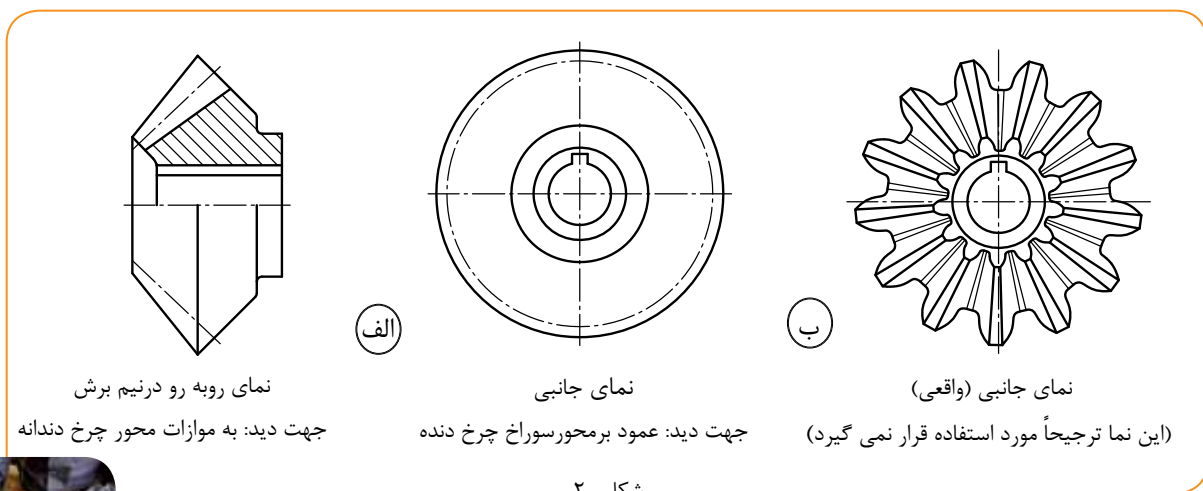
۱- زمانی که جهت دید به موازات محور چرخ دنده باشد. (شکل-۱) در چنین حالتی ترسیم و درک نقشه چرخ دنده مخروطی در حالت نما دشوار خواهد بود. به (شکل-۱) توجه کنید. بنابراین مشابه چرخ دنده های ساده از کشیدن دندانه ها به طور واقعی صرف نظر می شود و برای درک ساده و بهتر نقشه چرخ دنده مخروطی را به دو صورت نیم برش یا برش کامل مطابق تصاویر زیر معرفی می کنند.

۲- زمانی که جهت دید عمود بر محور سوراخ چرخ دنده باشد: (شکل-۲)

در چنین حالتی نمای چرخ دنده را در جهت عمود بر محور سوراخ آن و قطر دایره سر را با خط اصلی ترسیم می کنند. همچنین ، قطر دایره گام (قطر متوسط) را با خط محور نازک و قطر تورفتگی یا برجستگی های مربوط به توبی و سوراخ آن را توسط خط اصلی نشان می دهند.

در کنار نقشه چرخ دنده مشابه چرخ دنده های ساده ، علاوه بر مشخصات مدول و تعداد دندانه ها اندازه های مهم و لازم دیگری نیز روی نقشه قید می شوند.

شکل ۲-

درگیری دو چرخ دندانه مخروطی

مقدار مدول و ساختمان فرم دندانه های هر دو چرخ دندانه مخروطی همانند درگیری دو چرخ دندانه ساده، با یکدیگر برابر و دایره متوسط (دایره گام) هر دو چرخ دندانه مخروطی در حین درگیری با هم مماس اند. (شکل ۱ و ۲)

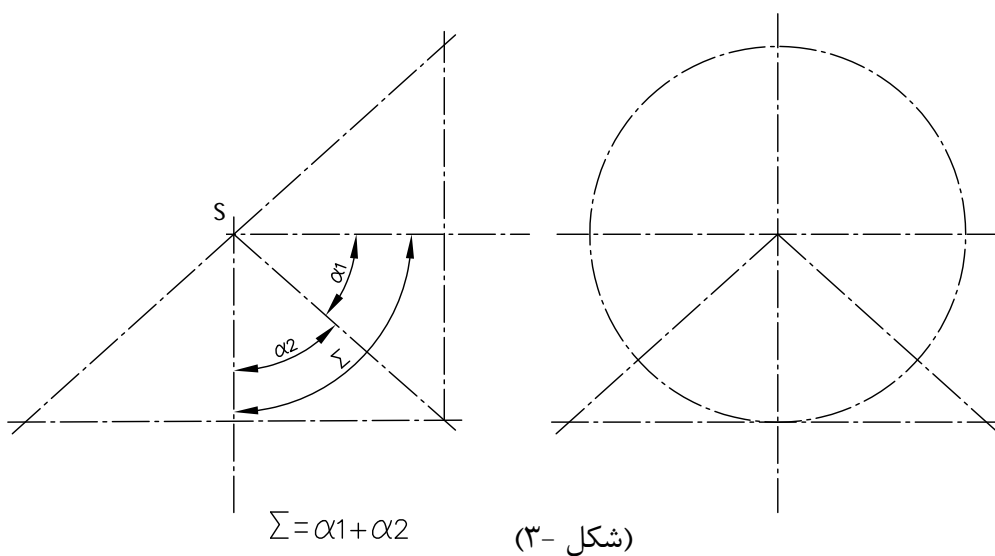
(شکل - ۱)

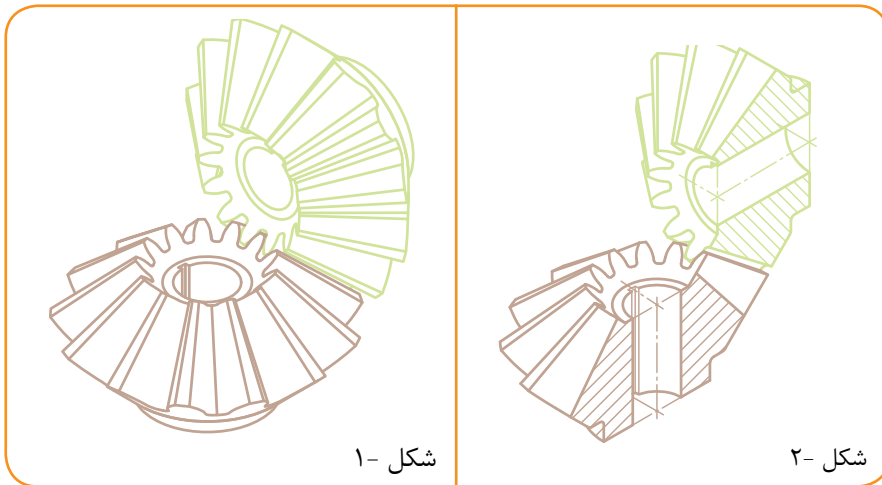
(شکل - ۲)

در نمایش دو چرخ دندانه مخروطی، ابتدا دایره گام و مخروط گام ترسیم می شوند. امتداد خطوط گام زوج چرخ دندانه به نقطه S ختم می شوند. (شکل - ۳)

زاویه ای که محورهای یک زوج چرخ دندانه مخروطی با هم می سازند، زاویه محورها $\alpha_1 + \alpha_2 = \Sigma$ نامیده می شود. زاویه محورها به زوایای مخروطی های اولیه بستگی دارد.

(شکل - ۳)

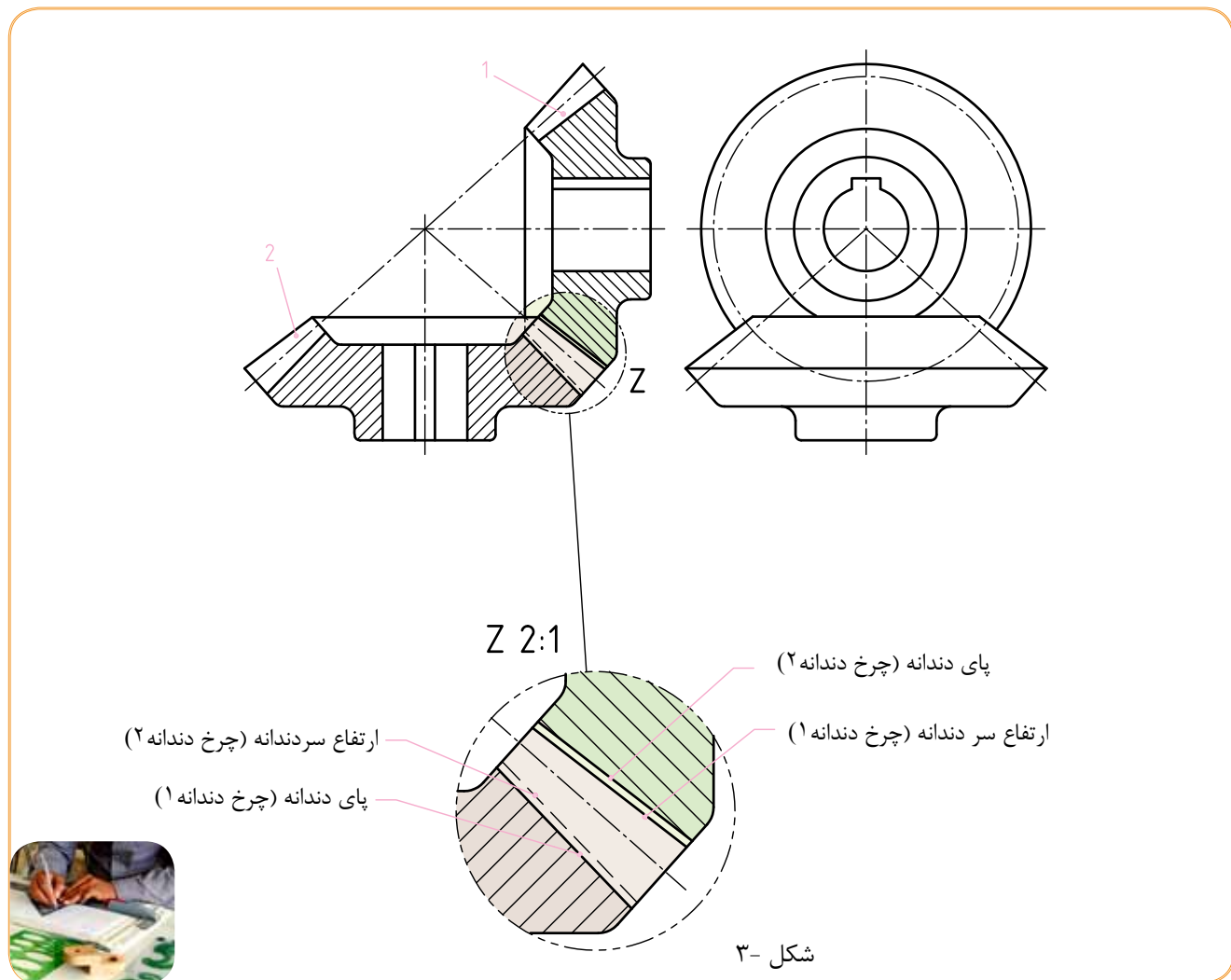
(شکل-۱) تصویر مجسم دو زوج چرخ دندانه مخروطی را در حالت درگیری نشان می‌دهد. (شکل-۲) همانند (شکل- ۱) است اما دو زوج چرخ دنده ها را در حالت برش نمایش می‌دهد.

شکل-۱

شکل-۲

در (شکل-۳) تصویر روبه رو، در برش کامل به همراه تصویر جانبی و جزئیات Z به صورت بزرگ نمایی شده ارائه شده است.

به کمک تصویر این جزئیات، خطوط دید و ندید را در فضای بین دندانه‌ها در خواهید یافت.

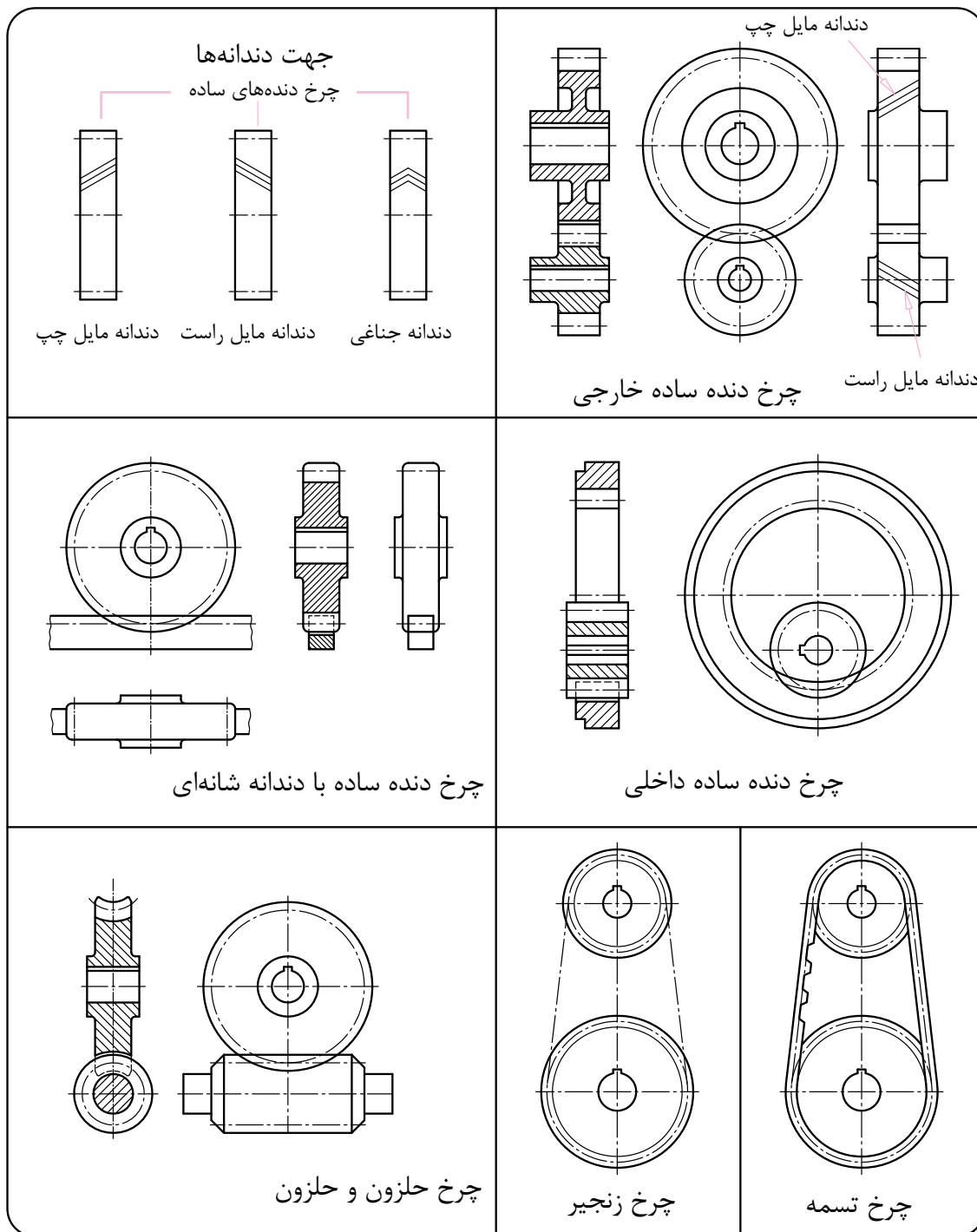

شکل-۳

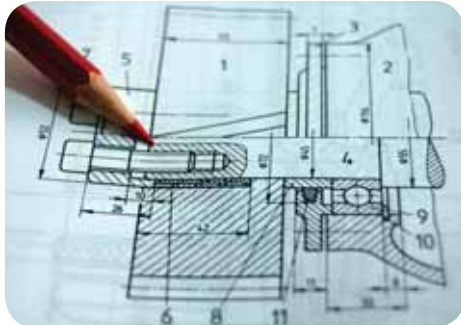

جدول زیر نحوه نمایش برخی از چرخ دنده ها به همراه چرخ زنجیر و چرخ تسمه را جهت اطلاعات بیش تر به شما معرفی می کند.

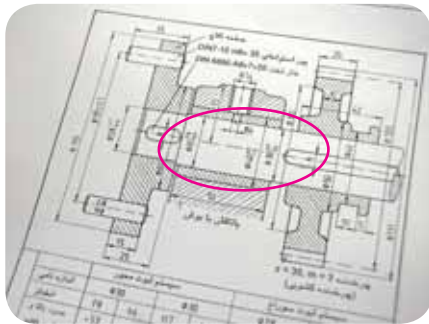

برای شناسایی و تفکیک قطعات تشکیل دهنده یک مجموعه از روی نقشه ترکیبی، جهت درک و خواندن نقشه و ترسیم آن می توان از ۶ مورد زیر بهره گرفت:

۲- استفاده از نوع برش و جهت هاشورها در قطعات

۴- استفاده از اندازه های دارای تolerانس علائم انطباقی در روی نقشه ها

۶- استفاده از تصویر مجسم

۱- استفاده از شماره های روی قطعات

۳- استفاده از اندازه های کلی و جزئی بر روی نقشه ها

۵- استفاده از جدول نقشه ترکیبی

به کمک این ۶ مورد می توانید از قطعات تشکیل دهنده نقشه ترکیبی درک بهتری داشته باشید. در ادامه، به معرفی هر یک از این موارد می پردازیم. پس از مطالعه این بخش شما آمادگی آن را خواهید داشت تا به کمک یک سری نکات دیگر، قطعات یک مجموعه را از روی نقشه ترکیبی آن بخوانید، نقشه های قطعات آن را شناسایی و تفکیک نمایید و در صورت لزوم تصاویر آن ها را ترسیم کنید.

۱- استفاده از شماره های روی قطعات

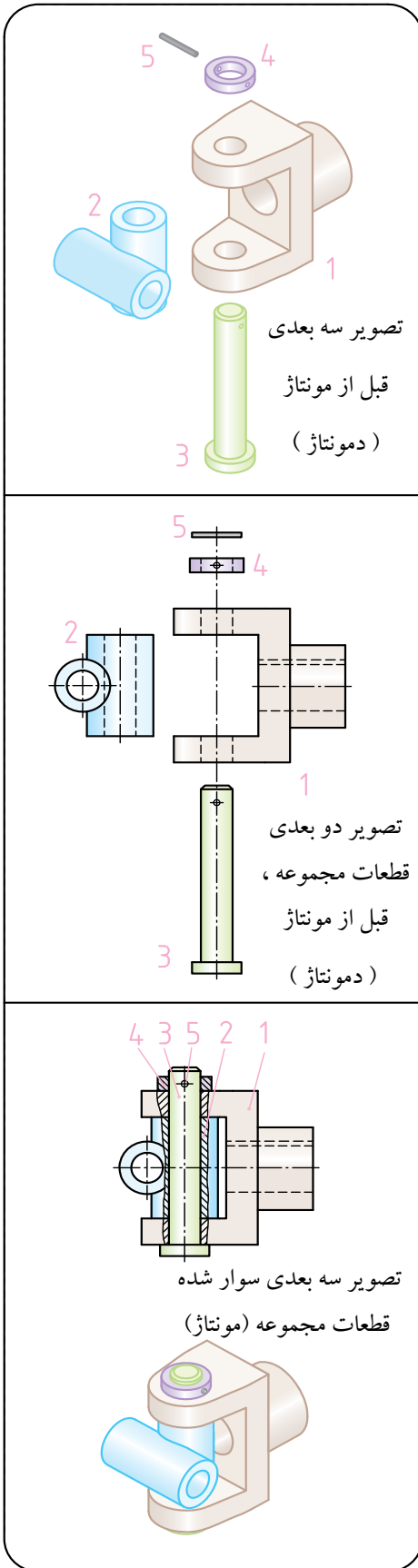
هر یک از قطعات یک نقشه ترکیبی با شماره قطعه مشخص می شوند. شماره قطعه به بزرگی تقریباً دو برابر اعداد اندازه و در کنار شکل قطعه با خط اصلی نوشته می شود.

جهت ارتباط شماره با قطعه مورد نظر از خط مبنا

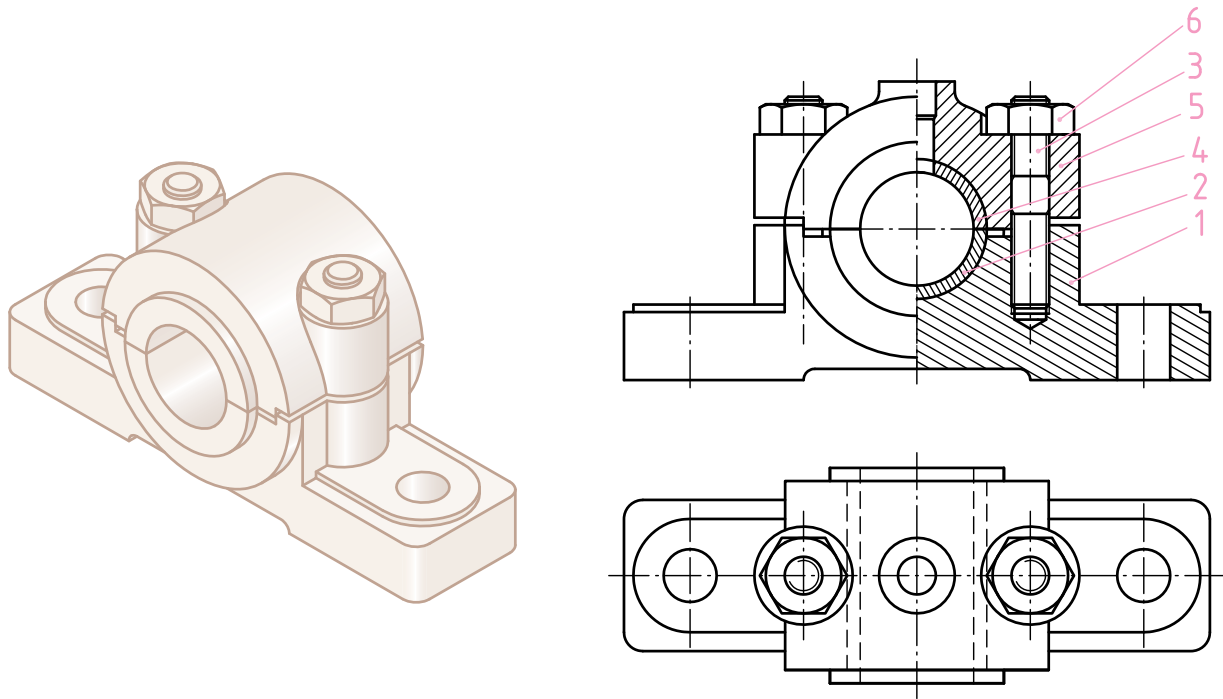
(خط پرنازک) استفاده می شود. انتهای خط مبنا توسط یک دایره کوچک توخالی یا توپس به قطر حداکثر ۱mm ارتباط تصویر را با شماره قطعه برقرار می کند.

با توجه به شماره نوشته شده برای هر قطعه، خیلی سریع متوجه تعداد قطعات نیز خواهیم شد. در مجموعه (مطابق شکل، تعداد شماره ها پنج عدد است و قطعات آن هم پنج عدد خواهد بود.

نکته: برای قطعات تکراری (یک سان) فقط یک شماره در نظر گرفته می شود.

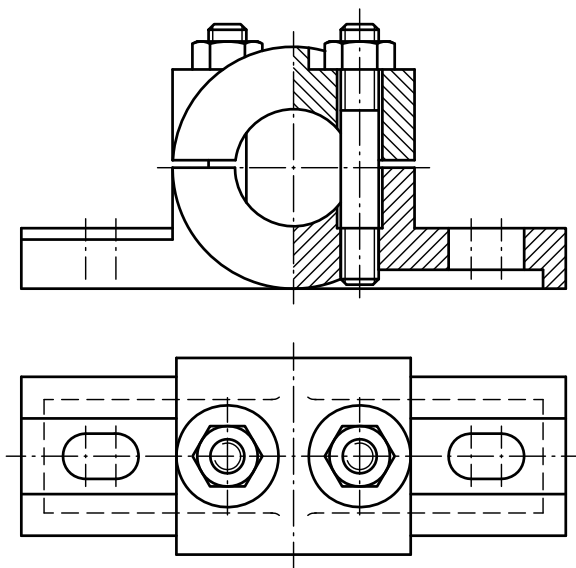

نکته: در مواردی شماره گذاری یک مجموعه به ترتیب سوار شدن قطعات گذاشته می شود.
در نقشه زیر قطعات یک یاتاقان به ترتیب شماره ها روی هم سوار می شوند.

ارزش یابی

نقشه یاتاقان را به ترتیب سوار شدن قطعات شماره گذاری کنید.

۲- استفاده از نوع برش و جهت هاشور در

قطعات:

استفاده از انواع برش در نقشه‌های ترکیبی کمک مؤثری است برای خواندن آن‌ها؛ خصوصاً تغییر جهت هاشور برای قطعات مجاور هم، به خوبی مرزها را معین می‌کند.

تغییر جهت هاشور، استفاده‌کننده از نقشه را سریعاً به اطلاعات زیاد و گسترده‌ای می‌رساند.

در شکل (الف-۱)، مطابق اصول و قواعد برش، خط هاشور از روی خط اصلی (جزئی) نمی‌تواند عبور کند. این خط اصلی مرز مشترک بین دو قطعه ۱ و ۲ است.

اگر این خط مرز مشترک را - طبق اصول برش - حذف کنید، مرز مشترک از بین می‌رود و شکل چنان نشان می‌دهد که یک قطعه بیش تر نیست! (شکل ب-۱).

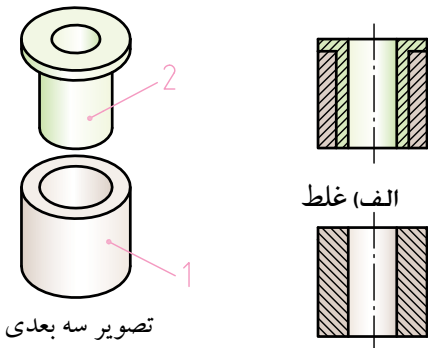
در (شکل پ-۱)، هر دو جنبه مراعات شده است و هر قطعه برای خود جهت هاشور جداگانه‌ای دارد، در حالی که خطوط هاشور به خط مرزی مشترک منتهی می‌شوند.

در مورد نقشه‌های ترکیبی که بیش تر از دو قطعه دارند و دارای مرز مشترک با همدیگرند، از خطوط هاشور با فاصله کم تر یا بیش تر استفاده می‌شود، مثل قطعه ۳ در (شکل الف-۲).

در صورتی که قطعات ترکیبی در یک تصویر ارائه شده باشند، علائم اندازه‌گذاری مثل \emptyset و \square ... کمک‌کننده خواهد بود. (شکل الف-۲).

زمانی که به درستی از برش استفاده شود، می‌توان از کشیدن خطوط ندید صرف نظر کرد تا نقشه شلوغ نشود.

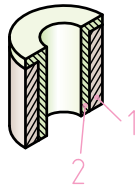
با ترسیم نمای روبه‌رو در برش، از ترسیم ندید سوراخ‌های زیرین در (شکل ب-۲) صرف نظر شده است.

تصویر سه بعدی

قبل از مونتاژ

ب) غلط

تصویر سه بعدی بعد از

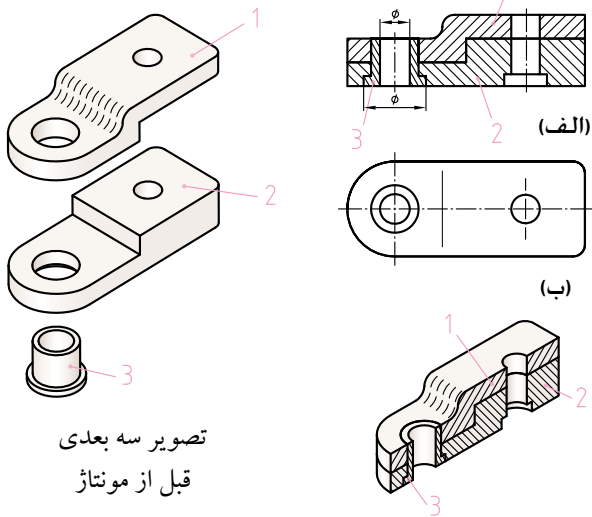
مونتاژ (در حالت برش)

تصویر دو قطعه

مونتاژ شده

(در حالت برش)

(شکل ۱-)

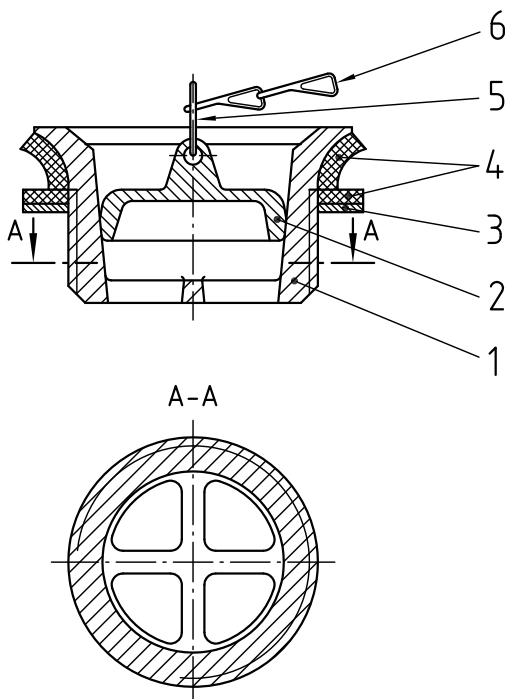
تصویر سه بعدی

قبل از مونتاژ

تصویر سه بعدی، بعد از مونتاژ

(در حالت برش)

(شکل ۲-)

مثال: در نقشه ترکیبی می توان از انواع مختلف برش به طور همزمان استفاده کرد.

آیا می توانید حدس بزنید این نقشه متعلق به چیست؟

.....

.....

.....

.....

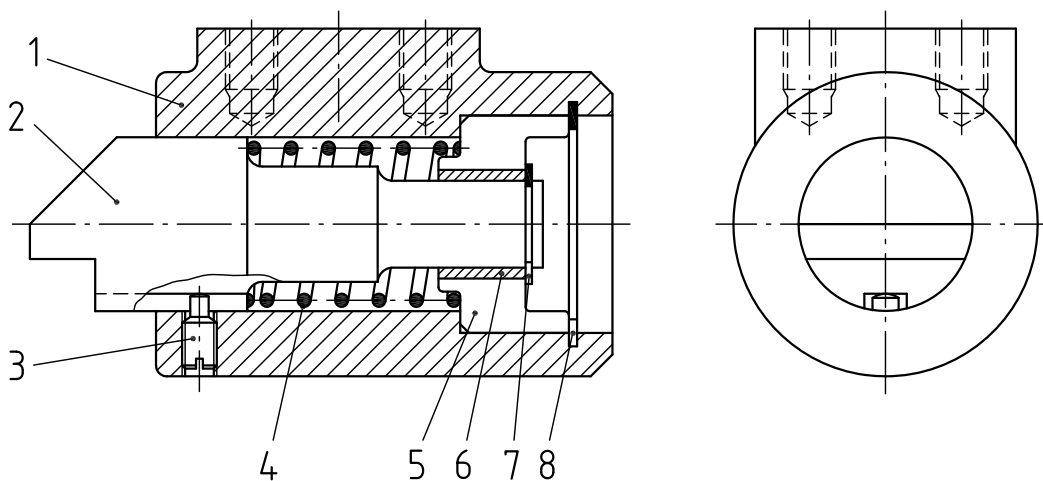
.....

.....

.....

ارزش یابی

در نقشه زبانه کشویی زیر با ترسیم هاشور (توسط خط کش و گونیا) در قطعات ۲ و ۵، نقشه ترکیبی را کامل کنید.

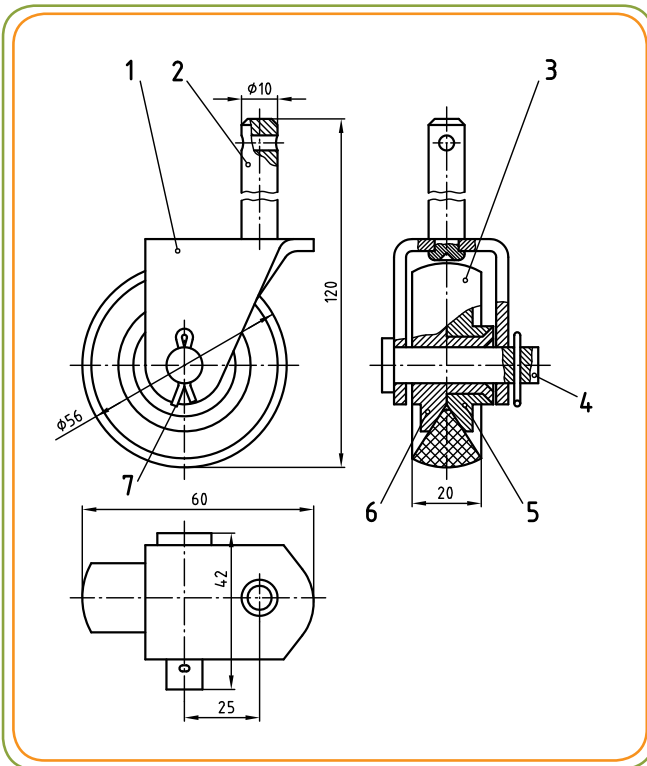
۳- استفاده از اندازه های کلی و جزئی بر روی

نقشه ها

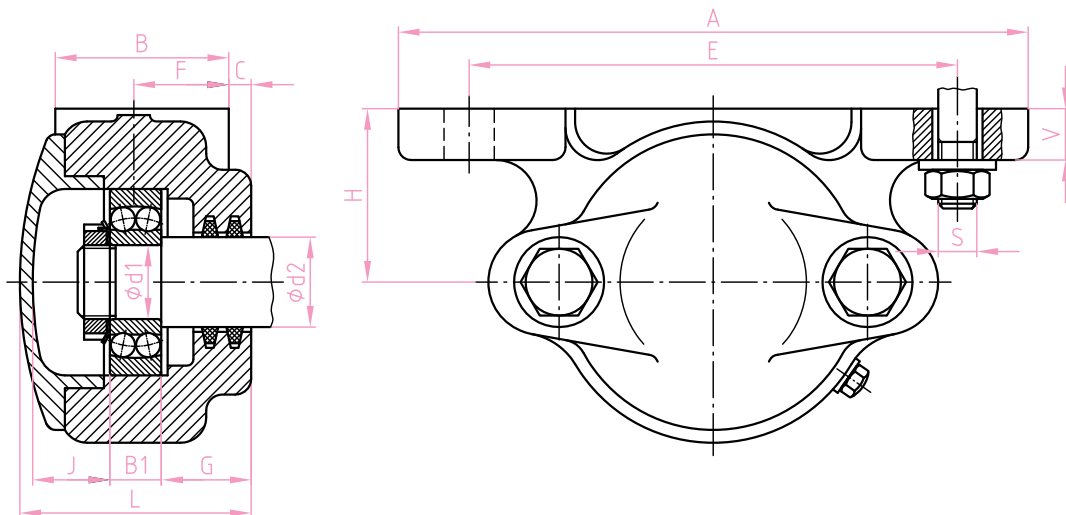
معمولاً در نقشه های ترکیبی اندازه های کلی و مؤثر داده می شود. مثلاً بزرگ ترین طول، بزرگ ترین عرض یا بزرگ ترین ارتفاع، طول درگیری، اندازه آچارخور و یا موقعیت قطعات نسبت به یکدیگر یا نسبت به یک سطح مبنا. شکل مقابل، نقشه پایه چرخ را نشان می دهد.

اندازه ها می توانند به درک بهتر قطعات و موقعیت آنها نسبت به قطعات مجاورشان کمک کنند.

شکل زیر نمونه دیگری از کاربرد اندازه های اصلی و مهم در یک نقشه ترکیبی است.

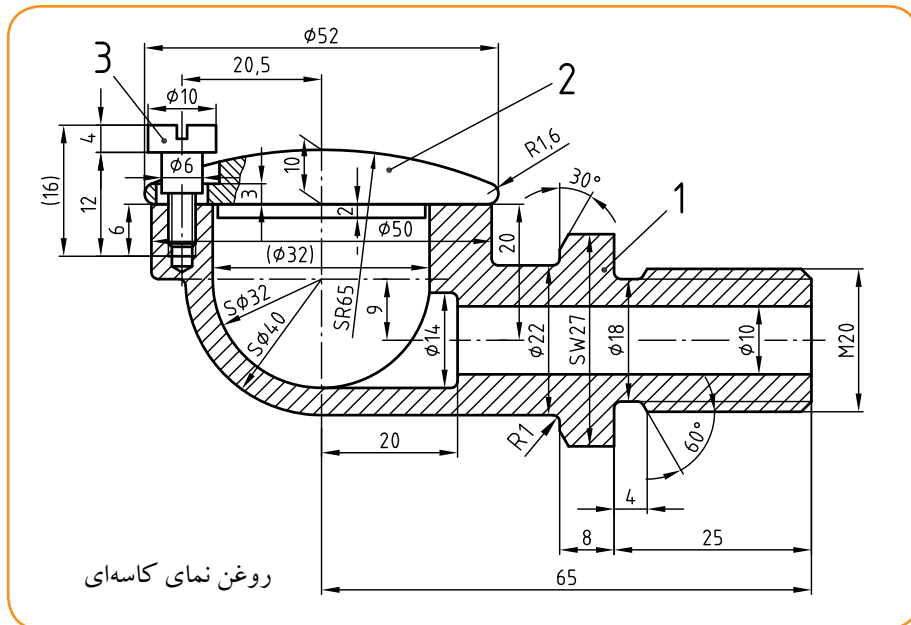

نقشه زیر، تصاویر مربوط به یاتاقان بندی انتهایی محور را نشان می دهد. اندازه های روی نقشه با توجه به جدول ارائه شده، می تواند تغییر کند. در مورد روش استفاده از این جدول با معلم خود گفت و گو کنید.

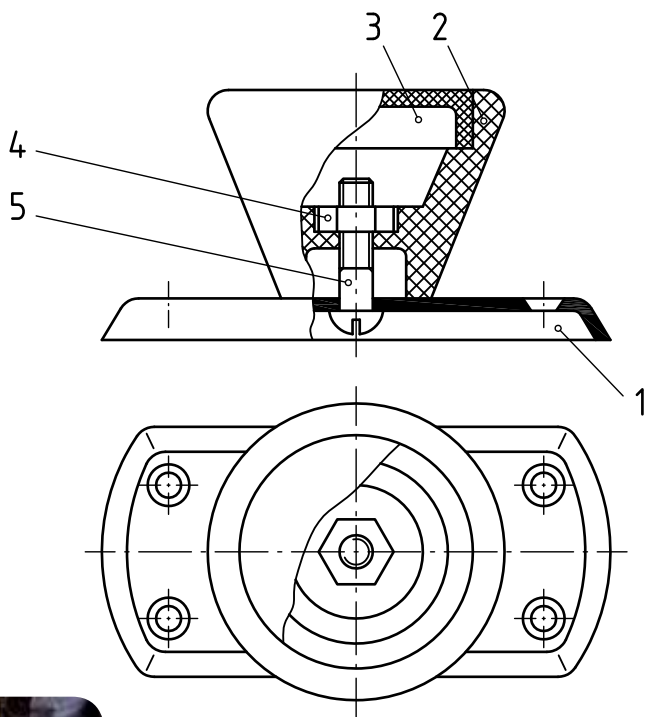

نوع	d_1	d_2	B	B_1	C	F	G	H	J	L	A	E	V	S
3	30	35	52	16	7	30	27	50	23	71	190	150	16	M12
4	40	50	60	18	8	35	33	60	30	86	210	170	18	M12
5	50	60	60	20	8	35	34	60	31	90	210	170	20	M12

مثال: روی نقشه های ترکیبی می توان اندازه های کاملی را هم ارائه داد . به نقشه زیر و اندازه های روی آن توجه کنید.

ارزش یابی

به نظر شما برای معرفی مجموعه دستگیره ای مطابق نقشه به چه اندازه های اساسی و اصلی نیاز است؟ با ترسیم خط اندازه \longleftrightarrow اندازه های مورد نظر را نشان دهید . (از گونیا استفاده کنید)

۴- استفاده از اندازه های دارای تolerانس و علائم

انطباقی در روی نقشه‌ها:

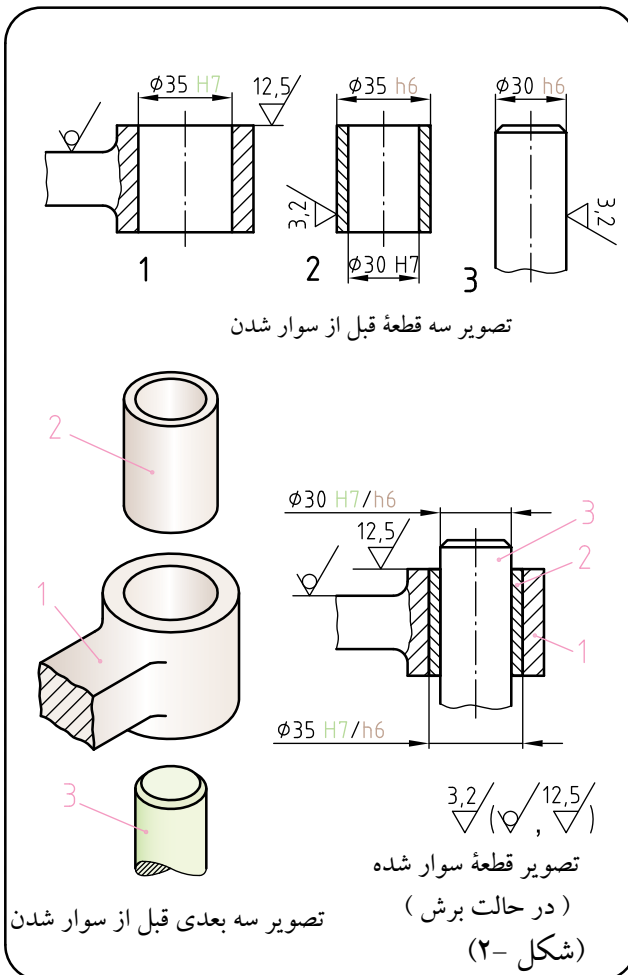
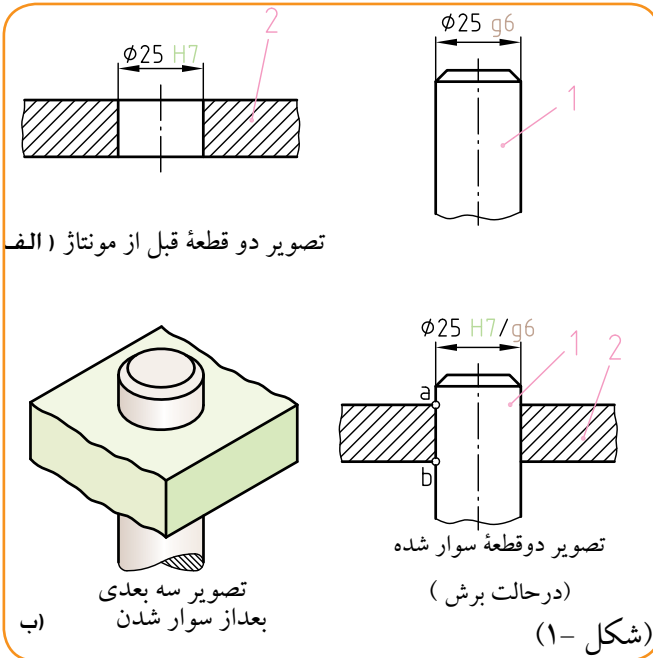
اندازه‌ها به همراه علائم انطباقی در روی قطعات می‌توانند برای خواندن و درک نقشه ترکیبی راهنمای مفیدی باشند. در صورت مساوی بودن اندازه های اسمی قطعات سوار شده بر روی هم می‌توان قضاوت کرد که قطعات به هم مربوط اند.

در (شکل الف-۱)، $\phi 25 H7$ قطر سوراخ و $\phi 25 g6$ قطر میله است. اندازه های اسمی هر دو قطعه یک سان و برابر 25mm است. در (شکل ب-۱)، خطوط جداره های خارجی میله و جداره داخل سوراخ در حد فاصل نقطه a تا b بر همدیگر منطبق اند، زیرا اندازه قطر هر دو 25mm است.

این خط مرز مشترک بین دو قطعه است.

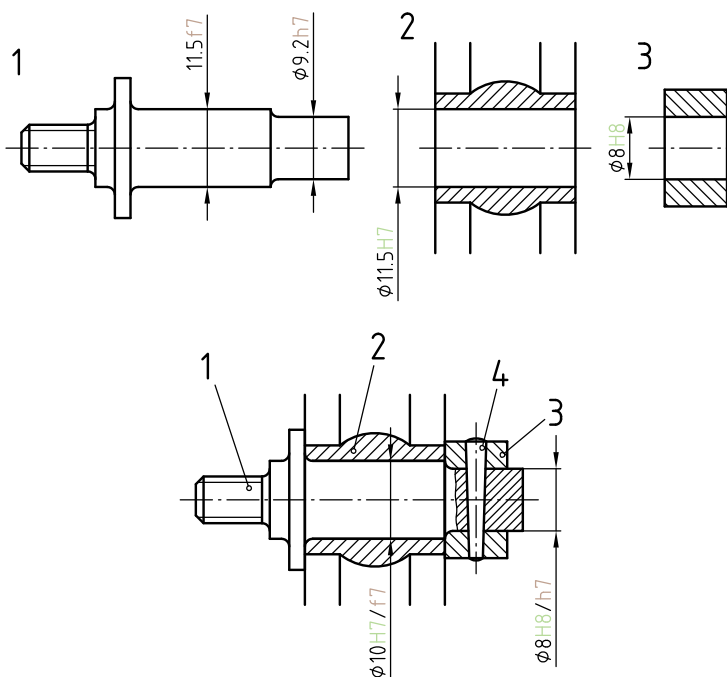
در (شکل ۲-۲) اگر $\phi 30 h6$ قطر محور ۳ و $30 H7$ قطر داخلی بوش ۲ باشد، صرف نظر از اختلاف اندازه های مجاز، اندازه های اسمی هر دو قطر 30mm است.

نکته: قطعات سوار شده زمانی که به صورت جدا از هم ترسیم می‌شوند، موقع پیاده (دمونتاز) شدن، اندازه های انطباقی و علائم کیفیت سطوح را همراه خود دارند.

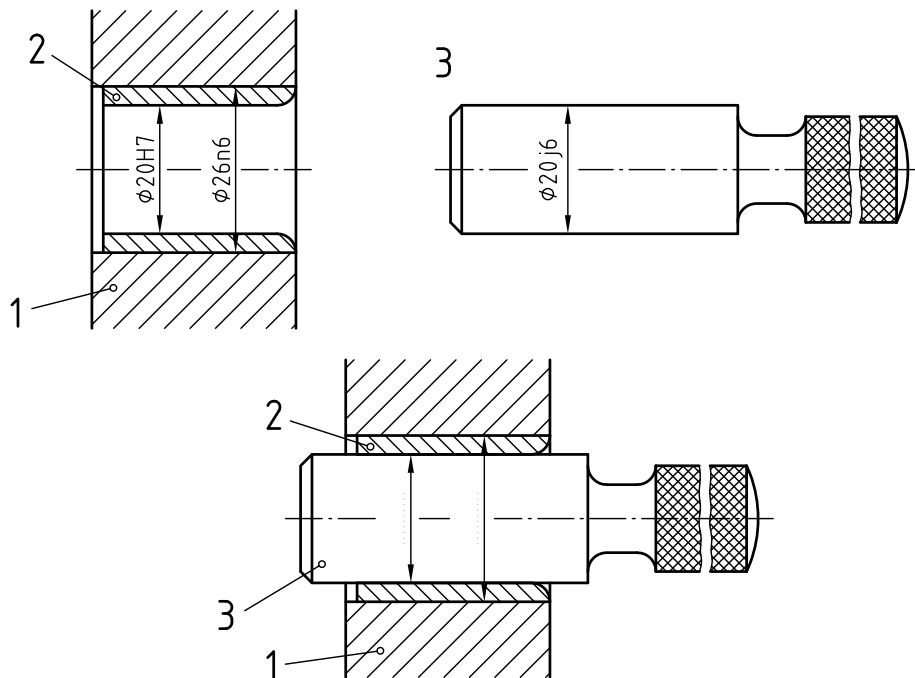
مثال :

به سه قطعهٔ مقابل توجه کنید. هر کدام از قطرهای روی محور ۱ اندازهٔ اسمی و ردیف انطباقی خود را دارند. به اندازه‌های اسمی روی سوراخ‌ها نیز توجه کنید. قطر بزرگ‌تر محور ۱ داخل سوراخ قطعهٔ ۲ و قطر کوچک‌تر محور ۱ داخل سوراخ قطعهٔ ۳ منطبق می‌شود. به اندازه‌های روی نقشهٔ ترکیبی نیز توجه کنید.

ارزش یابی

در مجموعهٔ زیر سه قطعهٔ داخل هم مونتاژ می‌شوند. قطعهٔ ۲ با اندازهٔ $26n6$ داخل قطعهٔ ۱ با حالت پرسی مونتاژ می‌شود. قطعهٔ ۳ نیز با اندازهٔ $20j6$ داخل بوش ۲ که اندازهٔ سوراخ آن $20H7$ است به صورت عبوری منطبق می‌شود. اندازهٔ قطعات فوق را بر روی نقشهٔ ترکیبی (به صورت انطباقی) اندازه‌گذاری کنید.

۵- استفاده از جدول نقشه ترکیبی:

قطعات تشکیل دهنده مجموعه ها و دستگاه ها (شکل ۱-۱) را می توان به دو گروه طبقه بندی کرد:

الف) قطعاتی که براساس استاندارد به صورت پیش ساخته عرضه می شوند، مثل یاتاقان، خار، فنر و

(شکل ۱-۱)

خار

فنر

یاتاقان

ب) قطعاتی که باید ساخته شوند، مثل بدنه ها (پوسته ها)، محفظه ها، چرخ دنده ها و

چرخ دنده

محفظة

بدنه

کاغذ نقشه

(شکل ۲-۲)

کاغذ نقشه

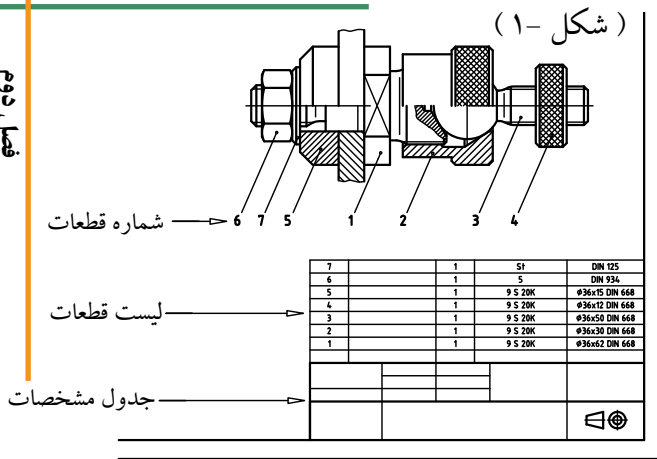
(شکل ۳-۳)

زمانی که اجزای یک مجموعه آماده شد، مشخصات همه قطعات آن - اعم از قطعات پیش ساخته یا قطعاتی که باید ساخته شوند - در یک جدول معرفی می شوند.

از آنجایی که جدول نقشه های ساده (شکل ۲-۲) جوابگوی اطلاعات همه این قطعات نخواهد بود، لذا باید برای این کار جدول خاصی در نظر گرفت. به این نوع جدول، **جدول ترکیبی** می گویند (شکل ۳-۳).

جدول نقشه های ترکیبی همانند جدول نقشه های ساده است، با این تفاوت که یک **لیست قطعات** نیز به آن اضافه می شود.

(شکل ۱-)

با استفاده از اطلاعات مندرج در جدول نقشه‌های ترکیبی و از روی نقشه‌ها تا حد بسیار بالایی می‌توان به شناخت و درک قطعات پی برد.

اطلاعاتی که ذکر آن‌ها باعث شلوغی نقشه می‌شوند، مثل: تعداد قطعات، اندازه مواد خام قطعه، جنس قطعه و ... توسط جدول نقشه ترکیبی در داخل یک لیست تحت عنوان **لیست قطعات** معرفی می‌شوند.

جدول نقشه‌های ترکیبی یک حالت استاندارد و کاملاً مشخص ندارد و هر کارخانه با توجه به نوع و تنوع محصولات تولیدی، از جدول خاصی استفاده می‌کند.

جدول نقشه‌های ترکیبی همانند جدول مشخصات نقشه‌های ساده، در قسمت پایین سمت راست کاغذ نقشه کشی قرار می‌گیرد.

در جدول نقشه ترکیبی، فهرست کاملی از قطعاتی که در مجموعه یک دستگاه به کار می‌روند، آورده می‌شود.

لیست قطعات ممکن است به جدول مشخصات نقشه متصل باشد (شکل ۱-).

همچنین ممکن است فهرست قطعات جدا از جدول مشخصات در روی نقشه (شکل ۲-) یا بر روی برگه‌هایی جداگانه - خارج از نقشه - تهیه شود (شکل ۳-).

زمانی که لیست قطعات به جدول مشخصات نقشه متصل باشد (شکل الف-۴) اطلاعات، داخل لیست قطعات نوشته می‌شود و جهت خواندن آن از پایین به بالاست.

زمانی که لیست قطعات به جدول مشخصات نقشه متصل نباشد (به صورت جداگانه ارائه شود)، اطلاعات داخل لیست قطعات نوشته می‌شود و جهت خواندن آن از بالا به پایین است (شکل ب-۴).

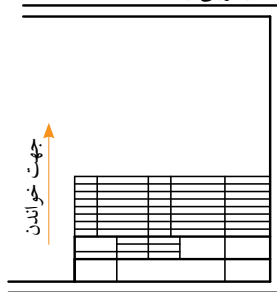
(شکل ۲-)

(شکل ۳-)

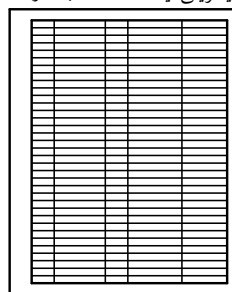

جایگزینی لیست قطعات روی نقشه

(الف) (شکل ۴-)

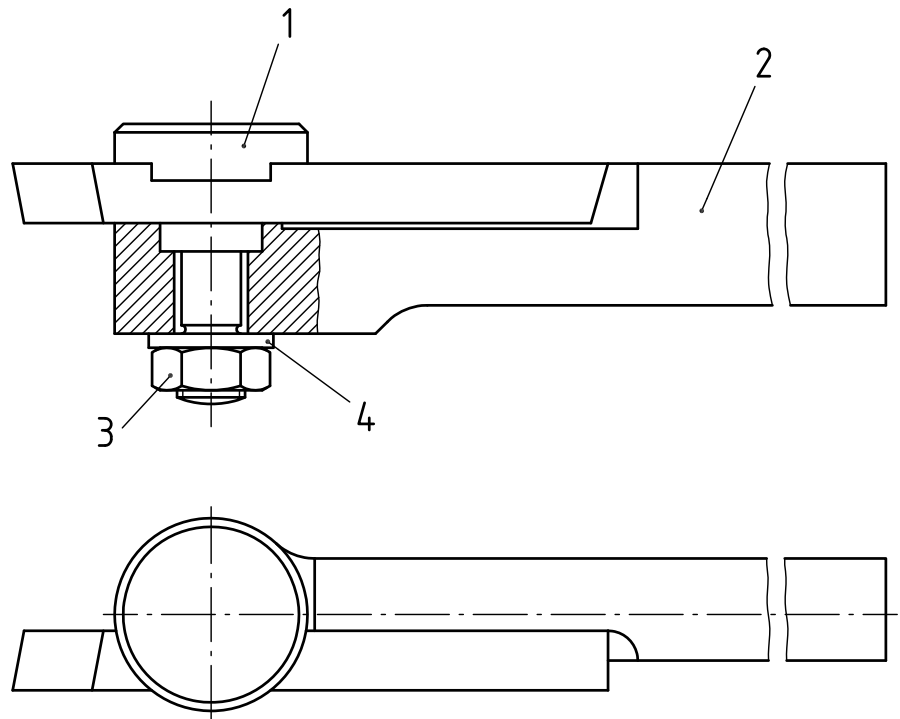
جایگزینی لیست قطعات جدا از نقشه

(ب)

مثال

اطلاعات مربوط به مجموعه قلم گیر و قطعات آن را از روی جدول نقشه ترکیبی استخراج کنید.

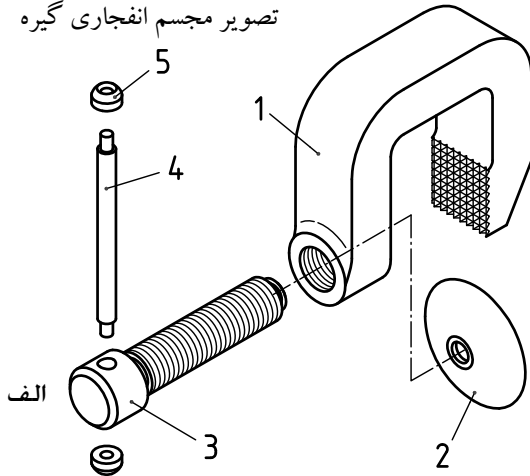
4	واشر	1	DIN 125	M12
3	مهره شش گوشه	1	DIN 934	M12
2	قلم گیر	1	St	35x35x173
1	پیچ	1	St	∅35x51
شماره	نام قطعه	تعداد	جنس	اندازه مواد خام
	مشخصات	تاریخ	شماره نقشه	تولرانس
	ترسیم کننده			
تغییرات	کنترل کننده			
مقیاس	قلم گیر			

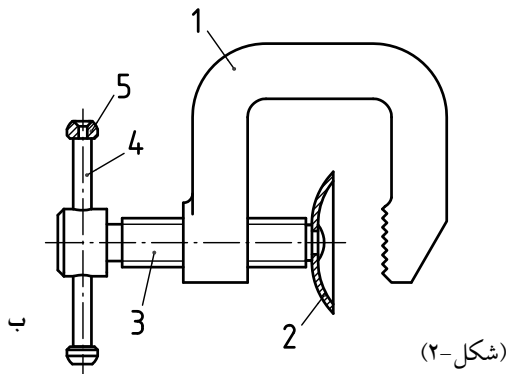
۶- استفاده از تصویر مجسم

به نقشه سه بعدی (تصویر مجسم) گیره مطابق (شکل ۱-۱) توجه کنید. گاهی اوقات تصویر مجسم به درک بهتر نقشه ترکیبی بسیار کمک می کند. ضمن آن که کارکرد و شکل ظاهری و موقعیت قطعات را به راحتی به استفاده کننده آن منتقل می نماید. تصویر مجسم ممکن است در حالت مونتاژ (سوار شده) باشد. (شکل ۱-۱)، یا به صورت قطعه قطعه و جدا از همدیگر ارائه شده باشد که به آن نقشه انفجاری می گویند.

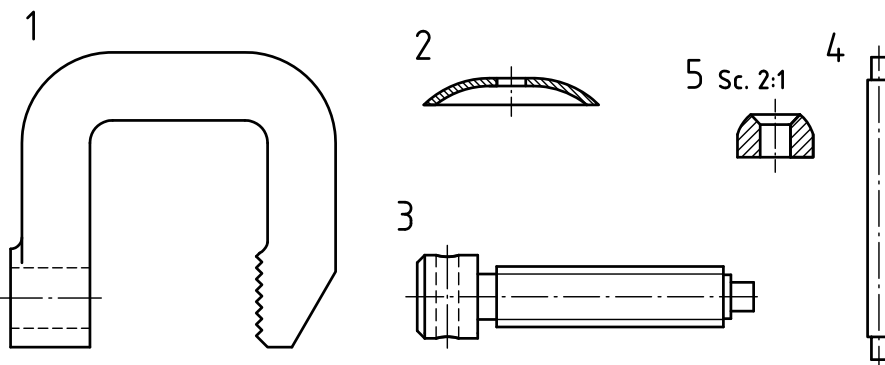
تصویر مجسم انفجاری گیره

(شکل ۱-۲ الف)، تصویر مجسم انفجاری یک نوع گیره را به همراه نقشه ترکیبی آن (شکل ۲-ب) نشان می دهد. در حقیقت نقشه انفجاری از یک نقشه ترکیبی به وجود می آید. به این صورت که قطعات باز شده در حالت های: دو بعدی یا سه بعدی طوری ترسیم می شوند که ارتباط آن ها با همدیگر دیده می شوند.

تصویر دو بعدی این قطعات برای معرفی جسم کافی نیستند و نیاز به نماهای بیشتری دارند! (شکل ۳-۳)

(شکل ۳-۳) برخی از تصاویر دو بعدی باز شده قطعات گیره

برخی از کاربردهای نقشه‌های انفجاری

از نقشه‌های انفجاری در زمینه‌ها و موضوعات مختلفی استفاده می‌شود که در این جابه‌سه مورد از مهم‌ترین آن‌ها اشاره می‌کنیم.

الف) کمک به مونتاژ

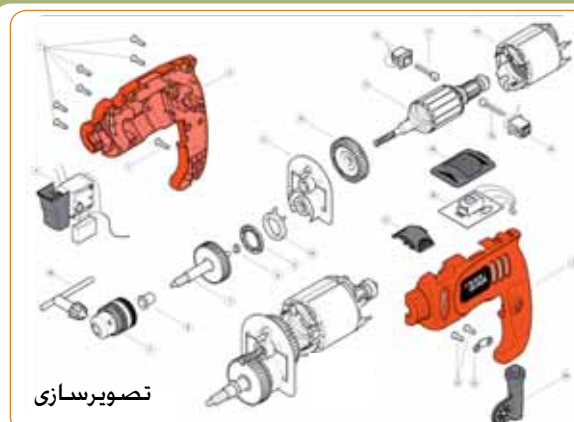
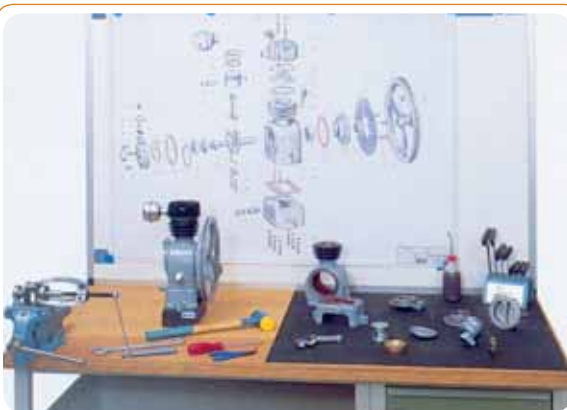
یک نقشه انفجاری باز شده می‌تواند به مونتاژ کاران کمک کند تا در زمان بستن قطعات بر روی همدیگر، درک بهتری از ارتباط صحیح قطعات با هم داشته باشند و قطعات را به طور صحیح روی هم سوار (مونتاژ) کنند.

ب) تعمیر و نگه‌داری

از نقشه‌های انفجاری، می‌توان برای تعمیر، نصب و نگه‌داری و مونتاژ مجموعه‌ها نیز استفاده کرد. یک نقشه انفجاری به باز کردن و بستن مجدد یک مجموعه کمک می‌کند.

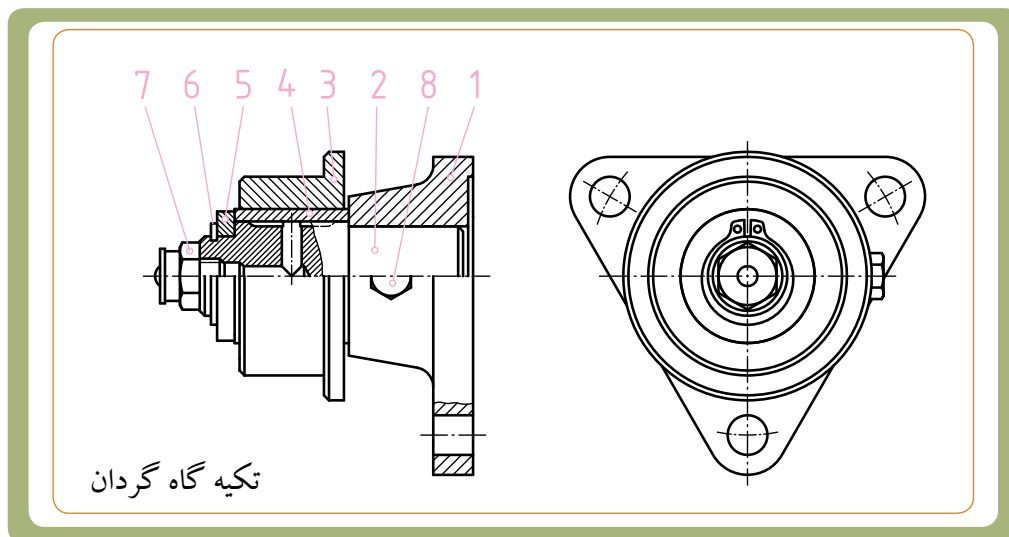
نکته:

تصاویر آموزشی یا تبلیغاتی گاهی نیز به کمک فرآیندهای: عکاسی، تصویرسازی، رسامی و... از قطعات مجموعه‌ها (به صورت باز شده یا سوار شده) تهیه می‌شوند که می‌تواند برای استفاده کنندگان جنبه تبلیغاتی یا آموزشی داشته باشد.

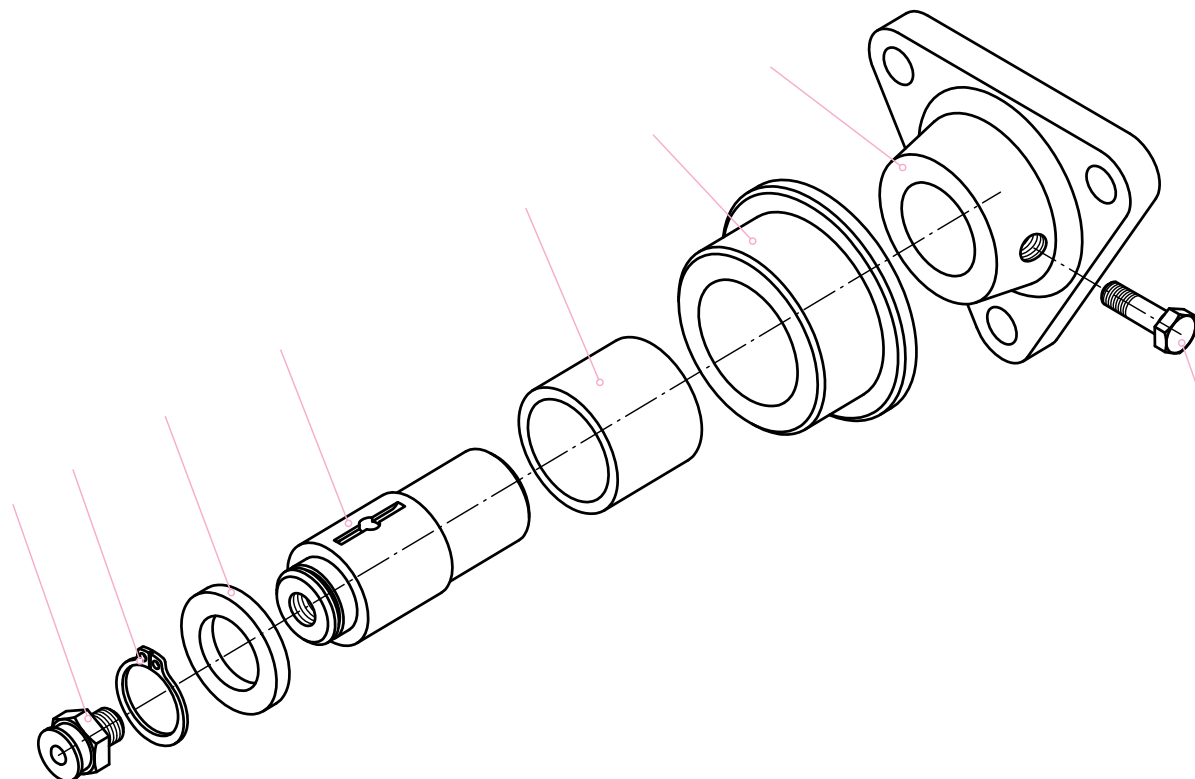
ج) ساخت

بعضی از نقشه‌های ترکیبی، که درک آن‌ها برای تولید کنندگان مشکل است، به کمک نقشه‌های انفجاری مشکل‌شان برطرف می‌شود. نقشه‌های انفجاری به تولید کنندگان کمک می‌کند تا ساختار نقشه ترکیبی دو بعدی را کاملاً درک کنند.

ارزش یابی

با استفاده از نقشه ترکیبی دو بعدی بالا، قطعات را (بر روی تصویر مجسم زیر) شماره گذاری کنید.

شکل ۱-

شاید برای شما نیز پیش آمده باشد که مجموعه یا دستگاهی صنعتی به هر دلیل خراب شده باشد، یا این که به دلیل کنجکاو و علاقه مندی نسبت به عملکرد آن تصمیم گرفته باشید آن مجموعه را باز کنید.

باز کردن اجزای یک مجموعه یا دستگاه را دمونتاژ یا پیاده کردن آن می نامند. (شکل های ۱ و ۲)

شکل ۲-

یکی از تمرین ها و راه های مناسب برای ایجاد مهارت در نقشه خوانی نقشه های ترکیبی، پیاده کردن اجزای یک مجموعه های ساده و غیر قابل استفاده است.

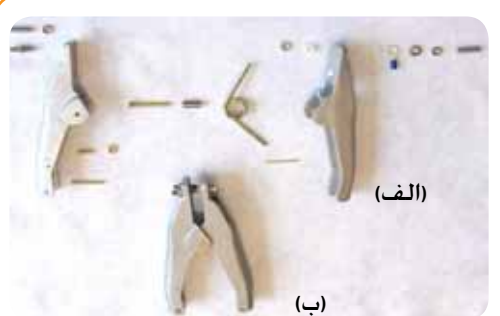
در عمل برای تولید مجموعه ها یا دستگاه ها، ابتدا باید قطعات آن به طور جداگانه طراحی و ساخته شود تا پس از ساخته شدن، آن ها را روی هم سوار کرده و مجموعه یا دستگاه را ایجاد کنیم.

شکل ۳-

بدیهی است برای تولید اجزای هر دستگاهی نیاز به نقشه های ساده اجزای آن می باشد. لذا برای هر جزیی از دستگاه ابتدا نقشه ساده آن تهیه شده، عمل ساخت بر اساس آن انجام می شود، سپس مجموعه سوار (مونتاژ) می شود. (شکل ۳)

شکل ۴-

(شکل-الف-۴) قطعات مجموعه یک بست را نشان می دهد که با سوار کردن آن ها بر روی همدیگر بست (شکل-ب-۴) ساخته می شود.

تهیه نقشه ساده

همان طور که اشاره شد برای ساختن هر کدام از قطعات یک مجموعه (مثل گیره دستی مطابق شکل) باید نقشه ساده ای برای هر قطعه تهیه کرد؛ چرا که نقشه های ساده، نقشه های اصلی ساخت و تولید هستند. به عبارتی در مورد نقشه های ساده می توان گفت:

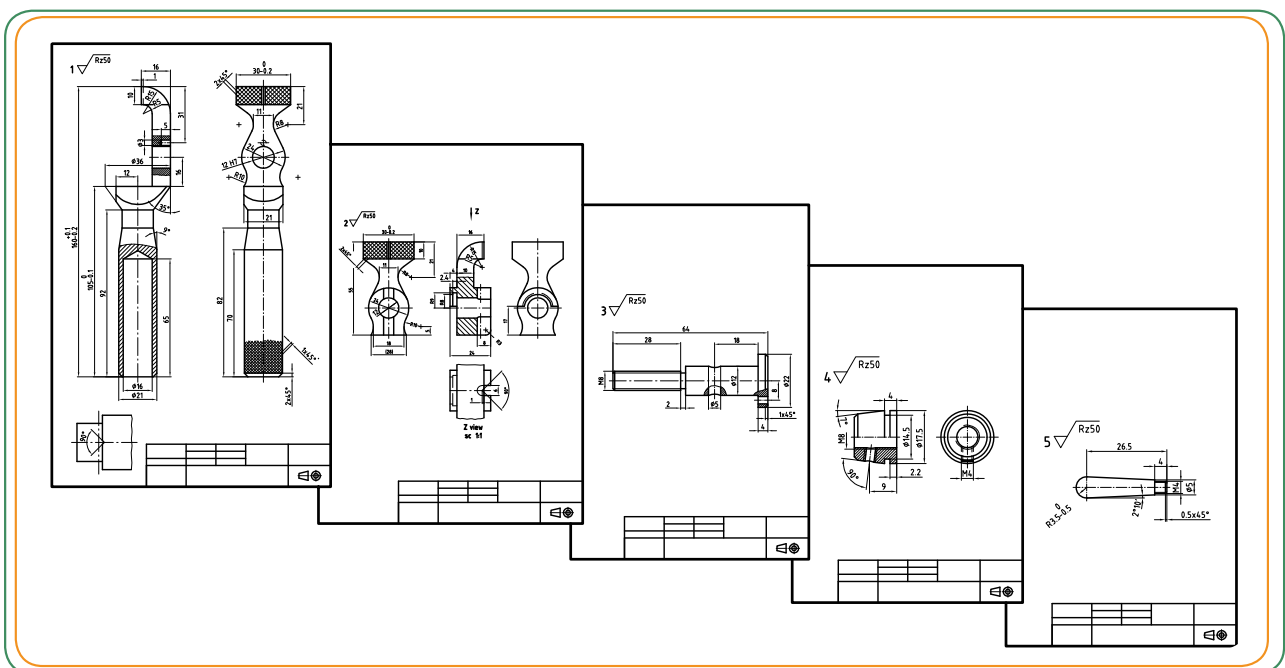
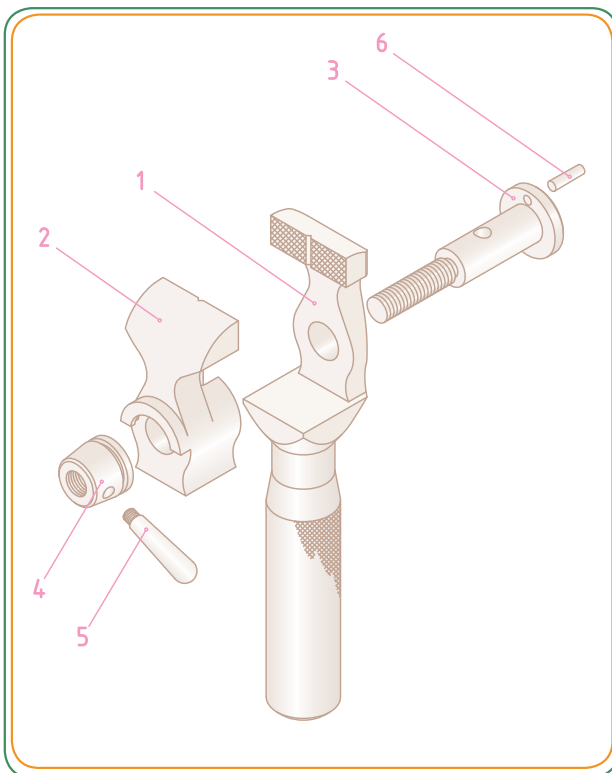
۱- این نقشه ها باید اطلاعات و نیازهای ساخت یک قطعه را معرفی کنند.

۲- آن ها باید در بهترین شرایط ممکن از نظر تصویری معرفی شوند و در معرفی آن ها از برش های مناسب استفاده شود.

۳- نقشه این قطعات ساده باید شامل اندازه های لازم، تولرانس، علائم کیفیت سطح و ... باشند، همچنین جنس قطعات باید مشخص شوند.

۴- هر قطعه باید روی یک برگه جداگانه ترسیم شود و برای هر قطعه جدول ساده تهیه شود.

تصاویر زیر نقشه های ساده هر یک از قطعات مجموعه گیره دستی شکل مقابل را نشان می دهند.

پیاده کردن قطعات

منظور از پیاده کردن قطعات، جدا کردن قطعات موجود در یک نقشه ترکیبی و نمایش هر یک از اجزای آن با تصاویر کافی است، به نحوی که بتوانیم از روی این نقشه، قطعات مربوط به مجموعه را دقیقاً بسازیم.

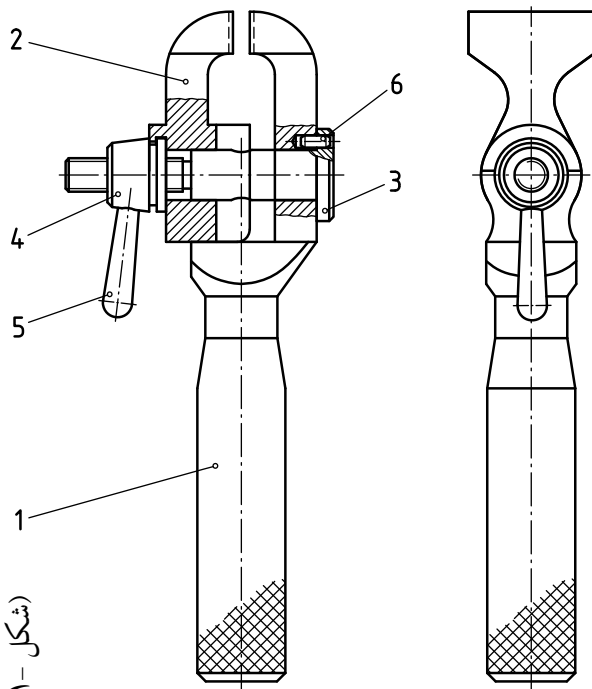
همان طور که در صفحات قبل اشاره شد برای خواندن نقشه و ترسیم صحیح قطعات، عوامل مهمی در تجزیه یک مجموعه به ما کمک می کنند تا بتوان قطعات آن را به درستی تشخیص داد و آن ها را تفکیک کرد. این عوامل مهم عبارت بودند از:

شماره گذاری، برش ها، اندازه ها و

اگر یافتن شکل صحیح یک قطعه یا جزئیاتی از آن مشکل باشد، این عوامل به ما کمک می کنند تا با شناسایی دقیق قطعات مجاور هر قطعه و حذف تک تک آن ها شکل صحیح را شناسایی و تعیین کنیم.

(شکل ۱- نقشه ترکیبی یک گیره دستی را نشان می دهد. شکل ۲- نیز قطعه شماره ۳ آن را که پیاده شده است نشان می دهد.

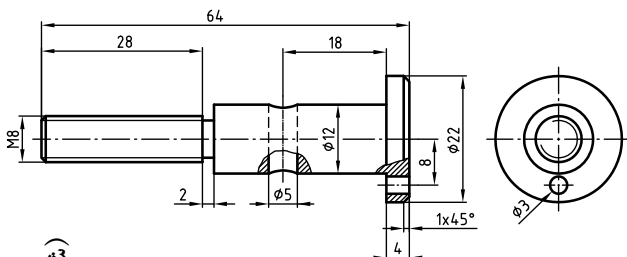
(تصویر سه بعدی این گیره در صفحه قبل ارائه شده است.)

(شکل ۱-)

شماره	نام قطعه	تعداد	جنس	اندازه مواد خام
6	پین	1	st45	
5	دسته	1	st45	
4	مهروه	1	st45	
3	پیچ اصلی	1	st45	
2	فک متحرک	1	st45	
1	فک ثابت	1	st45	
مشخصات		تاریخ	شماره نقشه	تولرانس
ترسیم کننده				
تغییرات		کنترل کننده		
مقیاس		گیره دستی		

3 $\sqrt{Rz50}$

(شکل ۲-)

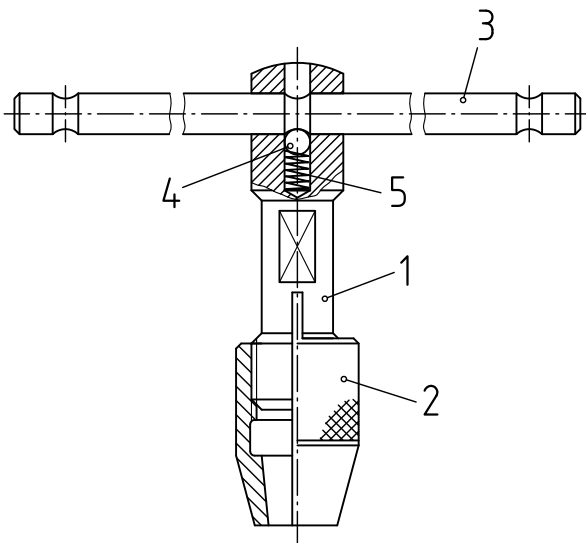
شماره نقشه	تولرانس	تاریخ	مشخصات
			ترسیم کننده
			کنترل کننده
تغییرات			
مقیاس			

مثال :

نقشه مطابق (شکل -۱) یک قلاویزگردن را نشان می دهد .
عوامل مهمی که ما را در تجزیه (تفکیک) صحیح مجموعه کمک می کنند، عبارتند از :

- دانستن طرز کار مجموعه
- شماره قطعات
- برش ها

و سایر مواردی که در بخش قبل توضیح داده شد .
برای ترسیم تصاویر هر قطعه تفکیک شده ، در نظر داشته باشید که تصویر اصلی همیشه باید شامل حداکثر اطلاعات ممکن درباره شکل و اندازه های جسم باشد.

5	فتر	فولاد فتر		
4	حجم استوانه ای	فولاد فتر		
3	دسته	st 37		
2	مهبره	ms 45		
1	نگاهدارنده	ms 45		
شماره	نام قطعه	جنس	اندازه مواد خام	
	مشخصات	تاریخ	شماره نقشه	تولرانس
	تغییرات			
	ترسیم کننده	کنترل کننده		
مقیاس	قلاویز گردان			

برای ترسیم تصاویر بهتر است مطابق زیر عمل شود :

۱- تصاویر قطعات با مقیاس مناسب ترسیم شوند .

۲- ترسیم خط محور برای قطعات متقارن

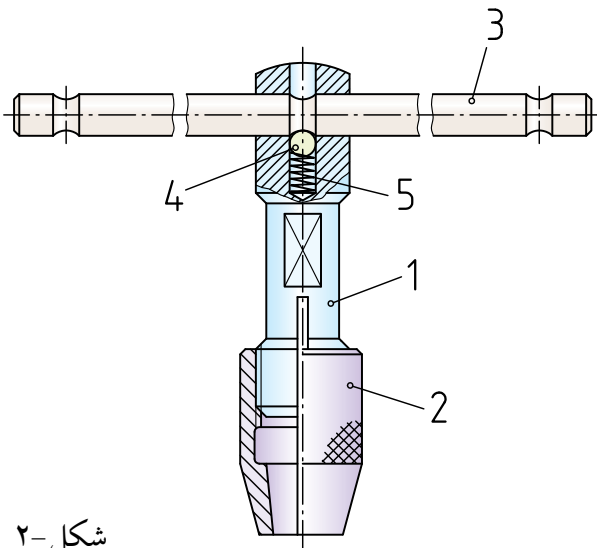
۳- ترسیم خطوط اصلی

۴- استفاده از برش های مناسب

۵- ترسیم خطوط اندازه

۶- نوشتن اعداد اندازه به همراه تولرانس ، انطباقات و کیفیت سطوح.

شکل-۱

توجه : رنگ داخلی نقشه ترکیبی فقط جنبه آموزشی دارد
و برای درک بهتر نقشه و تفکیک قطعات آن (در صفحه بعد)
انجام شده است .

شکل-۲

اگر یافتن شکل صحیح یک قطعه (یا جزئیاتی از آن) مشکل باشد، سعی کنید با شناسایی دقیق قطعات مجاور آن و حذف تک تک آن‌ها شکل صحیح را تعیین کنید.

در زیر مراحل پیاده کردن مجموعه قلاویز گردان را بررسی می‌کنیم:

۱- ابتدا قطعات استاندارد را شناسایی کنید.

به عنوان مثال ساچمه ۴ و فنر شماره ۵ (در شکل ۱-)

۲- در نقشه‌های تفکیکی و پیاده شده، معمولاً قطعات استاندارد شده ترسیم نمی‌شوند و به جای آن شماره استاندارد و جنس آن در جدول نقشه ترکیبی قید می‌شود.

۳- سپس قطعات ساده (غیر استاندارد) را در نظر گرفته، ترسیم کنید. به عنوان مثال دسته شماره ۳ (در شکل ۲-). همچنان که در (شکل ۲-۲) دیده می‌شود، قطعات بلند را می‌توان به صورت کوتاه (بریده شده) نشان داد.

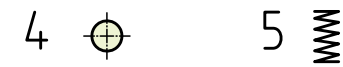
۴- در مرحله بعدی، یکی دیگر از قطعات اصلی را انتخاب کنید. در این مرحله مهره شماره ۲ را در نظر بگیرید. به کمک تجسم سایر قطعات مجاور این قطعه را به طور فرضی حذف و مهره را در بهترین حالت نشان دهید.

در این جا مهره ۲ در حالت نیم برش ارائه شده است. چون مهره شماره ۲ دارای شیار و رزوه داخلی است و از طرفی اندازه آن کوچک می‌باشد با مقیاس بزرگ تر ترسیم شده است. (شکل ۳-۳) را ببینید.

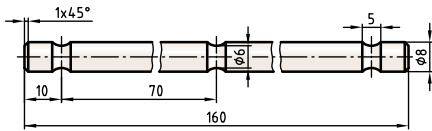
نگهدارنده (قطعه شماره ۱) که نسبت به سایر قطعات کمی دشوارتر است را در مرحله آخر ترسیم کنید. (شکل ۴-۴)

* قطعات استوانه‌ای و مدور را بهتر است به صورت افقی

ترسیم کرد.

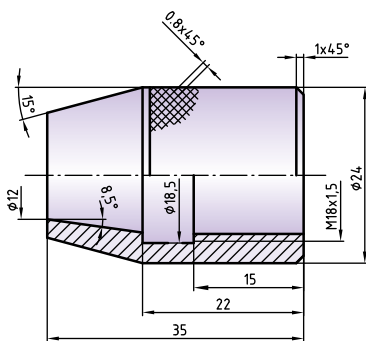
(شکل ۱-)

3

sc. 1:2

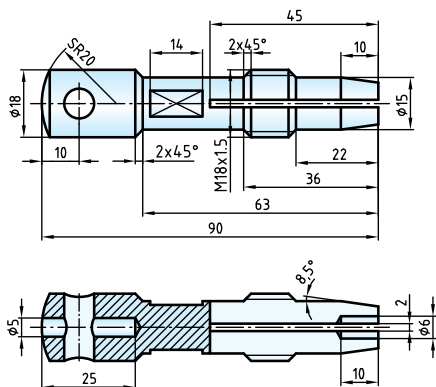
(شکل ۲-)

2

sc. 1:1

(شکل ۳-)

1

(شکل ۴-)

sc. 1:2

دو تصویر زیر شکل داخلی از عملکرد یک : خود کار ، و یک قفل را نشان می دهد. بررسی روش طرز کار برخی از وسایل بی خطر پیرامون زندگی، (خصوصاً مجموعه های غیر قابل استفاده) بر تجسم فنی و افزایش قدرت خلاقیت ما تأثیر فوق العاده ای دارد.

آشنایی با طرز کار

همان طور که می دانیم یکی از وظایف نقشه ترکیبی آن است که اطلاعات لازم و کافی را در مورد طرز کار، عملکرد و وظیفه هریک از اجزاء یک مجموعه یا دستگاه را در اختیار نقشه خوان و سازنده قرار دهد. آشنایی با طرز کار مجموعه یا دستگاه محاسن زیادی دارد از جمله :

۱- وقتی سازنده با طرز کار آن آشنا باشد، از میزان خطای او در تولید کاسته می شود، فرضاً اگر اشکالات احتمالی از نظر مونتاژ و عملکرد قطعات وجود داشته باشد، سازنده با آشنایی که نسبت به طرز کار و عملکرد دستگاه دارد، می تواند این مشکلات را به طراح و نقشه کش منتقل نموده و از ساختن قطعات مشکل دار و صرف هزینه بیهوده جلوگیری نماید.

۲- آشنایی با طرز کار دستگاه باعث می شود نقشه خوان و سازنده، درک و تجسم بهتری از قطعات داشته و در زمان خواندن نقشه و در حین تولید با مشکل کم تری مواجه شود.

۳- در مواقعی که سازنده نیاز به ترسیم قطعات تفکیکی داشته باشد، ولی نقشه کش در دسترس نباشد، سازنده با دانش نقشه خوانی که دارد می تواند تصاویر مورد نظر از اجزاء دستگاه را ترسیم کند.

* آیا می توانید چند مزیت دیگر برای آشنایی با طرز کار مجموعه یا دستگاه را به معلم خود توضیح دهید؟!

.....

.....

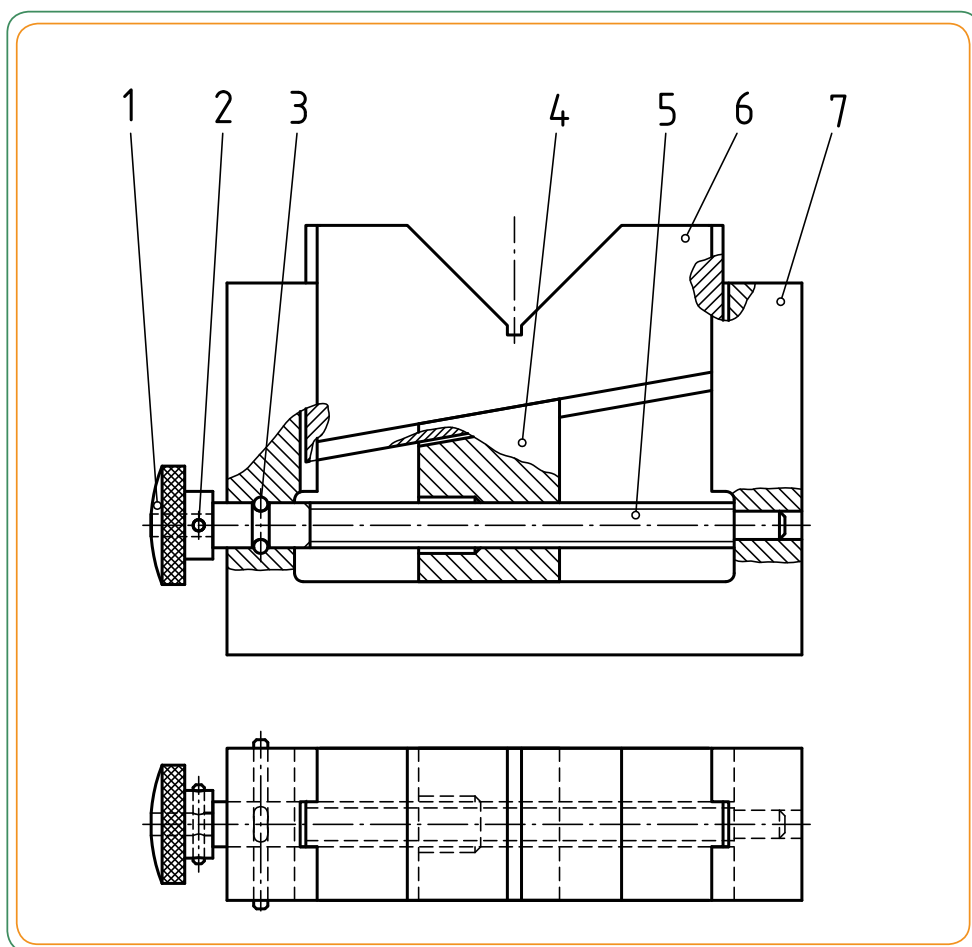
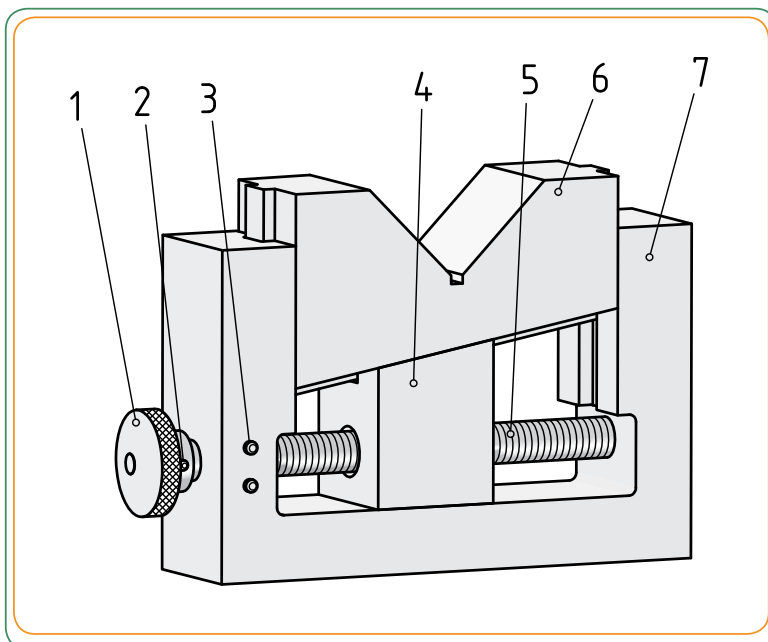
.....

.....

در صفحات بعدی جهت آشنایی با طرز کار برخی از دستگاه ها یا مجموعه ها، با چند مکانیزیم ساده نیز آشنا می شویم.

مثال :

این تصویر مربوط به یک تکیه گاه قابل تنظیم V شکل است. با چرخاندن قطعه ۱ (توسط دست)، قسمت V شکل یعنی قطعه ۶ به کمک قطعه ۴ بالا یا پایین می رود. از این وسیله جهت تنظیم ظریف استفاده می شود.
*به قطعات مجاور هم، هاشورها و نحوه کارکرد مجموعه با توجه به نقشه ترکیبی، توجه کنید.

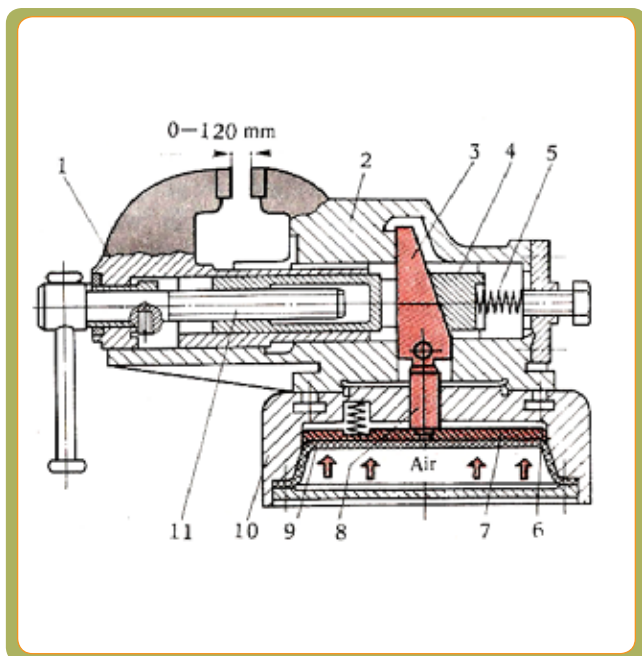

مکانیزم

یک مکانیزم با توجه به حرکت و کار مورد نیاز طراحی و ساخته می شود. در شکل مقابل از طریق نقشه ترکیبی می توانیم با مکانیزم گیره که شامل: اجزاء گیره، روابط بین قطعات و طرز کار می باشد، پی ببریم.

* تصویر سه بعدی این گیره در صفحه ۲۹۹ ارائه شده است.

تمام مثال های که در زیر ارائه شده، نمونه هایی از مکانیزم هایی هستند که در صفحات بعدی جهت آشنایی بیش تر با طرز کار و نحوه ارائه نقشه های ترکیبی، به برخی از آن ها اشاره می شود.

نام مجموعه را در زیر تصویر یادداشت کنید.

گیره ها

گیره ها گروه بزرگی از ثابت کنند ها هستند. در یک گیره می توان کارهایی با شکل های متنوع و مختلف را بست. معمولاً یک گیره را طوری طراحی می کنند که دهانه آن به مقدار معینی حداکثر اندازه کار گیر باز شود. بنابراین یکی از پارامترهای یک گیره مقدار حداکثر فاصله بین دو فک آن خواهد بود.

در مورد نحوه عملکرد و کاربرد گیره های نشان داده شده با دوستان و معلم خود گفتگو کنید.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

جک ها

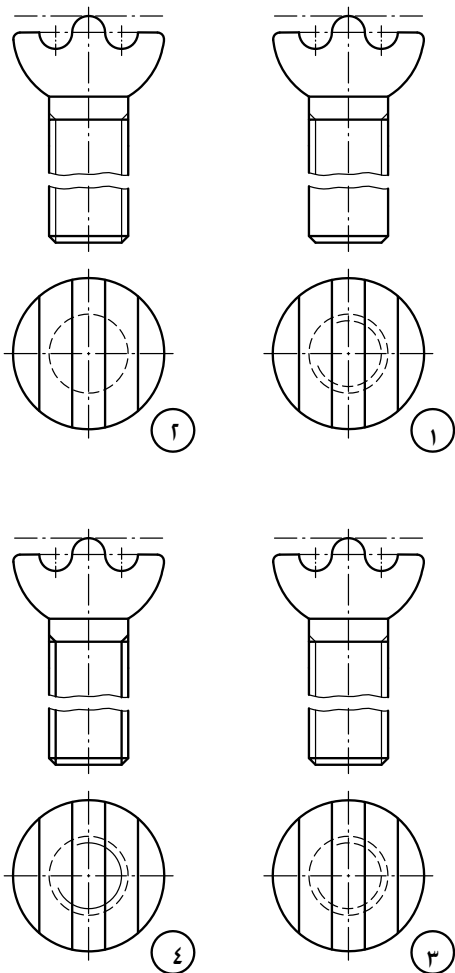
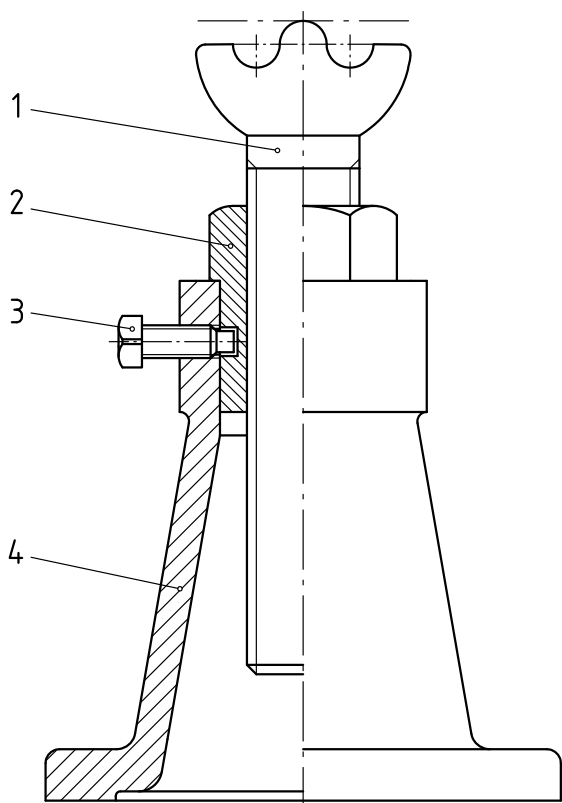
از جک ها برای بلند کردن و یا نگهداشتن قطعه یا جسمی در ارتفاعی معین استفاده می کنند .
جک ها مانند گیره ها بسیار متنوع هستند .
تصویر مقابل تعدادی جک پیچی را نشان می دهد .

شکل زیر نقشه نوعی جک را نشان می دهد . این جک روی میز ماشین فرز قرار می گیرد تا قطعه کار را در ارتفاع معین برای فرز کاری آماده کند .

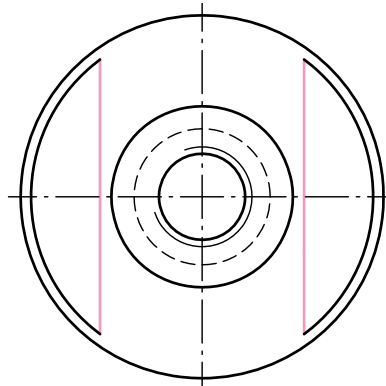
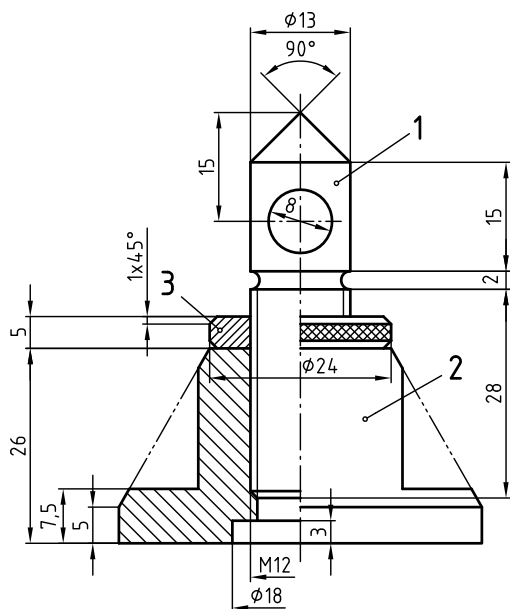
ارزشیابی

به نظر شما تصویر افقی قطعه ۱، چگونه است ؟

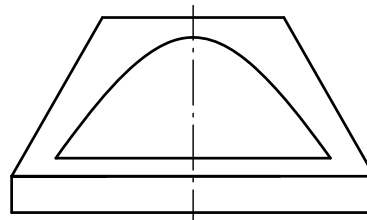
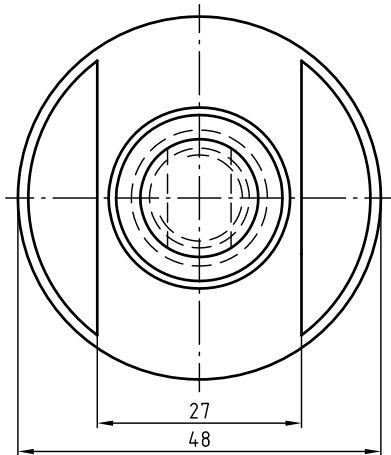

ارزشیابی

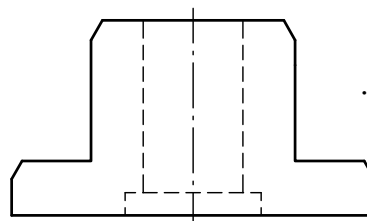
برای جک پیچی مطابق شکل؛ نام هر تصویر را با ذکر شماره
قطعه در کنار آن نوشته، و تصویر ناقص را (مطابق مثال)
کامل کنید.

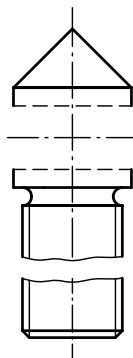
تصویر افقی
قطعه ۱

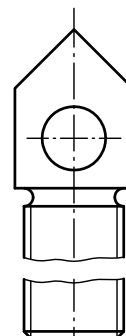
تصویر
قطعه ۲

تصویر
قطعه ۳

تصویر
قطعه ۴

تصویر
قطعه ۵

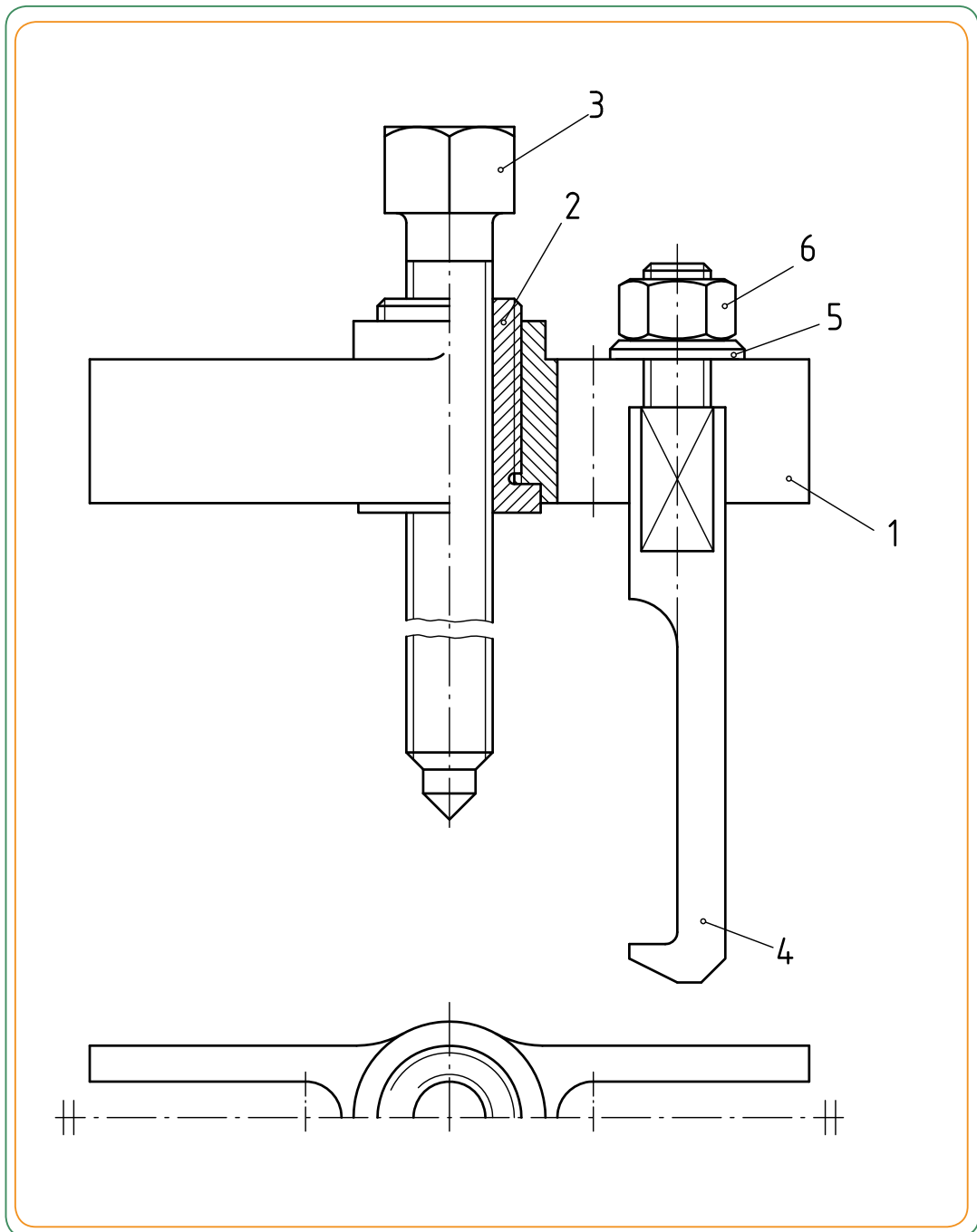

قطعات تکراری

در بسیاری از نقشه‌ها قطعات مشابهی وجود دارند، که در این مورد برای جلوگیری از شلوغ شدن نقشه، معمولاً یکی از آن قطعات را به عنوان نمونه ترسیم می‌کنند، همچنین از ترسیم خطوط ندید تا حد امکان صرف نظر کرده و به جای آن از انواع برش استفاده می‌شود.

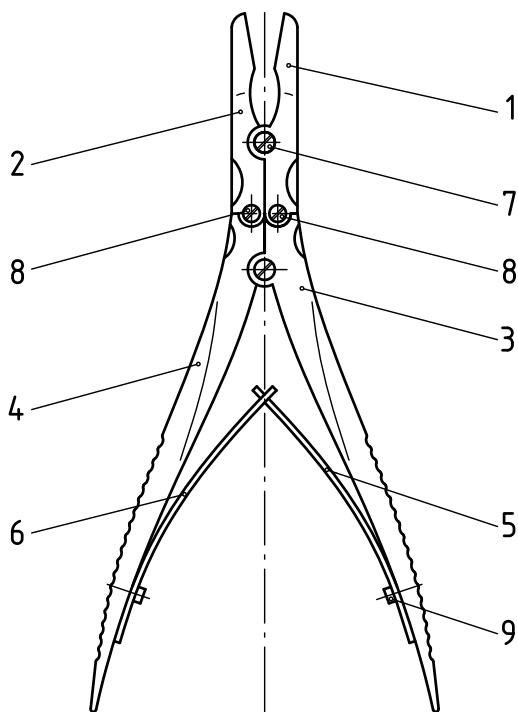
به عنوان مثال ترسیم کننده در نقشه پولی کش زیر، از ترسیم قطعات تکراری (شماره های: ۴ و ۵ و ۶) صرف نظر کرده است و به کمک برش مناسبی که بر روی مجموعه ترسیم کرده، از ترسیم خطوط ندید برای قسمتی از قطعات ۳، ۴ و ۵ که در فضای قطعه ۱ قرار می‌گیرند، صرف نظر شده است.

در تصویر افقی نیز - که به صورت نیم نما ارائه شده است - فقط تصویر افقی قطعه ۲ و ۱ ارائه شده است.

پروژه ۱

با توجه به نقشه سوار شده و نقشه قطعات تک تک مجموعه پنس ، مجدداً نقشه قطعات ۱ ، ۴ و ۶ از روی نقشه های صفحات ۱۰۶ تا ۱۰۸ کتاب کار را روی یک برگ A۴ جداگانه با اندازه گذاری کامل و مقیاس ۱:۱ ترسیم کنید .

9	پیچ استوانه ای	2	V 2 A	
8	پیچ استوانه ای	2	V 2 A	
7	پیچ استوانه ای	2	V 2 A	
6	صفحه فنری	1	St	
5	صفحه فنری	1	St	
4	دسته چپ انبر	1	X20 Cr13	
3	دسته راست انبر	1	X20 Cr13	
2	شاخه چپ انبر	1	X20 Cr13	
1	شاخه راست انبر	1	X20 Cr13	

شماره	نام قطعه	تعداد	جنس	اندازه مواد خام
	مشخصات	تاریخ	تولرانس	
	ترسیم کننده	شماره نقشه		
	تغییرات	کنترل کننده		
	مقیاس	انبر (پنس)		

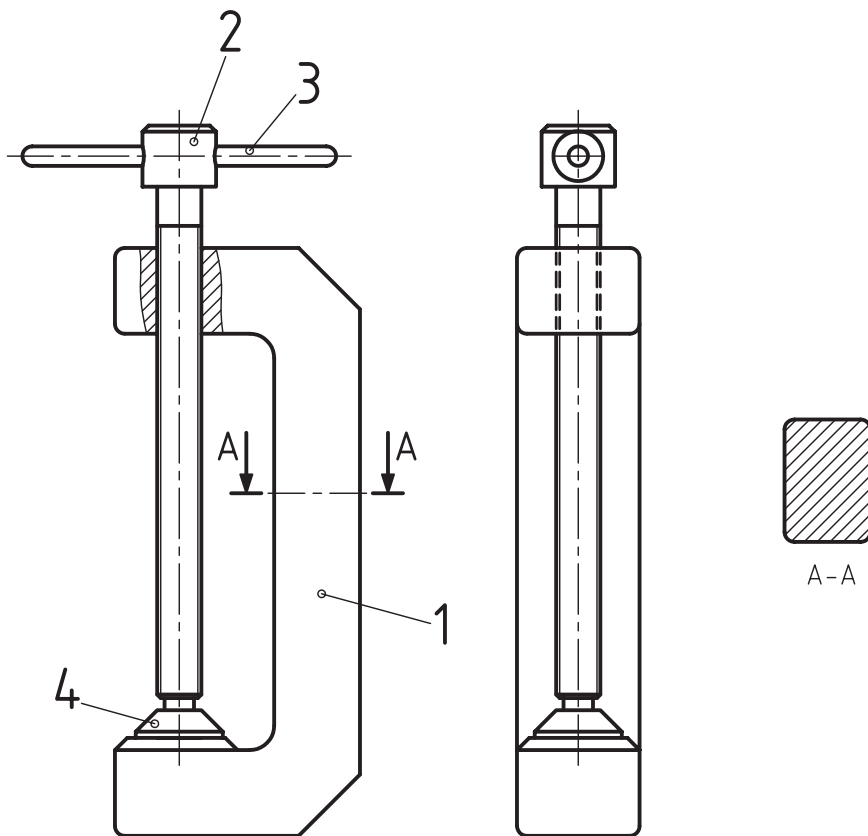

نقشه‌های ترکیبی

نقشه ترکیبی به نقشه مجموعه‌ای از قطعات گفته می‌شود که برای انجام کار خاصی ساخته شده و به هم متصل یا بسته می‌شوند.

شکل زیر نقشه یک گیره دستی را نشان می‌دهد که در یک نما معرفی شده است که برای بستن یا چسباندن

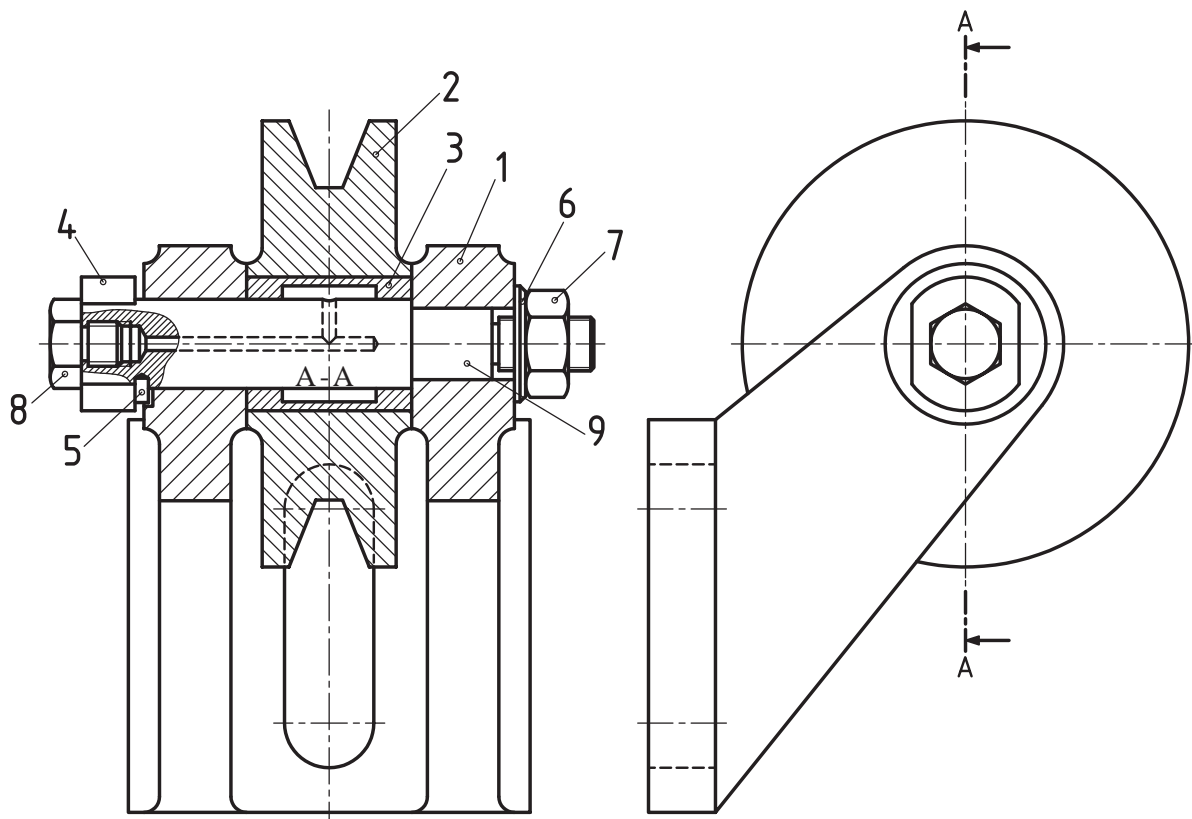
دو یا چند قطعه مورد استفاده قرار می‌گیرد. با چرخاندن دسته‌ی شماره ۱ در جهت یا خلاف جهت عقربه‌های ساعت، پیچ شماره ۳ به سمت بالا یا پایین حرکت می‌کند. بدین ترتیب قطعات کار را که بین سطح تخت قطعه ۱ و صفحه فشاردهنده شماره ۴ قرار می‌گیرند را می‌توان بسته و باز کرد.

عمل باز و بسته کردن توسط پیچ شماره ۳ صورت می‌گیرد.

می تواند حول محور شماره ۴ گردش کند و به همراه پولی شماره ۲ کار انتقال حرکت را انجام دهد. با کمی توجه به شکل ملاحظه کنید که عمل اتصال قطعات به وسیله پیچ و مهره صورت گرفته است.

[شکل زیر یک دستگاه انتقال حرکت پولی را نشان می دهد که در دو نما معرفی شده است. قطعه‌ی شماره ۱ که بدنه یا پایه نامیده می شود را می توان روی بدنه دستگاه و یا در جایی که مورد نیاز است، محکم بست. بوش شماره ۳ و سوراخ پولی شماره ۲ که دارای یک انطباق پرسی است،

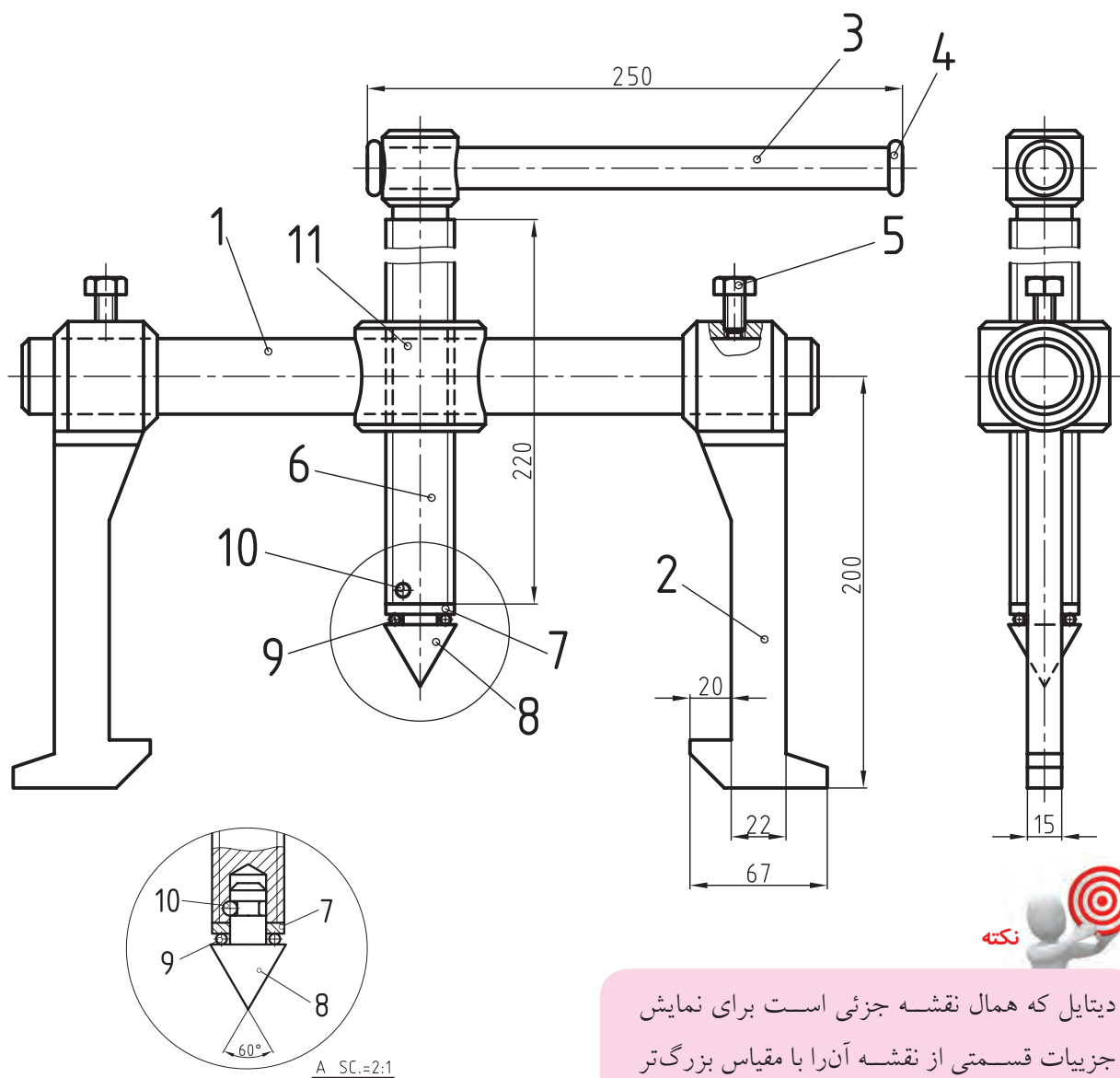
پولی، بوش و غیره از محورهایشان مورد استفاده قرار می‌گیرند و با توجه به ابعاد و ساختمان محور و چرخ از دو، سه و یا چهار فک، در اندازه‌های گوناگونی ساخته می‌شوند.

در پولی کش شکل زیر فک‌های شماره ۲ می‌توانند روی بدنه شماره ۱ جابه‌جا شده و سپس به وسیله پیچ شماره ۵ در جای خود تثبیت شوند. پیچ شماره ۶ که در داخل مهره ایجاد شده، در بدنه شماره ۱۱

در شکل زیر نقشه مجموعه یک دستگاه پولی کش (فولی کش) را ملاحظه می‌کنید که در دو تصویر روبه‌رو و نیم‌رخ با مقیاس 1:2 رسم شده است.

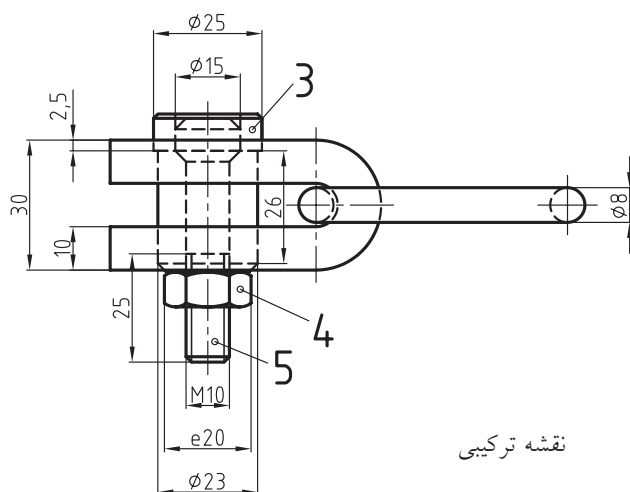
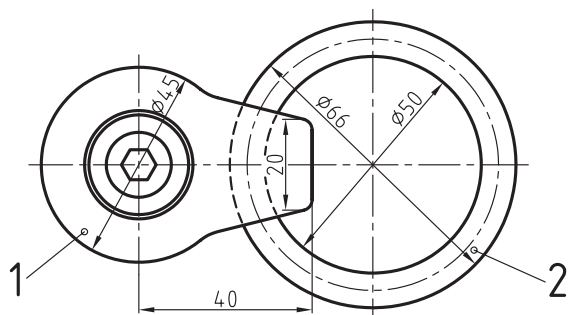
دیتال A، نقشه جزئی قطعات شماره‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ است که با مقیاس بزرگ‌تری ترسیم شده است. در نقشه جزئی مشخصات قطعات ۶ تا ۱۰ به‌طور کاملاً دقیق نشان داده شده است.

دستگاه‌های پولی کش برای خارج ساختن چرخ‌دنده،

دیتایل که همال نقشه جزئی است برای نمایش جزئیات قسمتی از نقشه آنرا با مقیاس بزرگ‌تر رسم می‌کنند.

نیاز اساسی برای مهندسين و توليدكنندگان در صنعت به حساب می آید. يك نقشه‌کش ماهر باید از توانایی خوبی در ترسیم نقشه‌های ترکیبی برخوردار باشد.

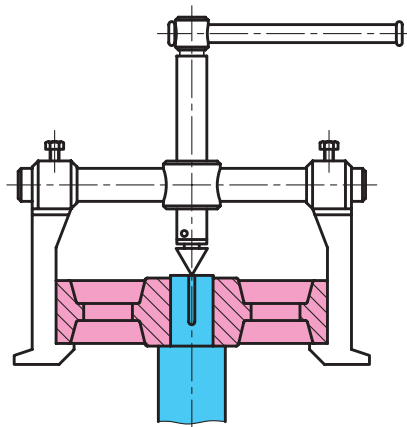

نقشه ترکیبی

کاربرد نقشه‌های ترکیبی در طراحی

فرض کنید هدف، طراحی یک قلاب یا یک حلقه اتصال است. طراح فکر خود را به صورت اسکچ (ترسیم نقشه با دست آزاد) (کروکی) معرفی می‌کند. برای ارتباط دقیق بین قطعات و بررسی آن، کروکی باید به صورت یک نقشه ترکیبی ارائه شود.

روش استفاده از پولی کش و چگونگی خارج کردن چرخ از محور را در شکل زیر ملاحظه می‌کنید. برای آشنایی با طرز کار آن به توضیحات زیر توجه کنید:

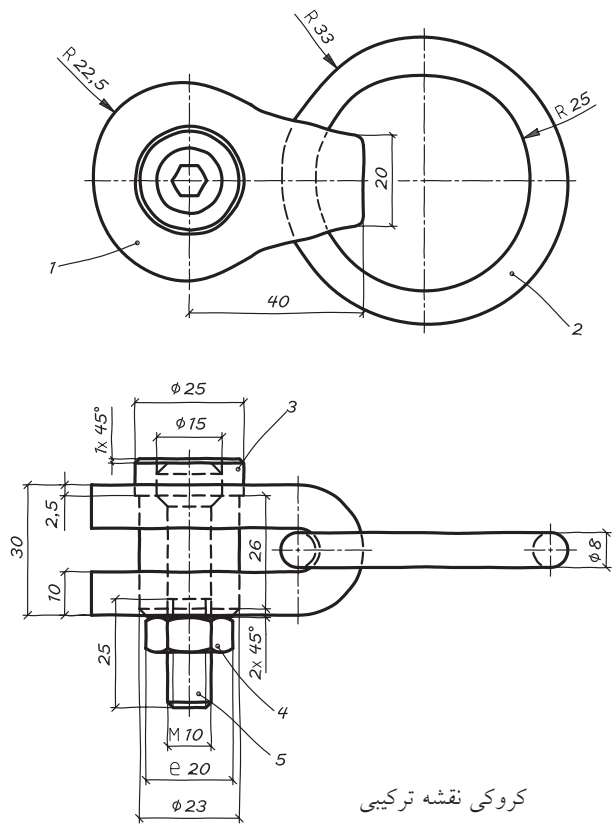
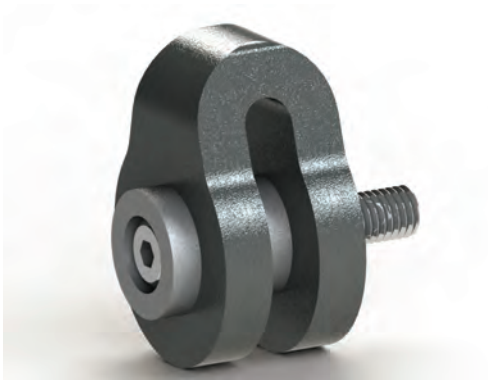

رأس مخروط شماره ۸ در مرکز محور قرار داده می‌شود. فاصله بین دو فک باید به گونه‌ای تنظیم شود که زبانه فک در پشت چرخ، مطابق شکل، قرار گیرد. تسمه شماره ۳ را در جهت عقربه ساعت چرخانده تا پیچ شماره ۶ به طرف پایین حرکت کند و نیرویی به محور وارد شود که آن را در راستای خود به پایین فشار دهد. این کار باعث می‌شود تا زبانه فک‌ها نیرویی در جهت عکس به چرخ وارد کنند که این نیرو سبب خارج شدن آن از محور می‌گردد.

کاربرد نقشه‌های ترکیبی

اصولاً برای طراحی یک دستگاه، آشنایی با طرز کار آن جهت انجام تعمیرات احتمالی و همچنین سوار کردن قطعات، به نقشه‌های ترکیبی نیاز است. با داشتن نقشه‌های ترکیبی می‌توان ارتباط بین قطعات، وظیفه هر قطعه را از دیگری تشخیص داد. به همین دلیل نقشه‌های ترکیبی یک

در شکل‌های زیر کروکی ارائه شده و نقشه ترکیبی آنرا ملاحظه می‌کنید.

کروکی نقشه ترکیبی

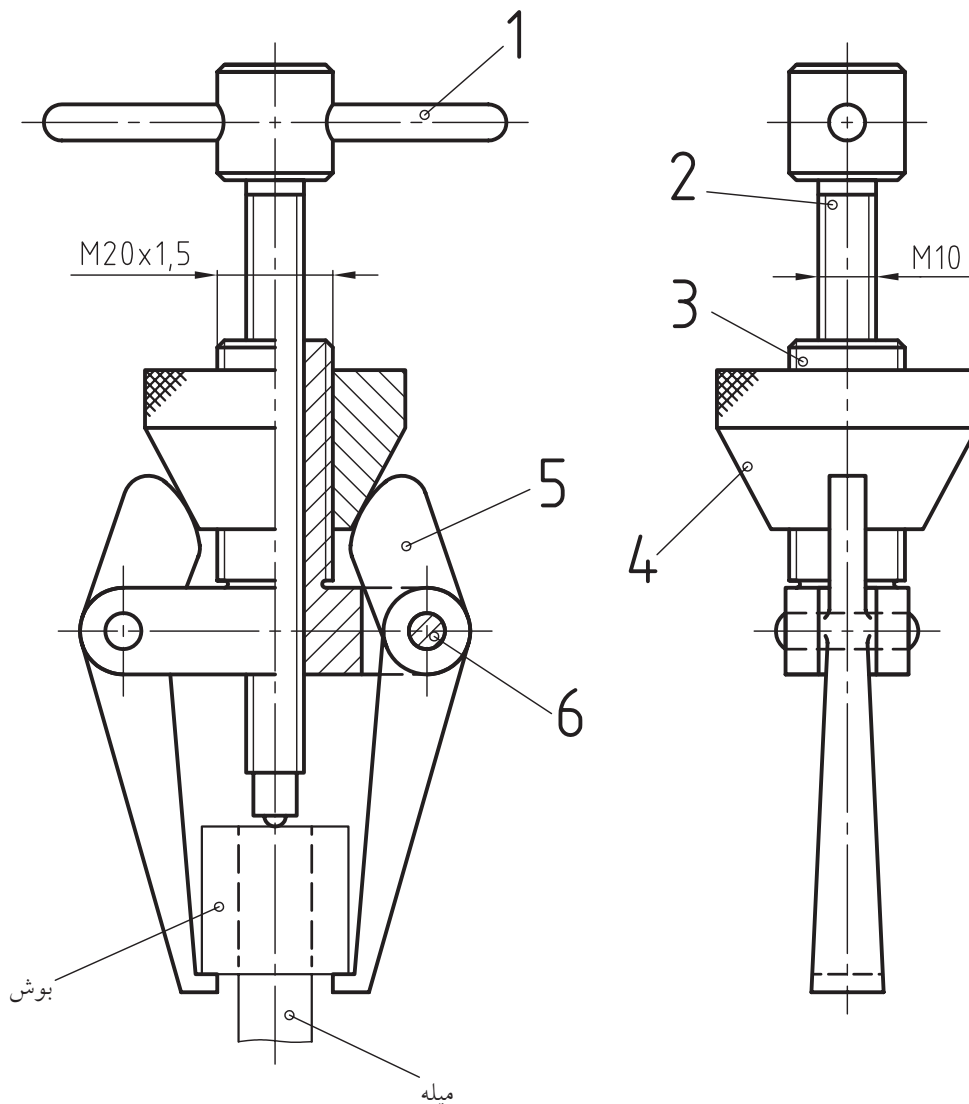
سوار و پیاده کردن دستگاهها

اصولاً از روی یک نقشه ترکیبی می‌توانیم با طرز کار یک دستگاه و نحوه اتصال قطعات آن آشنا شویم. همچنین قطعات آن را روی هم سوار و یا از هم جدا کنیم و در صورت لزوم به تعمیر آن بپردازیم.

با توجه به مطالب گفته شده، ساختمان و طرز کار یک دستگاه و قطعات مربوط به آن به وسیله یک نقشه ترکیبی

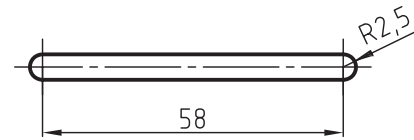
معرفی می‌شود. از این رو یک نقشه کش باید به شیوه‌ی ترسیم یک نقشه ترکیبی به‌خوبی آشنا باشد و نیز بتواند قطعات آن را پیاده سازد و در تصاویر لازم ترسیم کند.

شکل زیر نقشه دستگاهی را در دو نما با مقیاس 1:1 رسم شده، نشان می‌دهد. آیا می‌توانید نام دستگاه را حدس بزنید؟ با کمی توجه به شکل، با نام قطعات، شکل هر قطعه و طرز کار دستگاه آشنا می‌شوید.

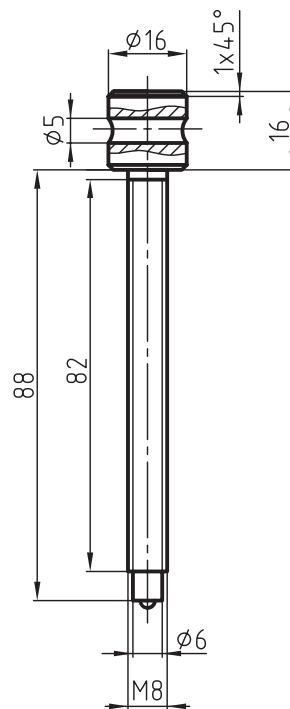

نام قطعات و طرز کار آنها

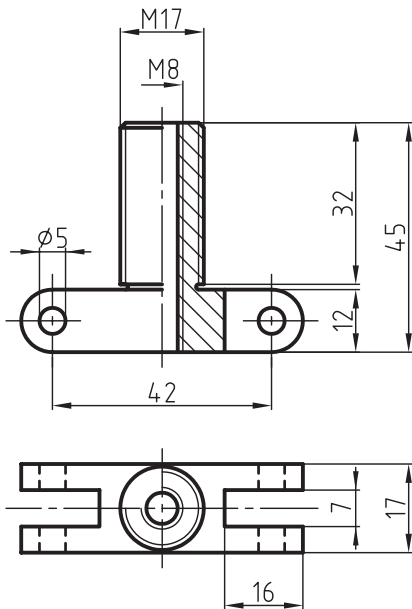
قطعه شماره ۱ دسته است. از دسته برای باز کردن و بستن پیچ شماره ۲ استفاده می‌شود.

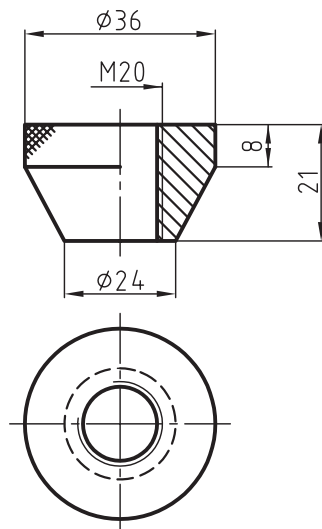
قطعه شماره ۲ پیچ M10 است که با سوراخ مهره شده بدنه شماره ۳ درگیر است. پیچ شماره ۲ فقط دارای حرکت دورانی است و به وسیله دسته شماره ۱ می‌تواند در جهت عقربه‌های ساعت و یا خلاف آن بچرخد.

مهره شده با پیچ شماره یک حرکت طولی را در آن ایجاد می‌کند و در نتیجه می‌توانند با قطعات شماره ۴ و ۵ به طرف بالا و پایین حرکت کنند.

مهره شماره ۴ که با پیچ M20 قطعه ۳ درگیر است، برای تنظیم و تثبیت فاصله بین دو فک بازوهای شماره ۵ مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای این منظور سطح مخروطی آن باید با منحنی سطح بالای قطعه‌ی شماره ۵ در حالت تماس قرار گرفته باشد.

به طراحی بدنه قطعه شماره ۳ توجه کنید. زبانه‌های شماره ۵ در داخل شیار بدنه قرار گرفته و به وسیله دو عدد پین شماره ۵ از طرفین به آن متصل شده‌اند. درگیری سوراخ

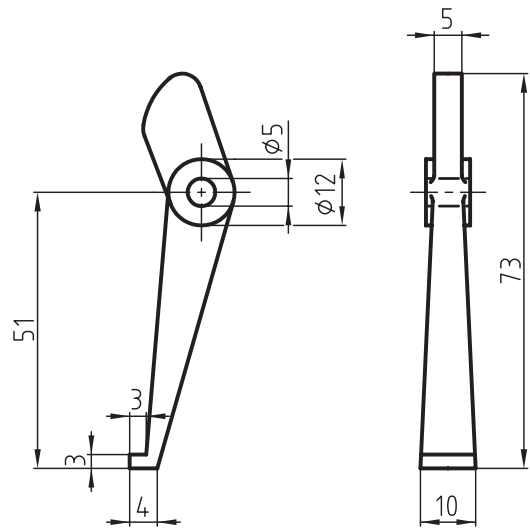
قطعه شماره ۵ یا بازوها که تعداد آن‌ها دو عدد است، به وسیله پین شماره ۶ به بدنه شماره ۳ وصل می‌شود.

است که بین بوش و محور یک انطباق پرسی سبک برقرار است. برای آشنایی با طرز کار دستگاه به توضیحات زیر توجه کنید.

زبانه پیچ شماره ۳ را در سطح بالای محور و درست در مرکز آن قرار می‌دهیم.

سطح بالای فک‌های شماره ۶ را در سطح زیرین بوش قرار می‌دهیم و سپس فاصله بین آن‌ها را تنظیم می‌کنیم. این فاصله‌ها به وسیله مهره شماره ۴ تثبیت می‌گردد.

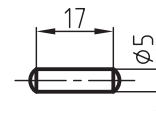
با چرخاندن دسته شماره ۱ در جهت عقربه ساعت، بدنه شماره ۳ با بازوهای شماره ۶ به سمت بالا حرکت می‌کنند و در نتیجه بوش را از محور خارج می‌سازند. با توجه به توضیحات داده شده، کار دستگاه خارج کردن بوش، پولی یا چرخ از محور است.

اصول ترسیم نقشه‌های ترکیبی

همان‌طور که در بحث قبلی توضیح داده شد، وظیفه هر نقشه ترکیبی، معرفی دقیق ساختمان یک دستگاه، طرز کار هر قطعه و شیوه اتصال آن‌هاست، بنابراین نقشه باید به گونه‌ای ترسیم شود که این اهداف را به خوبی بیان کند. برای ترسیم یک نقشه ترکیبی توجه به نکات زیر ضروری است:

این بازو می‌تواند حول پین شماره ۶ حرکت کند. با توجه به ابعاد مورد نیاز فاصله‌ی بین دو فک تنظیم و با مهره‌ی شماره ۴ تثبیت می‌شود. پین شماره ۶ برای اتصال بازوی شماره ۵ به قطعه‌ی شماره ۳ به کار رفته‌است. تعداد آن دو عدد است.

شماره‌گذاری

برای تشخیص قطعات لازم است نقشه شماره‌گذاری شود. یعنی هر قطعه باید با یک شماره مشخص شود. شماره‌گذاری باید دارای نظم خاصی باشد و سعی شود به ترتیب سوار کردن یا پیاده‌سازی قطعات نوشته شود. با شماره‌گذاری می‌توان تعداد قطعات موجود در هر دستگاه را مشخص کرد. توجه داشته باشید که برای هر

آشنایی با طرز کار یک دستگاه

با نام قطعات و طرز کار آن‌ها آشنا شدید. طرز کار دستگاه بسیار ساده است. همان‌طور که در شکل نشان داده شده کار دستگاه، خارج کردن بوش از محور است. بدیهی

قطعه یک شماره در نظر بگیرید و از تکرار شماره‌ها خودداری کنید.

برش

برای درک و تشخیص جزییات یک نقشه ترکیبی از برش استفاده می‌کنند. شیوه‌ی ترسیم برش در ارائه یک نقشه‌ی ترکیبی واضح و گویا از اهمیت زیادی برخوردار است. برای ترسیم یک برش در نقشه‌ای پیچیده، می‌توان از چند روش مختلف بهره گرفت.

۱. استاندارد مربوط به شماره‌گذاری قطعات در مبحث اتصالات توضیح داده شده است.

۲. جهت هاشور برش‌ها در قطعات مجاور که برخلاف یکدیگر ترسیم می‌شوند، به ما کمک می‌کنند تا با مشخصات و جزییات تک‌تک قطعات بهتر آشنا شویم. از مزایای دیگر برش، حذف تعداد زیادی از خط‌چین‌هاست.

۳. نقشه ترکیبی باید در تصویرهای لازم رسم شود، به طوری که هم قطعات موجود را به وضوح نمایش دهد و هم روش کارکرد آن‌ها را معرفی کند. با توجه به ترکیب قطعات می‌توان قطعه را در یک، دو یا سه‌نما ترسیم کرد. در صورت لزوم از تصویرهای کمکی نیز می‌توان استفاده کرد.

اندازه‌گذاری

یک نقشه ترکیبی باید به گونه‌ای اندازه‌گذاری شود که اندازه‌ی همه‌ی قطعات و همچنین ابعاد کلی مجموعه قابل استخراج باشد. به همین جهت نمایش اندازه‌ها به دو صورت زیر امکان‌پذیر است.

الف) نقشه به‌طور کامل اندازه‌گذاری شود. این روش اندازه‌گذاری اولاً باعث شلوغی نقشه می‌شود و ثانیاً در

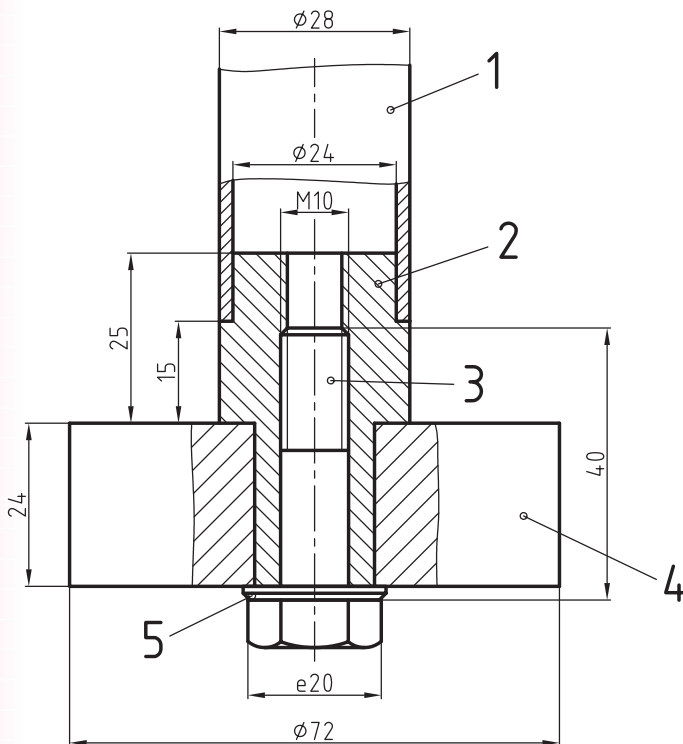
همه نقشه‌ها امکان‌پذیر نیست.

ب) اندازه‌های لازم مانند ابعاد، همچنین طول، عرض و ارتفاع مجموعه روی نقشه نمایش داده شود.

در شکل زیر نقشه دستگامی دیده می‌شود که در یک‌نما و برش موضعی ترسیم شده است. به شیوه اندازه‌گذاری، جهت هاشور و شماره قطعات توجه کنید و سپس به هریک از پرسش‌ها به صورت منطقی و با ذکر دلیل پاسخ دهید.

آیا نمای معرفی شده برای تجزیه و تحلیل قطعات کافی است؟

اندازه‌های ارائه شده برای تعیین اندازه کلیه قطعات کافی است؟ آیا جهت هاشورها می‌توانند هر یک از قطعات را به درستی معرفی کنند؟

به شکل زیر که نقشه ترکیبی یک کلمب^۱ را در دونما معرفی کرده، توجه کنید:

سوراخ مهره شده میلله شماره ۲ آن در برش موضعی ترسیم شده است. بازو (اهرم) شماره ۳ آن با زاویه ۳۰° درجه نسبت به محور افقی و در پایین ترین حالت خود قرار گرفته است. باتوجه به اندازه‌های داده شده به پرسش‌های

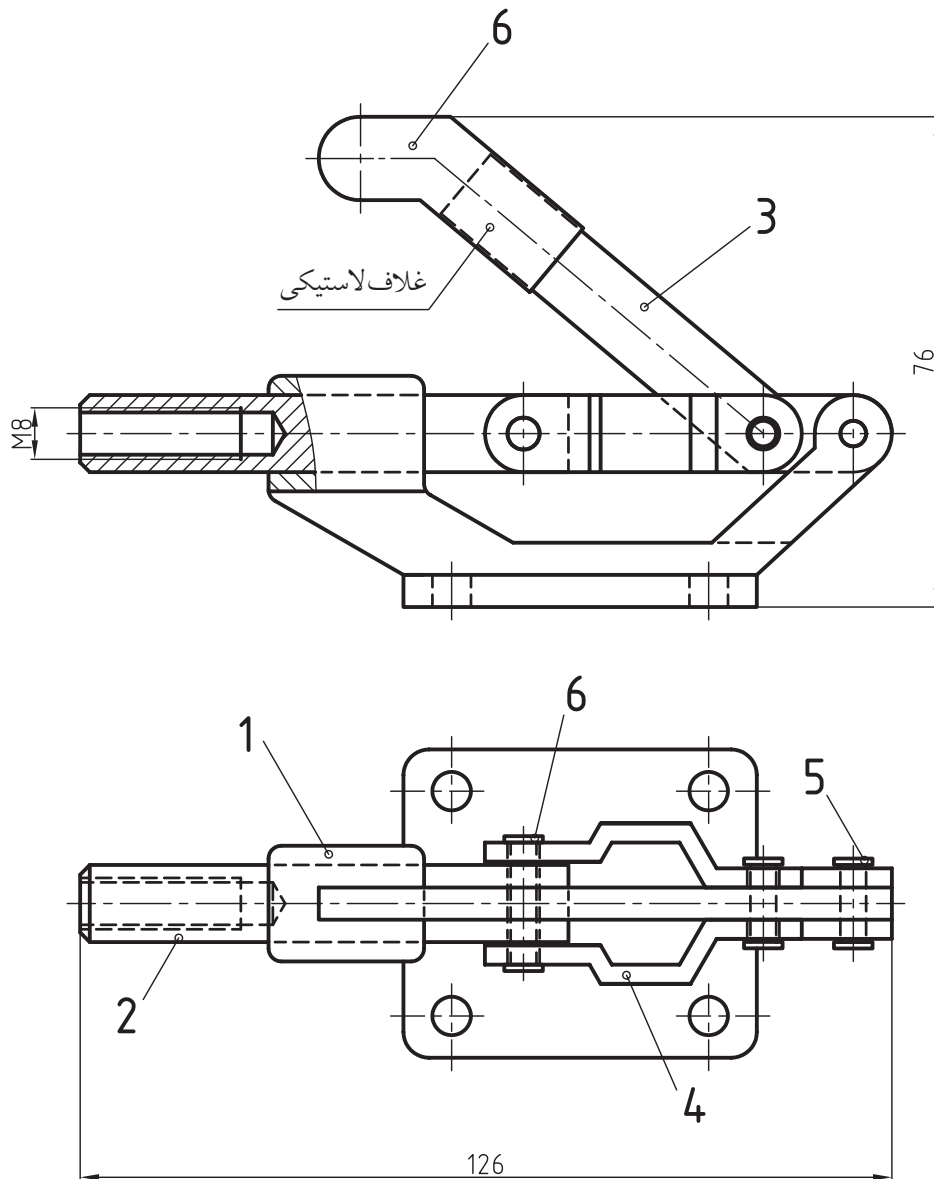
زیر پاسخ دهید.

آیا دو نمای داده شده برای معرفی قطعات و طرز کار

مجموعه کافی به نظر می‌رسد؟

آیا می‌توان اندازه‌ی قطعات و مجموعه را از روی

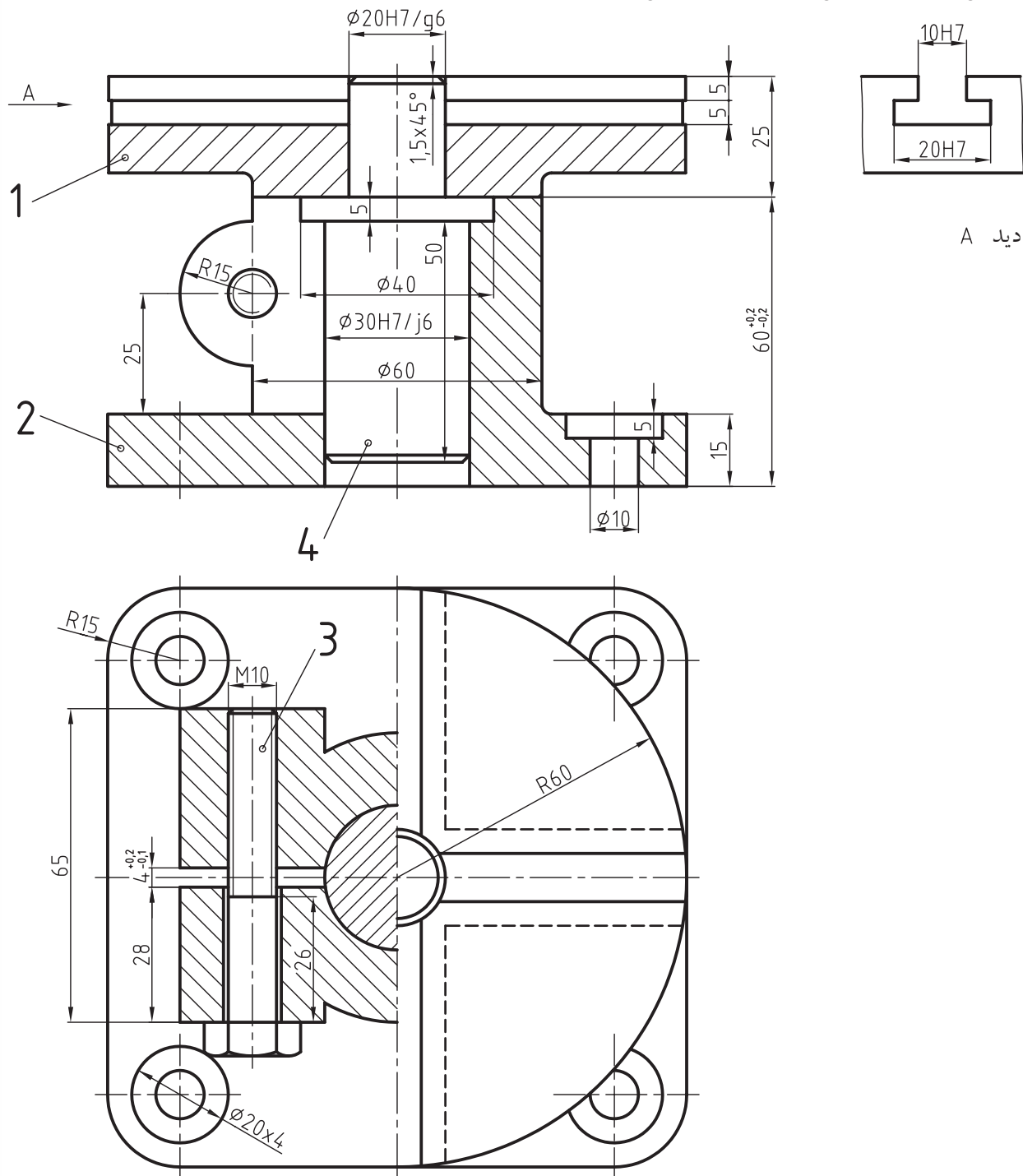
اندازه‌های ارائه شده، تعیین کرد؟

۱. کلمب یک نوع گیره است که در شکل‌های متنوعی ساخته می‌شود و در صنعت کاربرد فراوانی دارد.

شما راهنمای بسیار خوبی در معرفی قطعه شماره ۱ باشد. به نظر شما استفاده از نمای جانبی به جای تصویر کمکی مناسب است؟ از کدام برش برای تصویر نمای روبه‌رو استفاده شده است؟

مجموعه ارائه شده در شکل زیر، به پایه یک جک مربوط است که در دونما و یک تصویر کمکی دیده می‌شود. نمای روبه‌رو در برش کامل و نمای افقی در حالت نیم‌برش با اندازه‌گیری کامل، انطباقات و کیفیت مطرح را نشان می‌دهد. تصویر کلی در جهت دید A می‌تواند برای

جدول ترکیبی

اطلاعات و مشخصات مربوط به مجموعه را دارا باشد و همچنین همه قطعات آن را معرفی کند. به چنین جدولی، جدول نقشه ترکیبی یا مرکب گفته می‌شود.

با توجه به توضیحات داده شده هر جدول ترکیبی معمولاً از دو قسمت تشکیل می‌شود:

۱. قسمت پایین جدول شامل اطلاعات عمومی است که در بیش تر جدول‌ها مشترک است. مانند: نام شرکت، سفارش دهنده، رسام، بازبین، تصویب کننده، نام دستگاه یا مجموعه، شماره نقشه، تولرانس عمومی، مقیاس، تاریخ و غیره.

۲. قسمت بالای جدول که به مشخصات قطعات استاندارد و غیر استاندارد مربوط است. مشخصات هر قطعه به ترتیب شماره در یک ردیف از ستون افقی نوشته خواهد شد. این مشخصات به شرح زیر است:

نام قطعه، شماره قطعه، تعداد، جنس، استاندارد، وزن، ابعاد اولیه و اطلاعات دیگری که مورد نیاز هر سازنده با توجه به نوع محصول آن است.

ابعاد جدول‌ها استاندارد نیست و براساس نیاز تعیین می‌گردد. جدول ترکیبی صفحه بعد جهت ترسیم نقشه‌ها و تمرینات این کتاب معرفی می‌شود.

برای تولید هر قطعه یا محصول، به اطلاعاتی از قبیل اندازه‌ها، علائم انطباقی، پرداخت سطوح، عملیات حرارتی و یا پوششی و غیره نیاز است. همان‌طور که می‌دانید سازنده می‌تواند این اطلاعات را از روی نقشه کسب کند. فکر می‌کنید کسب این اطلاعات برای تولید یک مجموعه یا محصول برای تولیدکننده کافی است؟ پرسش این است که مجموعه توسط کدام کارخانه تولید شده؟ یا ترسیم کننده آن کیست؟ نقشه توسط چه کسی کنترل شده است؟

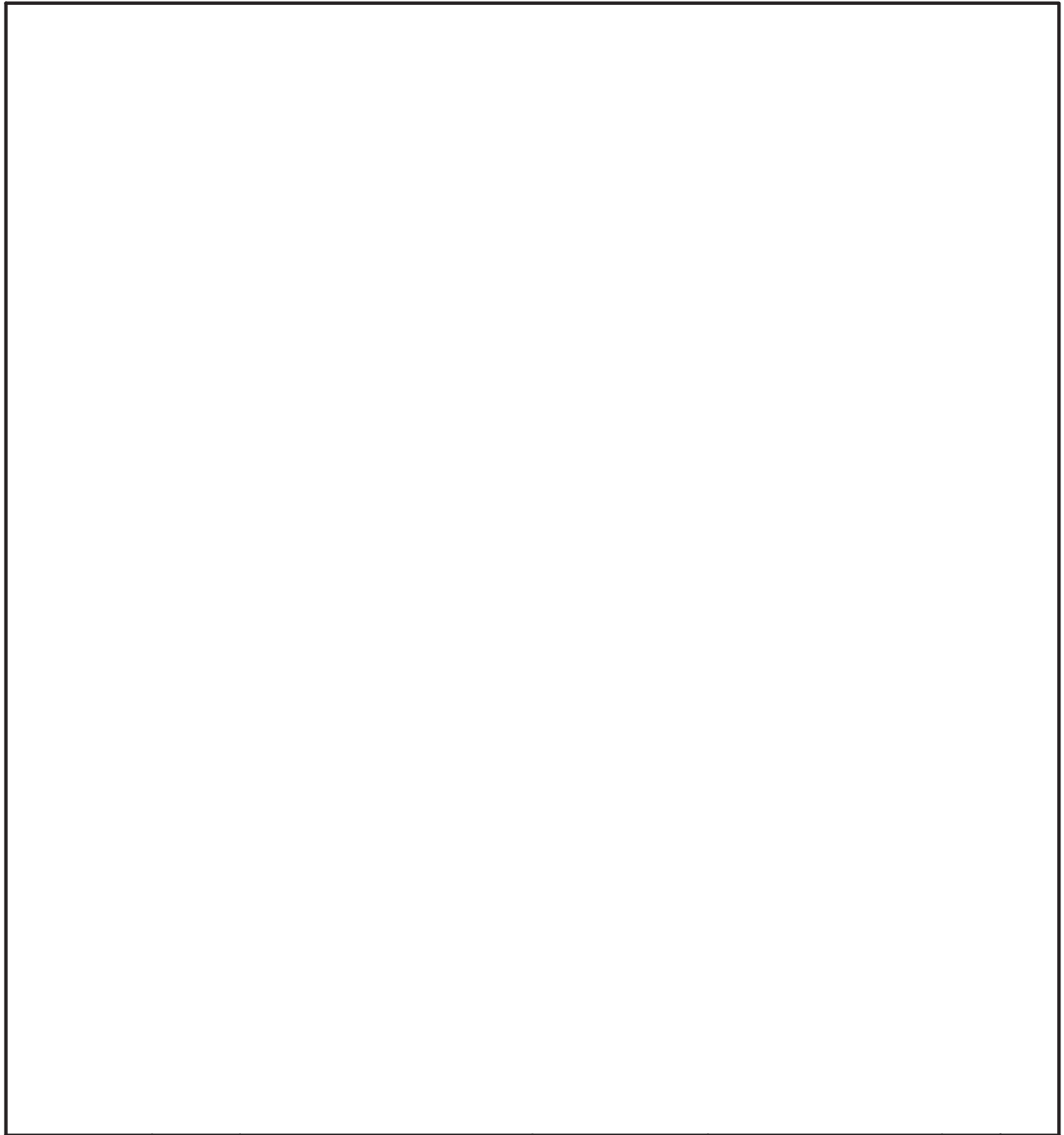
پس برای هر نقشه به اطلاعات بیش تری نیاز داریم. این اطلاعات باید در کجای نقشه نوشته شود؟

اداره استاندارد جهانی ISO این وظیفه را به عهده جدول نقشه قرارداد داده که باید در قسمت سمت راست پایین هر نقشه چسبیده به کادر قرار گیرد. همه شما با این جدول‌ها آشنا هستید. جدول‌هایی با درج اطلاعات عمومی در آن‌ها که برای ترسیم نقشه یک قطعه تکی، یا یک نقشه ساده به کار می‌رود. با کمی دقت متوجه خواهید شد که این جدول نمی‌تواند به نیاز یک نقشه مجموعه‌ای که از چند قطعه تشکیل می‌شود، پاسخ دهد. پس به جدولی نیاز داریم که

نکته

تنوع تولید محصولات در کارخانجات مختلف ایجاب می‌کند که هر کارخانه‌ای برای خود جدول مناسبی انتخاب کند. از این رو شکل جدول و ابعاد آن‌ها در کارخانجات مختلف، متفاوت خواهد بود.

							3
							2
							1
شماره	تعداد	نام قطعه	جنس	استاندارد	وزن	ابعاد اولیه	
تغییرات							
طراح	نام	امضاء	تاریخ	تولرانس عمومی:		1802768	
رسام				مقیاس		نام شرکت:	
بازبین							
تصویب							
	شماره نقشه	سفارش دهنده:	نام مجموعه:				
A4							

دستورکار شماره ۱

هدف: ترسیم نقشه ترکیبی، چگونگی شماره‌گذاری آن،
روش تکمیل جدول ترکیبی، تجزیه و تحلیل مجموعه

(۱۲۰ دقیقه)

مشخصات: نقشه ترکیبی مکانیزم «دنده جغجغه‌ای» شکل صفحه بعد را با توجه به کادر و جدول ترکیبی که با آن آشنا شدید، ترسیم کنید.

پس از تجزیه و تحلیل مجموعه روبه‌رو نام هر قطعه و تعداد آن را مشخص کنید.
با شماره‌گذاری قطعات ترکیبی نقشه را کامل کنید.

نقشه را با مقیاس 1:1 رسم کنید.

با کمی دقت متوجه خواهید شد که مجموعه از ۱۴ جزء تشکیل شده است. تعداد بعضی از این اجزاء دو عدد است. پس تعداد و ستون‌های افقی جدول برابر با ۱۴ است.

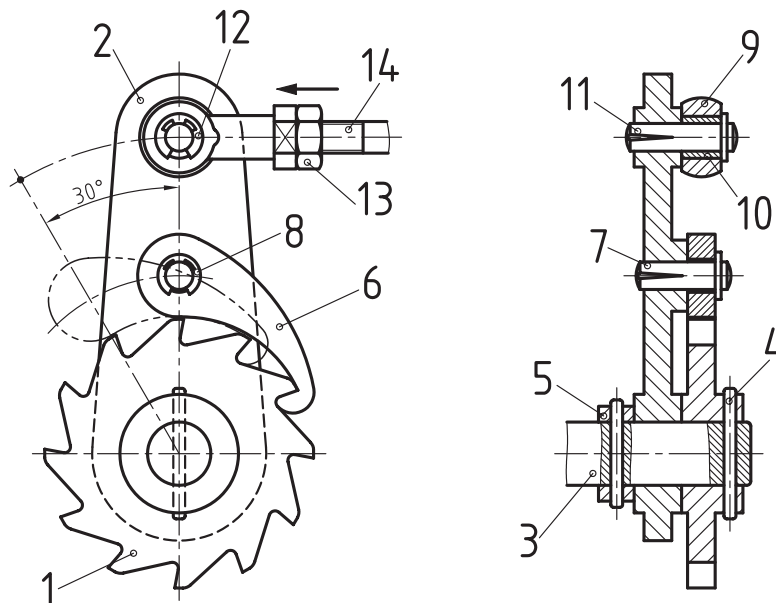
مراحل ترسیم

۱. کاغذ A4 را به صورت عمود می‌بندیم.
 ۲. کادر و جدول ترکیبی را رسم می‌کنیم.
 ۳. ابتدا خطوط تقارن افقی و عمودی را رسم، و سپس با اندازه‌برداری نقشه را با مقیاس 1:1 رسم می‌کنیم.
- برای رسم قطعه شماره ۶، مرکز و اندازه شعاع قوس‌ها را می‌توان با استفاده از محل برخورد عمود منصف وترهای دلخواه، تعیین کرد.

طرز کار مجموعه

با حرکت میله ۱۴ به سمت چپ، مرکز قطعه شماره ۲ تا فاصله A انتقال می‌یابد. زبانه‌ی شماره ۶ که با چرخ‌دنده شماره ۱ درگیر است، به همراه قطعه شماره ۲ در جهت خلاف عقربه‌های ساعت گردش می‌کند و باعث حرکت قطعه شماره ۳ می‌شود.

وقتی میله شماره ۱۴ به سمت راست حرکت کند، زبانه قطعه شماره ۶ به حالت اول بر می‌گردد.

				میله پیچ	1	14	
			st37	مهره شش گوش	1	13	
			فولاد فنر	خار پولکی	1	12	
		DIN 1472		پین چاکدار	1	11	
			st37	بوش	1	10	
			st37	میله	1	9	
		DIN 6799	فولاد فنر	خارپولکی	1	8	
		DIN 1472	فولاد	پین چاکدار	1	7	
			st37	واشر	1	6	
			st37	پین	1	5	
			st45	محور	2	4	
			st37	بدنه	1	3	
			فولاد st37	دنده جغجغه	1	2	
					1	1	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره	
تغییرات							
تولرانس عمومی:			نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	
1802768							طراح رسام
	مقیاس						بازبین تصویب
		نام مجموعه: دنده جغجغه‌ای	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4	

ارزشیابی پایانی

۱. موارد استفاده از نقشه ترکیبی را نام ببرید.
۲. جدول ترکیبی را توضیح دهید.
۳. به چه دلیل جدول ترکیبی کارخانجات مختلف یکسان نیستند؟
۴. برش چه نقشی در ترسیم نقشه مرکب دارد؟
۵. دلایل ارائه نقشه ترکیبی در یک نما را توضیح دهید.
۶. دلایل شماره گذاری در نقشه ترکیبی چیست؟
۷. دلیل استفاده از تصویر کمکی در نقشه ترکیبی چیست؟ آیا همیشه می توان از تصویر کمکی استفاده کرد؟
۸. برای ارائه یک نقشه ترکیبی همیشه به یک جدول ترکیبی نیاز است. چرا؟
۹. عوامل ارائه یک نقشه ترکیبی خوب را نام ببرید.
۱۰. با توجه به نقشه ترکیبی مجموعه شکل زیر به پرسش های زیر پاسخ دهید.

الف) نام مجموعه چیست؟

ب) طرز کار مجموعه را توضیح دهید.

پ) تعداد قطعات مجموعه و نام هر قطعه را بنویسید.

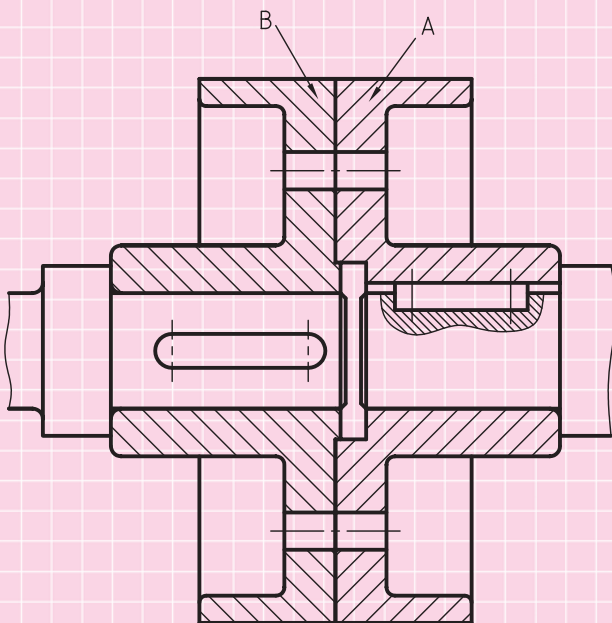
ج) آیا می توانید قطعه های A و B را به وسیله پیچ و مهره

شش گوش به هم وصل کنید؟

تعداد پیچ و مهره ها ۴ عدد می باشد.

د) نقشه را پس از شماره گذاری با مقیاس 1:1 روی یک برگ کاغذ

A4 عمودی همراه با جدول ترکیبی رسم و اندازه گذاری کنید.

نکته

برای نشان دادن تعداد ۴ عدد پیچ و مهره شکل

روبه رو از چه تصویری استفاده می کنید؟

۱۱. شکل زیر نقشه مرکب مجموعه‌ای را نشان می‌دهد. به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- نام مجموعه را بنویسید.

- نام قطعات را بنویسید.

- آیا مجموعه درست شماره‌گذاری شده است؟

- برای تجزیه و تحلیل مجموعه آیا به تصویر دیگری نیاز است؟ توضیح دهید.

- طرز کار مجموعه را شرح دهید.

- آیا شماره‌گذاری درست انجام شده است؟ در صورت نادرست بودن، آنرا اصلاح کنید.

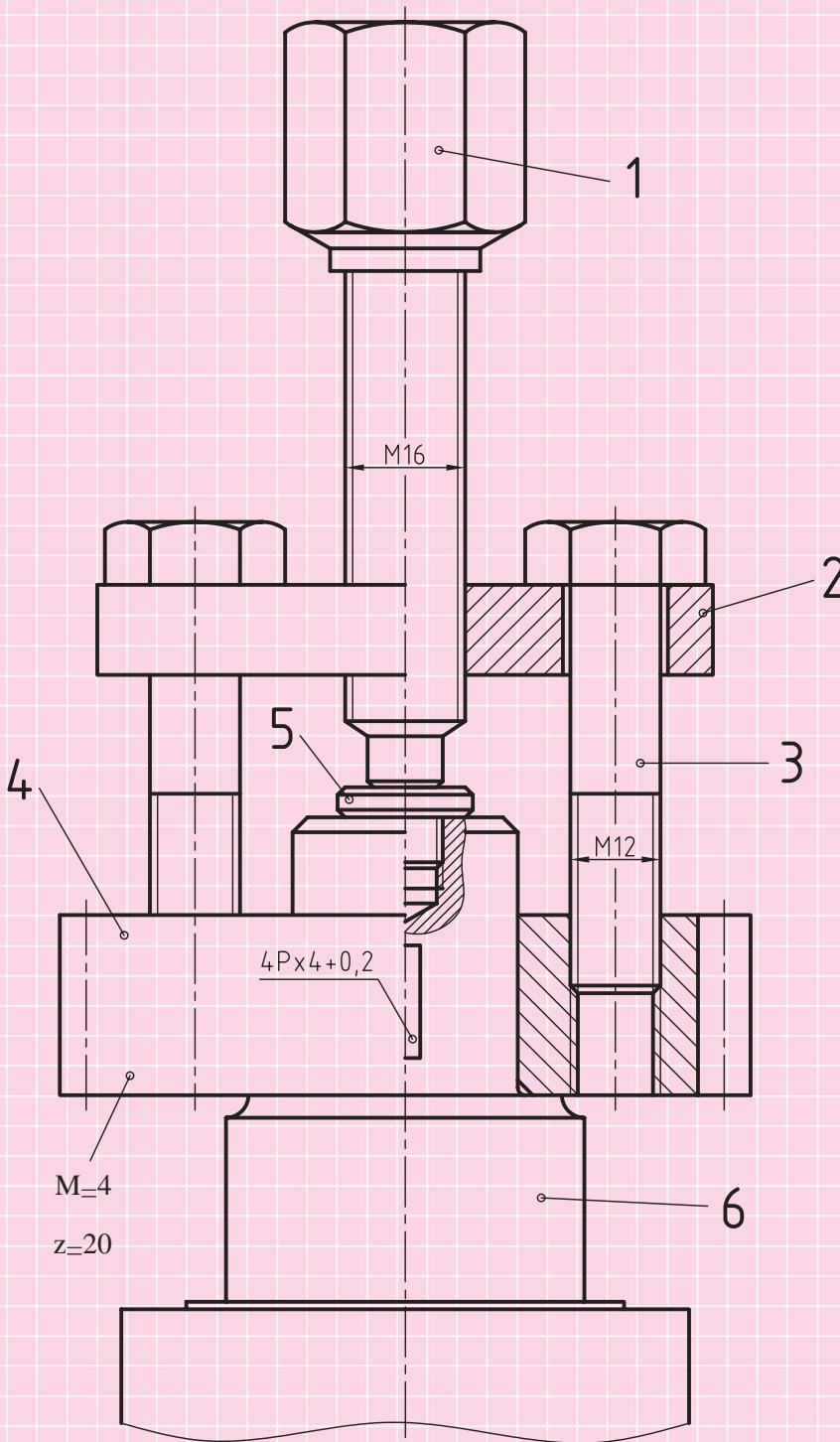
- اندازه‌گذاری نقشه برای معرفی قطعات کافی است؟

- نقشه ترکیبی مجموعه را روی یک برگ کاغذ A4 عمودی رسم و سپس جدول ترکیبی آنرا کامل کنید.

- هریک از قطعات ۱، ۴، ۶ را در تصویرهای لازم به صورت جداگانه روی کاغذ A4 رسم و اندازه‌گذاری کنید.

- برای ترسیم قطعه ۴ به اطلاعات دیگری نیاز دارید؟

در صورت نیاز با مشورت استاد خود به دلخواه انتخاب کنید.

توانایی پیاده کردن نقشه‌های ترکیبی

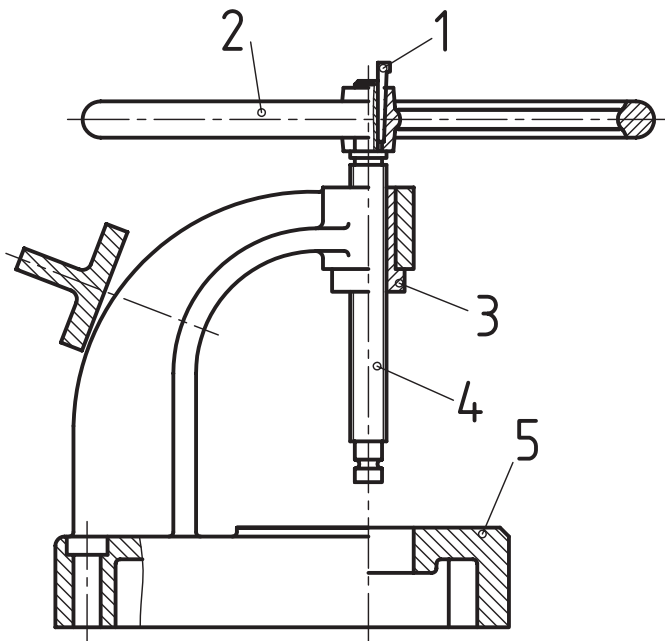
◀ در پایان این توانایی از فراگیر انتظار می‌رود:

- اصول پیاده کردن قطعات را شرح دهد.
- قطعات یک مجموعه را پیاده کند.
- برای هر قطعه، یک نقشه اجرایی ترسیم کند.

ساعات آموزش		
جمع	عملی	نظری
۲۸	۲۴	۴

پیش آزمون

۱. کاربرد شماره‌ی قطعات در یک نقشه ترکیبی چیست؟

۲. آیا شماره قطعات به تنهایی می‌تواند شکل و فرم هر قطعه را معرفی کند؟ درباره آن توضیح دهید.

۳. مقصود از تفکیک قطعات یک نقشه چیست؟

۴. روش بررسی یک نقشه را توضیح دهید.

۵. شکل روبه‌رو نقشه ترکیبی یک دستگاه را در دو نما نشان می‌دهد. به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- نام دستگاه را بنویسید.

- طرز کار دستگاه را توضیح دهید.

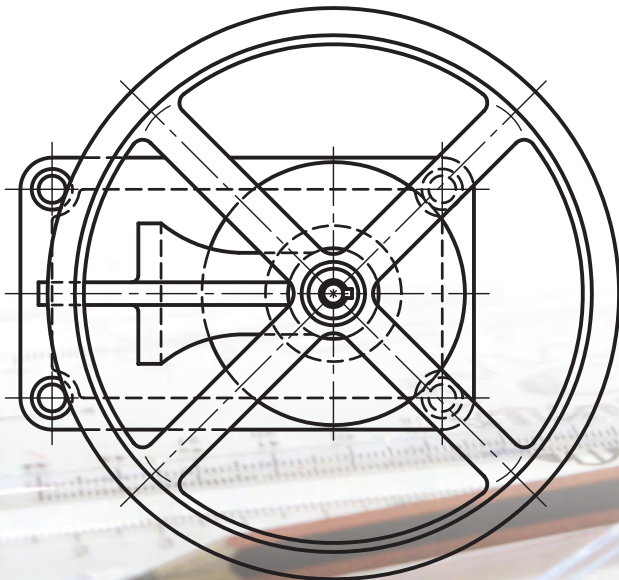
- نام هر قطعه را بنویسید.

- آیا نقشه درست ترسیم شده است؟ در مورد درستی یا نادرست بودن نقشه توضیح دهید.

- برش‌های ترسیم شده کدام‌اند؟ نام هر برش را بنویسید.

- نقشه هر یک از قطعات را در نماهای لازم و روی کاغذ مناسب رسم کنید.

- از مقیاس نقشه استفاده کنید.

اصول پیاده کردن قطعات یک نقشه ترکیبی

در بحث قبلی یاد گرفته‌اید که از روی نقشه ترکیبی می‌توان به طرز کار یک مجموعه، نوع قطعه و وظیفه هر قطعه پی برد و با ساختمان قطعات یک مجموعه آشنا شد. بنابراین برای آشنایی با روش تفکیک قطعات یک مجموعه و ترسیم نقشه اجزاء آن به مثال‌های زیر توجه کنید. پیش از آن‌که در مورد چگونگی پیاده کردن اجزاء یک مجموعه و ترسیم نقشه اجرایی آن پردازیم به مفاهیم زیر توجه کنید.

پیاده کردن

مقصود از پیاده کردن (تفکیک) این است که جزییات هر قطعه را با استفاده از شماره، کارآیی و مشخصات موجود در جدول شناسایی کنیم و سپس در تصویرهای لازم روی کاغذهای جداگانه‌ای ترسیم کنیم.

نقشه اجرایی

نقشه اجرایی، نقشه‌ای است که:

- در تصویرهای کافی و لازم رسم شود.
- تمامی اندازه‌های آن داده شود، به عبارتی اندازه‌گذاری اجرایی شود.
- کیفیت پرداخت سطوح، تولرانس‌ها، انطباقات و تولرانس‌های هندسی هر قطعه مشخص باشد.
- تمامی اطلاعات، علائم و مشخصات دقیق قطعه را دارا باشد.
- جنس قطعه مشخص باشد.
- هر قطعه باید روی کاغذ جداگانه‌ای رسم شود.

- شماره قطعه براساس کد گذاری^۱ انجام شود و با شماره‌ی نقشه مرکب مرتبط باشد، به طوری که محل قرار گرفتن آن در مجموعه قابل تشخیص و تجسم باشد.

چگونگی تجزیه و تحلیل نقشه

از روی نقشه ترسیم شده، شماره قطعات و طرز کار مجموعه، می‌توان شکل و فرم قطعات را شناسایی کرد.

شماره قطعات

شماره اجزاء نقشه از ۱ تا ۱۳، یعنی مجموعه دارای ۱۳ شماره است. هر شماره معرف یک قطعه است.

بررسی مجموعه از روی نمای ترسیم شده

نقشه در یک نما و در حالت برش ترسیم شده است، بنابراین مقطع تمام اجزاء مدور یعنی به صورت دایره دیده می‌شود. نمایش تصویر کمکی برای نشان دادن مقطع فلکه است. با توجه به شکل نقشه ملاحظه می‌شود، قطعات ۱، ۲، ۳، ۶، ۸ در برش کامل و قطعه ۷ در برش موضعی نشان داده شده‌اند. شماره‌های ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ نیز جزء بی‌برش‌ها هستند، یعنی در برش رسم نمی‌شوند.

شناخت قطعات

محل قرارگیری هر قطعه به وسیله شماره آن نشان داده می‌شود. طرز کار هر قطعه و وظیفه‌ی آن در مجموعه را می‌توان به وسیله فهرست مشخصات موجود در جدول ترکیبی تعیین کرد. همچنین علائم اندازه‌گذاری مانند \varnothing و \square در شناخت و درک هر قطعه کمک بسیار مؤثری خواهد بود.

۱. کدگذاری نقشه یک کار تخصصی است که از عهده این کلاس خارج است. در دوره‌های بالاتر با آن آشنا می‌شوید.

◀ مثال ۱:

داخل مهره درپوش شماره ۲ پیچانده شده و به طرف جلو (پایین) حرکت می‌کند. این حرکت باعث می‌شود میله شماره ۹ به قطعه مخروطی شماره ۱۰ (بشقاب مخروطی) فشار وارد کند. در نتیجه آب‌بند شماره ۱۱ مجرای ورودی آب را می‌بندد و جریان آب، قطع می‌شود. گردش فلکه شماره ۴ در جهت خلاف عقربه ساعت یا برگشت میله و اجزاء ۹ و ۱۰ و ۱۱ به طرف عقب (بالا) باعث جاری شدن جریان آب می‌گردد.

نقشه‌ی مجموعه‌ی یک شیر زاویه‌ای^۱ (یک اینچ) با جدول ترکیبی آن در شکل صفحه بعد دیده می‌شود. نقشه اجرایی قطعات تفکیک شده آن را رسم کنید.

طرز کار دستگاه

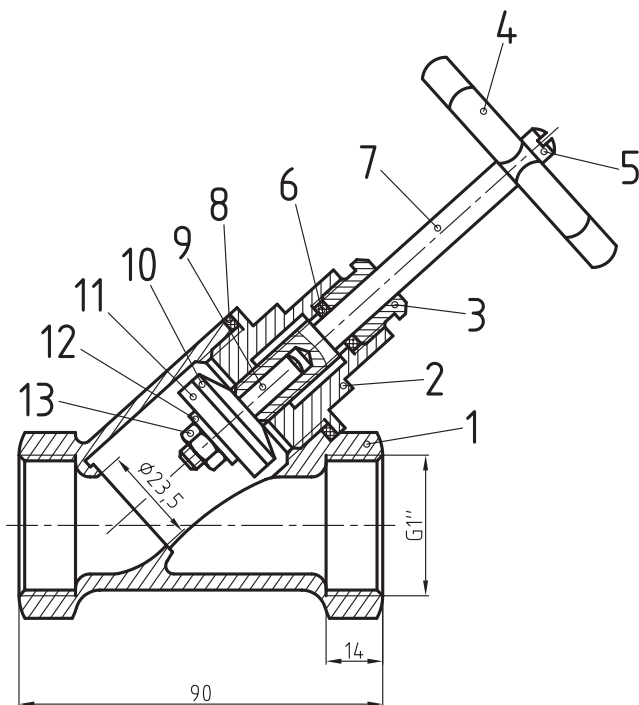
از روی نام مجموعه می‌توان به‌طور مختصر با طرز کار مجموعه آشنا شد. برای مثال وظیفه یک شیر آب، قطع و وصل کردن جریان آب است، یعنی حرکت مجموعه به حرکت قطعات و وظیفه آن‌ها بستگی دارد. به توضیحات زیر توجه کنید.

با گردش فلکه شماره ۴، پیچ انتهایی میله‌ی شماره ۷ در

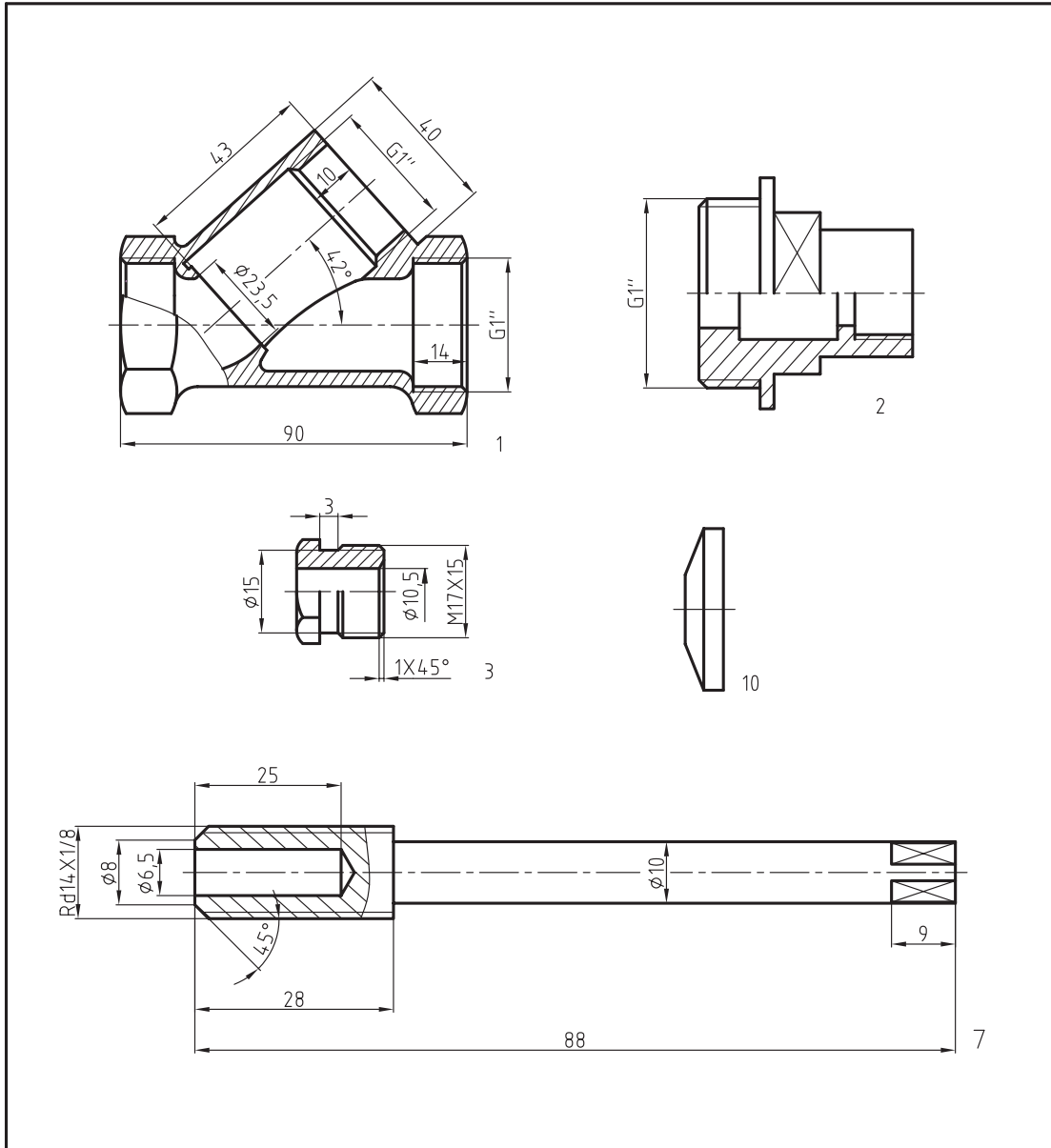

نکته

شماره نقشه مرکب (شماره مجموعه) 1201,00 را نشان می‌دهد. این شماره براساس روش کدگذاری سازنده انتخاب می‌شود. کدگذاری یا تعیین شماره‌های نقشه وظیفه یک نقشه‌کش نیست. البته نقشه‌کش باید با آن‌ها آشنا باشد و به‌درستی در نقشه استفاده کند. در این نقشه عدد 1201 شماره نقشه مجموعه را معرفی می‌کند. عدد 00 بیانگر شماره قطعات است. همان‌طور که در نقشه‌های ترکیبی توضیح داده شد نقشه هر قطعه باید روی یک برگ کاغذ جداگانه ترسیم شود و شماره آن قطعه روی نقشه باید معرف همان قطعه باشد. مثلاً برای قطعه شماره ۱ که بدنه است باید شماره 1201,01 نوشته شود.

		ISO 4032 - M6	cuzn40pb2	مهره شش گوش	1	13	
			cuzn40pb2	واشر ضامن	1	12	
			لاستیک	آب بند	1	11	
			cuzn40pb2	بشقاب مخروطی (فنر بشقابی)	1	10	
			cuzn40pb2	میله مخروطی	1	9	
			الیاف آب بندی	آب بند (کاسه نماد)	1	8	
			cuzn40pb2	میله دسته	1	7	
			الیاف پنبه	آب بند (کاسه نماد)	1	6	
		DIN 960 - M4×5	cuzn40pb×2	پیچ سه بعدی	1	5	
			cuzn40pb2	فلکه	1	4	
			cuzn40pb2	پیچ درپوش	1	3	
			cuzn40pb2	کله گی	1	2	
			cuzn40pb2	بدنه محفظه	1	1	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره	
تغییرات							
تولرانس عمومی:			نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	
1802768							طراح
	مقیاس						رسام
						بازبین	
						تصویب	
		نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4	

			cuzn40pb2	بشقاب مخروطی (فنر بشقابی)	1	10
			cuzn40pbz	میله دسته	1	7
			cuzn40pbz	پیچ درپوش	1	3
			cuzn40pbz	کله گی	1	2
			cuzn40pbz	بدنه محفظه	1	1
شماره	تعداد	نام قطعه	جنس	استاندارد	وزن	ابعاد اولیه
تغییرات						
طراح	نام	امضاء	تاریخ	تولرانس عمومی: 1802768 مقیاس		
رسام						
بازبین						
تصویب						
	شماره نقشه: 1201/00	سفارش دهنده:	نام مجموعه: شیر آب		A4	

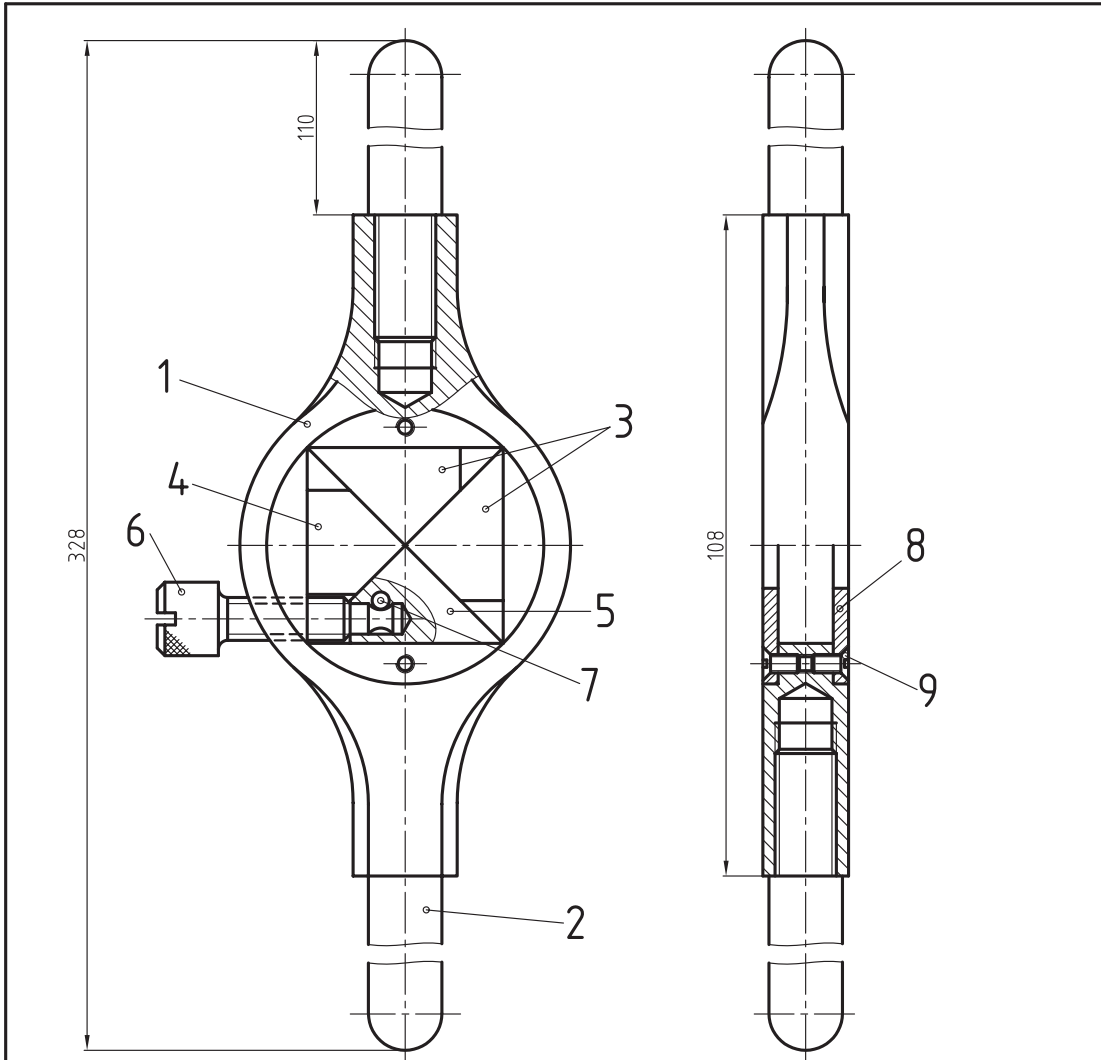
دستور کار شماره ۱

هدف : پیاده کرن قطعات یک نقشه ترکیبی

(۱۸۰ دقیقه)

مشخصات: شکل صفحه بعد نقشه ترکیبی دسته قلاویز متغیر را نشان می دهد. برای هر یک از قطعات آن یک نقشه اجرایی رسم کنید.

شماره	تعداد	نام قطعه	جنس	استاندارد	وزن	ابعاد اولیه
تغییرات						
طراح	نام	امضاء	تاریخ	نام شرکت:	تولرانس عمومی:	1802768
رسام					مقیاس	
بازبین						
تصویب						
	شماره نقشه	سفارش دهنده:	نام مجموعه: دسته قلاویز متغیر			
	A4					

M3×6		DIN 87 - M3	st 37	پیچ سرخزینه	1	9	
∅48×2			st 37	درپوش	2	8	
5×9			فولاد فنر	پین	1	7	
14×45			st 37	پیچ	1	6	
20×10×35			st 37	فک	1	5	
20×10×35			st 37	فک	1	4	
20×10×35			st 37	فک	2	3	
∅44 ×140			st 37	دسته	2	2	
60×15×115			st 37	بدنه	1	1	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	شماره تعداد		
تغییرات							
تولرانس عمومی:			نام شرکت:		تاریخ	طراح	
1802768					امضاء	نام	رسام
مقیاس							بازبین
						تصویب	
		نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4	
		دسته فلاویز متغیر					

بررسی نقشه مجموعه

برای تفکیک قطعات لازم است ابتدا نقشه را بررسی و طرز کار مجموعه را تجزیه و تحلیل کنیم.

- تعداد قطعات مجموعه برابر ۹ است. مشخصات و نام هر یک از قطعات در جدول ترکیبی توضیح داده شده است

- از روی برش می توان به جزئیات بیشتر قطعه پی برد.

طرز کار مجموعه

شکل زیر ساختمان یک قلاویز را نشان می دهد. شما قبلاً با کاربرد این ابزار آشنا شده اید.

برای بستن آن به دسته قلاویز جهت ایجاد دنده مهره به توضیحات زیر توجه کنید.

۱. انتهای فوقانی قلاویز را که به صورت منشور با قاعده مربع است، مابین فکها قرار می دهیم.

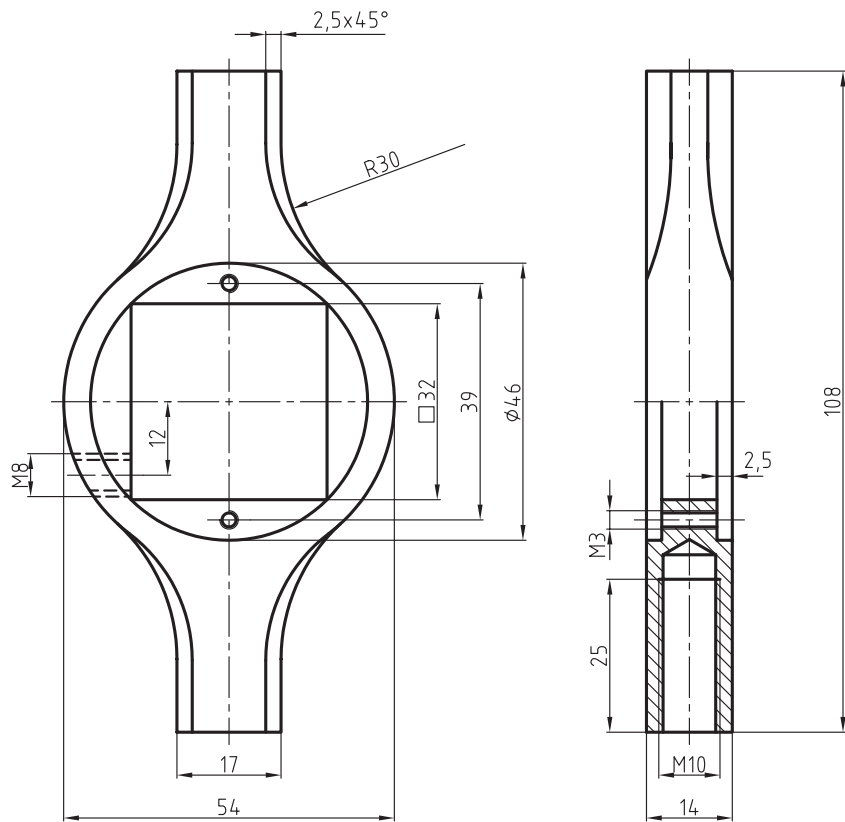
۲. با پیچاندن پیچ شماره ۶ در جهت عقربه های ساعت فک شماره ۵ به سمت جلو حرکت می کند. سطوح شیب دار قطعه ۵ که سطوح شیب دار قطعه ۳ و ۴ در تماس است باعث حرکت این قطعات به سمت سطوح جانبی کله گی قلاویز شده، آنرا محکم می بندد. برای باز کردن قلاویز

باید پیچ شماره ۶ در جهت خلاف عقربه های ساعت گردش کند.

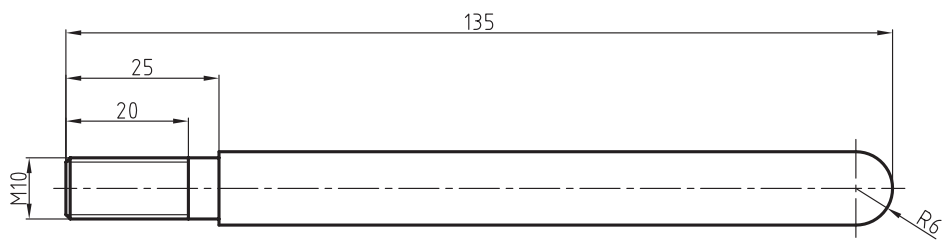
۳. درپوش های شماره ۸ که تعداد آن ها دو عدد است، به وسیله پیچ های سرخزینه به بدنه شماره ۱ محکم می شود و باعث قرارگیری فکها در درون محفظه بدنه می شود. قطعه ۲ یا دسته که تعداد آن ۲ عدد است، برای گردش مجموعه در جهت عقربه ساعت و یا خلاف آن می باشد، در بدنه شماره ۱ پیچ شده است.

روش تفکیک

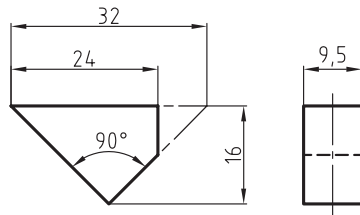
با توجه به شناختی که از طرز کار مجموعه و شکل قطعات پیدا کردیم، بهتر است قطعات ساده تر و استاندارد را از مجموعه جدا سازیم و آن ها را رسم کنیم. مثلاً شروع کار ما می تواند از دسته شماره ۱ که توپر و انتهای آن دنده شده است، باشد. سپس دو عدد درپوش را به وسیله پیچ شماره ۹ از هم جدا می کنیم. پس از بازکردن قطعات، بین شماره ۷، فکها و پیچ شماره ۱ را ترسیم می کنیم. حال می توان قطعه شماره ۱ را که تمام قطعات آن جدا شده، به راحتی تجزیه و تحلیل نموده، سپس آن را ترسیم کرد.

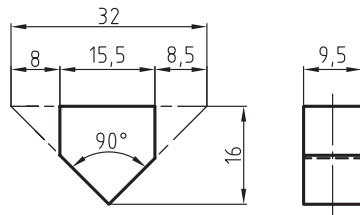
60×15×115			ST 37	بدنه	1	1
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره
تغییرات						
تولرانس عمومی:	نام شرکت:			تاریخ	امضاء	نام
1802768				طراح		
مقیاس				رسم		
						بازبین
						تصویب
	نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4	

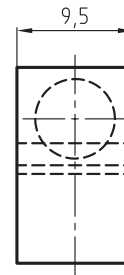
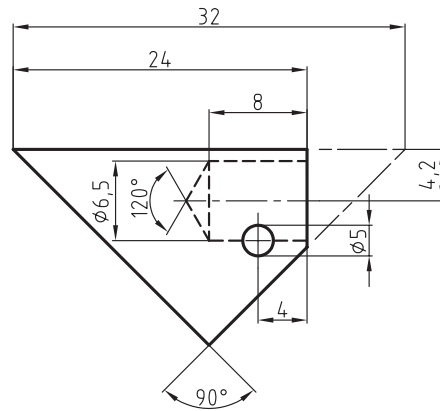
Ø14 × 140			st37	دسته	۲	2	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره	
تغییرات							
تولرانس عمومی:		نام شرکت:		تاریخ	امضاء	نام	
1802768							طراح
1:1	مقیاس						بازبین تصویب
	نام مجموعه:		سفارش دهنده:	شماره نقشه			
						A4	

1

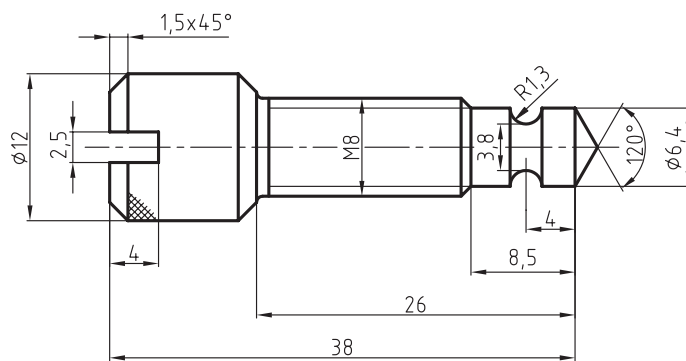

2

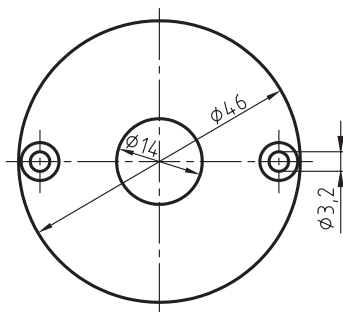
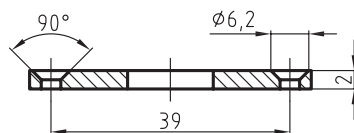

3

20 × 10 × 35			st 37	فک	1	5
			st 37	فک	1	4
			st 37	فک	2	3
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره
تغییرات						
تولرانس عمومی:	تولرانس مقیاس	نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	طراح
1802768						رسام
						بازبین
						تصویب
		نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4

Ø14 × 45			ST 37	پیچ	1	6	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره	
تغییرات							
تولرانس عمومی:		نام شرکت:		تاریخ	امضاء	نام	
1802768							طراح
2:1	مقیاس						رسام
						بازبین	
						تصویب	
	نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4		

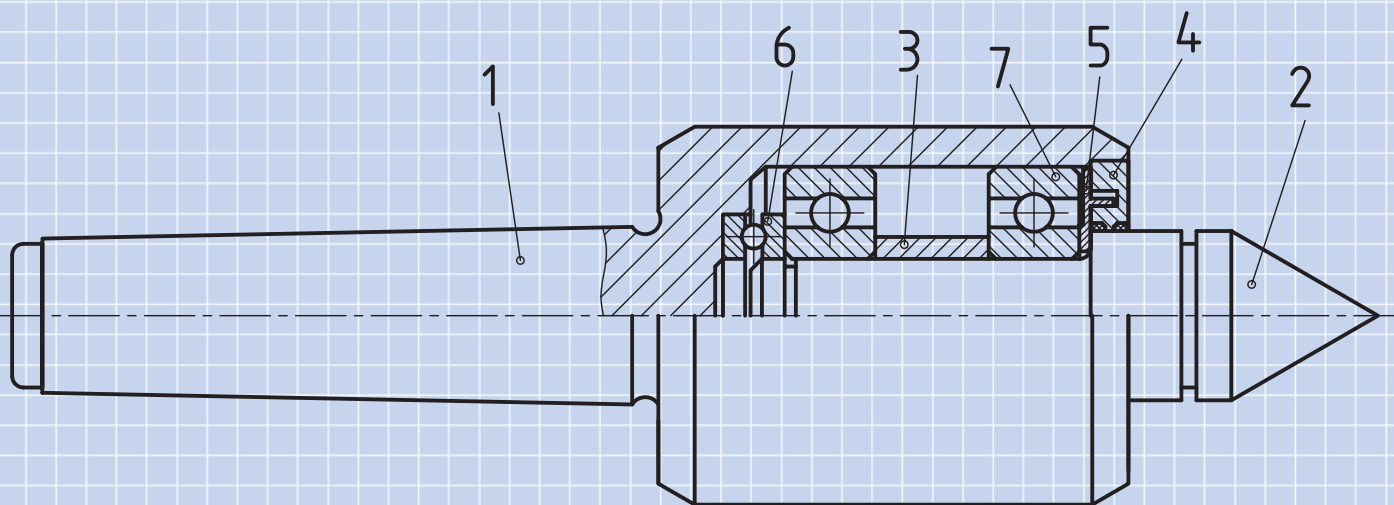

Ø48×2			ST 37	درپوش	2	8
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره
تغییرات						
تولرانس عمومی:		نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	طراح
1802768						رسام
1:1	مقیاس					بازبین
		نام مجموعه:	سفارش دهنده:	شماره نقشه		تصویب
						A4

ارزشیابی پایانی

◀ نظری

۱. عوامل مهم در پیاده‌سازی یک نقشه‌ی ترکیبی را نام ببرید.
۲. بعضی از علائم اندازه‌گذاری مانند: \square و \emptyset و حرف S چه تأثیری در شناخت هر قطعه خواهند داشت؟ با رسم شکل توضیح دهید.
۳. یک نقشه اجرایی چگونه نقشه‌ای است؟
۴. تفاوت بین اندازه‌گذاری اجرایی و نقشه اجرایی را بنویسید.
۵. آیا نام یک دستگاه می‌تواند معرف طرز کار آن دستگاه باشد.
۶. به پرسش‌های مطرح شده در مورد نقشه ترکیبی زیر پاسخ دهید.
 - چرا نقشه در یک نما ترسیم شده است؟
 - نام هر یک از قطعات را با ذکر شماره بنویسید.
 - نام مجموعه را بنویسید و کاربرد آن را توضیح دهید.
 - نقشه قطعات ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ را روی یک برگه کاغذ A3 در نماهای لازم رسم و اندازه‌گذاری کنید.

عملی ◀

۱. شکل زیر به یک یاتاقان مربوط است. پس از بررسی مجموعه و طرز کار یاتاقان، خواسته‌های زیر را روی یک برگ کاغذ A3 بدون اندازه‌گذاری و با مقیاس 1:1 ترسیم کنید.

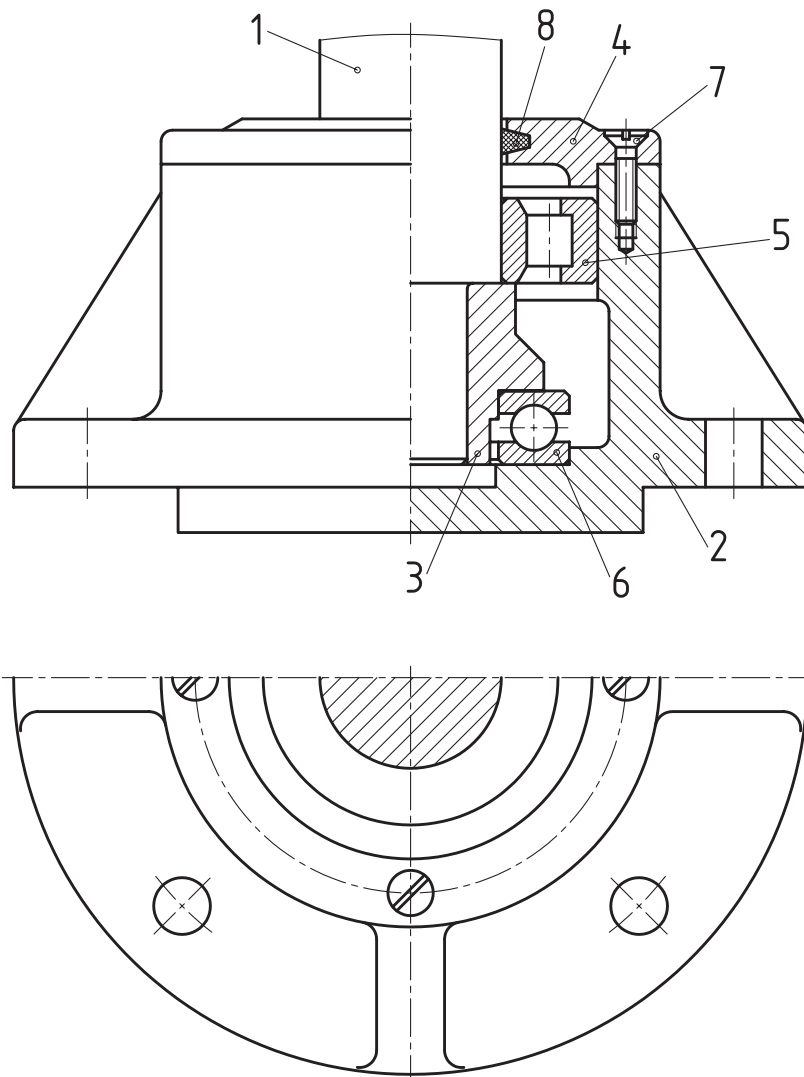
- نوشتن شماره، نام و مشخصات قطعات در جدول ترکیبی الزامی است. نقشه با مقیاس 1:1 ترسیم شده است.

- قطعه شماره ۱ در یک نما

- قطعه شماره ۲ در دونما (روبه‌رو - نیم برش - سطحی نیم نما)

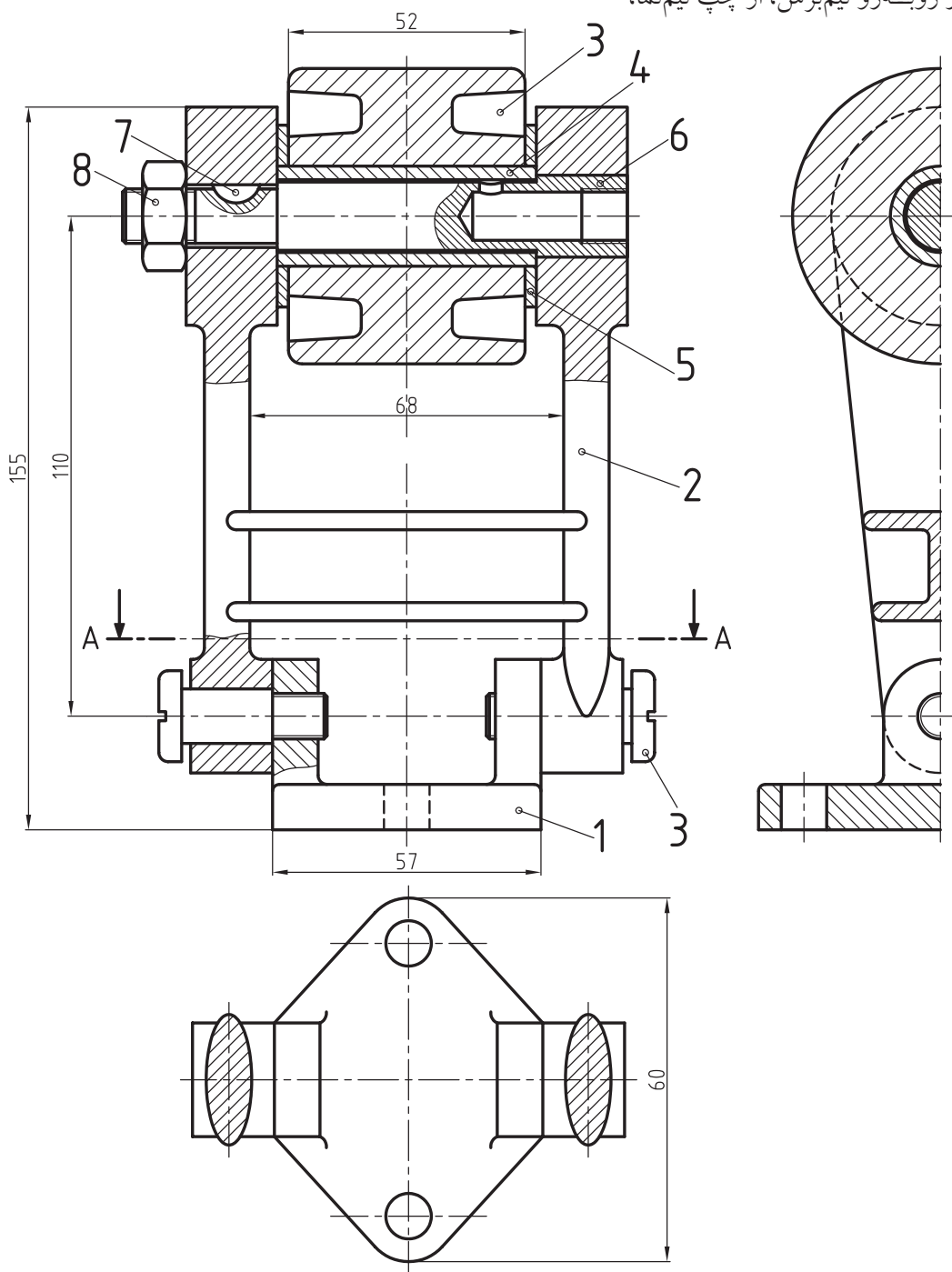
- قطعه شماره ۳ در دونما (روبه‌رو)

- قطعه شماره ۴ در دونما (روبه‌رو - نیم برش - سطحی نیم نما)

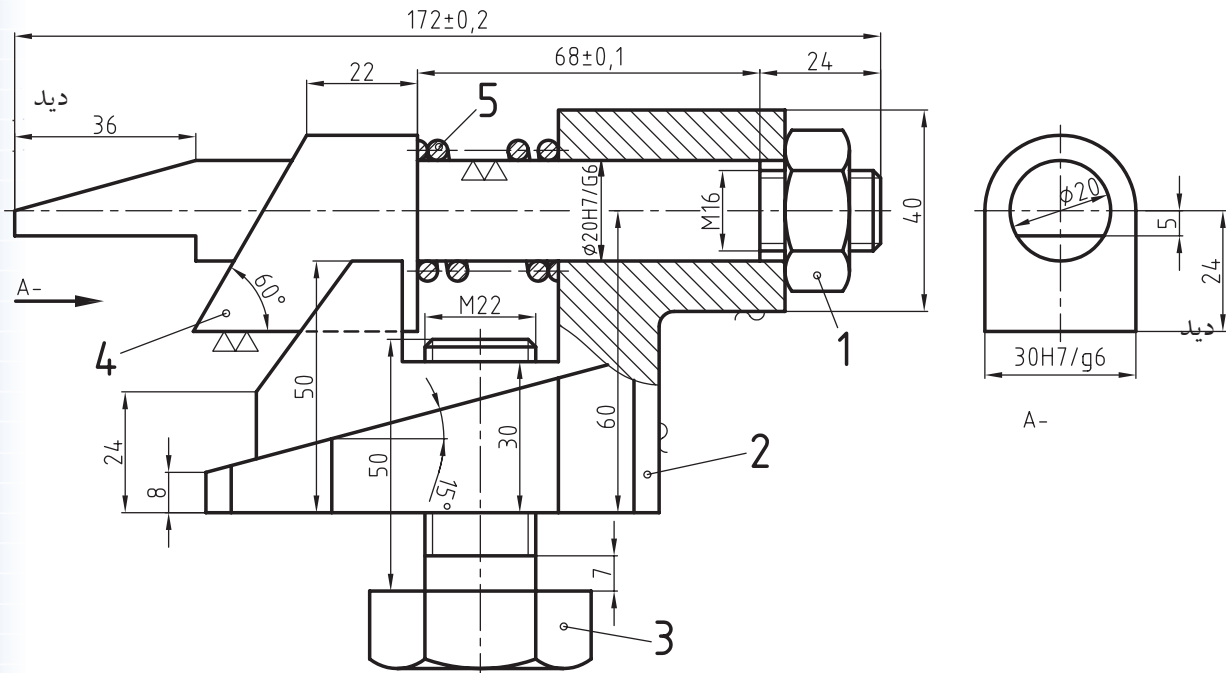
۲. از مکانیزم انتقالی حرکت، توسط چرخ تسمه که در شکل زیر با مقیاس 1:1 معرفی شده است، خواسته‌های زیر را انجام دهید. در برش افقی A-A، پیچ شماره ۹ حذف شد.

- قطعه ۱ در دونما، از روبه‌رو در برش موضعی، از چپ برش کامل، جنس چدن.
- قطعه ۲ در سه نما، از روبه‌رو نیم‌برش، از چپ برش کامل، از بالا، جنس چدن.
- قطعه ۳ در دونما، از روبه‌رو نیم‌برش، از چپ نیم‌نما، جنس چدن.
- قطعه ۵ در یک نما، از روبه‌رو در برش موضعی و در برش‌های متوالی لازم.
- جنس فولاد ST45، اندازه‌گذاری کامل و رسم جدول ترکیبی.

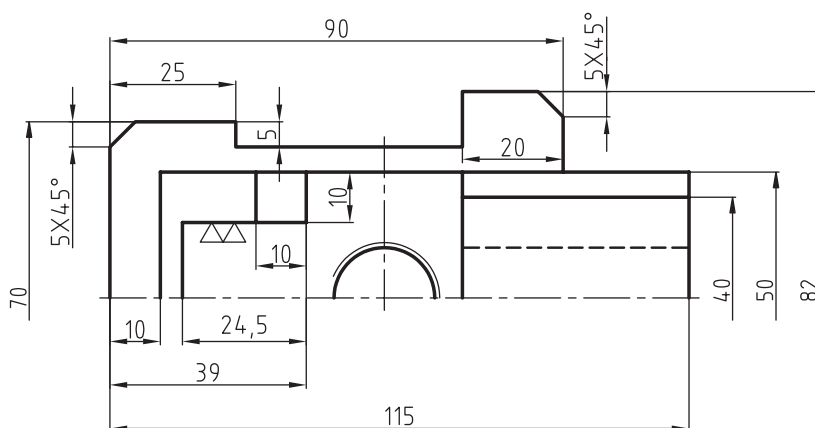

۳. در نقشه ترکیبی شکل زیر کارهای خواسته شده را روی یک برگ کاغذ A3 انجام دهید.

- رسم قطعه شماره ۳ در سه نما (روبه‌رو در برش موضعی
- افقی - نیم‌رخ)
- رسم قطعه شماره ۴ در سه نما
- قرار دادن علائم انطباقی در نقشه
- رسم قطعه شماره ۵ در یک‌نما
- تولرانس عمومی طبق جدول ISO ردیف متوسط
- اندازه‌گذاری کامل
- رسم جدول ترکیبی
- رسم علائم کیفیت سطح برحسب Ra

▽ (▽▽, ~)

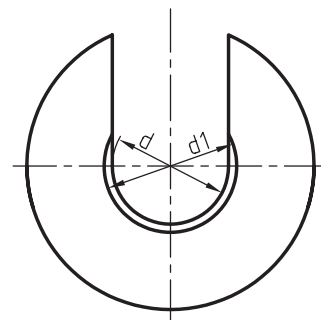
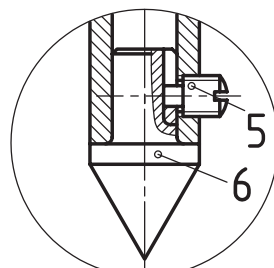
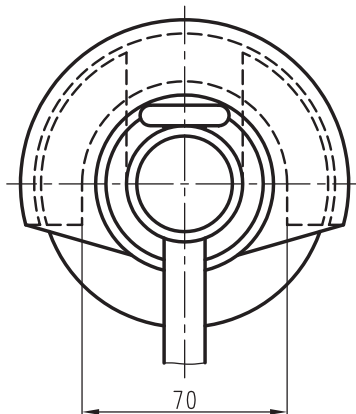
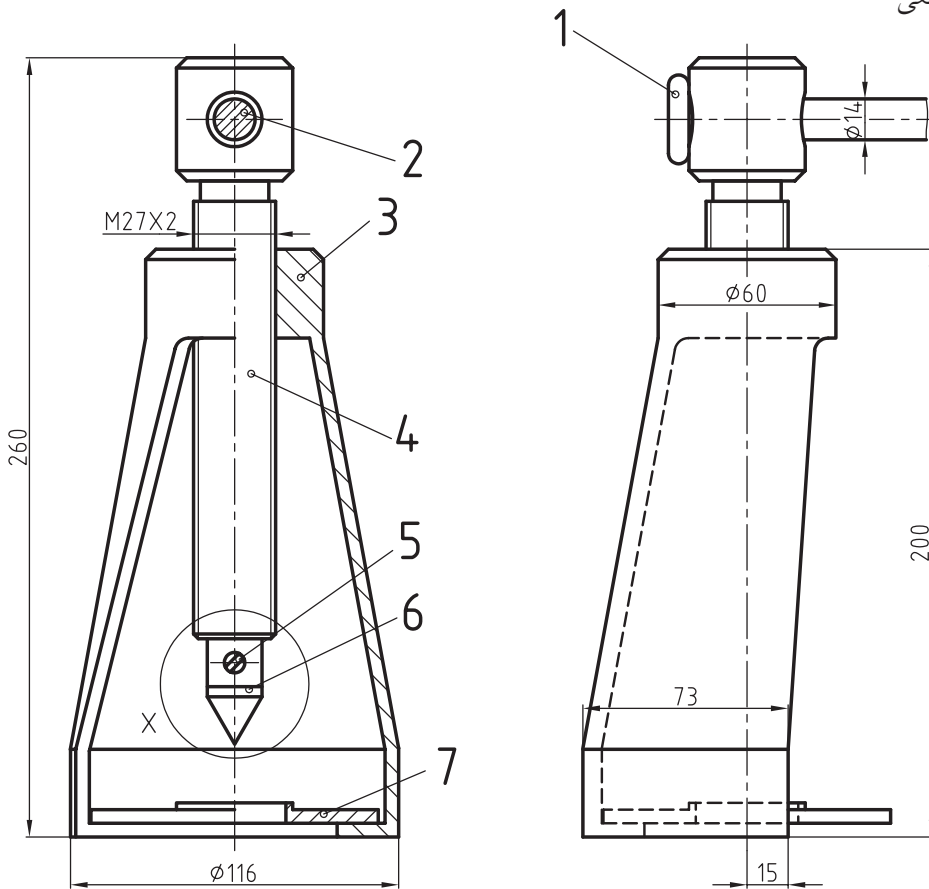
۴. مجموعه داده شده شکل زیر برای خارج کردن بلبرینگ‌ها از محور مورد استفاده قرار می‌گیرد. قطعه شماره ۷ براساس قطر محورها طبق جدول ارائه شده، قابل تعویض است. قطعات روبه‌رو را پیاده سازید و روی یک برگ کاغذ A3 همراه با جدول ترکیبی ترسیم کنید.

- قطعه ۳ در سه‌نما (روبه‌رو، نیم‌رخ در برش کامل، افقی)

- قطعه ۴، یک‌نما در برش موضعی

- قطعه ۶، یک‌نما در برش موضعی

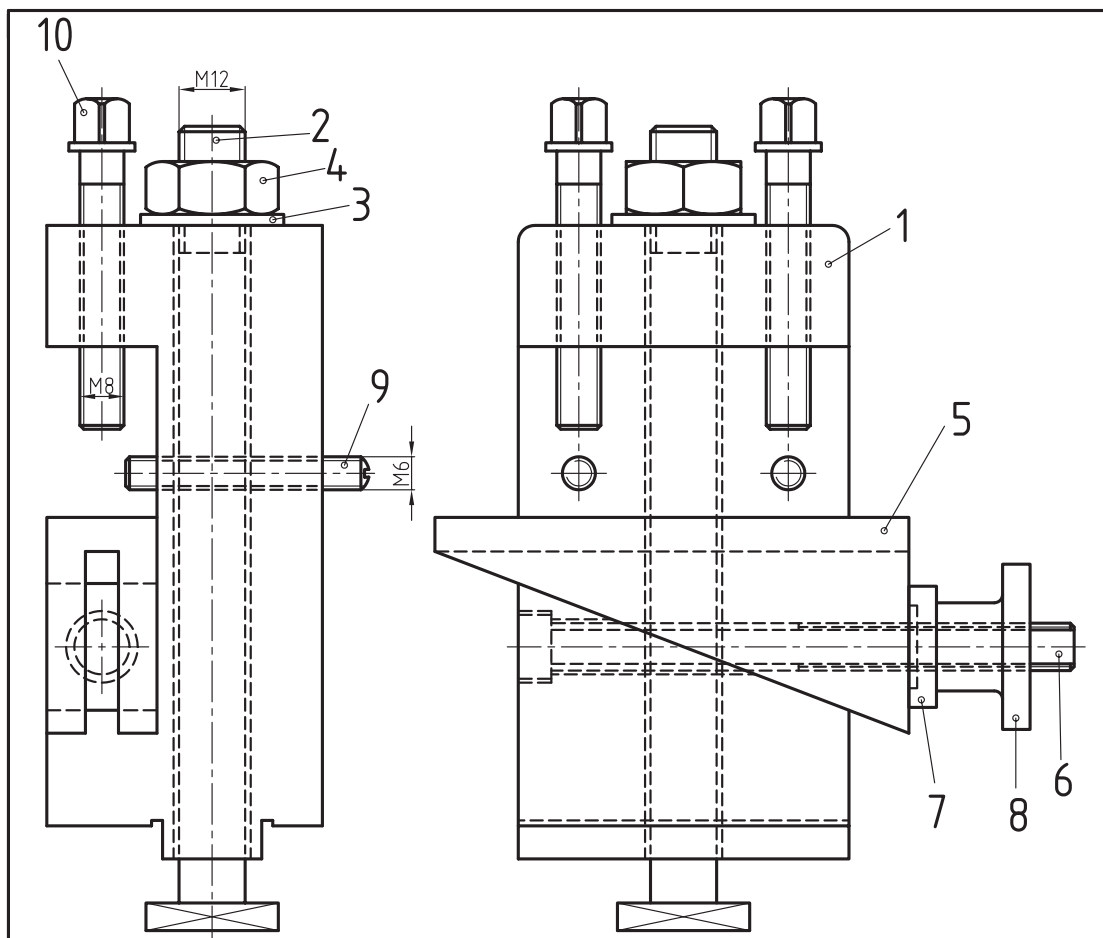
- اندازه‌گذاری کامل شود.

d	d1
35	42
30	37
25	32
20	26
15	20

X-SC. = 2:1

۵. شکل زیر نقشه ترکیبی «گیره لغزان» را در دو تصویر نشان می‌دهد. تمامی اجزاء آنرا در تصاویر و برش‌های لازم رسم و اندازه‌گذاری کنید. طرز کار دستگاه را توضیح دهید.

		DIN 478	فولاد	پیچ محکم‌کننده	2	10
		DIN 916	فولاد	پیچ تنظیم	2	9
			فولاد	مهره فک لغزنده	1	8
		M10	فولاد	واشر مخصوص	1	7
			فولاد	پیچ فک لغزنده	1	6
			فولاد	فک لغزنده	1	5
		ISO 4032	فولاد ورق	مهره شش‌گوش	1	4
		DIN 125	فولاد ST37	واشر	1	3
			فولاد	پیچ سر چهارگوش	1	2
			چدن	پایه	1	1
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره
تغییرات						
تولرانس عمومی:		نام شرکت:		تاریخ	امضاء	طراح
1802768						رسام
مقیاس						بازبین
						تصویب
		نام مجموعه: گیره لغزنده	سفارش دهنده:	شماره نقشه		A4

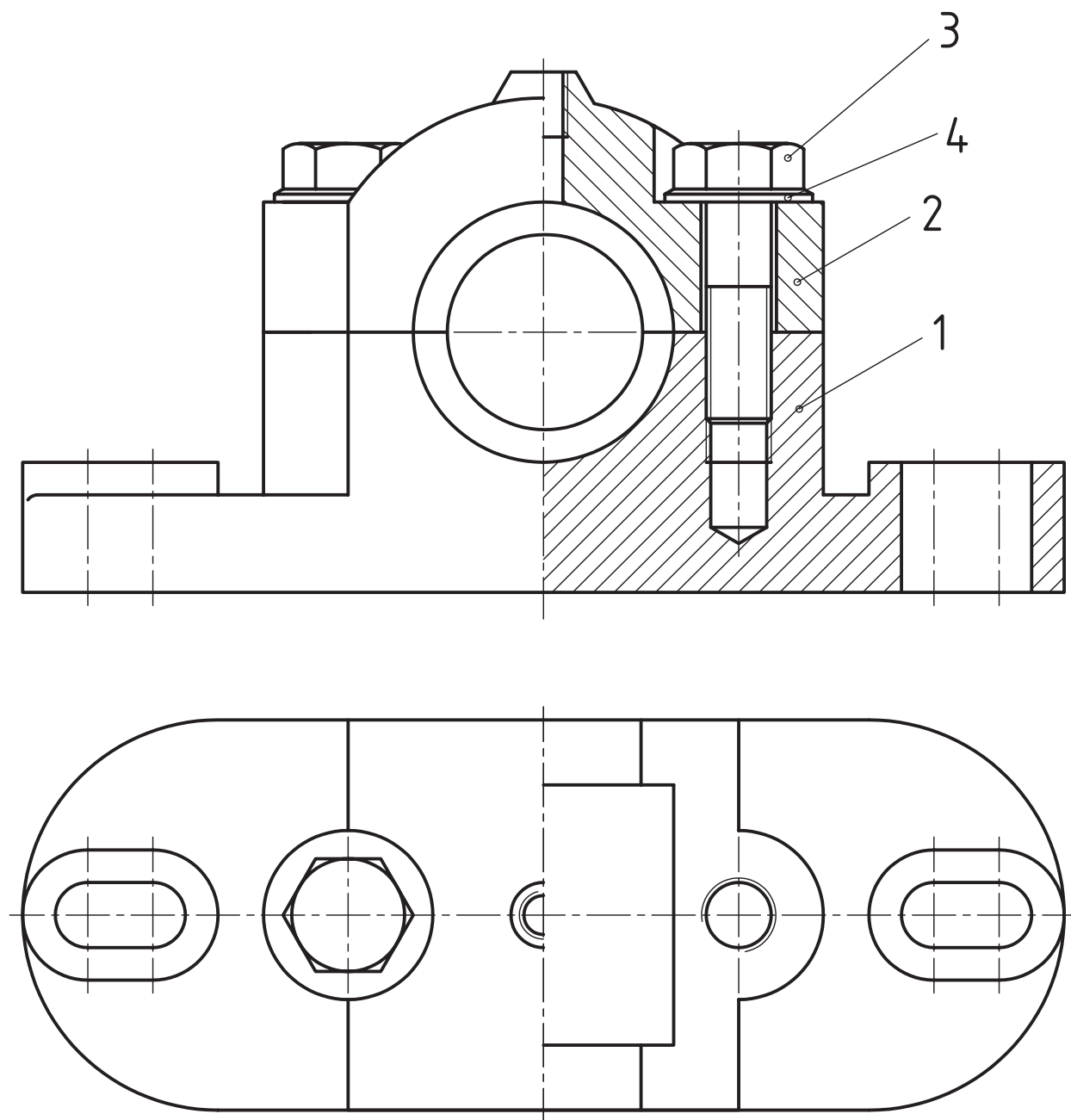
۶. در شکل زیر نقشه یک یاتاقان را ملاحظه می‌کنید. ابتدا به پرسش‌های زیر پاسخ دهید. سپس نقشه اجرایی قطعات ۱ و

۲ را در تصاویر و برش‌های لازم رسم کنید.

- نام هر قطعه را بنویسید.

- وظیفه هر قطعه را توضیح دهید.

- موارد استفاده یاتاقان را بنویسید.

توانایی سوار کردن قطعات در نقشه‌های ترکیبی

◀ در پایان این توانایی از فراگیر انتظار می‌رود:

- روش سوار کردن قطعات یک مجموعه را شرح دهد.
- نقشه ترکیبی قطعات تفکیک شده‌ی یک مجموعه را ترسیم کند.
- نقشه ترکیبی قطعات سوار شده را شماره‌گذاری کند.
- نقشه ترکیبی قطعات سوار شده را اندازه‌گذاری کند.
- جدول ترکیبی قطعات سوار شده را رسم کند.

ساعات آموزش		
جمع	عملی	نظری
۲۰	۱۸	۲

پیش آزمون

۱. نقشه قطعات یک مجموعه موجود است. چگونه می‌توانید طرز کار مجموعه را تشخیص دهید؟

۲. سوار کردن قطعات یک مجموعه در نقشه‌کشی چه مفهومی دارد؟ در مورد آن توضیح دهید.

۳. عوامل مهمی که در هنگام سوار کردن یک نقشه ترکیبی باید مورد توجه قرار گیرند، کدام‌اند؟

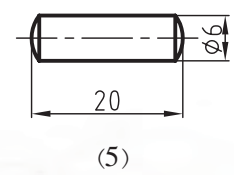
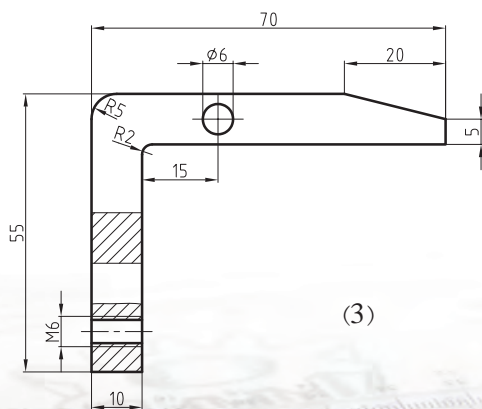
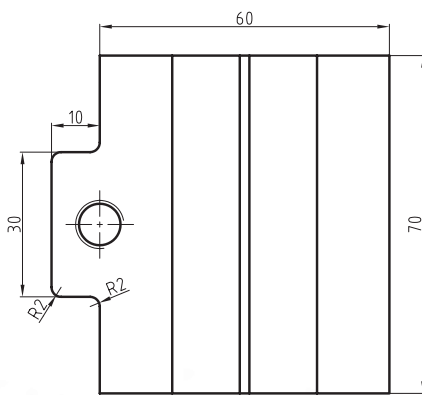
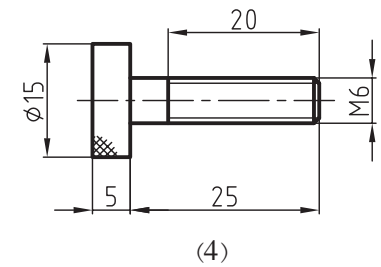
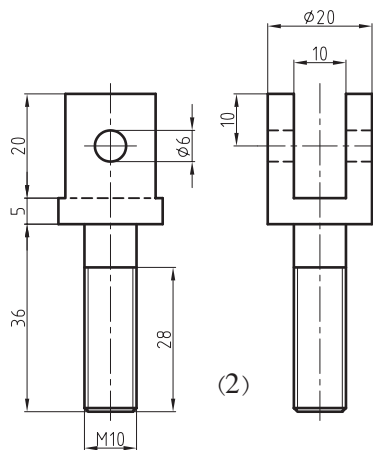
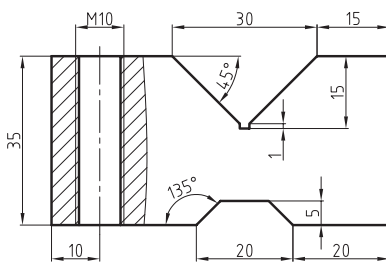
۴. برای اندازه‌گذاری یک نقشه مرکب، رعایت چه نکاتی ضروری است؟

۵. نخست یک نقشه ترکیبی از دستگاهی که اجزاء آن در تصویرهای زیر معرفی شده‌اند، رسم کنید و سپس به پرسش‌های

زیر پاسخ دهید.

- نام دستگاه را بنویسید.

- طرز کار دستگاه را توضیح دهید.

(1)

(2)

(4)

(3)

(5)

سوار کردن قطعات یک مجموعه

تعریف

ترسیم نقشه ترکیبی با استفاده از نقشه‌های تک تک قطعات یک مجموعه را در اصطلاح، سوار کردن قطعات می‌گویند.

اصول سوار کردن قطعات

نحوه سوار کردن قطعات یک مجموعه از روی نقشه‌های ترسیم شده، به داشتن اطلاعات دقیق و تجربه کافی در زمینه ترسیم نقشه‌های ترکیبی نیاز دارد.

برای سوار کردن قطعات یک مجموعه و به عبارتی ترسیم یک نقشه ترکیبی خوب، توجه به نکات زیر ضروری است:

- با بررسی نقشه هر یک از قطعات می‌توانید با طرز کار هر قطعه آشنا شوید. برای رسیدن به این هدف می‌توانید ابتدا اجزاء اتصال و همچنین اجزاء انتقال حرکت را که پیش‌تر با آن‌ها آشنا شده‌اید، شناسایی کنید و سپس به بررسی بقیه قطعات مانند بدنه، پایه و غیره پردازید.

- پس از شناسایی قطعات، موقعیت هر قطعه را نسبت به موقعیت سایر قطعات در مجموعه مشخص سازید.

- اندازه‌های موجود در نقشه و همچنین علائم انطباقی از ابزارهایی هستند که می‌توانند راهنمای خوبی در ترکیب درست قطعات باشند.

- طرز کار مجموعه نیز از ابزارهای دیگری است که در شناخت ترکیب قطعات کمک خواهد کرد.

نحوه‌ی سوار کردن

با کسب اطلاعات لازم از کارآیی هر یک از قطعات و همچنین مجموعه، نماهای لازم را تعیین، و سپس ترسیم را شروع کنید.

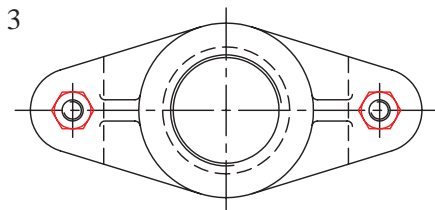
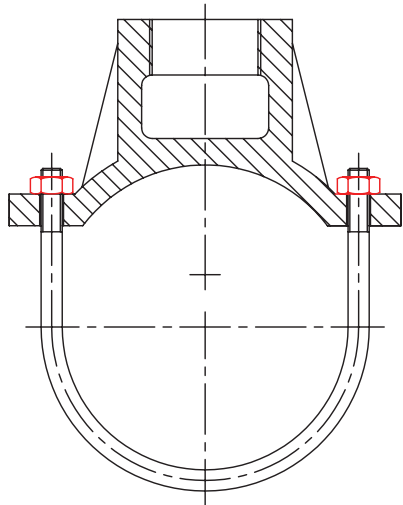
بهرتر است ترسیم یک مجموعه پس از انتخاب بدنه یا پایه، که جزء اصلی دستگاه است، به‌عنوان مبنا شروع شود.

شیوه سوار کردن قطعات یک دستگاه را با ذکر مثال شروع می‌کنیم.

مثال: شکل صفحه بعد اجزاء مربوط به یک مجموعه را که از ۳ قطعه تشکیل شده، نشان می‌دهند. برای آن یک نقشه ترکیبی رسم کنید.

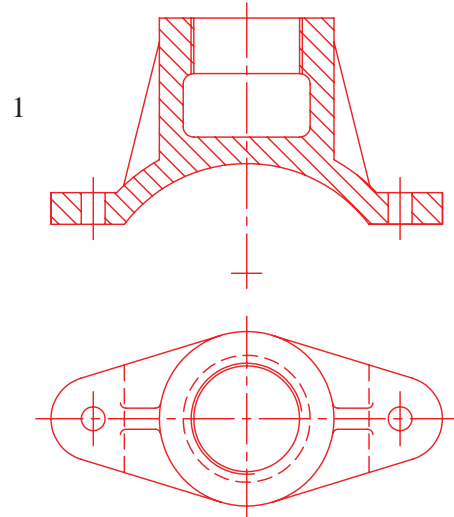
مراحل ترسیم

۳. میله U شکل دو سر دنده شده را به وسیله مهره شماره ۳ به بدنه شماره ۱ محکم می‌بندیم.

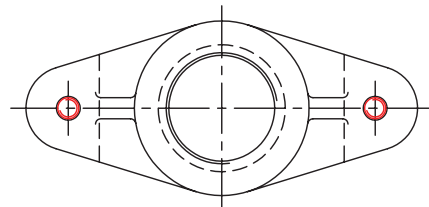
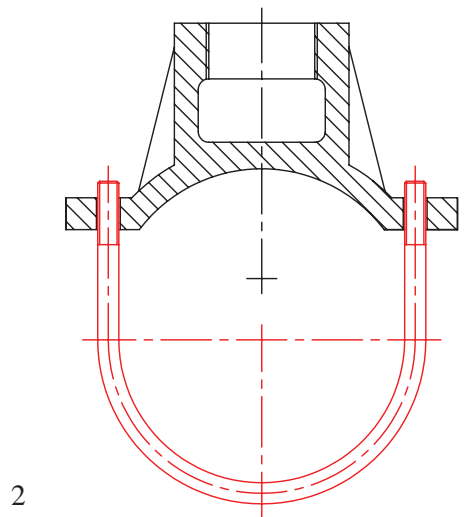

۴. پس از پررنگ کردن نقشه، آن را اندازه‌گذاری می‌کنیم. در نقشه نهایی را با جدول ترکیبی ملاحظه کنید.

قطعه ۱ بدنه دستگاہ است. قطعه ۲ میله خم شده‌ای که دو انتهای آن دنده شده (M8) و قطعه شماره ۳ یک مهره M8 است. ۱. قطعه‌ی ۱، که بدنه است را به عنوان مبنا انتخاب، و در دو نمای روبه‌رو و افقی با خط نازک رسم می‌کنیم. توجه کنید که تصویر افقی باید در فاصله مناسب از تصویر قائم باشد.

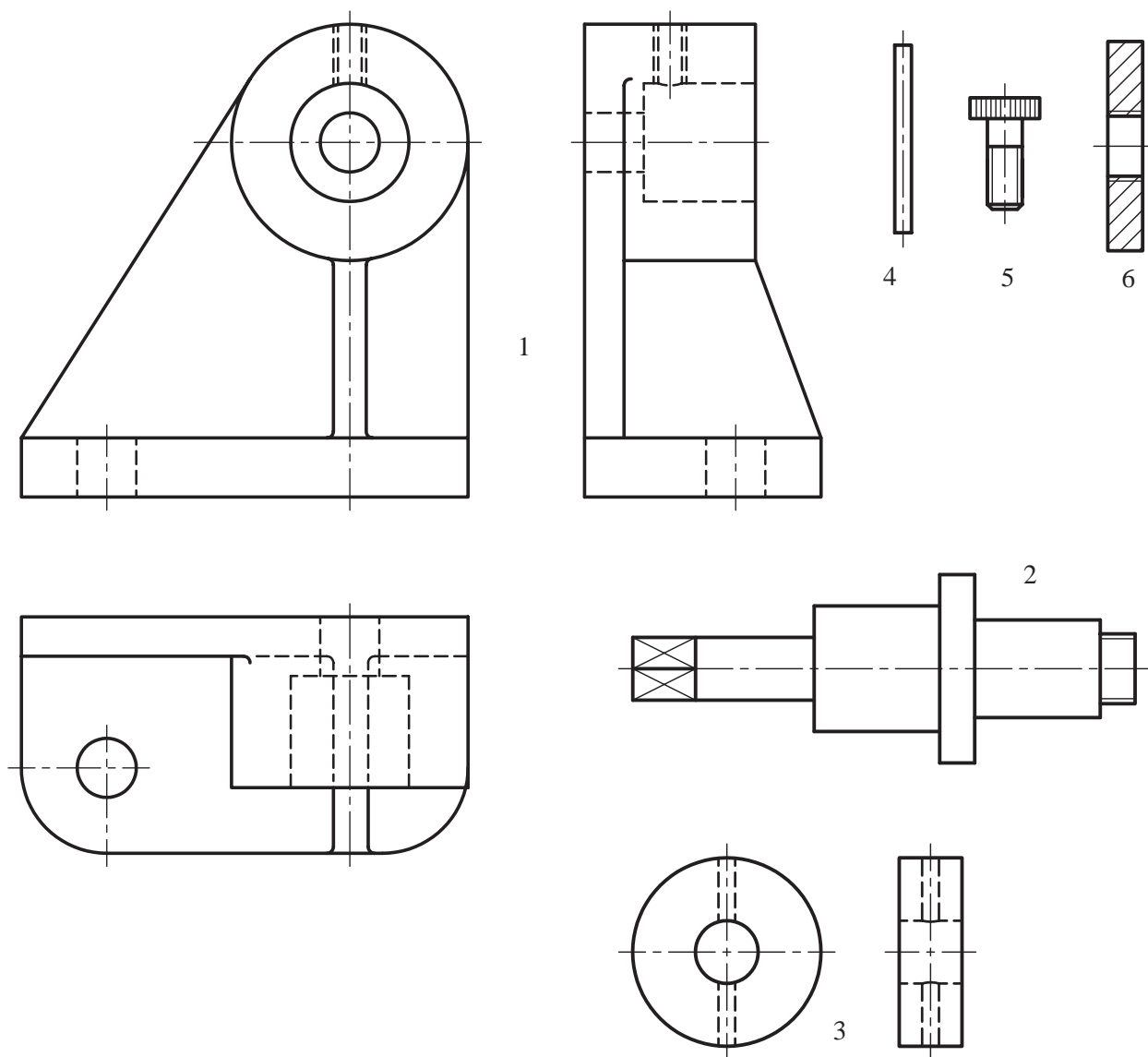
۲. میله U شکل دو سر دنده را مطابق شکل، از پایین در داخل سوراخ‌های بدنه شماره ۱ قرار می‌دهیم.

دستور کار شماره ۱

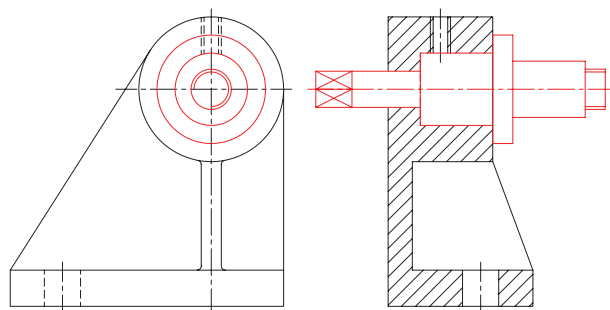
هدف: نحوه سوار کردن قطعات یک مجموعه

مشخصات: شکل های زیر نقشه قطعات یک مجموعه بوبین پیچ را نشان می دهد. یک نقشه سوار شده همراه با جدول ترکیبی از مجموعه داده شده روی یک برگ کاغذ A4 رسم کنید.
کاغذ A4 را به صورت عمود می بندیم و سپس کادر و جدول را رسم می کنیم.

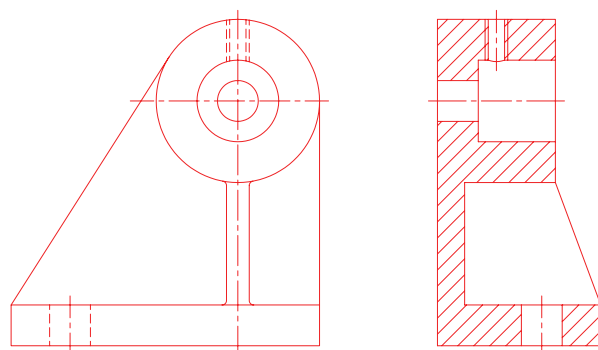
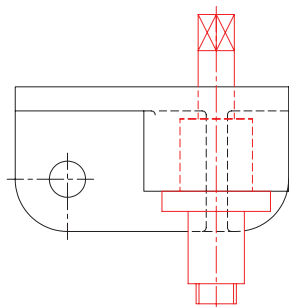
مراحل ترسیم

از سمت راست آن امکان پذیر است. به شکل زیر توجه کنید.

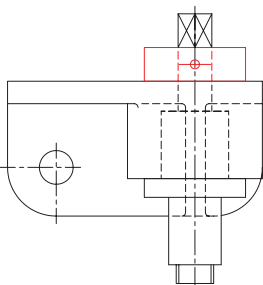
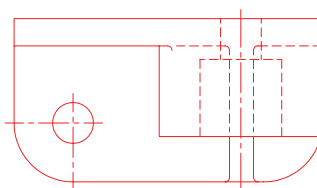
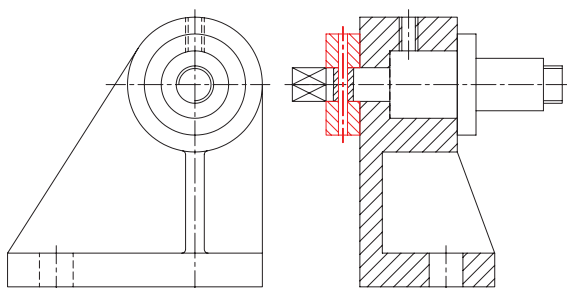

۱. نمای روبه‌رو، نیم‌رخ و افقی بدنه شماره ۱ را به فاصله‌های مناسب از یکدیگر با خطوط نازک و کم‌رنگ رسم می‌کنیم.

با کمی دقت به شکل قطعه متوجه می‌شویم که برای نشان دادن جزئیات داخل جسم بهتر است نمای روبه‌رو و افقی بدون برش و نمای جانبی را در حالت برش ترسیم کنیم.

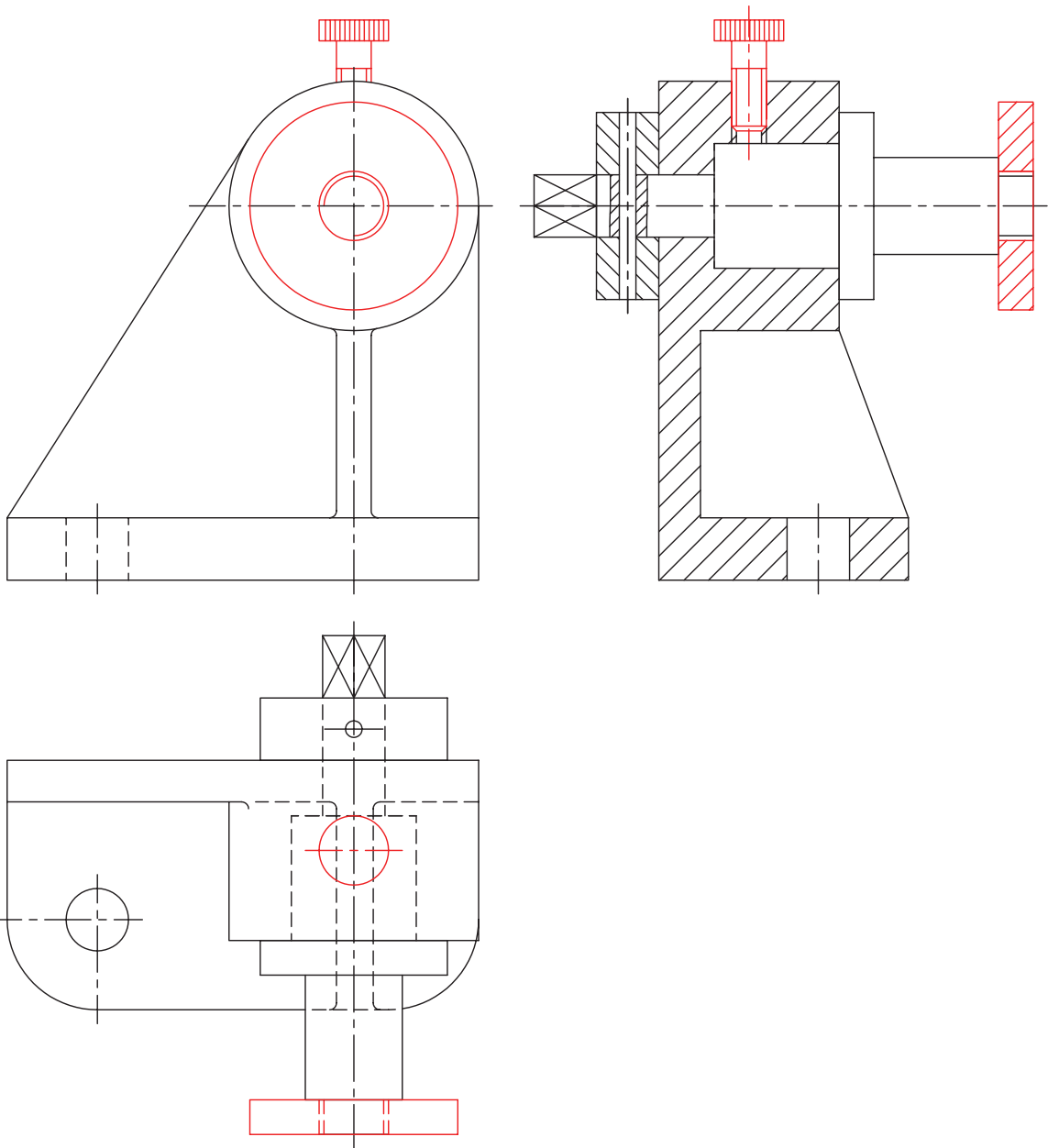

۳. برای جلوگیری از حرکت محوری قطعه شماره ۲، آن را با سوار کردن قطعات ۳ و ۴ در محل خود تثبیت می‌کنیم.

۲. قطرهای محور شماره ۲ و همچنین ابعاد و قطرهای سوراخ‌های بدنه شماره ۱ را با دقت بررسی می‌کنیم. قرار گرفتن محور شماره ۲ در داخل بدنه شماره ۱ فقط

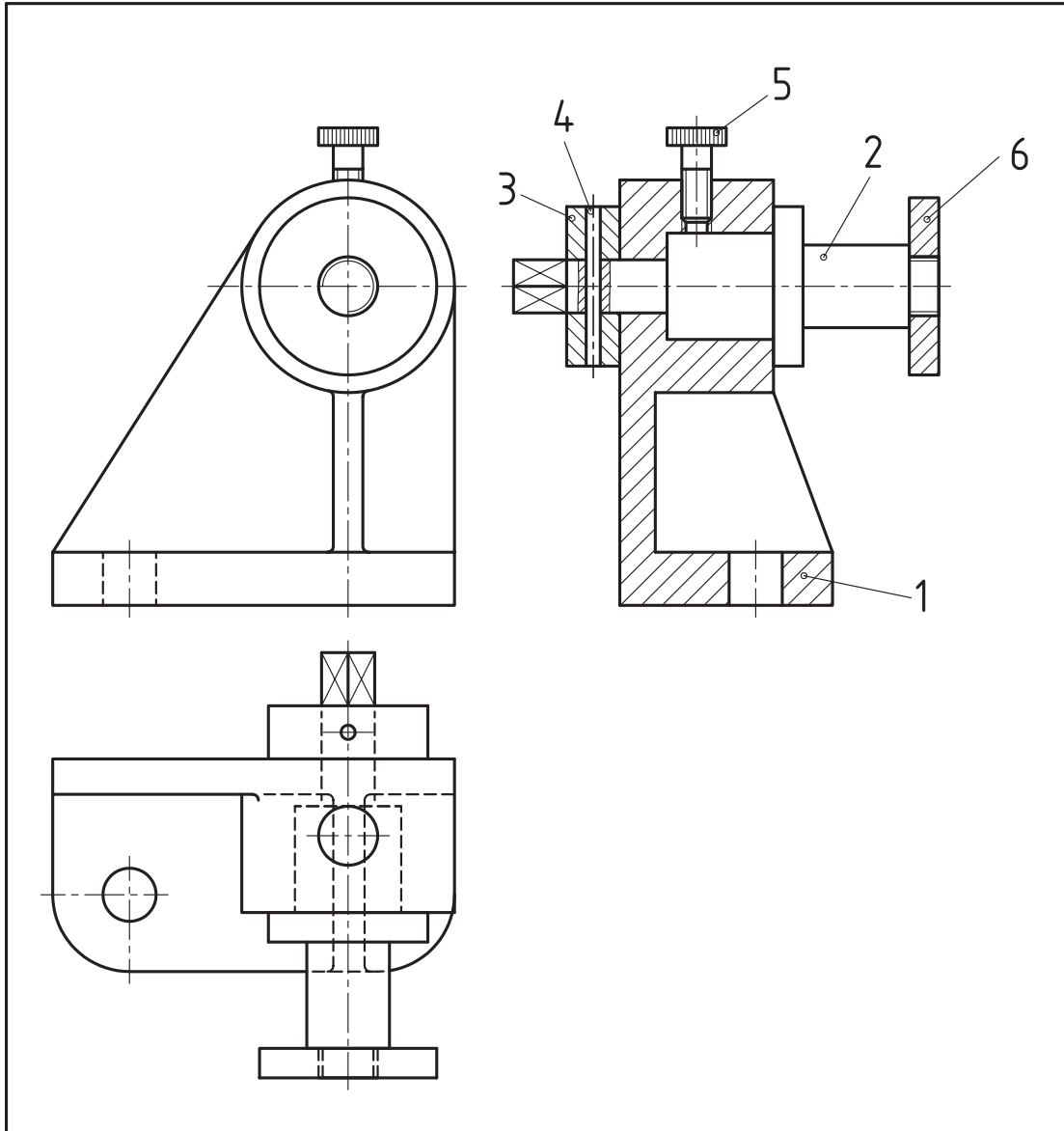
۴. نقشه را با قرار دادن پیچ شماره ۵ و سپس مهره شماره ۶ کامل می‌کنیم.

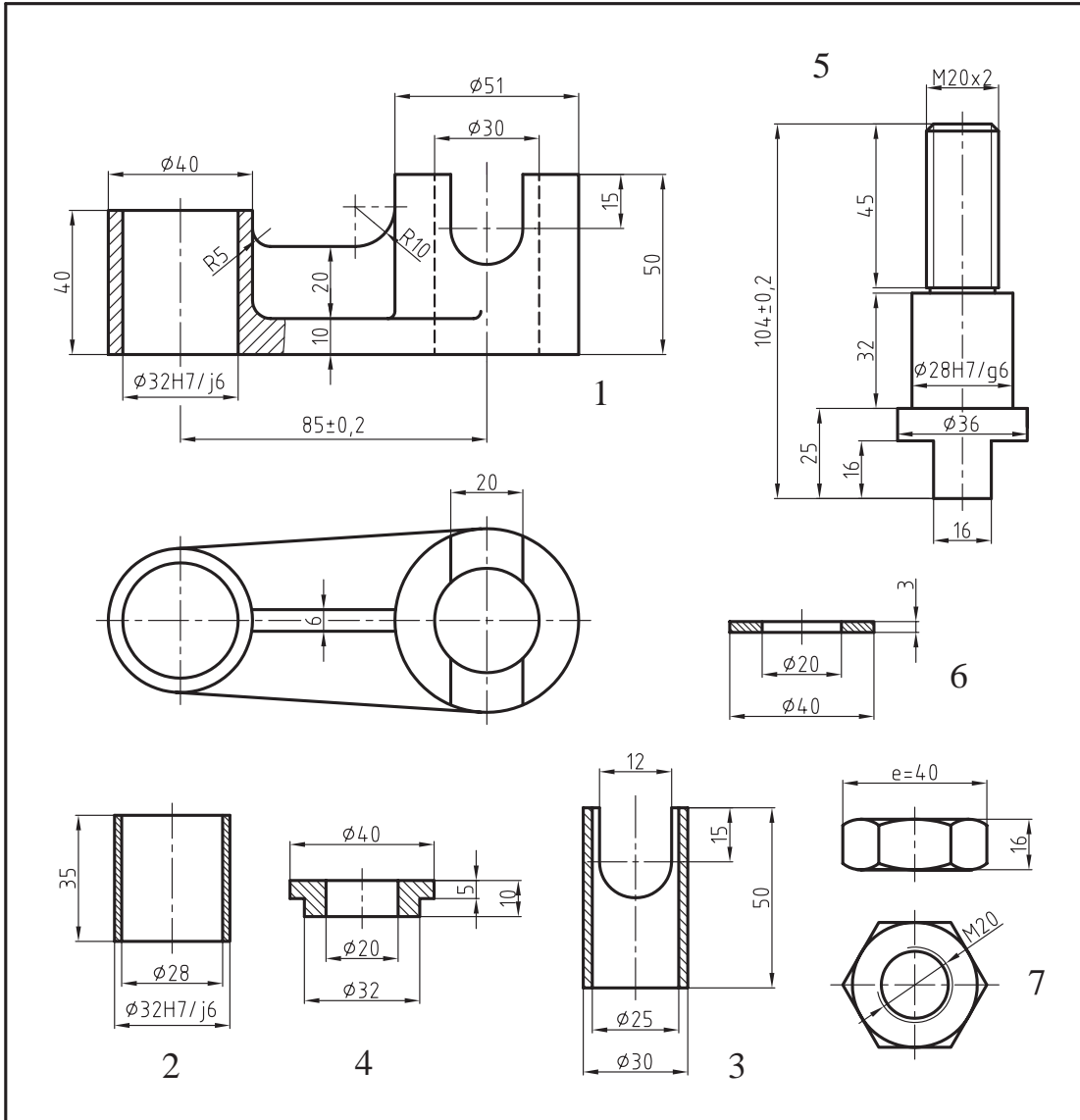
۵. پس از سوار کردن قطعات، نقشه را پررنگ و سپس شماره‌گذاری می‌کنیم. به نقشه‌ی نهایی که در داخل کادر جدول ترسیم شده، دقت کنید و سپس به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- آیا برش‌های ترسیم شده، مناسب هستند؟
 - اصول شماره‌گذاری قطعات را به اختصار توضیح دهید.
 - از روی این نقشه می‌توانید هر یک از قطعات را تجزیه و تحلیل کنید، سپس پیاده نمایید؟

- آیا نقشه در تصاویر کافی ترسیم شده است؟

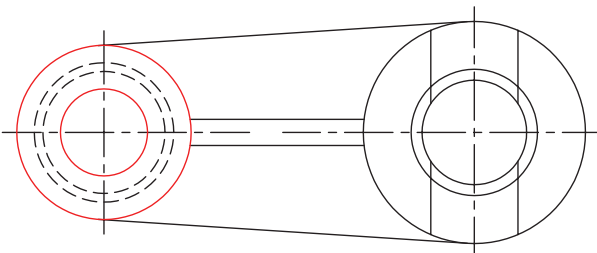
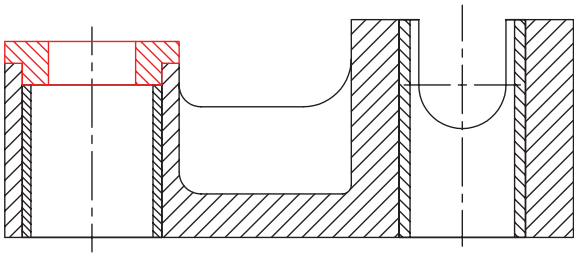
			فولاد	مهره M10	1	6	
			فولاد	پیچ تثبیت M10	1	5	
			st45	پین	1	4	
					1	3	
			st37	محور	1	2	
			آهن ریخته گری	بدنه	1	1	
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره	
تغییرات							
تولرانس عمومی:			نام شرکت:		تاریخ	طراح	
1802768					امضاء	نام	رسام
مقیاس							بازبین
							تصویب
		نام مجموعه: بوپین پیچ	سفارش دهنده:	شماره نقشه	A4		

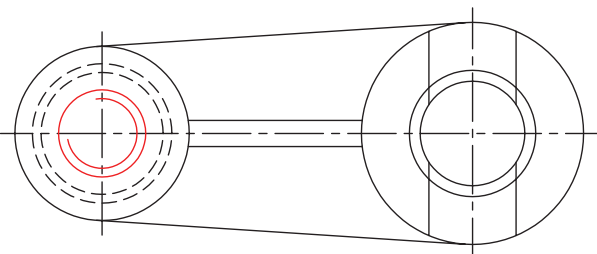
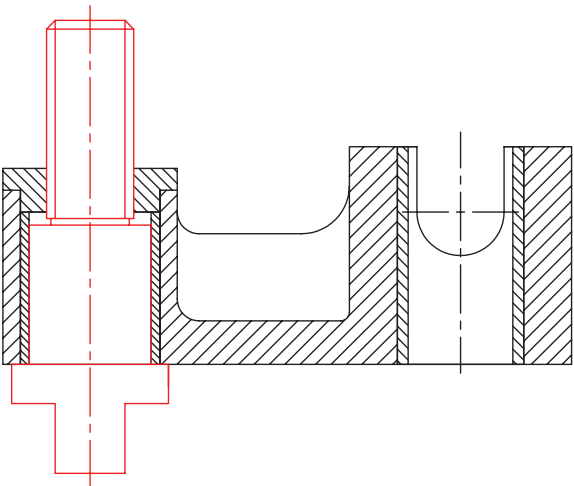
		ISO 4032 - M20	st30	مهره شش گوش	1	7
			st37	واشر	1	6
			st45	محور	1	5
			st37	درپوش	1	4
			فولاد آلیاژی	یاتاقان لغزشی	1	3
			فولاد آلیاژی	یاتاقان	1	2
			فولاد ریخته گری	بدنه یاتاقان	1	1
شماره	تعداد	نام قطعه	جنس	استاندارد	وزن	ابعاد اولیه
تغییرات						
طراح	نام	امضاء	تاریخ	تولرانس عمومی: 1802768 مقیاس		
رسام						
بازبین						
تصویب						
شماره نقشه	سفارش دهنده:	نام مجموعه: یاتاقان متحرک				
A4						

مراحل ترسیم

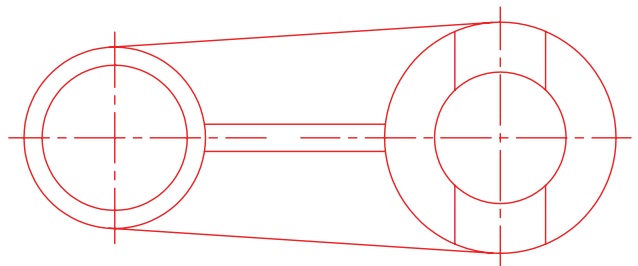
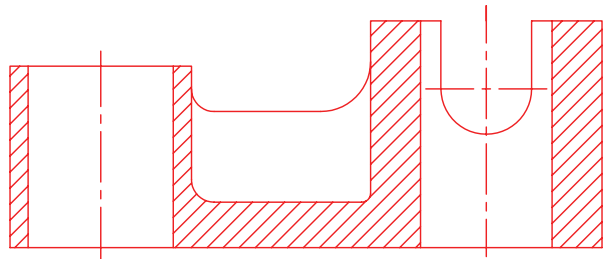
۳. درپوش شماره ۴ در انتهای بوش شماره ۳ قرار

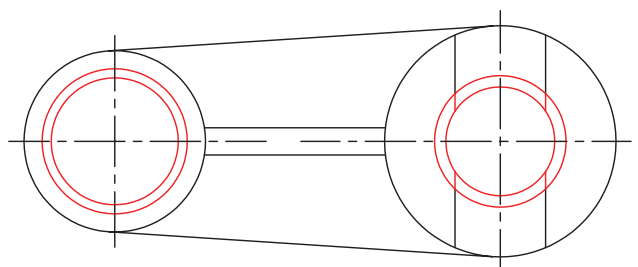
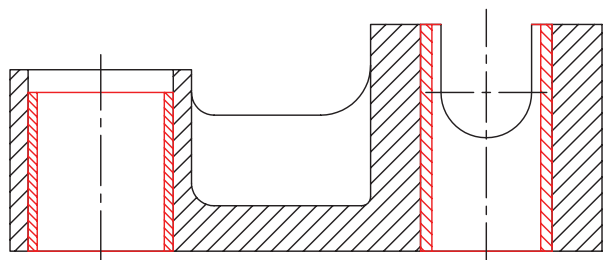
می گیرد. ۴. جهت قرار گرفتن محور شماره ۵ با توجه به

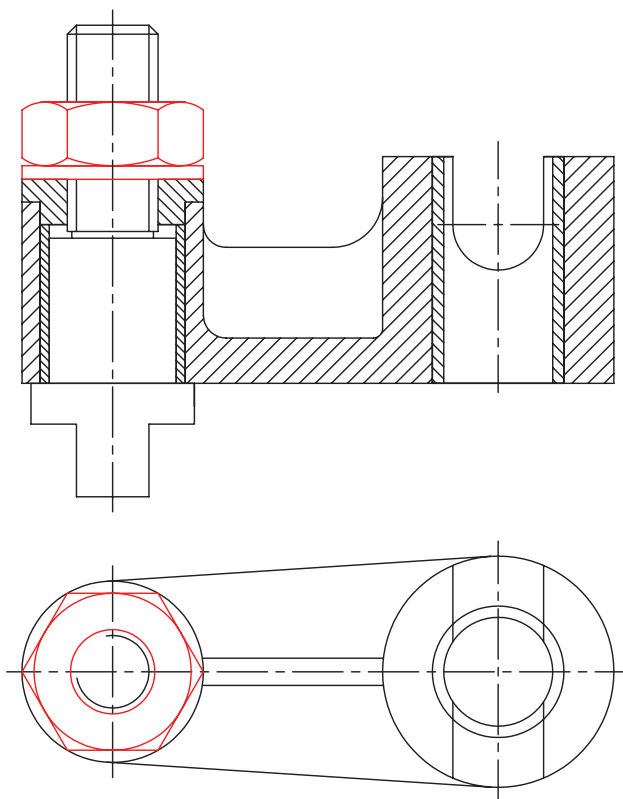
۱. ابتدا بدنه شماره ۱ را در دو نمای روبه‌رو و افقی به فاصله لازم از یکدیگر رسم می‌کنیم. ترسیم نمای روبه‌رو در حالت برش و نمای افقی بدون برش، با خطوط نازک و کم‌رنگ مناسب است.

۲. محل استقرار یاتاقان شماره ۲، در سوراخ سمت چپ و بوش شماره ۳، در سوراخ سمت راست قطعه ۱ است.

قطر خارجی پیچ انتهایی آن و همچنین اندازه سوراخ درپوش شماره ۴ آن مطابق شکل است.

۵. نقشه را با رسم واشر و مهره کامل کنید.

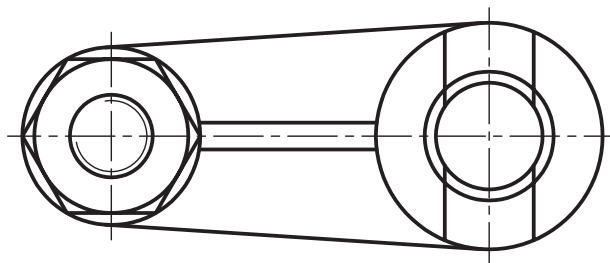
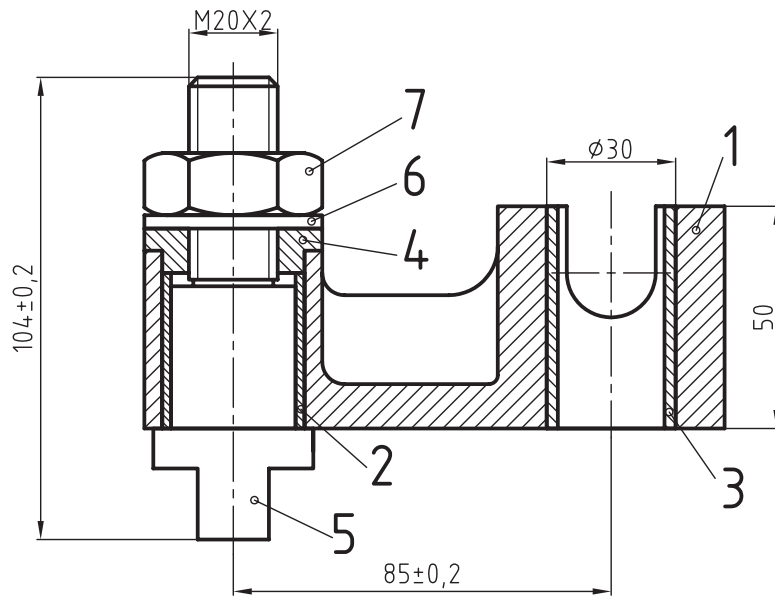
۶. در ادامه نقشه نهایی یاتاقان متحرک را همراه با کادر و جدول ترکیبی ملاحظه می‌کنید و پس از بررسی آن به پرسش‌های

زیر پاسخ دهید.

- آیا نقشه به‌درستی اندازه‌گذاری شده است؟ در مورد درست یا نادرست بودن آن توضیح دهید.

- نظر خود را در مورد نماهای ترسیم شده، بیان کنید.

- آیا روش بهتری برای سوار کردن قطعات آن می‌شناسید؟ روش پیشنهادی خود را از طریق ترسیم توضیح دهید.

		ISO 4032 - M20	st30	مهره شش گوش	1	7
			st37	واشر	1	6
			st45	محور	1	5
			st37	درپوش	1	4
			فولاد آلیاژی	یاتاقان لغزشی	1	3
			فولاد آلیاژی	یاتاقان	1	2
			فولاد ریخته گری	بدنه یاتاقان	1	1
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره

تغییرات

تولرانس عمومی:		نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	طراح
1802768						رسام
مقیاس						بازبین
						تصویب

	نام مجموعه: یاتاقان متحرک	سفارش دهنده:	شماره نقشه	A4

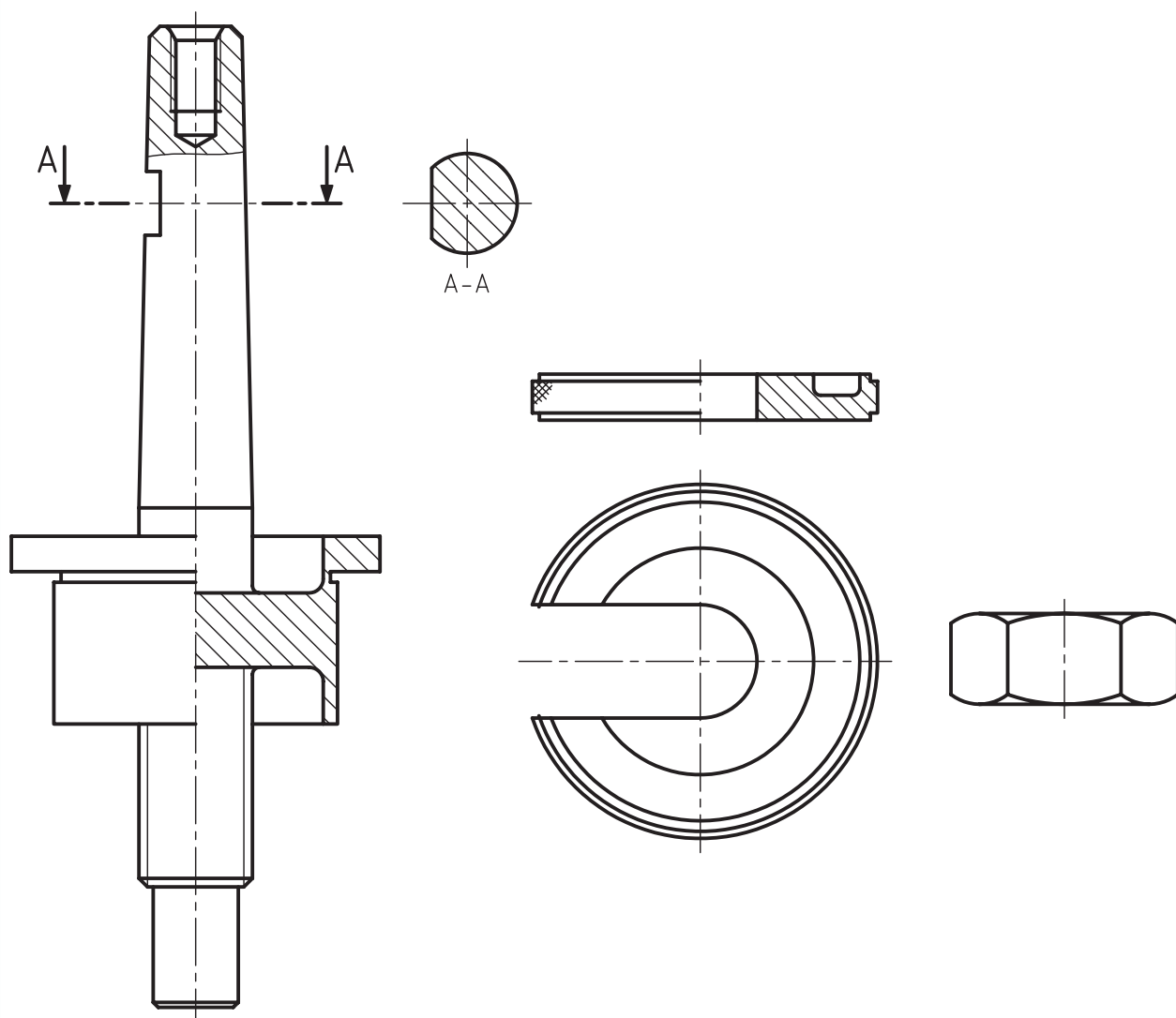
ارزشیابی پایانی

◀ نظری

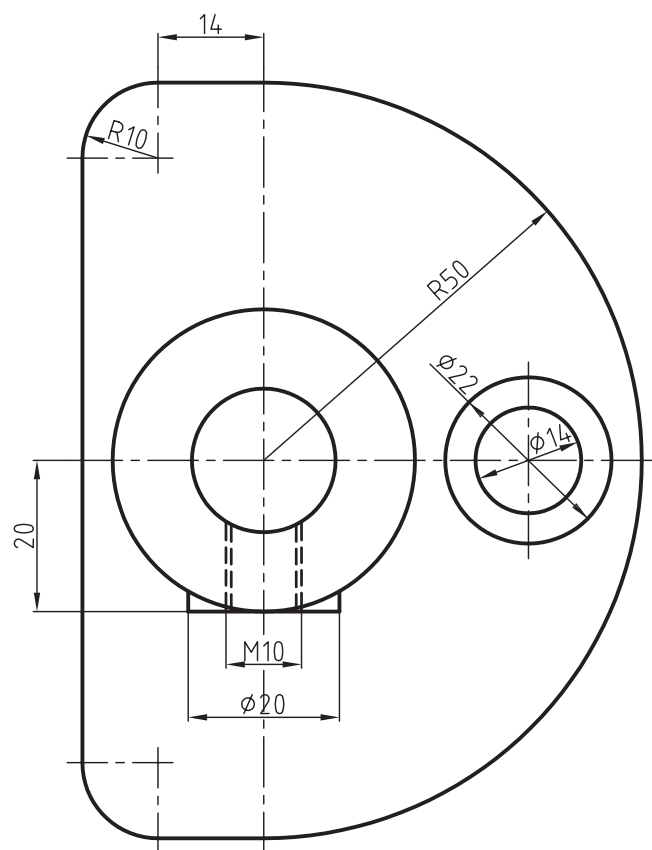
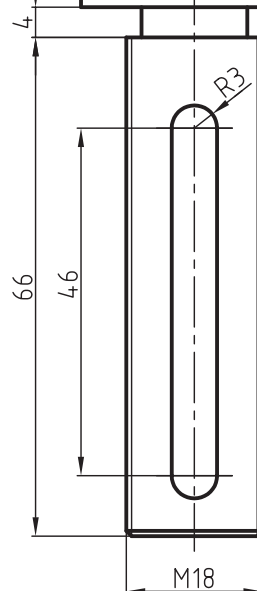
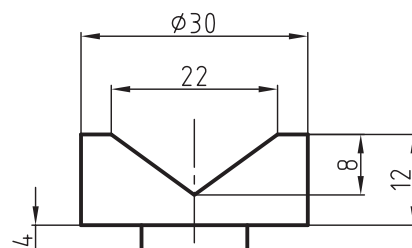
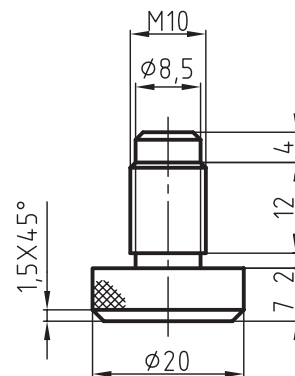
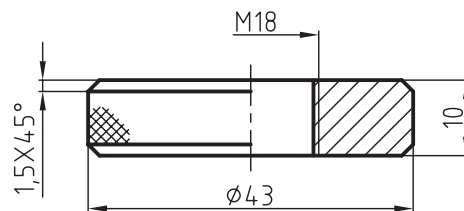
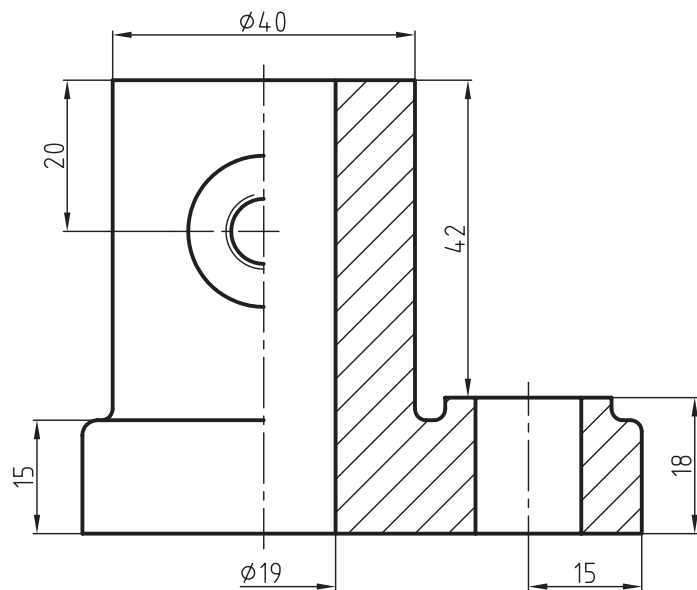
۱. مفهوم سوارکردن قطعات یک مجموعه را توضیح دهید.
۲. اصول سوارکردن را تعریف کنید.
۳. نحوه اندازه‌گذاری یک نقشه مرکب را توضیح دهید.
۴. بر چه اساسی می‌توان نقشه‌های سوار شده را شماره‌گذاری کرد؟
۵. آیا اندازه‌گذاری و علائم انطباقی در نقشه قطعات یک مجموعه می‌تواند راهنمای مناسبی برای سوارکردن قطعات آن باشد؟ روش به‌کارگیری آن‌را با ذکر یک مثال ساده توضیح دهید.

عملی ◀

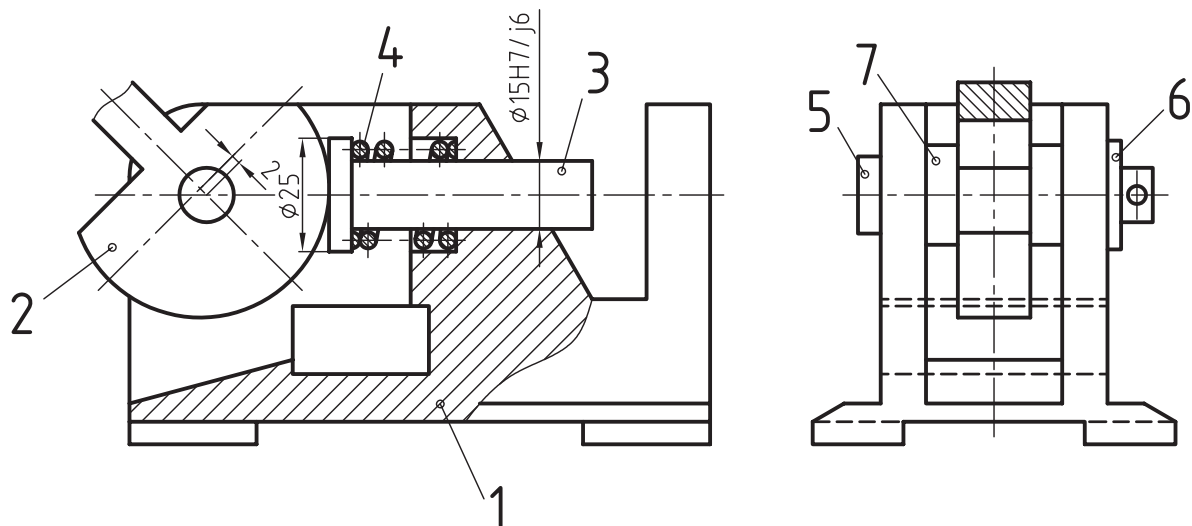
۱. در زیر نقشه قطعات یک مجموعه را ملاحظه می‌کنید. برای آن یک نقشه ترکیبی همراه با کادر و جدول روی یک برگ کاغذ A4 بصورت افقی در تصویرهای لازم ترسیم کنید.

۲. قطعات زیر به یک جک مخصوص روی میز ماشین فرز مربوط است. نقشه ترکیبی آنرا در نماهای لازم روی یک برگ کاغذ A3 رسم، و اندازه‌گذاری کنید.

۳. نقشه قطعات یک دستگاه در زیر نشان داده شده است. پس از بررسی قطعات، نقشه ترکیبی دستگاه را در تصاویر و برش‌های لازم ترسیم کنید. پس از ترسیم، نقشه را اندازه‌گذاری و شماره‌ی قطعات را مشخص کنید.

توانایی ترسیم نقشه‌های انفجاری

◀ در پایان این توانایی از فراگیر انتظار می‌رود:

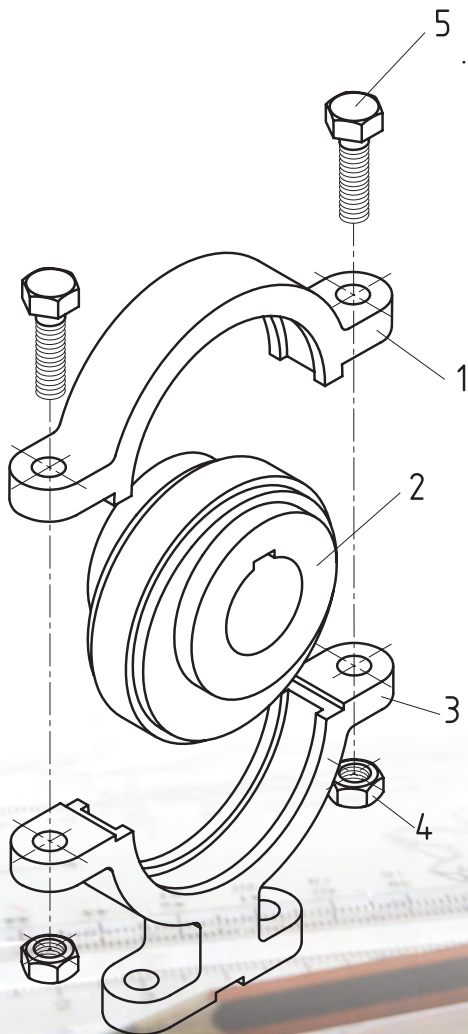
- نقشه‌های انفجاری را تعریف کند.
- روش ترسیم نقشه‌های انفجاری را توضیح دهد.
- کاربرد نقشه‌های انفجاری را شرح دهد.
- نقشه‌ی انفجاری یک مجموعه را ترسیم کند.

ساعات آموزش		
جمع	عملی	نظری
۲۴	۲۰	۴

پیش‌آزمون

۱. نقشه انفجاری را به‌طور مختصر توضیح دهید.
۲. برای ترسیم نقشه‌ی انفجاری معمولاً از کدام تصویر استفاده می‌شود؟
۳. تفاوت نقشه انفجاری با یک نقشه ترکیبی را توضیح دهید.
۴. آیا می‌توان نقشه انفجاری را با تصویرهای سه‌بعدی دیمتریک ترسیم کرد؟ چرا؟
۵. معمولاً کدام یک از قطعات یک مجموعه به‌عنوان شروع ترسیم در نقشه‌های انفجاری مناسب است؟
دلایل خود را بنویسید.

۶. کاربرد نقشه‌های اجرایی را بنویسید و در مورد هر یک توضیح دهید.

۷. آیا نقشه‌ی انفجاری، به اندازه‌گذاری نیاز دارد؟

۸. با توجه به شکل روبه‌رو، به پرسش‌های زیر پاسخ دهید.

- نقشه روبه‌رو چه نوع نقشه‌ای است؟ در مورد آن توضیح دهید.

- نام مجموعه را بنویسید.

- طرز کار مجموعه را توضیح دهید.

نقشه‌های انفجاری

تعریف

نقشه انفجاری به نقشه‌ای در یک مجموعه گفته می‌شود که قطعات باز شده آن، طبق نظم یا دستور خاصی به صورت سه‌بعدی ترسیم شود. جهت نمایش بهتر تصاویر سه‌بعدی یک مجموعه، معمولاً تصویرهای مجسم ایزومتریک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مراحل ترسیم

برای ترسیم نقشه انفجاری یک مجموعه، رعایت نکات زیر ضروری است:

- قبل از شروع ترسیم بهتر است طرز کار مجموعه را بررسی کنیم.

- نحوه سوار کردن و همچنین پیاده‌سازی قطعات به ما کمک می‌کند تا بتوانیم هر یک از قطعات را در جای مناسب خود رسم کنیم، به طوری که از روی نقشه بتوان قطعات را از هم جدا و یا روی هم مونتاژ کرد.

- لازم است کار ترسیم را با پایه یا بدنه اصلی شروع کنیم و سپس بقیه اجزاء را به ترتیب سوار کردن آنها نمایش دهیم.

- هر قطعه با شماره خود معرفی شود «ارتفاع و ضخامت شماره‌ها مانند نقشه‌های ترکیبی است».

- رسم جدول ترکیبی الزامی است.
شماره‌ها و مشخصات قطعات باید در جدول ترکیبی نوشته شود.

برای آشنایی با شیوه ترسیم، به مثال زیر توجه کنید.

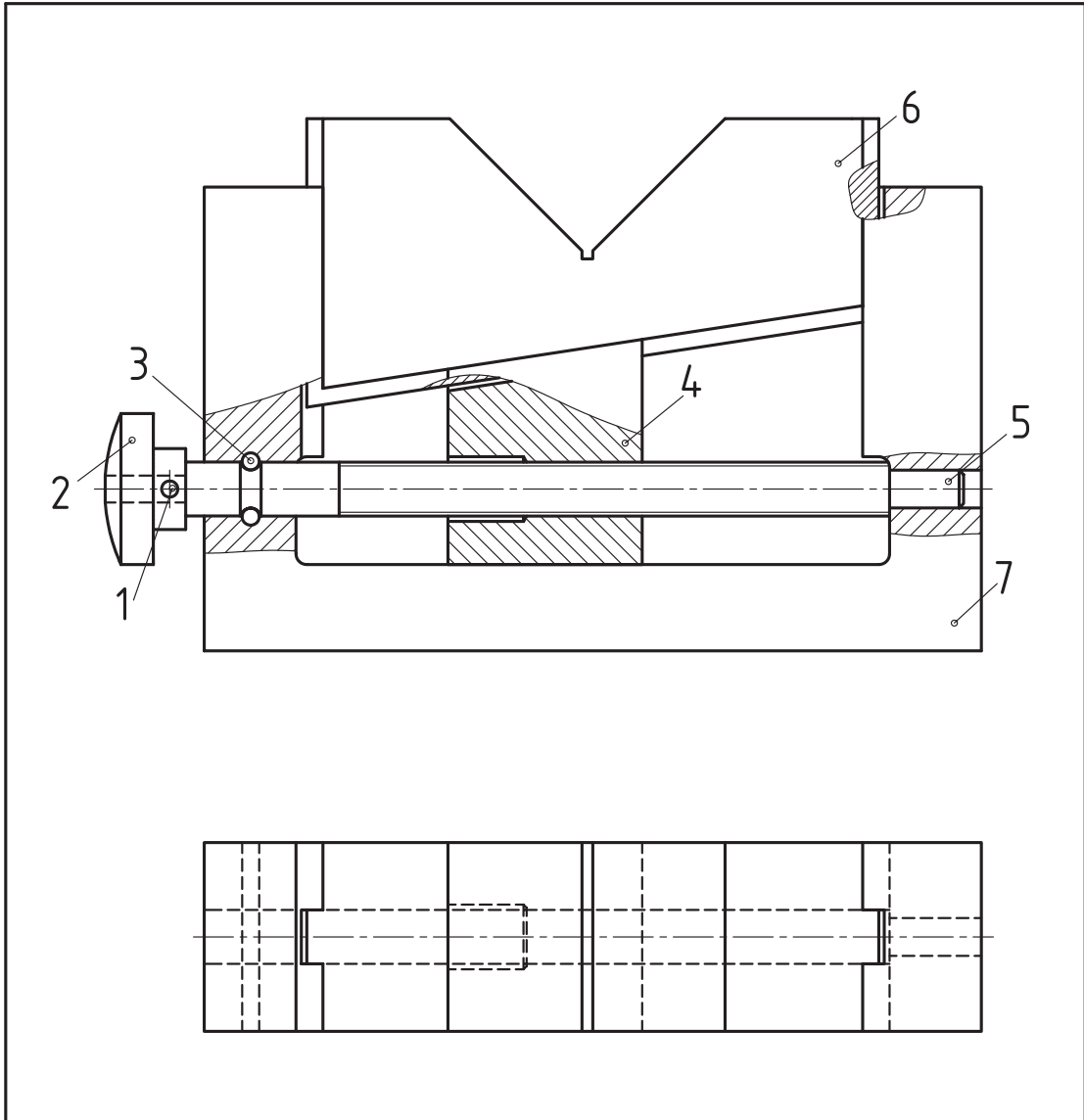
◀ **مثال ۱:** در شکل زیر نقشه ترکیبی یک پایه قابل تنظیم را که در دو نما معرفی شده، ملاحظه می‌کنید. برای آن یک نقشه انفجاری ترسیم کنید.

کاربرد دستگاه

قسمت ۷ شکل قطعه شماره ۶ برای قرارگرفتن قطعات مدور مانند میله، جهت انجام عملیات ماشین‌کاری است. ارتفاع میله نسبت به سطح میز ماشین قابل تنظیم است.

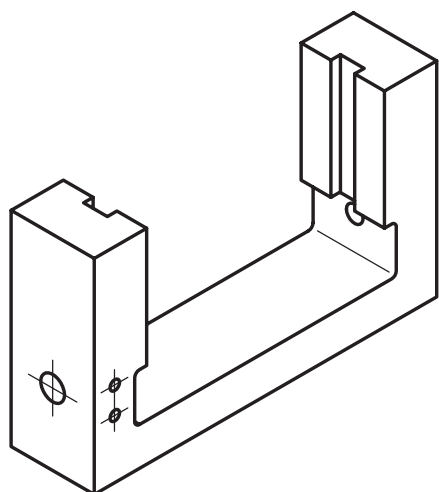
طرز کار دستگاه

پیچ شماره ۵ با سوراخ مهره شده قطعه شیب‌دار شماره ۴ درگیر است. با گردش پیچ که به وسیله دسته شماره ۱ انجام می‌گیرد، قطعه شماره ۴ می‌تواند به سمت چپ یا راست حرکت کند. سطح شیب‌دار قطعه ۴ حرکت عمودی تکیه‌گاه شماره ۶ را فراهم می‌سازد.

			فولاد	بدنه	1	7
			فولاد	قطعه V شکل	1	6
			فولاد	پیچ	1	5
			فولاد	مهره لغزنده	1	4
			فولاد	پین	2	3
			فولاد	پین	1	2
			فولاد	دسته	1	1
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره
تغییرات						
تولرانس عمومی:			نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام
1802768						
مقیاس						
			سفارش دهنده:	شماره نقشه		
نام مجموعه: جک میز ماشین فرز						A4

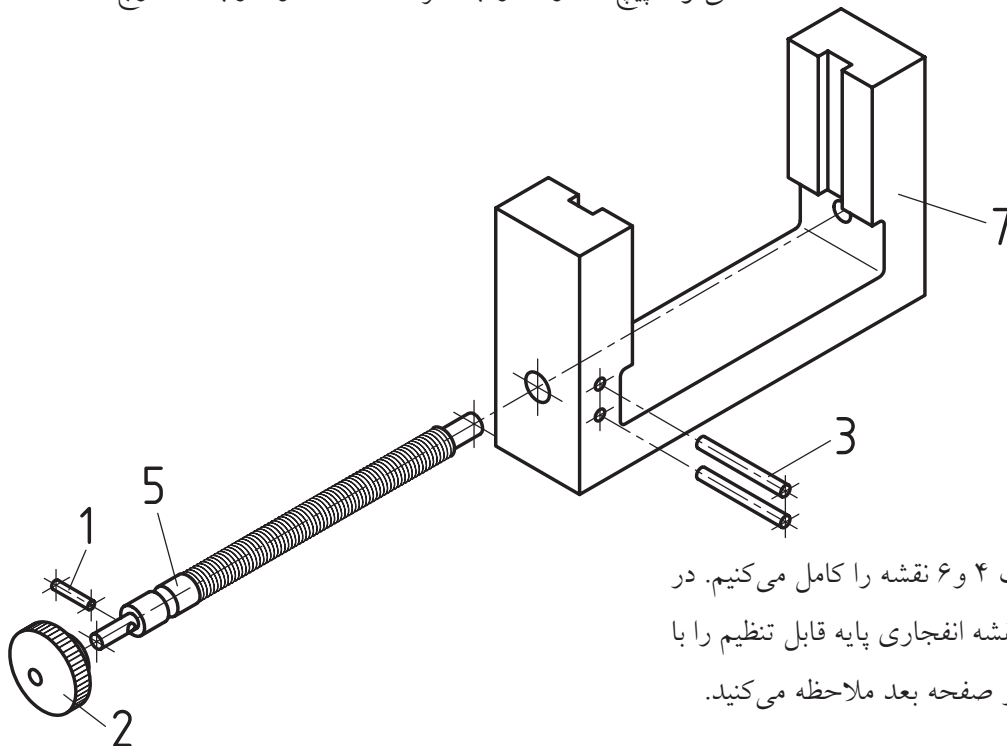
مراحل ترسیم

انتخاب دید مناسب برای ترسیم یک نقشه انفجاری بسیار دارای اهمیت است، بنابراین باید با بررسی مجموعه، بهترین جهت دید را برای بازکردن مجموعه جهت شروع ترسیم نقشه انتخاب کنیم.

پس از انتخاب دید، ترسیم را آغاز می‌کنیم. به توضیحات زیر توجه کنید. ۱. بدنه شماره ۷ را به عنوان قطعه اصلی یا مبنا انتخاب، و به صورت تصویر مجسم ایزومتریک رسم می‌کنیم. بهترین دید برای این قطعه جهتی است که قطعه شماره ۵ را بتوان آن از مجموعه جدا ساخت. به شکل زیر توجه کنید.

۲. با باز کردن قطعه‌ی ۳ که تعداد آن ۲ عدد است، می‌توان پیچ شماره ۵ را به همراه قطعات ۱ و ۲ از بدنه خارج ساخت.

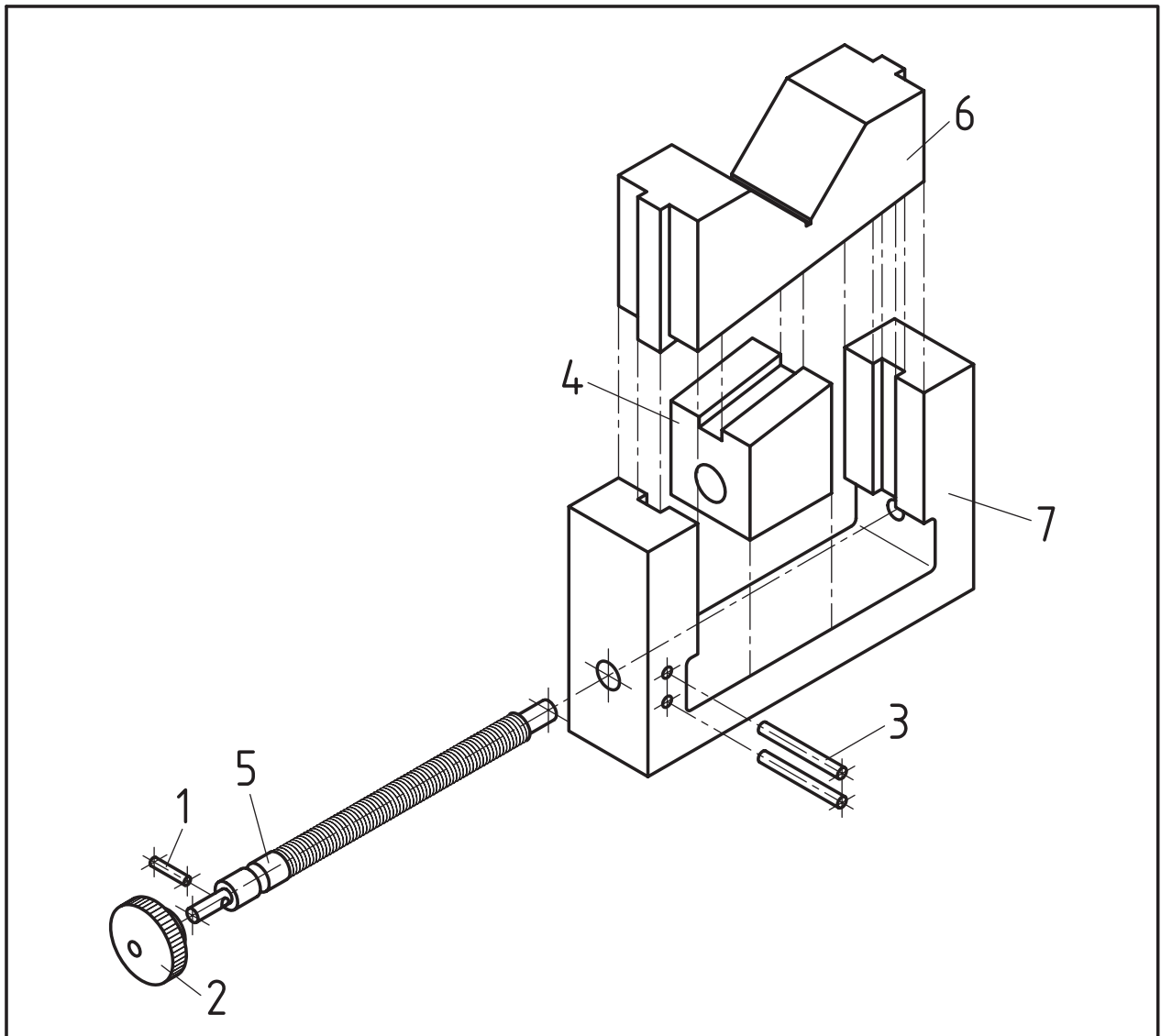

۳. پس از ترسیم قطعات ۴ و ۶ نقشه را کامل می‌کنیم. در شکل چگونگی ترسیم نقشه انفجاری پایه قابل تنظیم را با کادر و جدول ترکیبی در صفحه بعد ملاحظه می‌کنید.

کاربرد نقشه‌های انفجاری

دارند، زیرا این نقشه‌ها راهنمای خوب و مناسبی جهت باز کردن و بستن دستگاه‌ها و ماشین‌آلات هستند. توجه: در صنعت، نقشه‌ی انفجاری جزء مدارک فنی محسوب می‌شود و باید ضمیمه نقشه‌های اجرایی گردد.

نقشه‌های انفجاری به‌طور معمول در کارخانجات صنعتی برای تولید و مونتاژ قطعات استفاده می‌شوند. علاوه بر آن نیز در زمینه‌های تعمیرات و سرویس دستگاه‌ها و ماشین‌آلات صنعتی و نیز لوازم خانگی کاربرد فراوانی

			فولاد	بدنه	1	7
			فولاد	قطعه ۷ شکل	1	6
			فولاد	پیچ	1	5
			فولاد	مه‌ره لغزنده	1	4
			فولاد	پین	2	3
			فولاد	پین	1	2
			فولاد	دسته	1	1
ابعاد اولیه	وزن	استاندارد	جنس	نام قطعه	تعداد	شماره

تغییرات

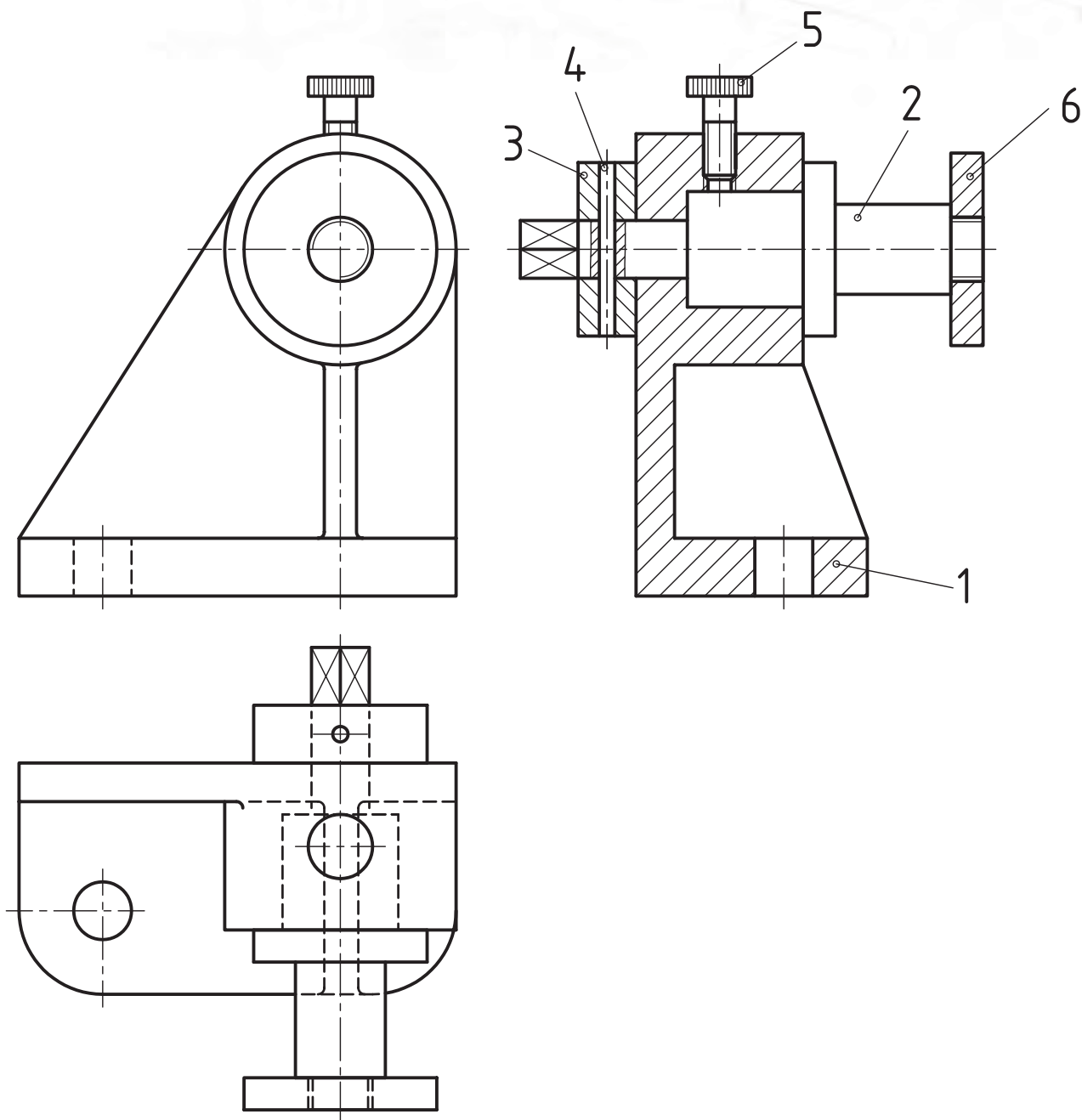
تولرانس عمومی:	تولرانس مقیاس	نام شرکت:	تاریخ	امضاء	نام	طراح
1802768						رسام
						بازبین
						تصویب
		نام مجموعه: جک میز ماشین فرز	سفارش دهنده:	شماره نقشه		
						A4

دستور کار

هدف: ترسیم نقشه انفجاری

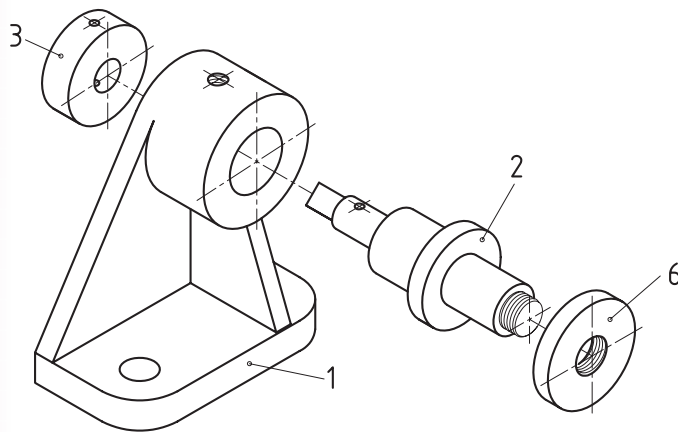
(۱۸۰ دقیقه)

مشخصات: از نقشه ترکیبی بوبین پیچ شکل زیر یک نقشه انفجاری با مقیاس 1:1 رسم کنید.
کاغذ A3 را به صورت افقی می‌بندیم و پس از ترسیم کادر و جدول، جهت دید مناسب را انتخاب می‌کنیم.

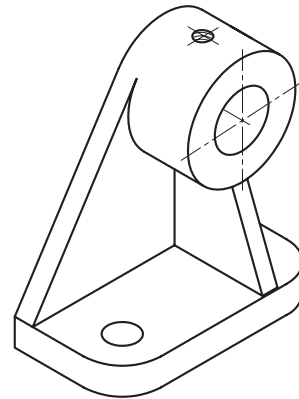

مراحل ترسیم

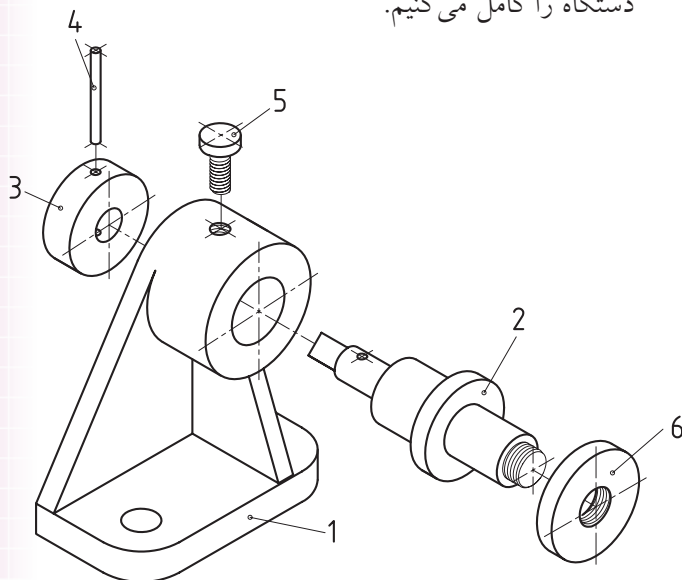
۳. تصویر ایزومتریک قطعه شماره ۳ و همچنین مهره شماره ۶ را با توجه به محل استقرارشان در نقشه ترکیبی، در امتداد خط محور در فاصله‌های مناسب ترسیم می‌کنیم.

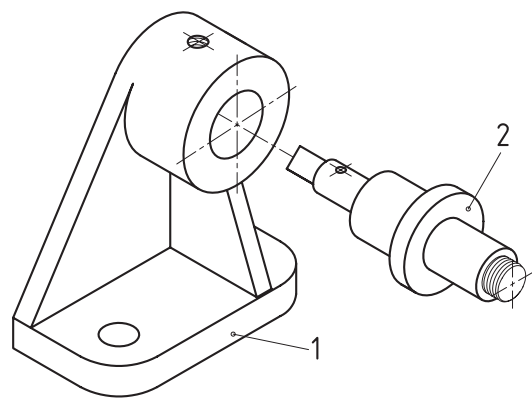
۱. قطعه ۱، را که بدنه است، انتخاب می‌کنیم. تصویر مجسم ایزومتریک آن در جهت دید مناسب رسم می‌کنیم.

۴. با قرار دادن پین شماره ۳ و پیچ شماره ۵ نقشه انفجاری دستگاه را کامل می‌کنیم.

۲. تصویر مجسم قطعه شماره ۲ را که محور است، با فاصله مناسب در امتداد محور سوراخ قطعه شماره ۱ رسم می‌کنیم.

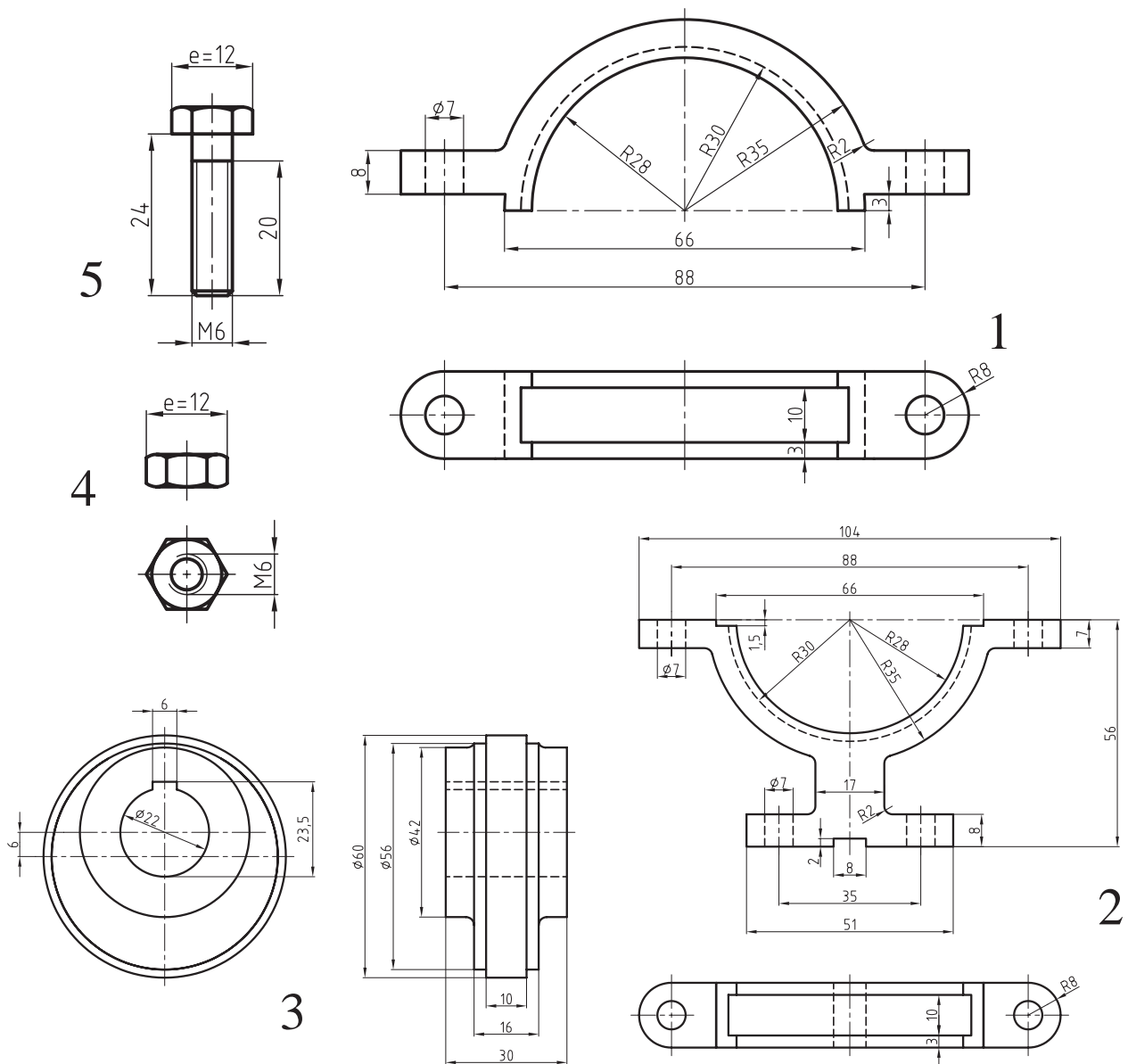

ارزشیابی پایانی

◀ نظری

۱. نقشه انفجاری را توضیح دهید.
۲. روش ترسیم یک نقشه انفجاری را شرح دهید.
۳. موارد استفاده از نقشه انفجاری را بنویسید.

۱. نقشه قطعات یک مجموعه را در شکل زیر ملاحظه می‌کنید. برای آن یک نقشه انفجاری رسم کنید.

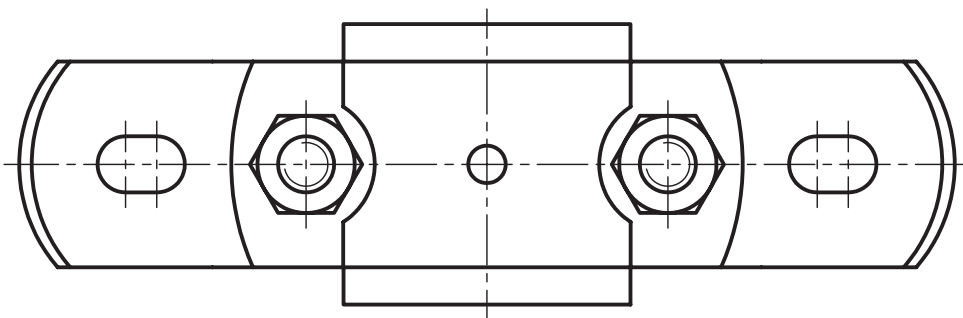
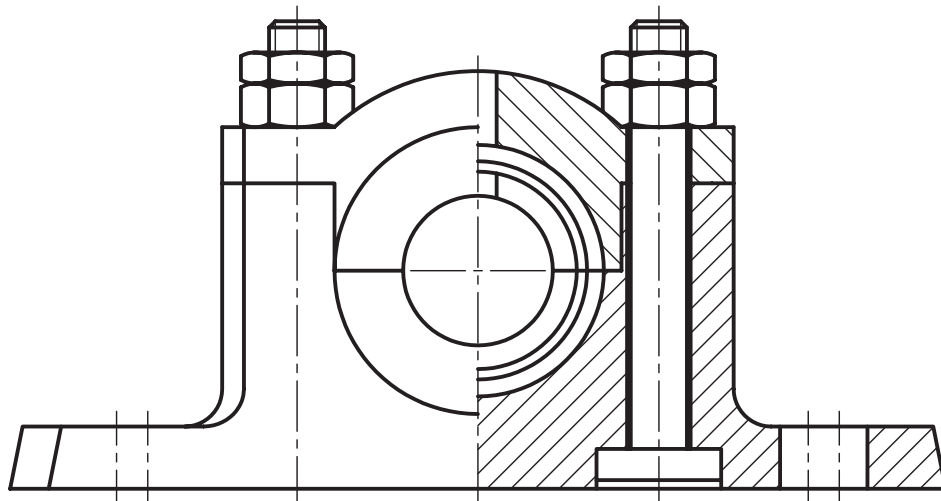
۲. از نقشه ترکیبی مجموعه زیر، نخست به پرسش‌های زیر پاسخ دهید، سپس برای آن یک نقشه انفجاری روی یک برگ کاغذ A3 با مقیاس مناسب رسم کنید. رسم جدول ترکیبی الزامی است.

- نام مجموعه

- کاربرد مجموعه

- نام هر یک از قطعات

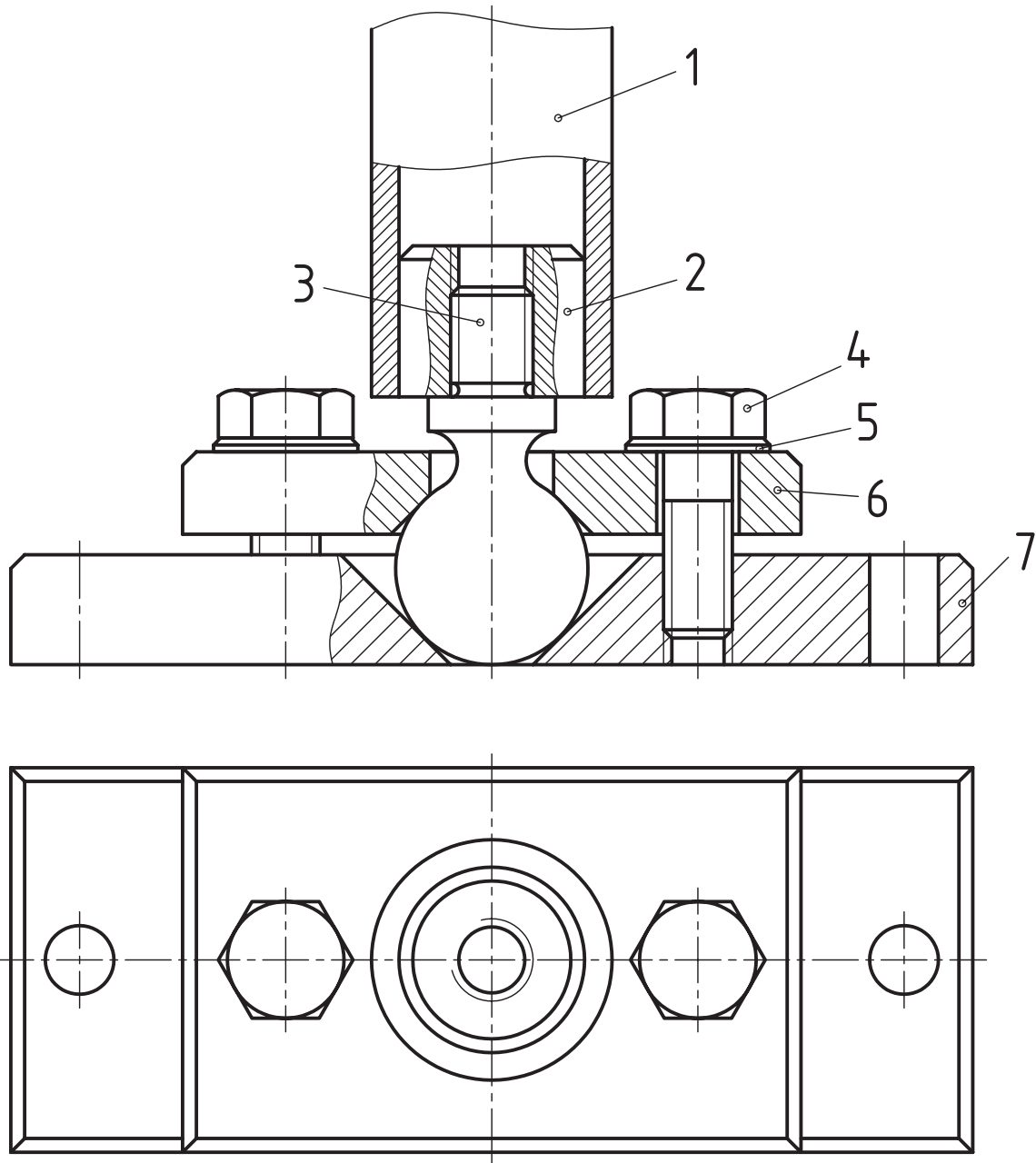
- شماره‌گذاری قطعات

۳. از نقشه‌ی ترکیبی زیر:

- نقشه‌ی هر یک از قطعات را در تصاویر و برش‌های لازم، رسم و اندازه‌گذاری کنید.

- نقشه‌ی انفجاری آن را همراه با جدول ترکیبی رسم کنید.

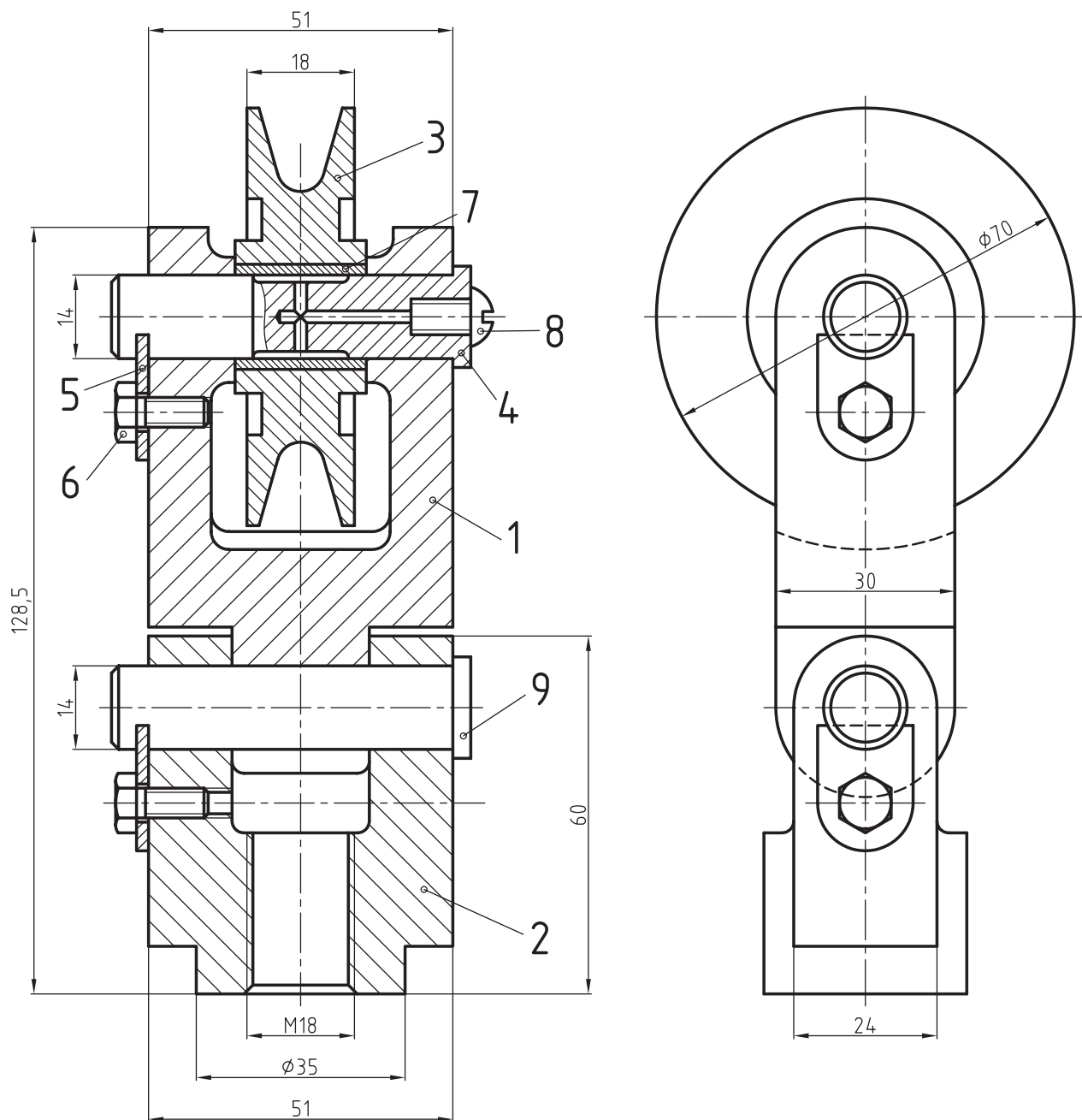
۴. شکل زیر نقشه ترکیبی یک مکانیزم را نشان می‌دهد. برای آن خواسته‌های زیر را انجام دهید.

- نام دستگاه

- طرز کار دستگاه

- نام و مشخصات هر یک از قطعات

- نقشه انفجاری آن را روی یک برگ کاغذ مناسب رسم کنید.

توانایی تا کردن کاغذهای نقشه‌کشی

◀ در پایان این توانایی از فراگیر انتظار می‌رود:

- تا زدن کاغذهای نقشه‌کشی را تعریف کند.

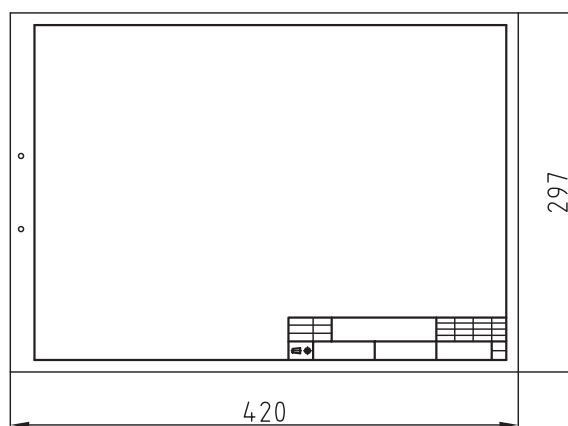
- کاغذهای نقشه‌کشی را تا بزند.

ساعات آموزش		
نظری	عملی	جمع
۰/۵	۱/۵	۲

پیش آزمون

۱. علت تا زدن کاغذهای نقشه‌کشی را توضیح دهید.
۲. آیا کاغذهای A4 هم باید تا زده شود؟ علت را شرح دهید.
۳. شکل زیر، کاغذ A3 را با کادر و جدول نشان می‌دهد. نحوه تا زدن آن را توضیح دهید.

۴. چگونگی قرار گرفتن جدول در نقشه را توضیح دهید.
۵. نحوه قرار دادن کاغذ A4 در پوشه را با رسم شکل تعریف کنید.

تا زدن نقشه‌ها

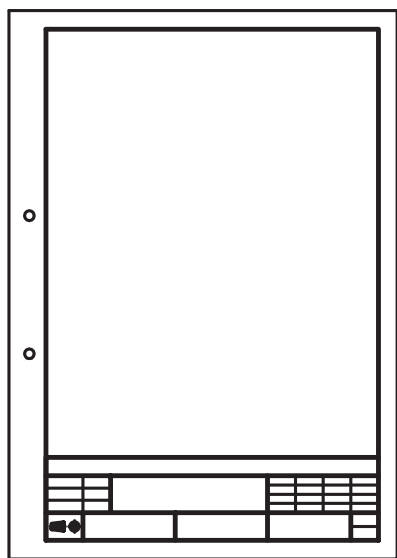
۴. نقشه‌های A4 باید به صورت عمود، در داخل کلاسور قرار گیرند.

۵. نقشه‌های A3 تا A0 باید پس از تا زدن با نقشه‌های A4 منطبق شوند، به گونه‌ای که جدول نقشه قابل رؤیت باشد.

پیش از آن که به چگونگی تا زدن نقشه‌های A3 تا A0 بپردازیم، شما را با طرز قرار گرفتن کاغذ A4 در درون کلاسور آشنا می‌سازیم.

۱. نقشه‌های A4

مطابق شکل زیر از سمت چپ در داخل کلاسور قرار می‌گیرند. سوراخ‌های حاشیه سمت چپ آن‌ها برای قرار دادن نقشه در داخل کلاسور تعبیه شده است. جدول در پایین نقشه قرار دارد.

نحوه تا زدن: استاندارد این روش تا زدن نقشه‌ها را طبق استاندارد DIN & 24 فقط برای بایگانی کردن در داخل پوشه‌ها یا زونکن‌ها معرفی کرده است. به توضیحات زیر توجه کنید.

تعریف

در صنعت، نقشه‌های یک محصول را به منظور ایجاد نظم، حفظ و نگهداری در واحدی به نام آرشیو فنی بایگانی می‌کنند. بایگانی نقشه‌ها به صورت‌های مختلف و طی دستورالعمل‌های خاصی انجام می‌گیرد. یکی از روش‌های بایگانی، قرار دادن نقشه‌ها در داخل کلاسورها یا پوشه‌ها است. در این روش کاغذهای A4 به صورت عمودی در داخل کلاسور قرار می‌گیرد، به طوری که جدول آن باید در پایین نقشه قرار بگیرد. همان‌طور که می‌دانید جدول تمامی نقشه‌ها باید در گوشه سمت راست و در پایین نقشه قرار بگیرد. بدین ترتیب کار استخراج نقشه از کلاسورهای بایگانی به راحتی امکان‌پذیر خواهد بود.

بایگانی نقشه‌ها از A3 تا A0 در داخل کلاسورها بدون تا زدن آن‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود، به همین دلیل نقشه‌های A3 تا A0 را بر اساس استاندارد به گونه‌ای تا می‌زنند که به کاغذ A4 تبدیل شود تا بتوان آن‌ها را طبق استاندارد در داخل کلاسور یا پوشه بایگانی کرد. با توجه به توضیحات داده شده، تا زدن نقشه‌ها را اصطلاحاً تا زدن روی A4 می‌گویند. برای تا زدن و همچنین بایگانی نقشه‌ها در داخل کلاسورها رعایت نکات زیر الزامی است.

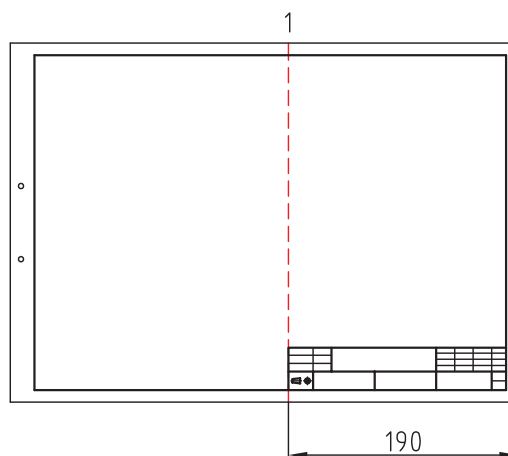
۱. کلاسور یا پوشه باید حتماً از سمت چپ باز شود.
۲. نقشه‌ها باید حتماً از سمت چپ، یعنی فاصله‌ای که برای ایجاد سوراخ در نظر گرفته شده، سوراخ و سپس بایگانی شوند.

۳. جدول باید در پایین سمت راست نقشه قرار گیرد، به طوری که شماره نقشه به سادگی قابل رؤیت باشد.

۲. نقشه‌های A3

شکل‌های زیر مراحل تا زدن نقشه‌های A3 را نشان می‌دهد.

◀ **مرحله اول:** از لبه سمت راست کاغذ خطی به فاصله ۱۹۰ میلی‌متر رسم می‌کنیم تا نقطه ۱ محل تای اول مشخص شود.

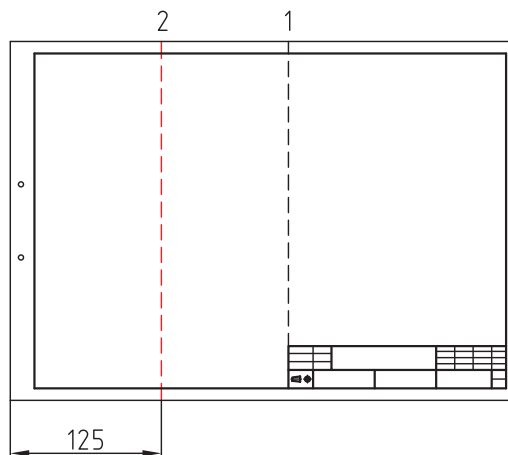
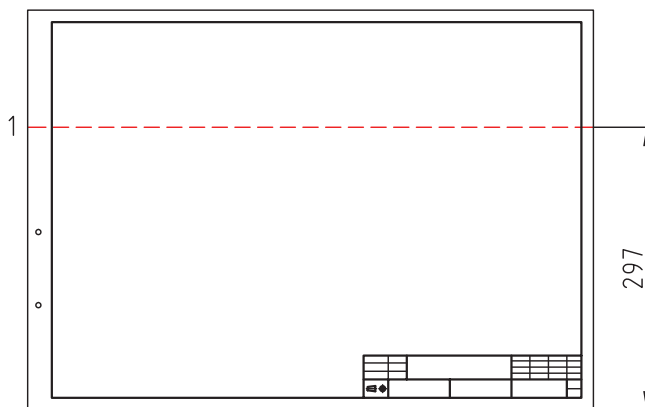

۳. نقشه‌های A2

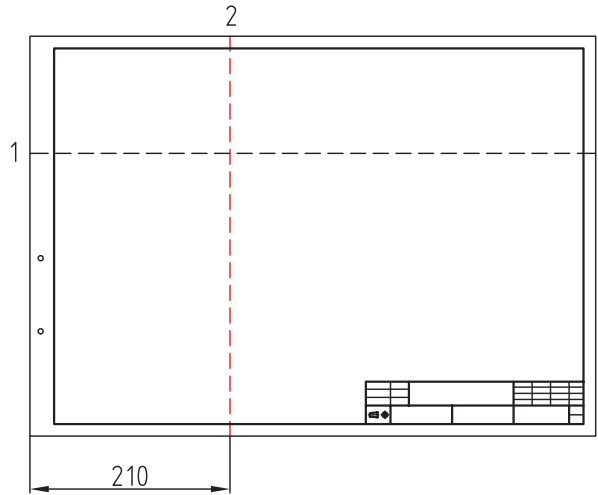
شکل‌های زیر مراحل تا زدن نقشه‌های A2 را نشان می‌دهد.

◀ **مرحله اول:** به ارتفاع ۲۹۷ از لبه پایین کاغذ خطی رسم می‌کنیم.

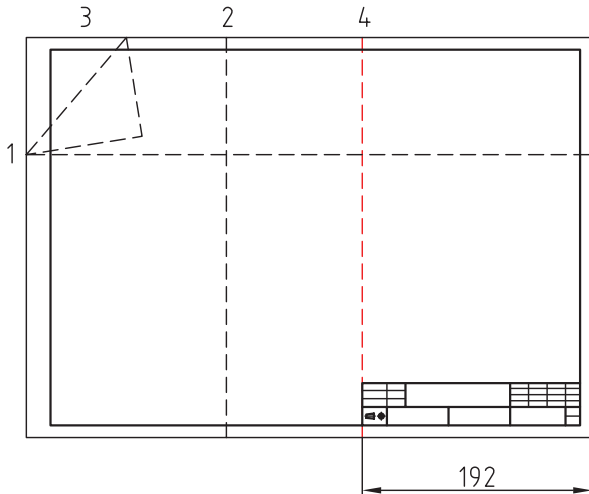
◀ **مرحله دوم:** از لبه سمت چپ کاغذ خطی به فاصله ۱۲۵ میلی‌متر ترسیم می‌کنیم تا نقطه ۲ محل تای دوم به دست آید.

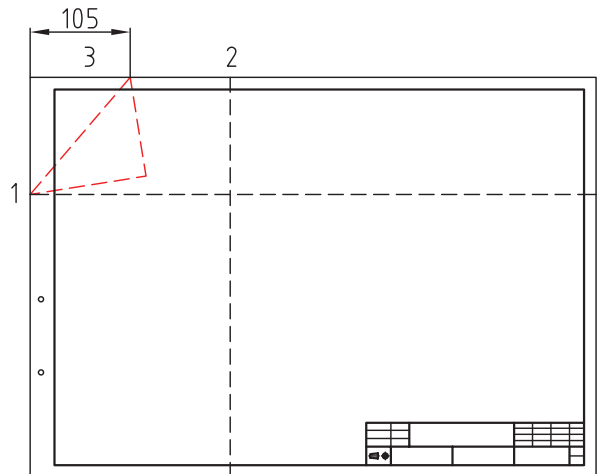
◀ **مرحله دوم:** به اندازه ۲۱۰ میلی متر از لبه سمت چپ کاغذ جدا می کنیم.

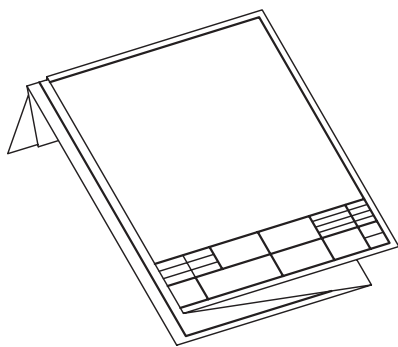
◀ **مرحله چهارم:** از لبه سمت راست کاغذ به اندازه ۱۹۲ میلی متر جدا می کنیم تا نقطه ۴ به دست آید، سپس خط تا را رسم می کنیم.

◀ **مرحله سوم:** از نقطه ۳ لبه سمت چپ بالای کاغذ به اندازه ۱۰۵ میلی متر جدا می کنیم و سپس آن را به نقطه ۱ وصل می کنیم.

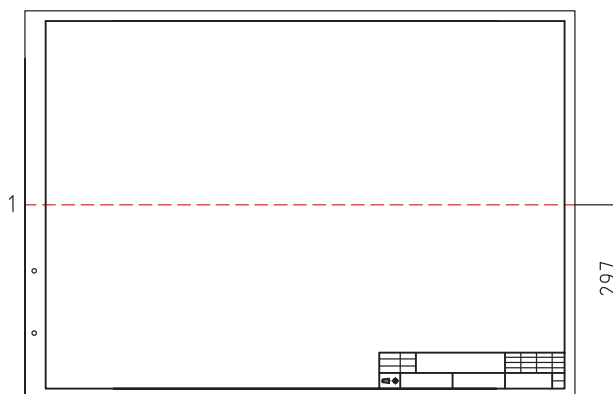
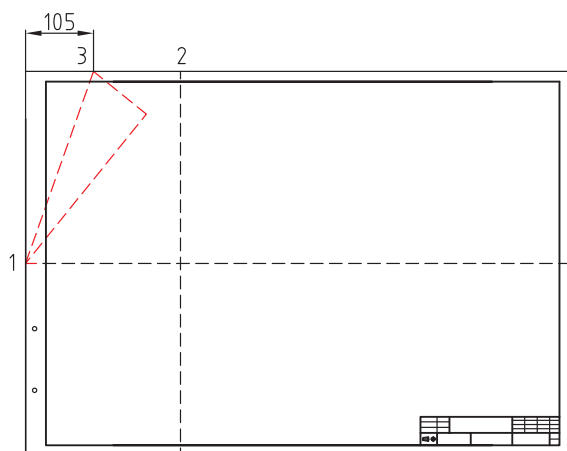
◀ پس از ترسیم، خطوط کاغذ را مطابق شکل تا می زنیم و در پوشه مربوط به آن قرار می دهیم.

۴. نقشه‌های A1

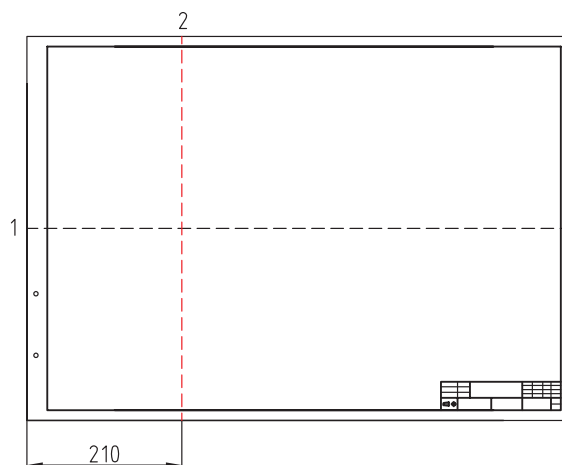
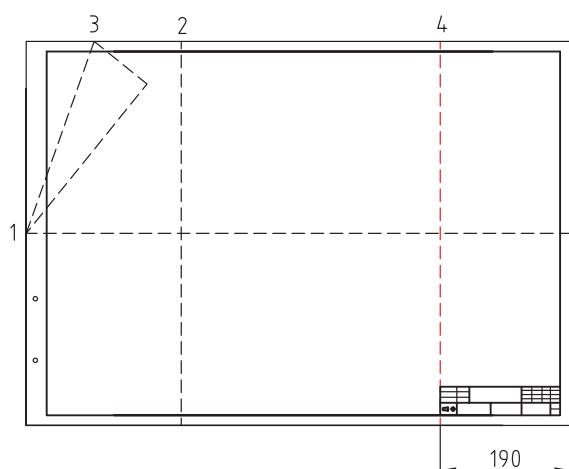
شکل‌های زیر مراحل خط‌کشی و تا زدن کاغذهای A1 را نشان می‌دهد.

◀ مرحله اول: به ارتفاع ۲۹۷ از لبه پایین کاغذ خطی رسم می‌کنیم.

◀ مرحله چهارم: خطی به فاصله ۱۹۰ میلی‌متر از لبه سمت راست کاغذ رسم می‌کنیم تا تقسیم‌تای چهارم به‌دست آید.

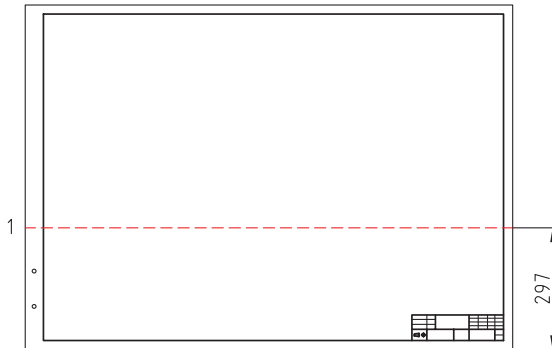
◀ مرحله دوم: از لبه سمت چپ کاغذ به اندازه ۱۰۵ میلی‌متر خطی رسم می‌کنیم.

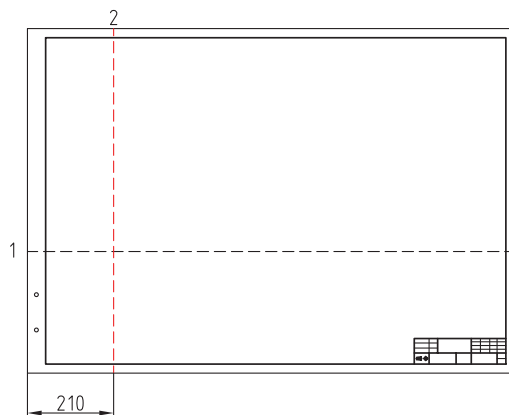
۵. نقشه‌های A0

شکل‌های زیر مراحل ترسیم خطوط و تا زدن نقشه‌های A0 را نشان می‌دهد.

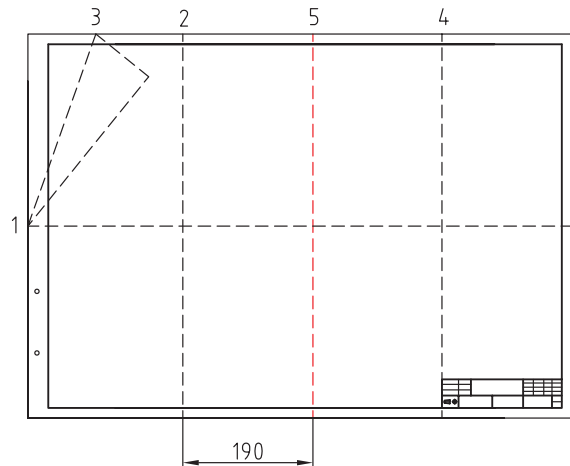
◀ (۱) مرحله اول: از لبه پایینی کاغذ خطی به فاصله ۲۹۷ میلی‌متر به موازات افق رسم می‌کنیم.

◀ (۲) مرحله دوم: از لبه سمت چپ کاغذ خطی به فاصله ۲۱۰ میلی‌متر جدا می‌کنیم تا نقطه ۲ به دست آید.

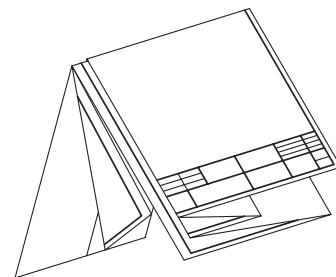

◀ مرحله پنجم: به فاصله ۱۹۰ میلی‌متر از سمت راست نقطه ۲ خطی رسم می‌کنیم تا محل تای پنجم مشخص شود.

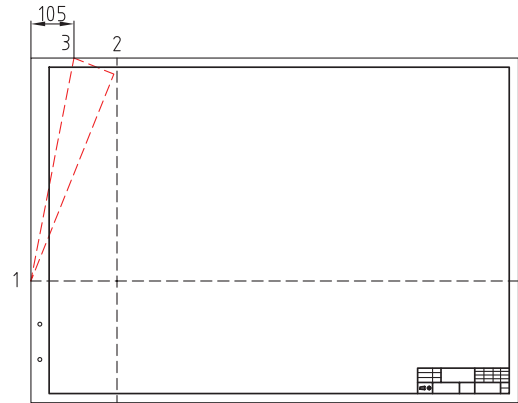

◀ مرحله ششم: از نقطه وسط تای ۴ و ۵ خطی رسم می‌کنیم تا نقطه ۶ مشخص شود.

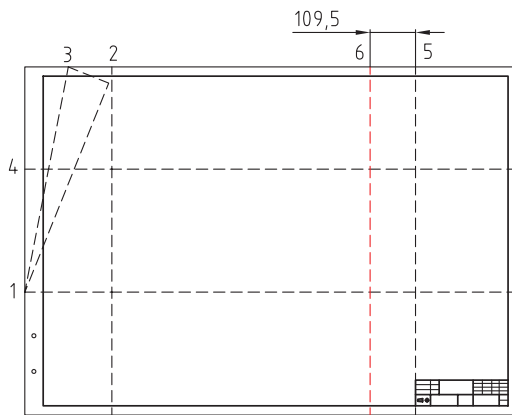
◀ پس از ترسیم خطوط، نقشه را مطابق شکل نهایی تا می‌کنیم و سپس در درون پوشه قرار می‌دهیم.

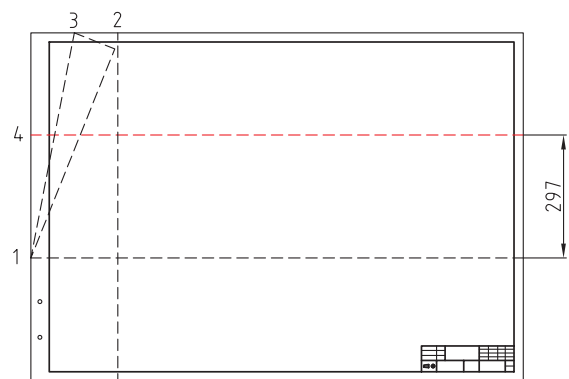
◀ **مرحله سوم:** از لبه سمت چپ بالای کاغذ خطی به فاصله ۱۰۵ میلی متر جدا می کنیم تا نقطه ۳ به دست آید. سپس نقطه ۳ را به نقطه ۱ وصل می کنیم.

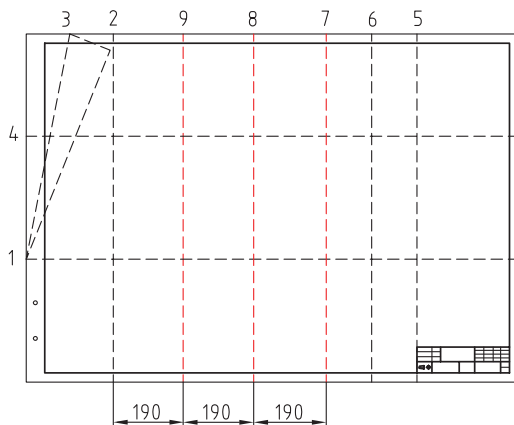
◀ **مرحله ششم:** از نقطه ۵ خطی به فاصله ۱۰۹/۵ میلی متر رسم می کنیم تا موقعیت نقطه ۶ مشخص شود.

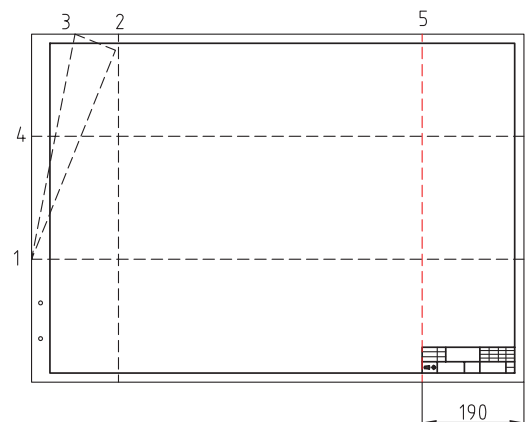
◀ **مرحله چهارم:** از نقطه ۱ به فاصله ۲۹۷ میلی متر نقطه ۴ را جدا و سپس خطی افقی رسم می کنیم.

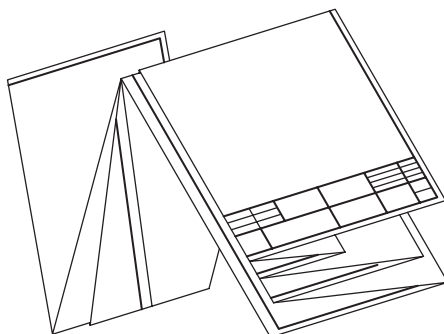
◀ **مرحله هفتم:** از نقطه ۲، سه اندازه ۱۹۰ میلی متر جدا می کنیم و سپس خطوطی به صورت عمود رسم می کنیم تا جایگاه نقاط ۷، ۸، ۹ مشخص شود.

◀ **مرحله پنجم:** از لبه سمت راست کاغذ به فاصله ۱۹۰ میلی متر خطی رسم می کنیم تا نقطه ۵ مشخص شود.

◀ **پس از ترسیم خطوط، نقشه را مطابق شکل نهایی تا می زنیم و سپس در درون پوشه قرار می دهیم.**

ارزشیابی پایانی

۱. در هنگام تا زدن یک نقشه، رعایت چه نکاتی الزامی است؟ به طور کامل توضیح دهید.
۲. چرا نقشه‌های بزرگ‌تر از A4 باید تا زده شود؟ علت را توضیح دهید.
۳. طریقه بایگانی نقشه‌های A4 در پوشه یا کلاسور را شرح دهید.
۴. نحوه باز کردن نقشه‌های بزرگ‌تر از A3 را تعریف کنید.
۵. نحوه جمع کردن و بایگانی نقشه‌های بزرگ‌تر از A3 را به اختصار بنویسید.
۶. علت بایگانی کردن نقشه‌ها را به اختصار توضیح دهید.
۷. پس از ترسیم کادر و جدول بر روی کاغذهای A3 تا A0 آن‌ها را تا بزنید. نحوه تا زدن را توضیح دهید و سپس آن‌را در درون یک پوشه بایگانی کنید.

توانایی ترسیم زیباتون (عکس برگردان)

◀ در پایان این توانایی از فراگیر انتظار می‌رود:

- زیباتون را تعریف کند.
- کاربرد زیباتون را توضیح دهد.

ساعات آموزش		
جمع	عملی	نظری
۲	۱/۵	۰/۵

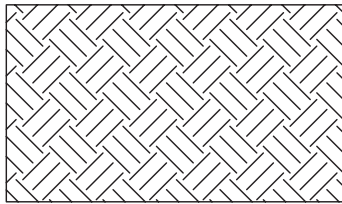

پیش آزمون

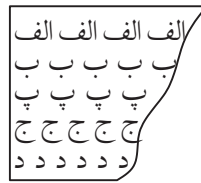
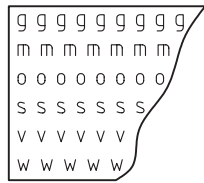
۱. زیباتون چیست؟

۲. چند نمونه از زیباتون را با دست آزاد ترسیم کنید.

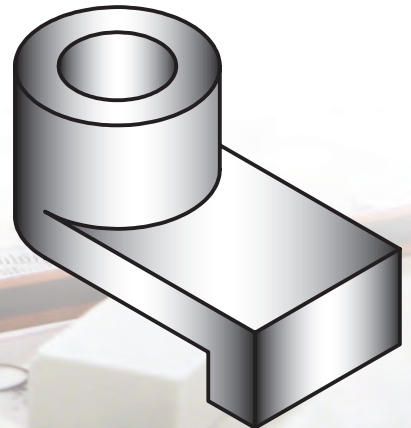
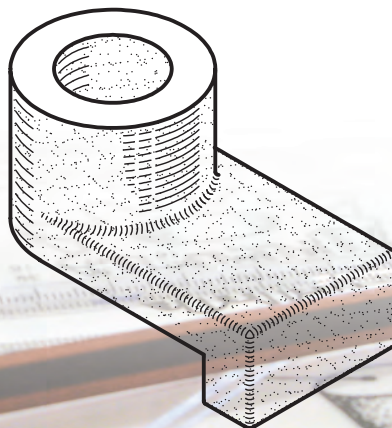
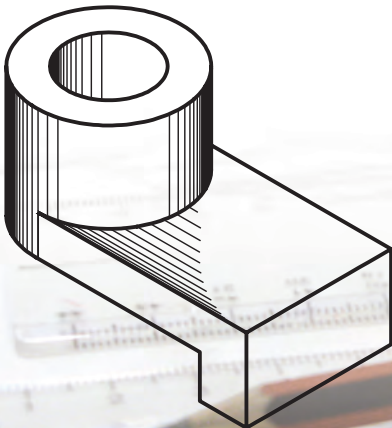
۳. شکل زیر معرف چیست؟ کاربرد آنرا توضیح دهید.

۴. شکل های زیر حروف برگردان را نشان می دهد. آیا می توان آن ها را زیباتون نامید؟

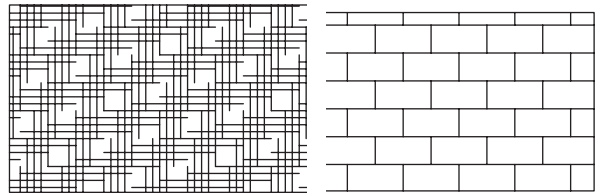
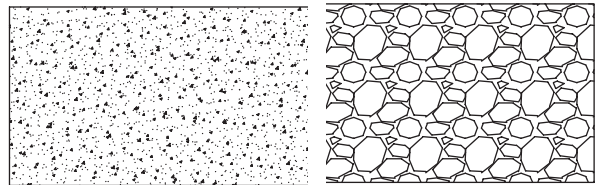
۵. آنچه در مورد شکل های زیر می دانید، توضیح دهید.

زیباتون ۱

تعریف

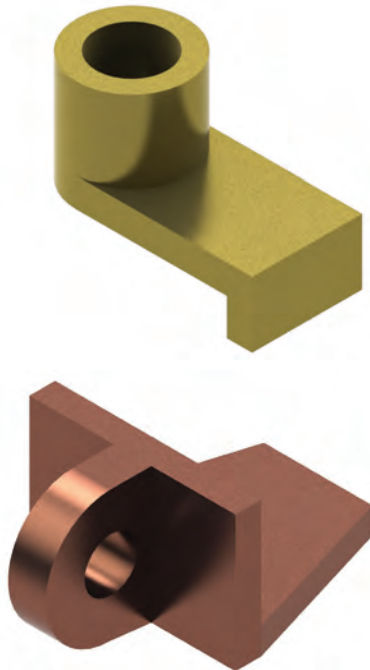
زیباتون به علائم و نقش‌های چاپی گفته می‌شود که بر روی ورقه‌های شفاف از جنس نایلون قرار دارند. این علائم و نقش‌های چاپی که به صورت بسیار متنوعی تهیه می‌شوند، شامل انواع تصاویر مانند: حروف (لتراسِت)، مبل، میزناهارخوری، صندلی، خودرو، درخت و غیره است که در نقشه‌کشی صنعتی و معماری مورد استفاده قرار می‌گیرند. در شکل‌های زیر نمونه‌هایی از این تصاویر یا زیباتون را ملاحظه می‌کنید.

کاربرد

در نقشه‌کشی برای سرعت‌عمل بیشتر و کارایی بهتر از زیباتون استفاده می‌کنند. برای این منظور نقش‌های چاپی را در محل موردنظر قرار می‌دهند و سپس با فشار دست و کشیدن آن به سطح ورقه نایلونی باعث می‌شود تا تصویر آن روی صفحه کاغذ انتقال یابد. امروزه با پیشرفت فناوری و با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای روز مانند اتوکد می‌توان این علائم و تصویرها را با سرعت و دقت بیشتری ترسیم کرد. برای آشنایی با کاربرد زیباتون در نقشه‌کشی به توضیحات زیر توجه کنید.

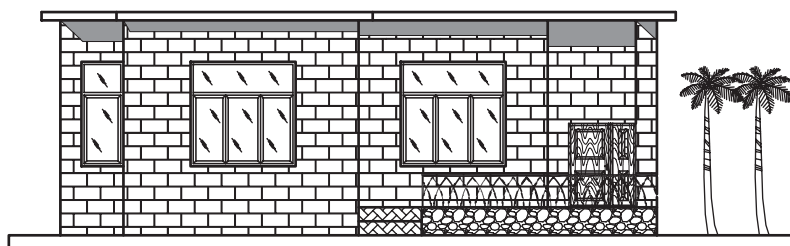
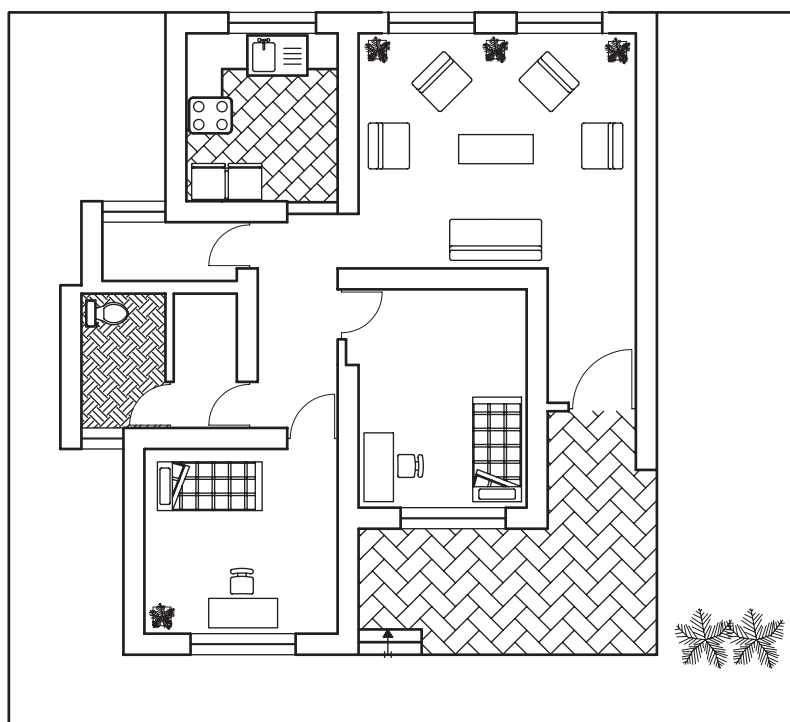
۱. زیباتون سایه برای نمایش بهتر تصویرهای سه‌بعدی مانند تصویرهای مجسمه به کار می‌رود. زدن سایه در نقشه‌های سه‌بعدی باعث می‌شود تا برجستگی‌ها و فرورفتگی‌های جسم به خوبی نمایش داده شود. در شکل زیر نمونه‌ای از کاربرد سایه در تصویر مجسمه ایزومتریک را ملاحظه می‌کنید.

1. Zip- a- tone
2. Lettrasett

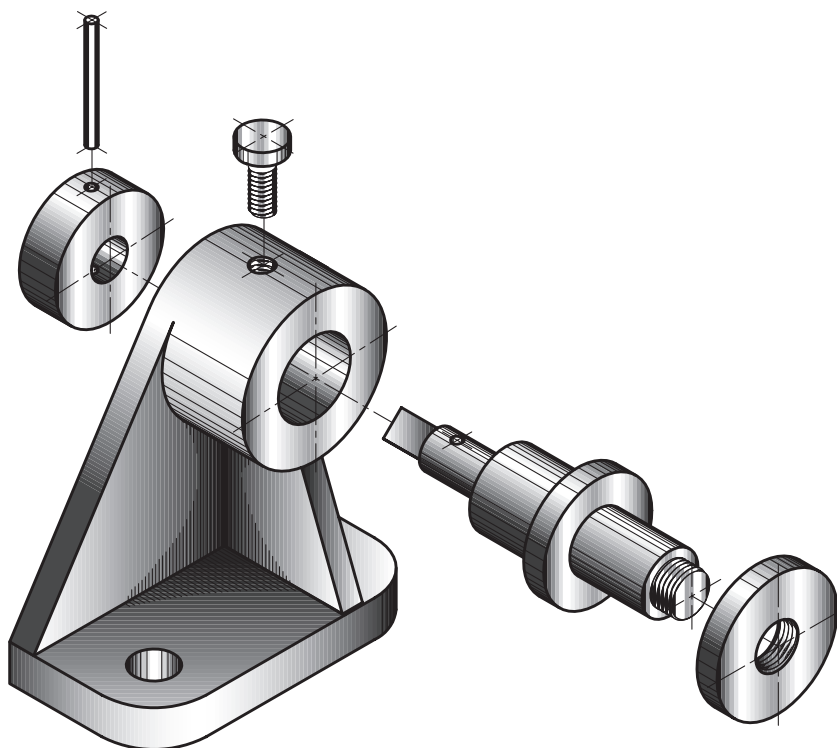
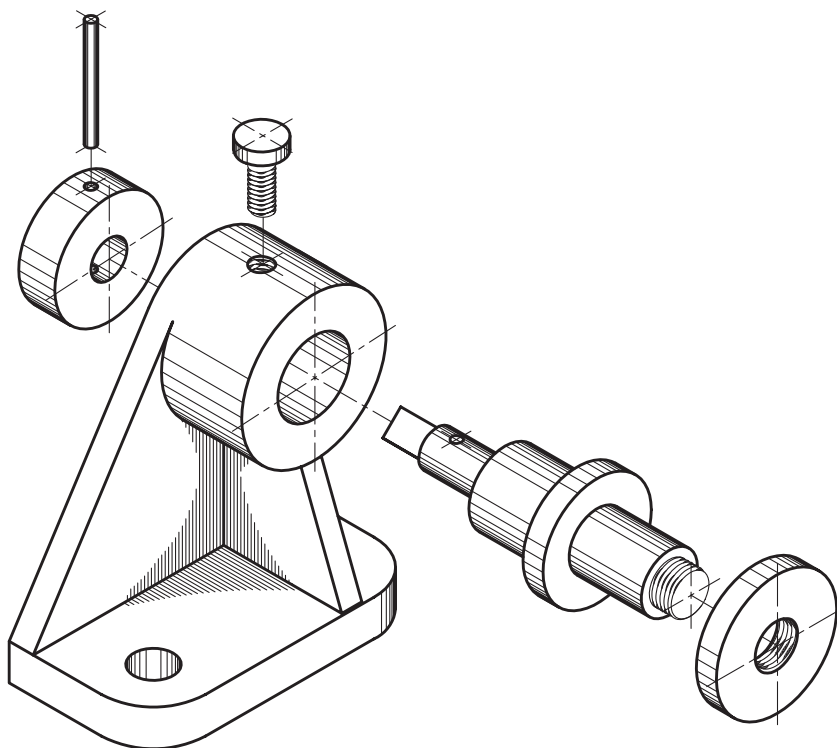
تخت‌خواب و غیره در پلان یک ساختمان را نقشه مبلمان گویند. در شکل‌های زیر پلان یک ساختمان و همچنین پلان مبلمان آن دیده می‌شود.

۲. در نقشه‌های معماری برای تجسم بهتر صاحبان کار از فضای مسکونی، نقشه‌های مبلمان را ترسیم می‌کنند. ترسیم وسایل زندگی مانند مبل، میز نهارخوری، صندلی،

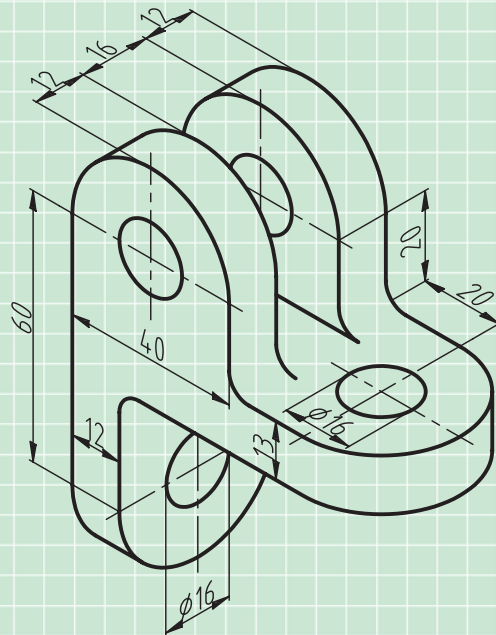
۱. در نقشه‌های معماری به برش افقی یک ساختمان پلان گفته می‌شود.

۳. در شکل زیر نقشه انفجاری دستگاه بوبین پیچ را ملاحظه می‌کنید که برای نمایش آن از زیباتون استفاده شده است.

ارزشیابی پایانی

۱. زیباتون را تعریف کنید.
۲. موارد استفاده از زیباتون را نام ببرید.
۳. کاربرد زیباتون سایه را توضیح دهید.
۴. نقشه ایزومتریک شکل زیر را با مقیاس 1:1 رسم کنید و سپس آن را سایه بزنید.

منابع

نقشه‌کشی ۲، مولف: محمدخواجه‌حسینی، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، کد ۴۸۸/۹

1. Technischeun, Hans Hoischen, Cornelson Verlay Berlin, 2009

فناوری مدرن، ضرورت پرداخت سطح را ایجاب می‌کند تا کار کرد مناسب و عمر مفید و طولانی قطعات ماشین‌ها تضمین گردد. اغلب قطعات صنعتی به صافی سطحی مناسب نیاز دارند تا به نحو مطلوب کار کنند. پرداخت سطح بهتر همیشه مورد نیاز نیست و تنها سبب افزایش هزینه تولید می‌شود. جهت جلوگیری از پرداخت کاری بیش از حد یک قطعه، میزان پرداخت مورد نظر، بر روی نقشه کارگاهی نمایش داده می‌شود. این اطلاعات که میزان پرداخت را مشخص می‌کند به وسیله نمادهایی به کاربر منتقل می‌شود.

در این فصل با مفاهیم پرداخت سطح، پارامترهای مهم آن و نمادهای مربوطه در نقشه‌های صنعتی آشنا می‌شویم.

پس از آموزش این فصل از هنرجو انتظار می‌رود:

- مفهوم کیفیت سطح را شرح دهد.
- روش‌های مرسوم در تعیین کیفیت سطح را توضیح دهد.
- علائم و نمادهای کیفیت سطح را بیان کند.
- علائم و نمادهای کیفیت سطح را از روی نقشه تفسیر کند.

مقدمه

بیشتر تولیدات مورد استفاده روزمره، اعم از وسایل خانگی یا صنعتی از چند قطعه مجزا تشکیل می‌گردد که به طور جداگانه ساخته و روی هم سوار می‌شوند.

هریک از این قطعات محدود به سطوحی است و هر کدام کم و بیش در عملکرد دستگاه وظیفه‌ای بر عهده دارند. سطحی که با قطعات مجاور در تماس نباشد (سطح آزاد)، مستقیماً در کارکرد دستگاه نقشی ندارد. در حالی که سطوح در تماس به تناسب کاری که در مجموعه انجام می‌دهند از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. این سطوح از نظر کیفیت باید دارای پرداخت سطح معینی باشند تا عملکرد مناسبی داشته باشند. (شکل ۱)

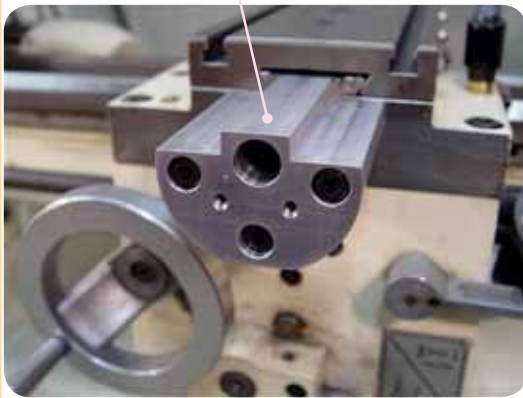
سطوح آزاد (یعنی سطوحی که یا خارج از درگیری هستند یا از قطعه هم جوار فاصله دارند) باید با پایین‌ترین پرداخت سطح استاندارد تولید شوند تا صرفه اقتصادی داشته باشد. (شکل ۲) در گیره‌ای، مطابق (شکل ۳)، و دو قطعه (شکل ۴) آیا می‌توانید برخی از سطوح آزاد را با کشیدن یک خط اشاره مشخص کنید؟

شکل ۱-

به سطوحی که با هم در تماس هستند توجه کنید.

شکل ۲-

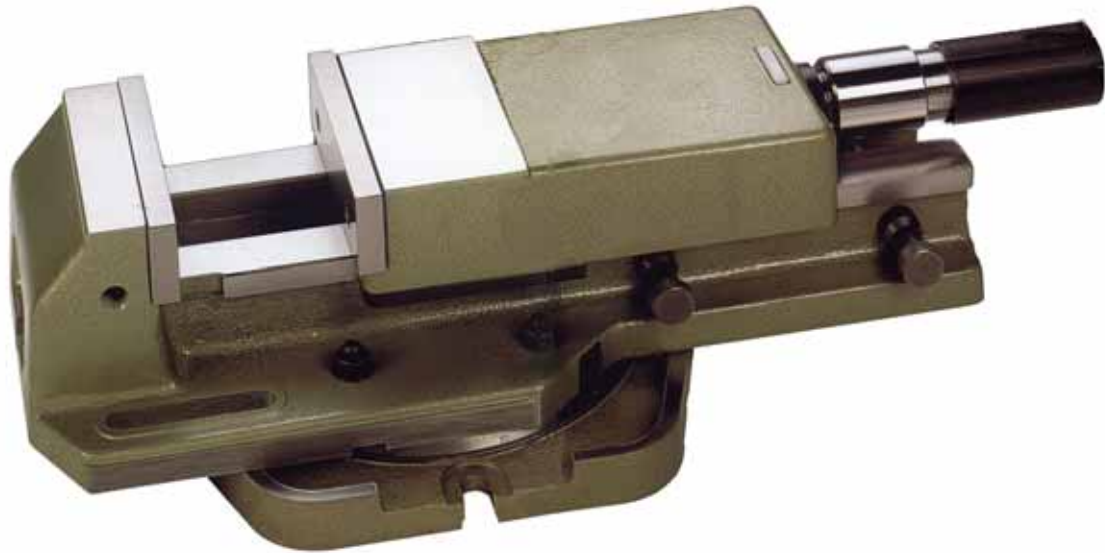
شکل ۴-

شکل ۳-

تصویر زیر، یک گیره (کارگاهی) را نشان می دهد
میزان پرداخت سطوح اجزای این گیره با هم متفاوت است. با اندکی دقت ملاحظه می شود که روی گیره سطوح مختلفی قابل تشخیص است:
مشاهده می شود که تمام سطوح گیره به یک اندازه پرداخت نشده اند. سطوح یاد شده با دقت های مختلفی از نظر درجه صافی ساخته می شوند.

- سطوحی که پرداخت آن ها خیلی بالاست .
- سطوحی که پرداخت سطح آن ها متوسط است .
- سطوحی که به همان حالت اولیه ای که تولید شده اند باقی می مانند و پرداخت سطح آن ها پایین است .

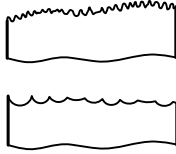
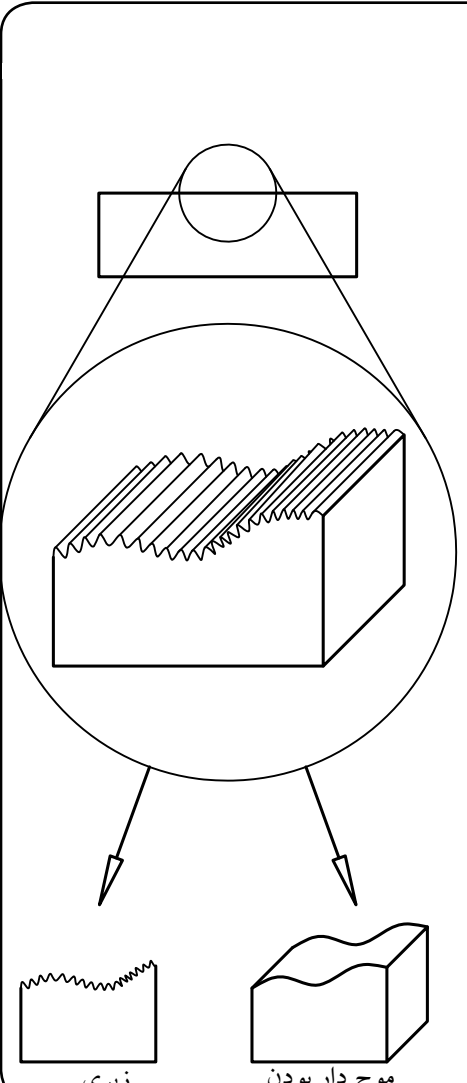
در صنعت، هر سطح را با توجه به درجه اهمیت و کاربرد آن پرداخت می نمایند، زیرا پرداخت زیادتر از نیاز باعث صرف وقت و هزینه بیش تر می شود، که این در نهایت، بالا رفتن قیمت تولید را به همراه دارد.
در نتیجه:

هر سطح تا آن اندازه پرداخت می شود که بتواند وظیفه مورد انتظار را با دقت لازم انجام دهد.

البته نوع صافی هر سطح به مورد استفاده آن قطعه در صنعت بستگی دارد و در موقع ساختن باید مشخص شود که هر سطح از چه درجه صافی باید برخوردار باشد. به طور کلی شرایطی که سطوح قطعه دارد در عملکرد قطعه، طول عمر و شکل ظاهری آن تأثیر گذار است.

چون براده برداری از یک سطح الزاماً به کمک ابزار صورت می‌گیرد و عملکرد این ابزار در نهایت کندن ذرات با اندازه‌های متفاوت از سطح مورد نظر است، ایجاد پستی و بلندی روی سطح اجتناب‌ناپذیر خواهد بود، بنابراین امکان ندارد که سطحی مطلقاً صاف به دست آید. لذا سطح، نسبت به سطح ایده‌آل، انحرافات خواهد داشت. انحرافات مثل: موج دار بودن یا شیارهای ریز.

شکل	معایب سطح	علت
	ایجاد سطح موج دار موج دار بودن (موج واری)	ارتعاش قطعه کار و یا ماشین. خطا در بستن قطعه کار
	ایجاد شیارهای ریز (زبری)	فرم نامناسب لبه ابزار. انتخاب مقدار پیشروی و عمق بار نامناسب
		

در صفحات بعدی با مفهوم زبری بیشتر آشنا می‌شویم.

زبری سطح

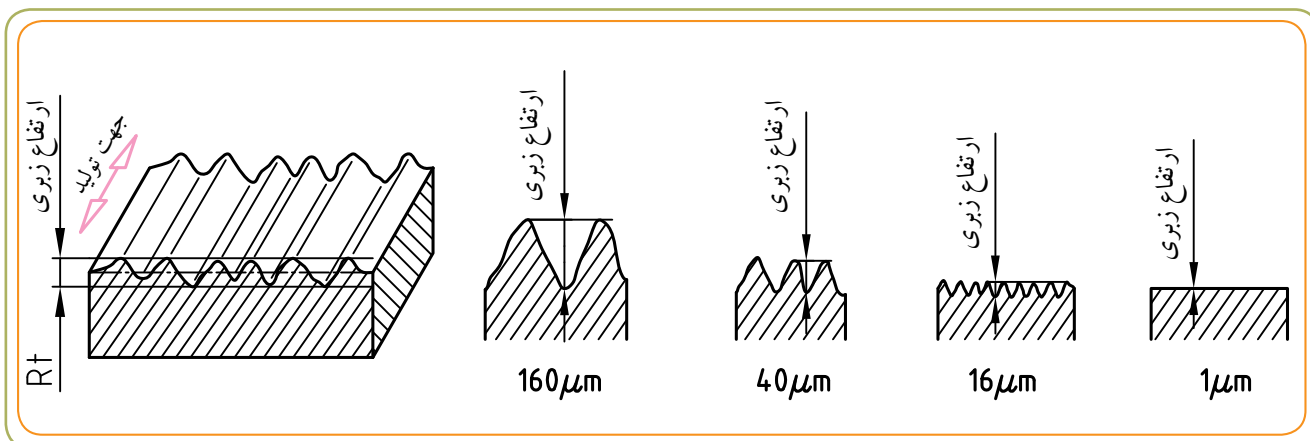
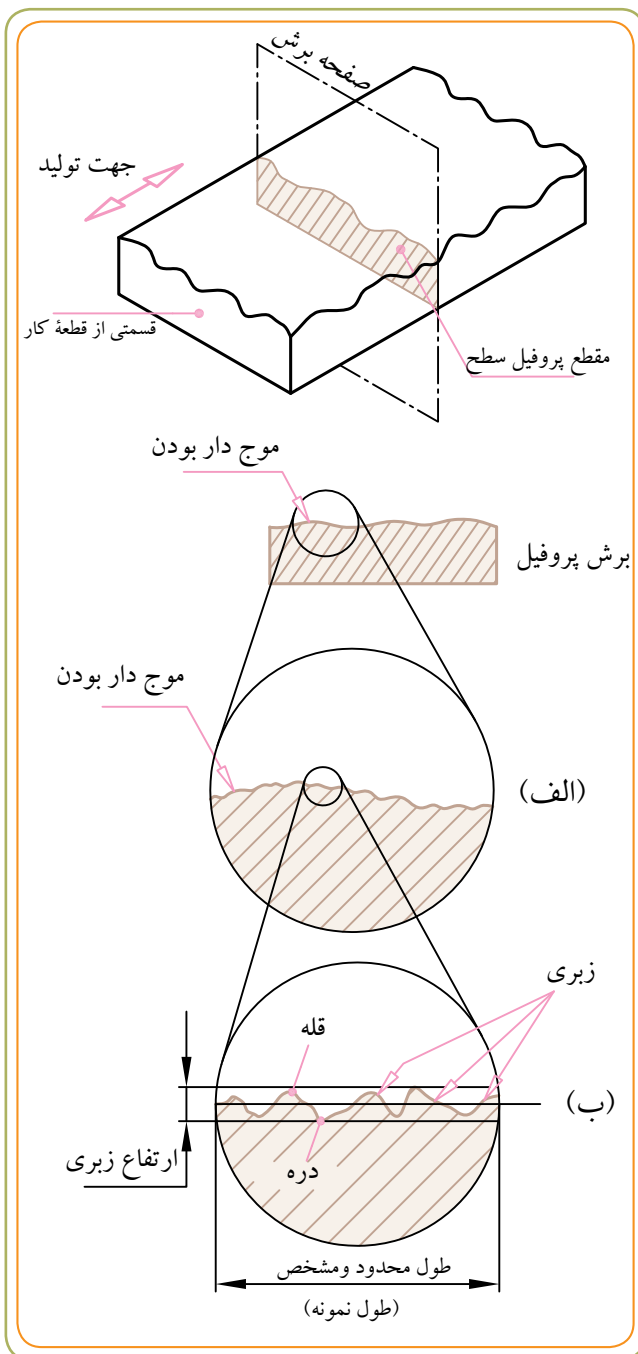
برای درک بهتر مطلب، مقطعی از یک قطعه تولید شده را توسط یک صفحه صاف برش می‌زنیم، که به آن پروفیل سطح می‌گویند.

نکته: صفحه برش عمود بر جهت تولید، عبور داده شده است. به کمک این پروفیل می‌توانیم با مفهوم موج دار بودن و زبری سطح بیش‌تر آشنا شویم. اگر قسمتی از پروفیل سطح را چند برابر بزرگ کنیم، تصویری مانند شکل a را می‌بینیم. اگر آن را چند برابر دیگر بزرگ‌تر کنیم شکل b را خواهیم داشت.

در دو (شکل الف و ب) تفاوت ظاهری بین موج دار بودن و زبری را مشاهده می‌کنید.

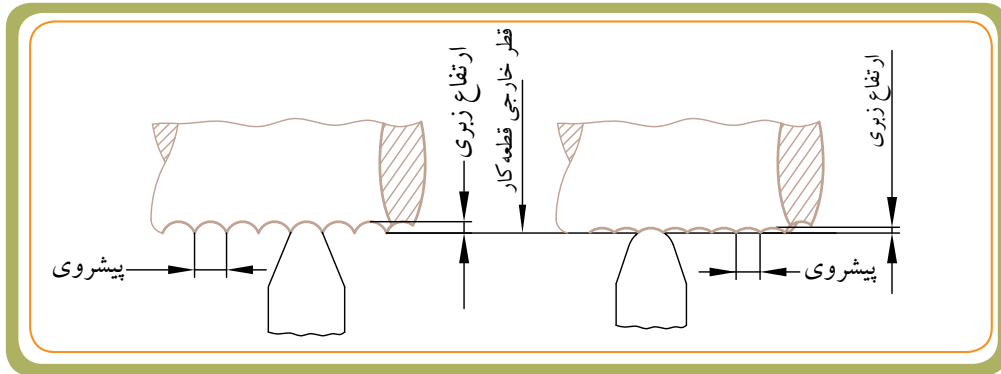
ارتفاع زبری

ارتفاع زبری عبارت است از ارتفاع بلندترین نقطه زبری (قله) تا پایین‌ترین نقطه آن (دره) در یک طول محدود و مشخص مورد اندازه‌گیری که به آن طول نمونه می‌گویند.

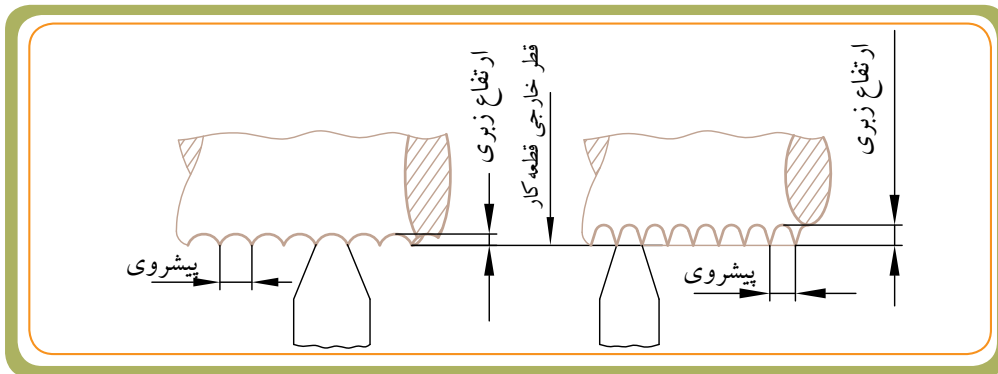
ارتفاع زبری سطح به عوامل زیادی بستگی دارد که در این جا به چهار مورد آن اشاره می شود:

۱- مقدار پیشروی رنده
هر چه مقدار پیشروی کم انتخاب شود، ارتفاع زبری کم تر و سطح ایجاد شده صاف تر است.

۲- شعاع نوک رنده

هر چه شعاع گردی نوک رنده بیشتر انتخاب شود، ارتفاع زبری کم تر و سطح تراشیده شده، صاف تر خواهد بود.

۳- سرعت برش

ارتفاع زبری سطح به سرعت برش و نیروی برش بستگی دارد. وقتی سرعت برش زیاد شود، نوع براده ها روان تر است و سطح صاف تری، تولید می شود.

۴- استفاده از مایع برش (خنک کاری)

مایع برش، علاوه بر خنک کاری و ازدیاد طول عمر لبه برنده ابزار، تا درصد بالایی کیفیت سطح بهتری را، به وجود می آورد و اجازه می دهد تا سرعت برش را افزایش دهیم.

جدول زیر رابطه بین ارتفاع زبری با سرعت برش، مقدار پیشروی و شعاع نوک رنده در تراشکاری را نشان می دهد.

ردیف	سرعت برش V (m/min)	مقدار پیشروی (S) (میلی متر در هر دور) mm/u	شعاع نوک ابزار برش (r میلی متر) r	ارتفاع زبری μm	شکل سطح خارجی
1	90	1.2	2	130	اندازه گیری ارتفاع زبری
2	150	0,4	0,8	24	
3	150	0,2	0,8	15	
4	210	0,1	0,8	10	
5	310	0,05	0,8	4	
6	150	0,4	1,6	15	
7	150	0,2	1,6	10	
8	210	0,1	1,6	8	
9	310	0,05	1,6	4	

شاخص دستگاه در یک طول مشخص و معین مقدار صافی سطح را کنترل می کند.

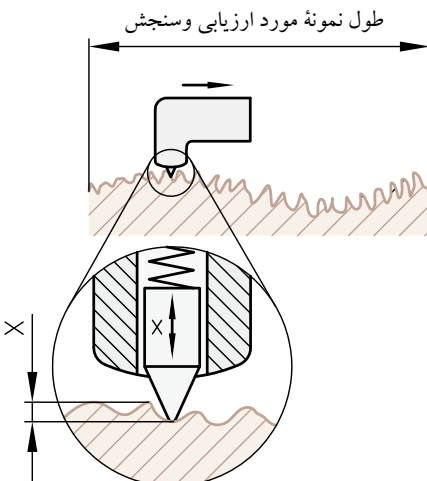
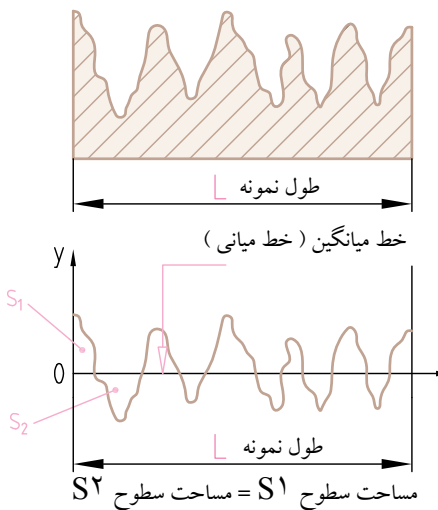
طول نمونه

طبق استاندارد ایزو (ISO) برای تعیین و اندازه گیری میزان پرداخت سطح قطعه، قسمتی از سطح را عمود بر جهت تولید انتخاب می کنند و مورد سنجش و ارزیابی قرار می دهند. طول نمونه ها استاندارد است. جدول زیر اندازه های طول نمونه (L) را بر حسب میلی متر نشان می دهد.

L طول نمونه	۰,۰۸	۰,۲۵	۰,۸	۲,۵	۸
بر حسب mm					

توجه: برای سطوح صاف تراز طول نمونه کوچک تر و برای سطوح زبرتر از طول نمونه بزرگ تر استفاده می شود. به خطی که از پروفیل سطح می گذرد و سطوح بالا و پایین زیر انحراف ها را به طور تقریبی نصف می کند، خط میانگین (خط میانی) می گویند.

برای اندازه گیری و کنترل دقیق پرداخت سطح قطعه، می توان از تجهیزات الکترونیکی استفاده کرد. در این تجهیزات، یک میله حس کننده بر روی سطح قطعه کار به حرکت درمی آید و زبری های سطح را حس می کند. این اطلاعات پس از پردازش، بر حسب میکرومتر بر روی صفحه نمایشگر دستگاه قابل مشاهده است و امکان چاپ نمودار آن بر روی کاغذ نیز وجود دارد.

روش های تعیین زبری سطح

زبری سطح کار را می توان با روش های مختلف نشان داد. اما دو مورد از آن ها روش های متداول و معروفی هستند که بیش ترین کاربرد را دارند: روش های Ra و Rz.

تعریف زبری سطح Ra

Ra عبارت است از میانگین ارتفاعات زبری سطح. برای درک بهتر مطلب به (شکل-۱) توجه کنید. طولی از سطح مورد نظر را به مقدار ۲,۵mm برای ارزیابی انتخاب کردیم، سپس توسط میکروسکوپ قوی طول مورد ارزیابی L را چند برابر بزرگ تر کردیم تا (شکل-۲) به دست آید.

حالا خط میانگین (خط میانی) OX را به طور تقریبی به گونه ای در نظر می گیریم که در حد متوسط پستی ها (دره ها) و بلندی ها (قله ها) قرار بگیرد. به عبارت دیگر، باید مساحت انحراف بالایی خط (S₁) با مساحت انحراف های پایینی خط (S₂) تقریباً مساوی باشد (شکل-۳).

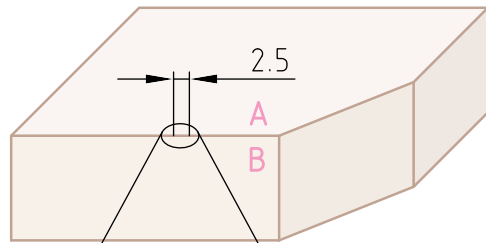
در (شکل-۴) داریم:

$$A_1 + A_2 + A_3 + \dots = A'_1 + A'_2 + A'_3$$

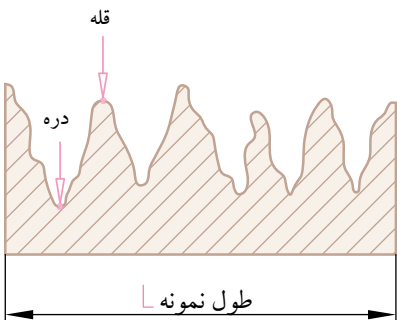
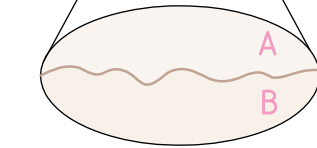
حال اگر مجموع مساحت ها را به طول نمونه مورد ارزیابی تقسیم کنیم، مقدار Ra به دست می آید.

$$Ra = \frac{\text{مجموعه سطوح}}{\text{طول نمونه}}$$

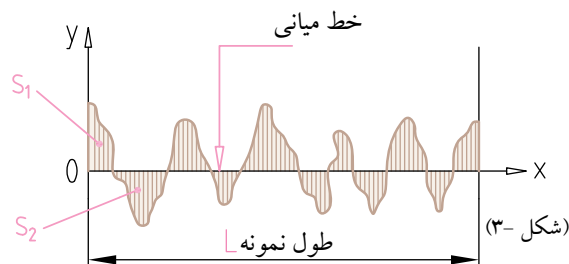
$$Ra = \frac{(A_1 + A_2 + A_3 + \dots) + (A'_1 + A'_2 + A'_3 + \dots)}{L}$$

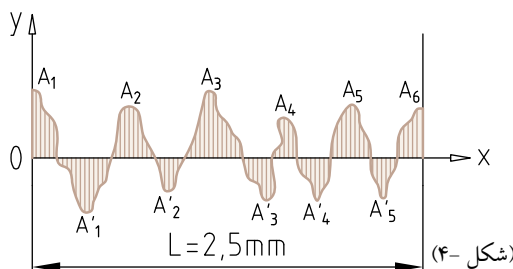
(شکل-۱)

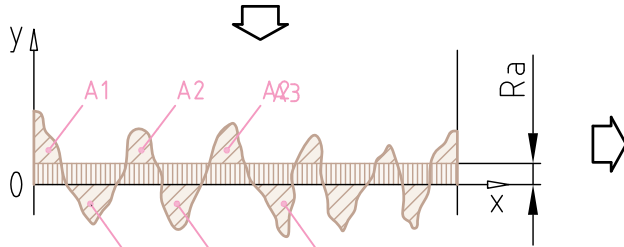
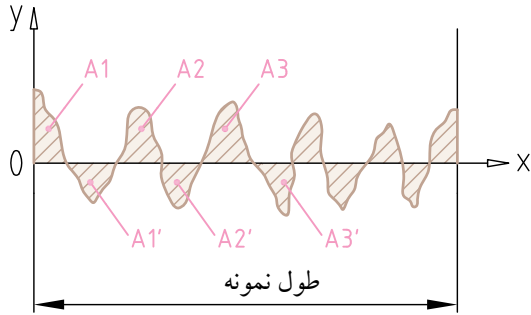
(شکل-۲)

(شکل-۳)

(شکل-۴)

واحد اصلی که اندازه های صافی سطح بر حسب آن اندازه گیری می شوند، میکرون متر است، که برابر است با یک میلیونیم 10^{-6} متر (متر) $1\mu\text{m} = \frac{1}{1,000,000}$ میکرون متر) اگر کل مجموعه سطح را با A نشان دهیم؛ در این صورت می توان A را سطح نواری مستطیلی به طول OX و عرض یک نواخت دانست. بنابراین عرض این نوار، میانگین ارتفاع زبری یا همان Ra است.
 $A = A_1 + A_2 + A_3 + \dots + A_1' + A_2' + A_3' + \dots$

مثال:

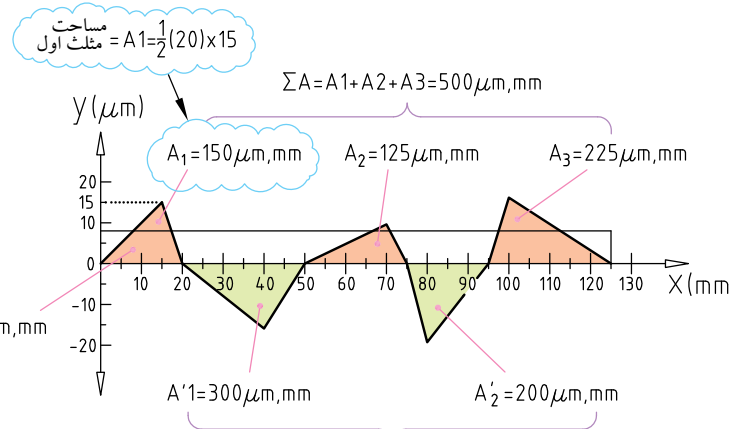
در سنجش قطعه کاری، طول نمونه 125mm و مجموع مساحت ها برابر با $1000\mu\text{m}\cdot\text{mm}$ است. می خواهیم مقدار Ra را تعیین کنیم.
 پاسخ: طبق نمودار شکل زیر مجموعه مساحت های بالای خط میانگین برابر با:

$$\sum A = A_1 + A_2 + A_3 = 150 + 125 + 225 = 500\mu\text{m}\cdot\text{mm}$$

مجموع مساحت های پایینی خط میانگین نیز برابر با:

$$\sum A' = A_1' + A_2' = 300 + 200 = 500\mu\text{m}\cdot\text{mm}$$

$$\sum A + \sum A' = 500 + 500 = 1000\mu\text{m}\cdot\text{mm}$$

مساحت مستطیل $125\text{mm} \times 8\mu\text{m} = 1000\mu\text{m}\cdot\text{mm}$

مشاهده می شود Ra برابر با عرض نوار مستطیل به ارتفاع $8\mu\text{m}$ است.
 مساحت مستطیل $125\text{mm} \times 8\mu\text{m} = 1000\mu\text{m}\cdot\text{mm}$

$$\sum A' = 500\mu\text{m}\cdot\text{mm}$$

$$Ra = \frac{\sum A + \sum A'}{L_m} = \frac{500 + 500\mu\text{m}\cdot\text{mm}}{125(\text{mm})}$$

$$Ra = \frac{1000\mu\text{m}\cdot\text{mm}}{125\text{mm}} = 8\mu\text{m}$$

تعریف زبری سطح Rz

Rz عبارت است از میانگین بلندترین قله های (ارتفاعات)

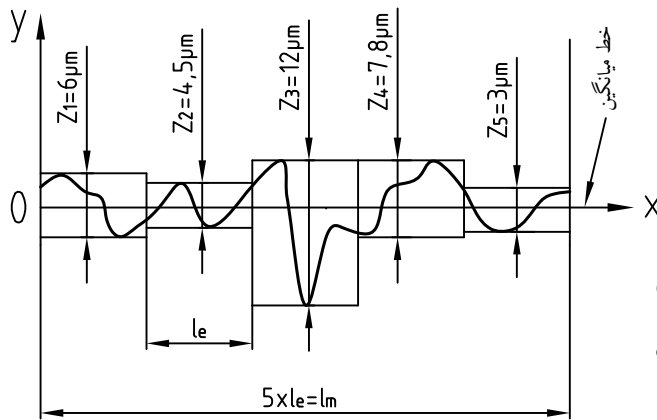
زبری در ۵ طول نمونه (le)

برای درک بهتر مطلب به شکل مقابل توجه کنید.

همانند آن چه که برای Ra گفته شد، طول نمونه مشخصی

را برای ارزیابی در نظر می گیریم. در این جا خط میانگین

OX نیز مطرح است.

$$Rz = \frac{1}{5} (Z_1 + Z_2 + Z_3 + Z_4 + Z_5)$$

$$Rz = \frac{1}{5} (1\mu\text{m} + 4.5\mu\text{m} + 12\mu\text{m} + 7.8\mu\text{m} + 3\mu\text{m})$$

$$Rz = \frac{33.3}{5} = 6.66\mu\text{m}$$

طول نمونه L را به پنج قسمت مساوی (le) تقسیم می کنیم.

Rz برابر با میانگین ۵ ارتفاع Z1 تا Z5 در طول مورد ارزیابی

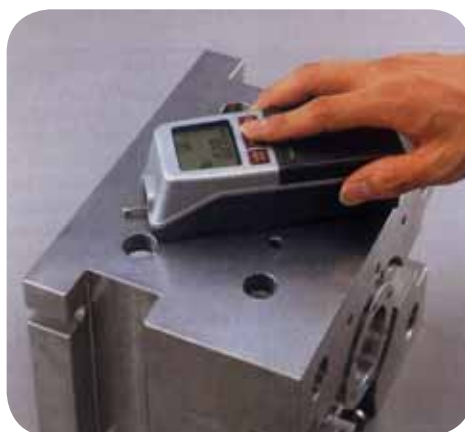
L است. هر عمق ناصافی Z، فاصله بین بالاترین و پایین

ترین نقطه در فاصله اندازه گیری le است.

مقدار Rz (مانند Ra) به طور خودکار توسط وسایل اندازه

گیری قابل سنجش و نمایش است.

با دستگاه های ثابت یا سیار مقدار کیفیت سطح برای Ra یا Rz قابل نمایش است و چاپ نمودار آن، به همراه سایر مقادیر و پارامترهای دیگر زبری سطح نیز، امکان پذیر است.

ارتباط Ra و Rz با همدیگر

* برای تبدیل Rz به Ra از روی محور افقی مثلاً مقدار $Rz = 10 \mu m$ را انتخاب می‌کنیم و به سمت بالا امتداد می‌دهیم. پس از برخورد با اولین خط شیب‌دار (قسمت پایین محدوده پراکندگی) آن را به سمت چپ امتداد می‌دهیم تا مقدار $Ra = 0,63 \mu m$ به دست آید.

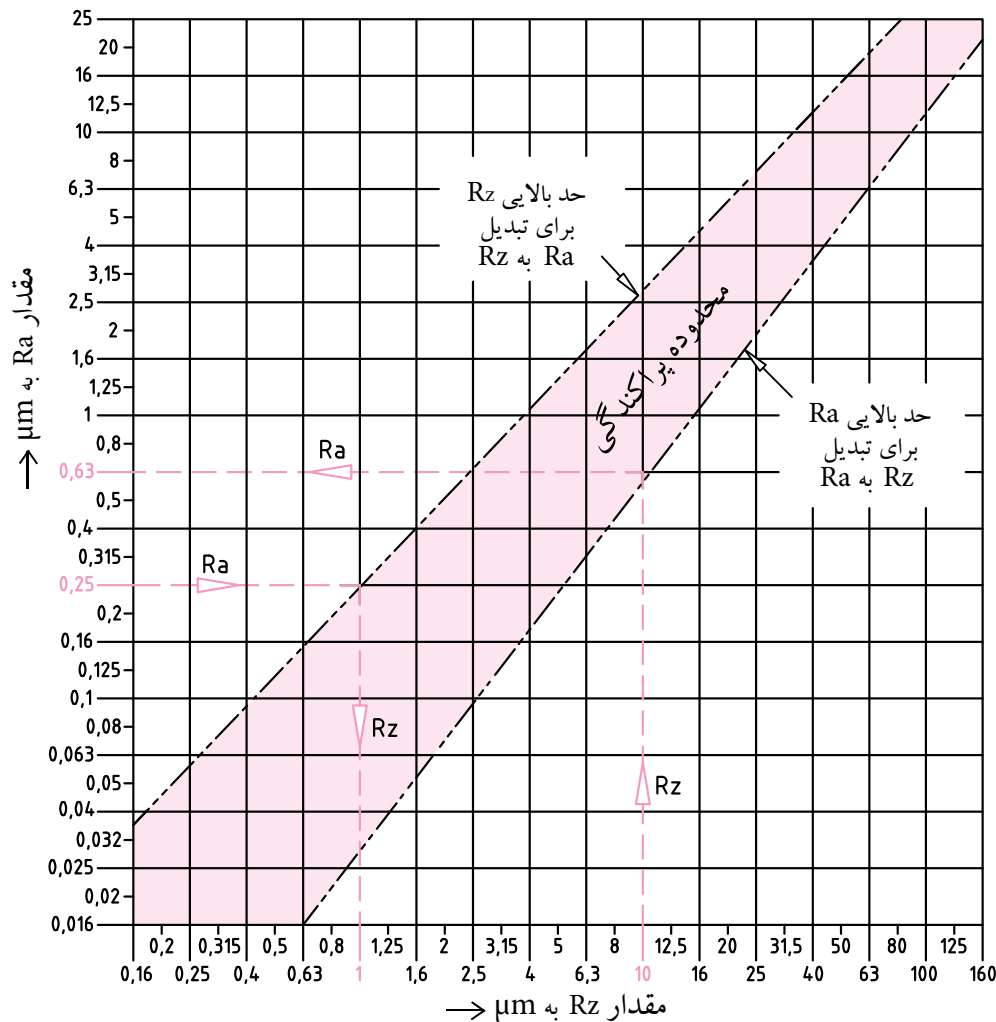
نمودار تبدیل (مقایسه ای) مقدار زبری Ra و Rz مشخصات کیفیت سطح در برخی از نقشه‌ها به روش Ra و در برخی دیگر به روش Rz معرفی می‌شوند. برای تبدیل مقادیر Ra به Rz و بالعکس می‌توانید از نمودار زیر استفاده کنید:

سوال: برای $Rz = 2,5 \mu m$ معادل Ra آن چه مقدار است؟

* برای تبدیل Ra به Rz از روی محور عمودی مثلاً مقدار $Ra = 0,25 \mu m$ را انتخاب می‌کنیم به سمت راست امتداد می‌دهیم. پس از برخورد با اولین خط شیب‌دار (قسمت بالایی محدوده پراکندگی) آن را به سمت پایین امتداد می‌دهیم تا مقدار $Rz = 1 \mu m$ به دست می‌آید.

سوال: برای $Ra = 0,16 \mu m$ معادل Rz آن چه مقدار است؟

مقادیر عددی Ra

Ra هر عددی را می تواند داشته باشد ، اما استاندارد ایزو (ISO) برای دسته بندی سطوح از نظر پرداخت ، ۱۲ مرحله (طبقه) را برای Ra در نظر گرفته است.

میانگین زبری سطح Ra (μm)	50	25	12,5	6,3	3,2	1,6	0,8	0,4	0,2	0,1	0,05	0,025
--------------------------	----	----	------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	-------

با توجه به روش تولید ، مقدار زبری سطح توسط طراح انتخاب می شود. به عنوان مثال برای روش تولید: کف تراشی زبری سطح در روش Ra مطابق جدول زیر (در یک محدوده مشخص) انتخاب می گردد. یعنی می توان هر یک از مقادیر ۰,۴ ، ۰,۸ ، ۱,۶ ، ۳,۲ ، ۶,۳ ، ۱۲,۵ ، ۲۵ ، ۵۰ را انتخاب کرد .
اما این مقادیر بسته به نوع دقت تولید محدود می شوند. اگر به علامت در زیر جدول توجه کنید ، ملاحظه خواهید کرد که سمت چپ این تصویر متعلق به کیفیت سطح با دقت بالا و سمت راست آن متعلق به کیفیت سطح با دقت پایین است. اعداد روی خط صاف با دقت متوسط است.

		Ra مقیاس (1 μm = 0.001 mm)													
		0.006	0.012	0.025	0.05	0.1	0.2	0.4	0.8	1.6	3.2	6.3	12.5	25	50
روش تولید ...	ریخته گری (قالب ماسه ای)														
	ریخته گری (قالب فلزی)														
	ریخته گری (قالب فلزی تحت فشار)														
	شکل دادن در قالب آهنگری														
	اکستروژن (معکوس و مستقیم)														
	کنش عمیق ورق ها														
	طول تراشی														
	کف تراشی ، داخل تراشی														
	صفحه تراشی ، کله زنی														
	سوهان زنی														
	سوراخ کاری ، رزوه کاری														
	برق کاری														
خان کشی															
فرزکاری															
سنگ زنی															
هونینگ ، لیپنگ															

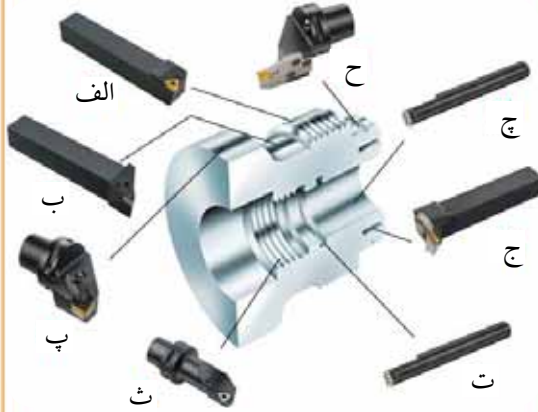
توضیح علامت :
 صافی سطح با دقت متوسط
 صافی سطح با دقت بالا
 صافی سطح در تولید بی دقت

مثال برای روش تولید کف تراشی :
محدوده ۰,۴ تا ۱,۶ با دقت بالا (برای کارهای دقیق) و مقادیر ۱۲,۵ تا ۵۰ μm برای دقت کم و پایین مورد استفاده قرار می گیرد . محدوده ۱,۶ تا ۱۲,۵ μm دقت معمولی و متوسط را در روش تولید کف تراشی نشان می دهند .
* هر چه روش تولید دقیق تر و ظریف تر باشد عدد Ra مقدار زبری نیز کاهش می یابد.

* جدول استاندارد همین تصاویر برای Rz نیز وجود دارد.

انتخاب روش تولید با توجه به علامت کیفیت سطح

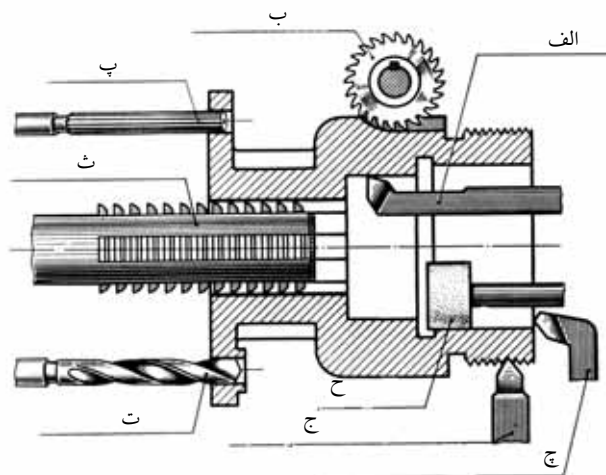
سطوح مربوط به یک قطعه در کارگاه به روش های گوناگون تولید می شوند. این روش ها بسیار متنوع اند. در شکل مقابل فرم هندسی داخل و خارج قطعه توسط ابزارهایی مختلف کامل می شود. آیا می توانید نام هر فرآیند را بگویید؟

- الف) رزوه تراشی (خارجی) (ب)
 پ) (ث)
 ت) (ج)
 چ) (ح)

ارزش یابی

قسمت های مختلف یک قطعه ریخته گری شده، با هشت فرآیند در حال براده برداری و کامل شدن است. با توجه به نام هر فرایند، مقدار کیفیت سطح را از جدول صفحه قبل تعیین و در جدول زیر (مطابق مثال) یادداشت کنید.

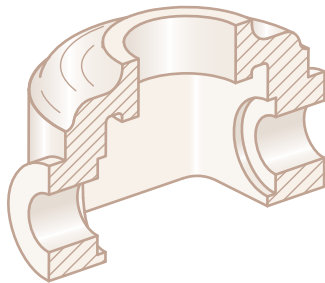
فرآیند		مقدار کیفیت سطح (Ra (μm))
الف	داخل تراشی	مثال ۰,۴ μm تا ۵۰ μm
ب	فرزکاری	
پ	برقوکاری	
ث	خان کشی	
ت	سوراخ کاری	
ج	رزوه تراشی	
چ	کف تراشی	
ح	سنگ زنی	

علائم کیفیت سطح

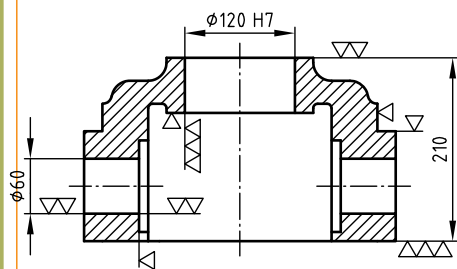
همان طور که اشاره شد، کیفیت و تکمیل سطح یک قطعه کار با ابزارهای مختلفی انجام می شود که به عملکرد مورد انتظار از آن، بستگی دارد. برای اطلاع رسانی در مورد چنین شرایطی، کیفیت سطح مورد انتظار توسط علائم و نمادهایی در نقشه علامت گذاری می شوند تا سازندگان تولید کنندگان به کمک این نمادها از مقدار کیفیت سطح لازم برای تولید قطعه مورد نظرشان مطلع شوند.

در نقشه های فنی هر مقدار زبری را می توان با نمادهای ساده معرفی کرد. به قطعه ای مطابق (شکل - ۱)، که ریخته گری شده و قرار است ماشین کاری شود، توجه کنید. در استانداردهای قدیمی که به روش مثلثی موسوم است میزان پرداخت سطوح را با علامت مثلث نشان می دادند.^{۱*} در این روش هر چه تعداد مثلث ها بیش تر باشد، کیفیت سطح بالاتر است. در این استاندارد برای معرفی قطعه ریخته گری شده و سطوح ماشین کاری شده بر روی آن مطابق (شکل - ۲) علامت مثلث روی سطوح مورد نظر قرار می گیرد.

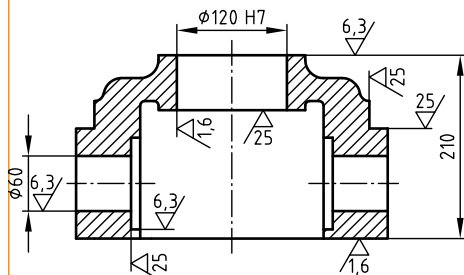
با پیشرفت صنعت و تکنولوژی و افزایش و تنوع روش های مختلف ساخت و تولید، تقسیم بندی به روش مثلثی، گویا و کافی نبوده و منسوخ شده است. به همین جهت برای دقت بیشتر و رسیدن به صافی سطح مطلوب، نمادهای جدیدی موسوم به نمادهای رادیکالی به کار گرفته می شود. این نمادها توسط استاندارد (ایزو) توصیه و در اغلب کشورها از آن استفاده می شود.^{۲*} (شکل - ۳) همان قطعه قبلی است که به روش رادیکالی (روش جدید) نماد کیفیت سطح بر روی نقشه آن ارائه شده است.

(شکل - ۱)

(شکل - ۲)

(شکل - ۳)

۱- با روش مثلث ها در صفحه ۱۹۹ آشنا می شوید
 ۲- طی سالهای اخیر مجدداً تغییراتی در این علائم جدید نیز به وجود آمده که در پائین صفحه ۱۹۷ توضیح مختصری ارائه شده است.

خواب سطح

سطوح مربوط به قطعات در کارگاه به روش های مختلفی براده برداری می شوند. این روش ها بسیار گوناگون اند. شکل مقابل نمونه هایی از آن ها را نشان می دهد.

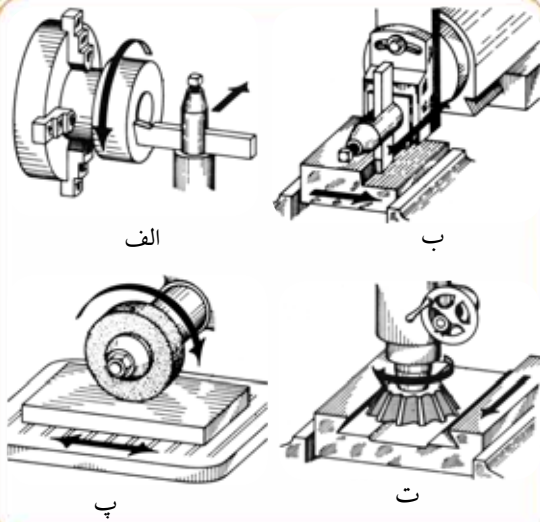
با توجه به تصویر مقابل نام هر روش ماشین کاری را بنویسید.

الف (.....)

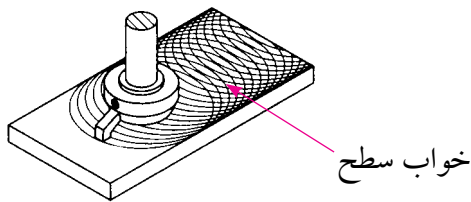
ب (.....)

پ (.....)

ت (.....)

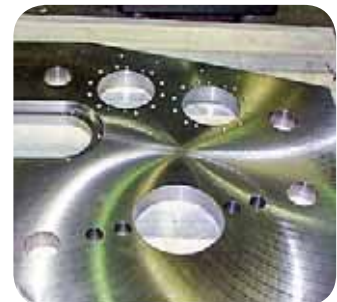
در هر روش بنا بر وضعیت حرکت ابزار، نوع حرکت، جنس قطعه، جنس ابزار و سطح با کیفیت خاصی به دست می آید. نقش های بسیار ظریف به جا مانده از روش ماشین کاری را خواب سطح می نامند.

اگر برای تولید هر سطح بهترین شرایط را در نظر بگیریم، باز هم ممکن است خواب سطح (جهت براده برداری) با چشم دیده شود. بعضاً ممکن است با کشیدن سر ناخن بر روی سطح، خواب سطح را احساس کنید.

به نقش های به جا مانده از روش ماشین کاری در شکل بالا توجه کنید.

به «خواب سطح» در سه تصویر زیر توجه کنید.

مشخصات ویژه کیفیت سطح

در استاندارد جدید (رادیکالی) مشخصات مختلفی از سطح، از جمله جهت خواب سطح، طول نمونه مورد اندازه گیری، مقدار مجاز ماشین کاری و... آورده می شود.

* جایگاه نشانه ها نسبت به علامت کلی مطابق شکل زیر است:

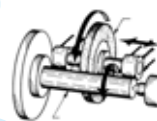
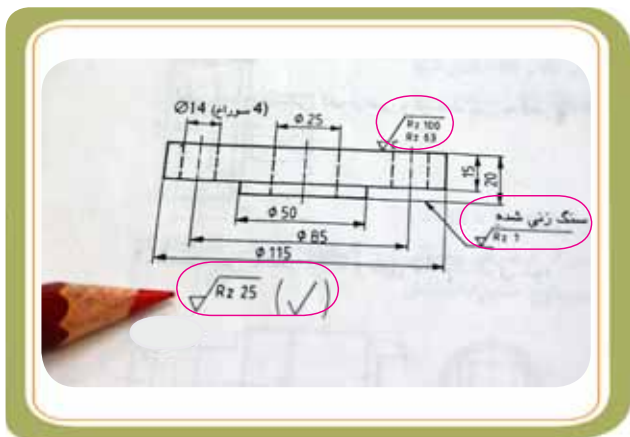
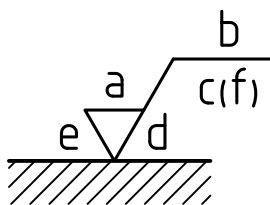
(a) مقدار زبری Ra بر حسب μm (یا عدد درجه زبری N)
(b) روش تولید، نوع پوشش و ...

(c) طول نمونه

(d) جهت شیار (جهت تولید)

(e) اضافه تراش (مقدار مجاز ماشین کاری)

(f) سایر مقادیر کیفیت سطح که داخل پرانتز نوشته می شود.

مشخص کردن روش تولید یا انجام هر گونه عملیات سطحی (مثل سنگ زدن)

b

مقدار زبری Ra بر حسب μm
یا عدد درجه زبری (N).

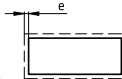
a

سایر مقادیر زبری سطح
مثل Rz
مشخص کردن طول نمونه
این طول فقط زمانی نوشته
می شود که با مقادیر استاندارد
متفاوت باشد.

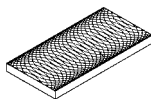

c (f)

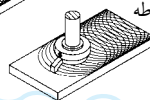
مقدار براده برداری مجاز
به میلیمتر

e

d

جهت شیار (جهت تولید)
اگر نیاز به کنترل در جهت تولید باشد از علائم مربوطه
(مطابق جدول صفحه ۱۹۶) استفاده می شود.

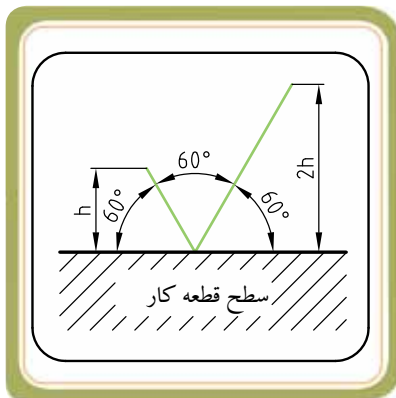
سطح قطعه کار

مفهوم نمادهای کیفیت سطح

سطوح قطعات تولیدی ممکن است تماماً ماشین کاری نشوند. قسمتی از سطح قطعه ممکن است به همان روش تولید شده باقی بماند. در هر حال، اگر قرار باشد سطح قطعه کار به همان روش تولید شده باقی بماند یا عملیات متفاوتی روی سطوح آن انجام شود، باید این موارد را در نقشه مشخص کنیم. برای این منظور از نمادهای مخصوص استفاده می کنیم. در استاندارد قدیمی از علامت مثلث (∇) و در استاندارد جدید از علامت شبیه به رادیکال ($\sqrt{\quad}$) استفاده می شود. در استاندارد جدید علامت کیفیت سطح به شکل مقابل است، که به تنهایی مفهومی ندارد و با تغییراتی بر روی آن قابلیت استفاده پیدا می کند. در جدول زیر، به طور خلاصه به این تغییرات اشاره می کنیم.

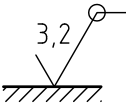
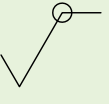
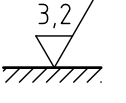

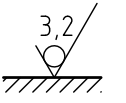

به همان روش تولید شده
باقی می ماند
ماشین کاری می شود

جدول علائم اصلی صافی سطح

مثال و مفهوم آن	نماد و مفهوم آن	
	علامت اصلی (بدون اطلاعات اضافی هیچ گونه معنایی ندارد)	✓
سطح ممکن است به هر طریقی تولید شود منتها با مقدار زبری سطح $Ra \leq 3.2\mu m$ 	علامت اصلی با اطلاعات اضافی این علامت با سطوحی به کار می رود که با هر روش تولیدی بتوان مشخصه ذکر شده را ایجاد کرد*	a/✓
سنگ زده شود 	علامت اصلی با یک خط بلند در کنار آن هنگامی که لازم است عملیات خاصی روی سطح انجام شود به علامت اصلی پاره خط بلندی (از بازوی بلندتر) رسم می کنیم و عملیات موردنظر را روی آن می نویسیم.	✓
<p>* وقتی که فقط یک عدد برای پرداخت مشخص شده باشد، معرف حداکثر مقدار پرداخت (عمق زبری) مجاز است. در صورتی که تعیین مقدار حد بالا و پایین پرداخت لازم باشد، هر دو مقدار را مشخص می نمایند و در این صورت مقدار حد بالایی (a_1) را بالاتر از مقدار حد پایینی (a_2) می نویسند.</p> <p>مثال: یک سطح با بیشترین مقدار زبری $6,3\mu m$ و کمترین مقدار زبری $1,6\mu m$ در روش Ra</p>		
<p>مثال</p>		

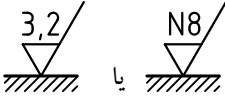

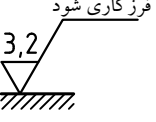
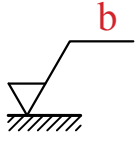
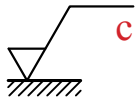
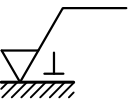
ادامه جدول علائم اصلی صافی سطح

مثال و مفهوم آن	نماد و مفهوم آن	
 <p>میزان زبری سطح در تمامی سطوح قطعه یک سان و برابر با $3,2 \mu\text{m}$ (در روش Ra) است.</p>	<p>علامت اصلی با دایره اضافی</p> <p>دایره اضافه شده به معنی آن است که کیفیت سطح در تمام سطوح قطعه یک سان است.</p>	
 <p>سطحی که به روش براده برداری با مقدار زبری سطح $Ra \geq 3,2 \mu\text{m}$ ایجاد می شود.</p>	<p>علامت اصلی با ترسیم یک پاره خط کوتاه روی آن</p> <p>علامت صافی سطح برای سطوحی که باید با یک نوع روش براده برداری حاصل شود؛ همچنین این علامت حامل دستوری برای تولید بهتر است.</p>	
 <p>سطح باید به همان گونه ای که از مراحل ساخت حاصل می شود باقی بماند، منتها با درجه پرداخت ماکزیمم $3,2 \mu\text{m}$ در روش Ra. ممکن است این سطح به هر روشی تولید شده باشد.</p>	<p>علامت اصلی با یک دایره داخل آن</p> <p>بیانگر غیر مجاز بودن عملیات براده برداری است. (سطح قطعه کار باید به همان وضعیت قبلی باقی بماند؛ مثل سطوح ریخته گری یا آهنگری شده یا سطوحی که توسط شرکت های تولید مواد خام ایجاد می شوند)</p>	
<p>توجه: نمادهای ماشین کاری روی نقشه ها برای تعیین سطوحی که باید روی آن ها ماشین کاری انجام شود، به کار می روند. نمادهای صافی سطح و حروفی که روی نماد ماشین کاری به کار می برند، مقدار ماشین کاری را که لازم است در پایان کار حاصل شود، نشان می دهند.</p>		

چند نمونه

 <p>علامت صافی سطح بدون براده برداری با حذف فوکانی زبری $10 \mu\text{m}$ در روش Rz</p>	 <p>آب گرم علامت صافی سطح بدون براده برداری با حد فوقانی زبری $0,1 \mu\text{m}$ در روش Ra - آب گرم برای تمامی سطوح</p>	 <p>علامت صافی سطح با مجاز بودن براده برداری با حد فوقانی زبری $0,2 \mu\text{m}$ در روش Ra</p>
 <p>سطح ممکن است به هر روش تولید شود، اما با مقدار زبری حداکثر $3,5 \mu\text{m}$ در روش Rz</p>	 <p>علامت صافی سطح با مجاز بودن براده برداری با حد فوقانی زبری $6,3 \mu\text{m}$ در روش Ra، برای کل سطح قطعه</p>	 <p>سطح ممکن است به هر روش تولید شود، اما با مقدار زبری حداکثر $0,8 \mu\text{m}$ در روش Ra</p>

(جدول ۱- معرفی پارامترها)

مثال و مفهوم آن	نماد و مفهوم آن	نماد و مفهوم آن	نماد و مفهوم آن
 <p>در این نماد مقدار مجاز ماشین کاری $3,2 \mu\text{m}$ در روش Ra یا معادل آن ردیف ۸ عدد درجه زبری است.</p>	<p>هنگامی که براده برداری ماشینی مورد نظر باشد ، حداکثر مقدار پرداخت مجاز در روش Ra درج می شود یابه صورت عدد درجه زبری N نوشته می شود.</p>	<p>مقدار زبری Ra بر حسب μm یا عدد درجه زبری N</p>	
 <p>فرزکاری شود</p> <p>در این نماد دستور براده برداری به کمک فرز داده شده است.</p>	<p>در بسیاری از اوقات ، روی سطح عملیات اضافی مثل آبکاری ، رنگ کاری و ... انجام می شود و یا این که سطح باید با عملیات مخصوص تولید شود. در این صورت لازم است که بالای خط افقی اطلاعات لازم به زبان ساده نوشته شود.</p>	<p>روش تولید ، انجام هرگونه عملیات سطحی یا نوع پوشش سطح</p>	
 <p>در این نماد ، طول نمونه 2.5mm است</p>	<p>اگر ذکر طول نمونه ضروری باشد ، آن را در زیر رادیکال و در قسمتی که با حرف C نشان داده شده ، ذکر می کنند. (اگر مقدار آن تعیین نشده باشد ، یعنی مقدار استاندارد آن انتخاب می شود)</p>	<p>فاصله مرجع (طول نمونه)</p>	
 <p>در این نماد جهت تولید عمود بر سطحی است که علامت روی آن گذاشته شده است.</p>	<p>اگر نیاز به کنترل در جهت تولید باشد ، به وسیله علامتی که به علامت کیفیت سطح اضافه می شود (با توجه به جهت تولید مطابق جدول صفحه ۱۹۶) یکی از نمادها انتخاب می گردد.</p>	<p>جهت خواب (جهت تولید)</p>	

توجه : چنان چه هر یک از این خصوصیات بر روی علامت کیفیت سطح در نقشه ذکر نشده باشد ، دلیل ناچیز بودن تأثیر آن عامل در کارکرد قطعه مورد نظر است .

جهت شیارها (جهت تولید)

امتداد و جهت شیارها، چگونگی خواب سطح را نشان می‌دهند. بی‌نظمی‌های سطح، که ناشی از حرکت ابزار است، توسط این نمادها معرفی می‌شوند.

* این نمادها هنگامی در علائم کیفیت سطح به کار می‌روند که نیاز به کنترل جهت تولید (خواب ابزار) باشد، به نظر شما در شکل مقابل جهت شیارها (جهت تولید) چگونه است؟

خواب های ساده ابزار

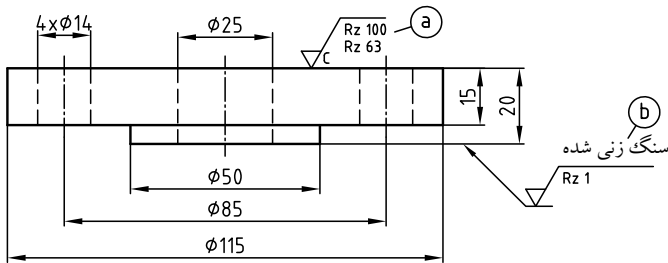
نمایش تصویری	توضیح	نماد	نماد	توضیح	نمایش تصویری
	برای حالتی که جهت تولید موازی با سطحی است که علامت برای آن به کار رفته است.	موازی =	M	برای حالتی که جهت تولید چند تایی است، یعنی سطح در جهات مختلف تولید می‌شود.	
	برای حالتی که جهت تولید عمود بر سطحی است که علامت برای آن گذاشته شده است.	عمود ⊥	R	برای حالتی که جهت تولید نسبت به مرکز صفحه حالتی تقریباً شعاعی دارد.	
	برای حالتی که جهت تولید نسبت به سطحی که علامت برای آن به کار رفته است، حالت ضربدری دارد.	مقاطع X	C	برای حالتی که جهت تولید نسبت به مرکز صفحه حالتی تقریباً دایره ای دارد.	
	برای حالتی که جهت تولید نسبت به سطحی که علامت برای آن به کار رفته است، حالت ضربدری دارد.		P	برای حالتی که سطح فاقد شیار و جهت است (بدون خواب).	

خواب های چند جهته ابزار

نماد و مفهوم آن		مثال و مفهوم آن	
	مقدار براده برداری لازم (به میلی متر)		زمانی که لازم باشد مقدار مجاز ماشین کاری مشخص شود، آن را مطابق شکل نشان می دهند. این مقدار در سمت چپ علامت کیفیت سطح قرار می گیرد.
	سایر کمیت های اندازه گیری زبری		دیگر اندازه های ناصافی سطح (مثلاً: Rz)
		در این نماد، بیش ترین مقدار عمق ناصافی در روش Rz برابر با $10\ \mu\text{m}$ است.	

ارزش یابی

نمادهای الف و ب را در شکل مقابل توصیف کنید.

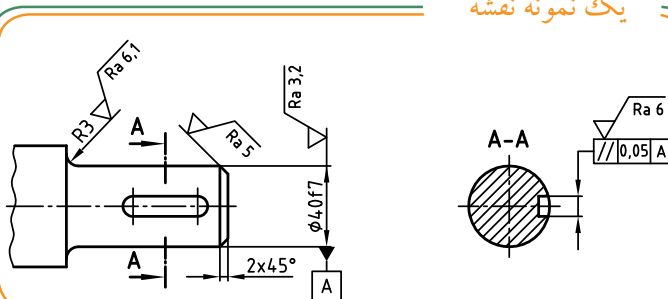
- الف)
- ب)

بیشتر بدانیم

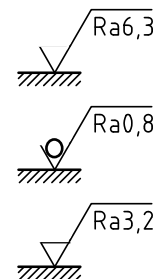

در استاندارد جدید برای روش Ra، مقدار مشخصه کیفیت سطح (a) در قسمت زیر رادیکال (مشابه شکل مقابل) قرار می گیرد.

یک نمونه نقشه

چند مثال

عدد زبری (درجه زبری) N

ارقام زبری N_1 تا N_{12} را می توان به جای مقادیر میکرومتری روی نقشه ذکر کرد.

در جدول زیر ۱۲ طبقه از استاندارد دسته بندی سطوح از نظر پرداخت را ملاحظه می کنید که در آن مقدار زبری Ra بر حسب میکرومتر و معادل درجه زبری (N) درج گردیده است.

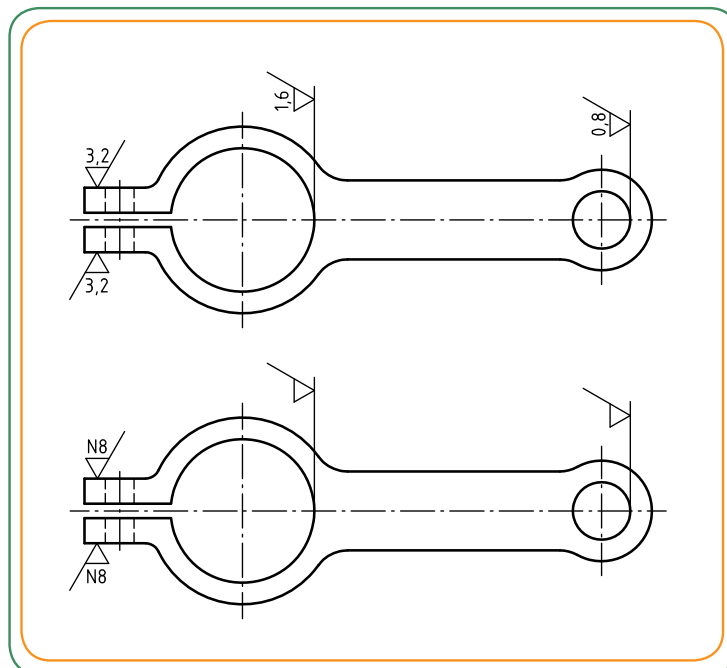
مقادیر پیشنهادی استاندارد برای اعداد زبری

50	25	12,5	6,3	3,2	1,6	0,8	0,4	0,2	0,1	0,05	0,025	Ra (میکرومتر)
N12	N11	N10	N9	N8	N7	N6	N5	N4	N3	N2	N1	ISO عدد زبری

در نقشه زیر به جای مقادیر $Ra_{3,2}$ و $Ra_{0,8}$ از عدد زبری N_8 بر روی علامت کیفیت سطح استفاده شده است. حالا شما به جای دو مقدار $Ra_{1,6}$ و $Ra_{0,8}$ از عدد درجه زبری مناسب استفاده کنید و بر روی نقشه پایینی این مقدار را نشان دهید.

ردیف پایین جدول معرف درجه زبری بر حسب یک عدد است. در بالای هر شماره N، حد نهایی زبری مجاز آن نوشته شده است. برای مثال N_8 یعنی درجه زبری شماره ۸، هنگامی که در نقشه عدد درجه زبری N_8 انتخاب می شود، یعنی پرداخت آن معادل $3,2 \mu m$ در روش Ra است.

همان طور که اشاره شد، در روی نقشه می توان از یکسری اعداد همراه با N به جای اندازه های میکرونی برای تعیین زبری استفاده کرد.

در قسمت پایین جدول صفحه ۱۸۸ مقادیر N مشاهده می شود.

روش مثلث ها

در استانداردهای قدیمی برای نشان دادن نمادهای پرداخت سطح در روی نقشه ها از نمادهای مثلثی استفاده می کردند. برای تغییر علامت نقشه های قدیمی (مثلثی) به روش جدید (رادیکالی) بهتر است اطلاعاتی راجع به آن ها داشته باشیم.

* نمایش پرداخت سطح به روش مثلث ها

در روش مثلث ها، میزان پرداخت سطح قطعه کار را به چهار مرحله تقسیم می کردند که برای نشان دادن آن ها از مثلث متساوی الاضلاع استفاده می شد.

از مثلث ها زمانی استفاده می شود که روی سطح، عملیات براده برداری انجام شده باشد (شکل ۳ تا ۶).

هر چه تعداد مثلث ها بیش تر باشد، درجه پرداخت سطح بهتر است.

خیلی از مواقع پیش می آید که سطوحی از قطعه پس از

تولید به همان حالت اولیه باقی می ماند و روی سطح آن

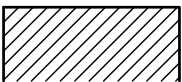

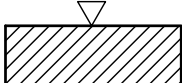

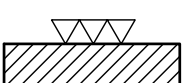
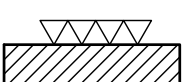
هیچ گونه عملیاتی صورت نمی گیرد. در این حالت

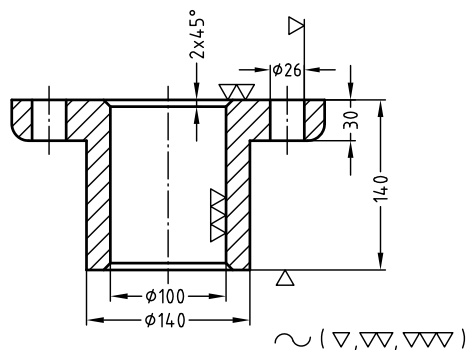
هیچ گونه علامتی روی سطح قطعه گذاشته نمی شود

(شکل ۱-). اما اگر لازم باشد در ساخت قطعه دقت کامل

به عمل آید و سطح پس از تولید نیز به همان صورت اولیه

باقی بماند از علامت استفاده می شود (شکل ۲-).

علائم صافی سطح	مفهوم (طبق DIN ۳۱۴۱)
 <p>شکل-۱</p>	<p>سطح: خام سطح به همان صورتی که تولید شده، باقی خواهد ماند. (بدون توجه به روش تولید)</p>
 <p>شکل-۲</p>	<p>سطح: خام با روش ساخت دقیق (بدون براده برداری، اما دقیق)</p>
 <p>شکل-۳</p>	<p>سطح: زبر شیارها محسوس بوده و با چشم غیر مسلح دیده می شوند.</p>
 <p>شکل-۴</p>	<p>سطح: پرداخت شیارها با چشم غیر مسلح هم دیده نمی شوند.</p>
 <p>شکل-۵</p>	<p>سطح: پرداخت ظریف شیارها دیگر با چشم غیر مسلح دیده نمی شوند.</p>
 <p>شکل-۶</p>	<p>سطح: فوق پرداخت</p>

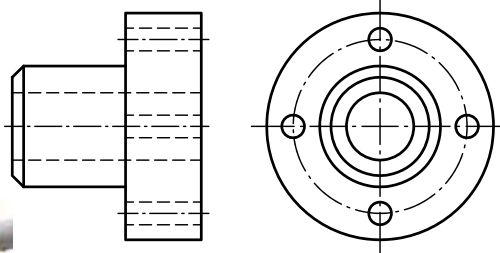

نحوه چینش علامت پای نقشه در روش مثلث ها نیز مشابه روش رادیکالی است. در شکل مقابل دستور پرداخت سطح در پایین نقشه ارائه شده است. علامت \sim دارای این مفهوم است که کلیه سطوح، علامت گذاری نشده به همان روش تولید شده باقی می ماند - ضمن آن که در تولید این سطوح دقت می شود - علامت مثلث ها در داخل پرانتز ارائه شده است. این ها نمادهایی هستند که روی نقشه به کار رفته و به ترتیب، آن ها داخل پرانتز معرفی شده اند. سطوحی که با علامت مثلث ها مشخص شده اند به مفهوم آن است که عملیات براده برداری روی آن ها انجام می شود.

ارزش یابی

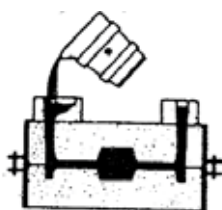
اگر تمام سطوح قطعه (مطابق شکل) به غیر از بدنه اصلی آن به میزان ∇ براده برداری ظریف شود و بدنه آن به همان روش تولید شده باقی بماند، بر روی نقشه به روش مثلث ها نماد کیفیت سطح بگذارید و علامت پای نقشه را نیز یادداشت کنید.

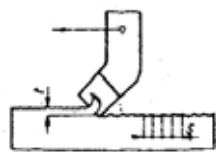
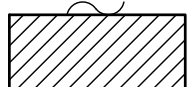
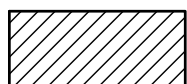
بیشتر بدانیم

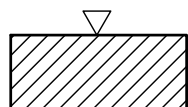
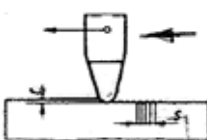
جدول زیر، نماد کیفیت سطح به روش مثلث ها را به همراه ارتفاع زبری و برخی از روش های تولیدشان می دهد.

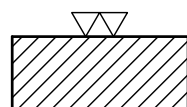
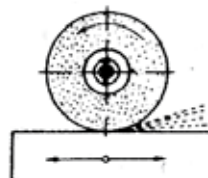
ریخته گری در قالب فلزی

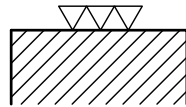
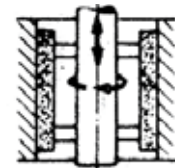
عمق براده زیاد، پیشروی زیاد، تراشکاری و فرزکاری غیر دقیق

ارتفاع زبری = 40 تا $400 \mu\text{m}$

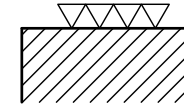
عمق براده کم، پیشروی کم تراشکاری یا فرزکاری دقیق

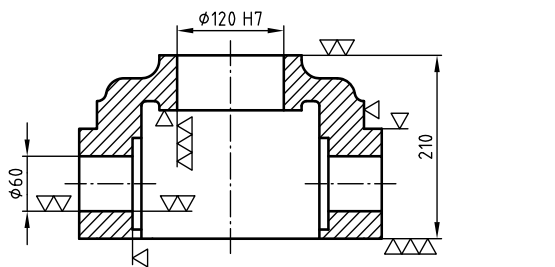
ارتفاع زبری = 10 تا $40 \mu\text{m}$

براده های ظریف سنگ زدن

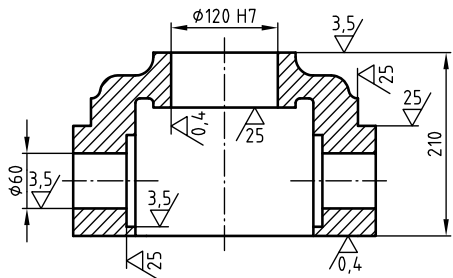
ارتفاع زبری = 10 تا $2,5 \mu\text{m}$

براده های خیلی ظریف سایش با پارچه

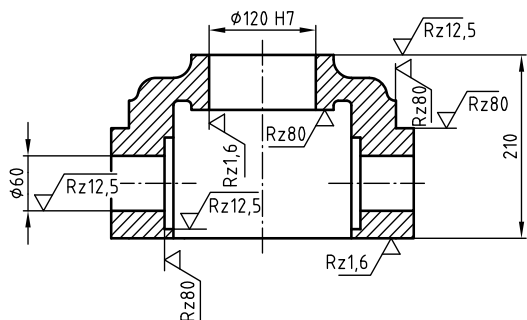
ارتفاع زبری $\leq 2,5$

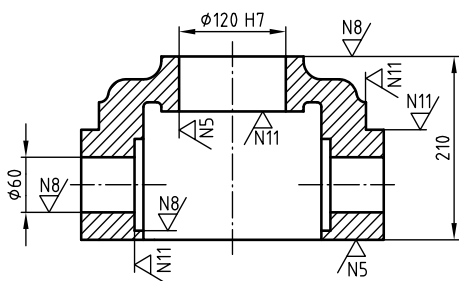
(شکل ۱) $\sim (\nabla, \nabla, \nabla)$

(شکل ۲) $\checkmark (\nabla, \nabla, \nabla) (0.4/3.5/25/)$

(شکل ۳) $\checkmark (\nabla, \nabla, \nabla) (Rz1.6, Rz12.5, Rz80)$

(شکل ۴) $\checkmark (\nabla, \nabla, \nabla) (N5, N8, N11)$

تبدیل علائم قدیم به علائم جدید

به دلایلی ممکن است نیاز داشته باشیم علائم قدیم را به جدید تبدیل کنیم.

برای مثال، (شکل ۱- نقشه ای قدیمی را نشان می دهد که با روش مثلث ها* علامت گذاری شده است و باید به نقشه ای مطابق استاندارد جدید تبدیل شود.

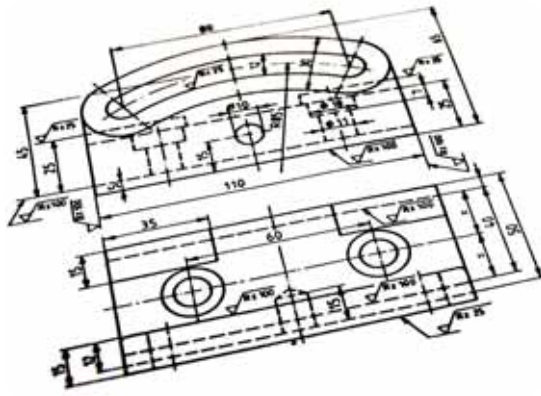
به کمک جدول زیر می توانیم علائم پرداخت سطح این نقشه را از روش مثلث ها به روش جدید Ra (شکل ۲- یا Rz (شکل ۳- یا برحسب عدد درجه زبری N (شکل ۴- ارائه کنیم.

روش مثلث ها	Ra (μm)	Rz (μm)	N
\sim	\checkmark	\checkmark	-
∇	50	\checkmark Rz160	N12
	25	\checkmark Rz80	N11
	12,5	\checkmark Rz40	N10
$\nabla \nabla$	6,3	\checkmark Rz25	N9
	3,2	\checkmark Rz12,5	N8
	1,6	\checkmark Rz6,3	N7
$\nabla \nabla \nabla$	0,8	\checkmark Rz3,15	N6
	0,4	\checkmark Rz1,6	N5
	0,2	\checkmark Rz0,8	N4
$\nabla \nabla \nabla \nabla$	0,1	\checkmark Rz0,4	N3
	0,05	\checkmark Rz0,2	N2
	0,025	\checkmark Rz0,16	N1

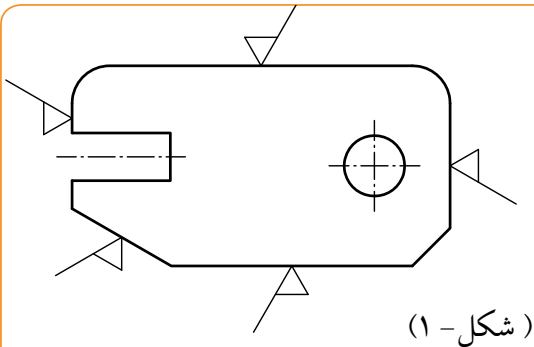
* ۱ در نقشه های جدید نباید از روش مثلث ها استفاده کرد.

کاربرد نمادها و نشانه‌ها

علائم و نمادهای کیفیت سطح روی هر سطحی، با توجه به نیاز، مورد استفاده قرار می‌گیرند.

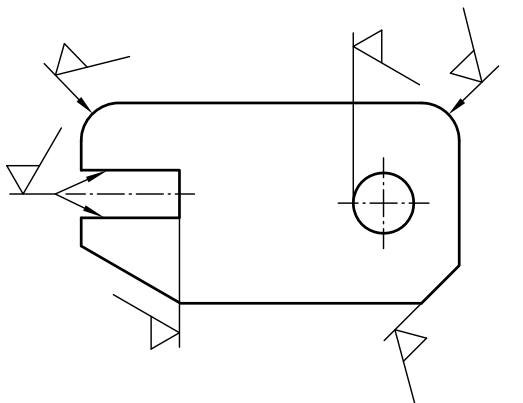

(شکل ۱-)، حالت ترسیم علامت پرداخت سطح را روی سطوح عمود برهم نشان می‌دهد.

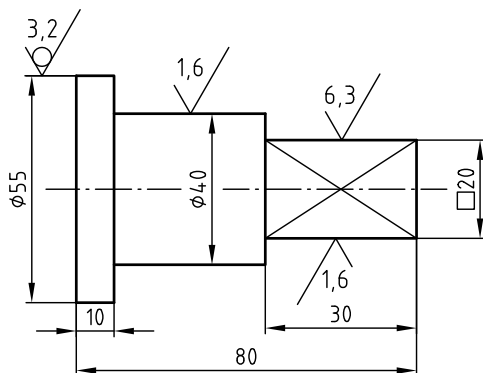
(شکل ۱-)

در مواردی که روی سطح قطعه فضا وجود نداشته باشد یا سطح قطعه انحنا دار باشد می‌توان به کمک خط رابط یا فلش نمادها را مشابه (شکل ۲-) نیز نشان داد. در صورتی که هر سطح قطعه از یک نوع کیفیت سطح برخوردار باشد، روی هر سطح علامت پرداخت سطح مورد نظر داده می‌شود.

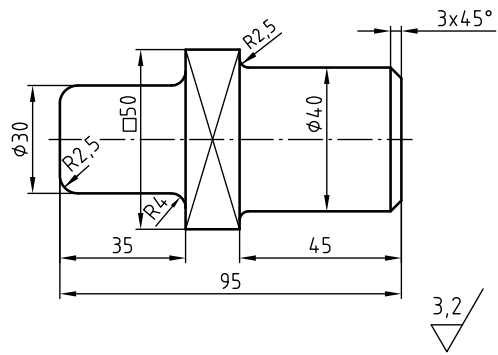

(شکل ۲-)

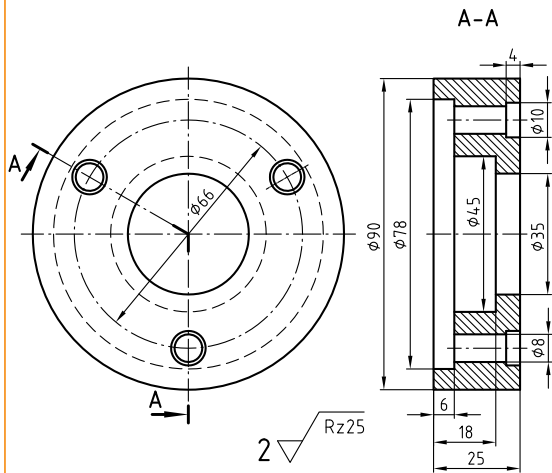
در (شکل ۳-) سه نوع پرداخت سطح مختلف بر روی قطعه انجام می‌شود.

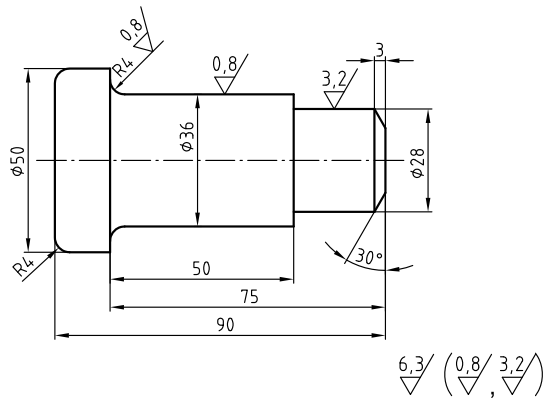
(شکل ۳-)

(شکل - ۱)

(شکل - ۲)

(شکل - ۳)

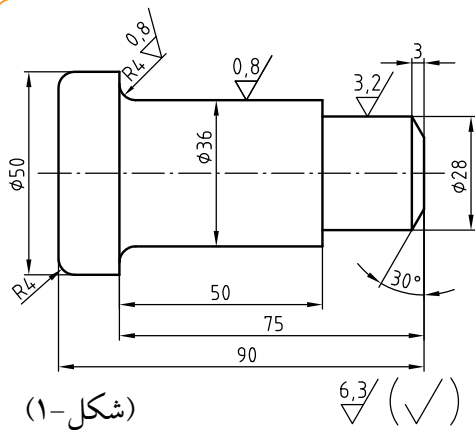
وقتی که همه سطوح قطعه صافی سطح یک نواخت و یک سانی دارند ، اطلاعات مربوط به پرداخت سطح در کنار نقشه گذاشته می شود (شکل - ۱) .

در شکل مقابل تمامی سطوح دارای پرداخت سطح $3,2\mu\text{m}$ در روش Ra است .

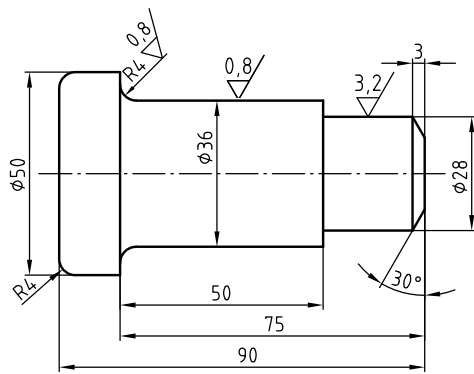
اگر در کنار نقشه شماره قطعه وجود داشت ، علامت پرداخت سطح در طرف راست شماره قطعه نوشته می شود (شکل - ۲) . در (شکل - ۲) عدد 2 معرف شماره قطعه و پرداخت سطح کل قطعه $25\mu\text{m}$ در روش Rz است .

در صورتی که پرداخت سطوح یک قطعه مختلف باشد ، پرداخت هر سطح روی خودش و پرداخت سطوح مربوط به کل قطعه در خارج از پرانتز ارائه می شود (شکل - ۳) . در (شکل - ۳) پرداخت سطوح قطعه کار با مقدار $3,2\mu\text{m}$ و $0,8\mu\text{m}$ ، که روی سطح قطعه گذاشته شده است ، داخل پرانتز ، اما پرداخت سطوح کل قطعه ، که مقدار آن $6,3\mu\text{m}$ است ، در بیرون پرانتز معرفی شده است .

* به عبارت دیگر ، علامت خارج از پرانتز معرف تمام سطوح علامت گذاری نشده و علامت داخل پرانتز معرف سطوحی است که علامت گذاری شده است .

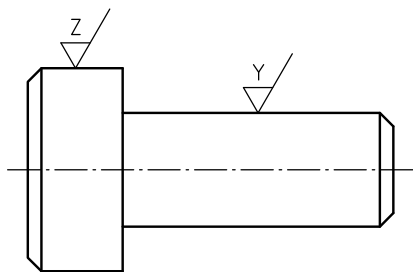

(شکل-۱)

(شکل-۲)

تمام سطوح $6.3/\sqrt{\quad}$ به غیر از سطوحی که روی نقشه مشخص شده اند.

(شکل-۳)

$$5 \frac{3.2}{\sqrt{\quad}} (\checkmark)$$

$$\checkmark = \frac{0.4}{\sqrt{\quad}}$$

$$\checkmark = \checkmark$$

در (شکل-۱) یک علامت مبنا \checkmark داخل پرانتز ارائه شده است علامت داخل پرانتز به مفهوم سطوح حداقل نقشه است.

در نقشه (شکل-۱) تمام سطوح قطعه دارای کیفیت سطح $6.3 \mu\text{m}$ است به غیر از سطوحی که بر روی نقشه مشخص شده است. در این جا از علامت مبنا \checkmark به جای مقادیر $0.8/\sqrt{\quad}$ و $3.2/\sqrt{\quad}$ استفاده شده است.

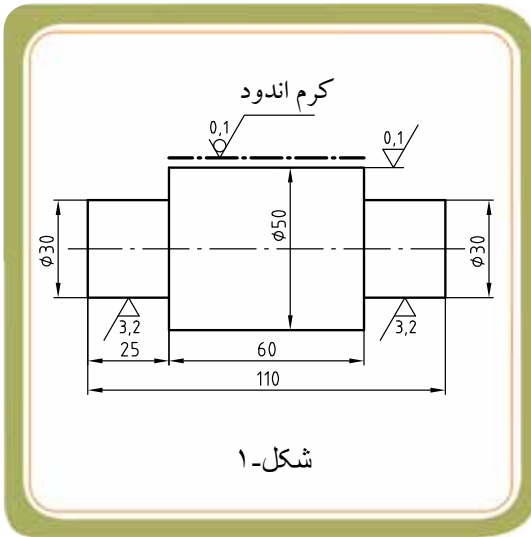
در مواردی ممکن است نقشه به کمک توضیحات (مطابق شکل-۲) علامت گذاری شود.

در نقشه (شکل-۲) تمام سطوح قطعه دارای پرداخت $6.3 \mu\text{m}$ است، به جزء سطوحی که در روی نقشه با مقادیر $0.8 \mu\text{m}$ و $3.2 \mu\text{m}$ علامت گذاری شده است.

در مواردی که فضای کافی بر روی نقشه وجود نداشته باشد می توان از علائم ساده تری که همان معنا را داشته باشد استفاده کرد.

در (شکل-۳) عدد ۵ معرف شماره قطعه است.

پرداخت بیش ترین سطح قطعه به مقدار $3.2 \mu\text{m}$ است. علامت \checkmark در داخل پرانتز به مفهوم سطوح اقلیت است، یعنی سطوحی که با Y و Z معرفی شده اند. برای جلوگیری از شلوغی نقشه اطلاعات مربوط به Z و Y در کنار نقشه یا نزدیک جدول نقشه ارائه می شود. پرداخت سطح قطعه، در قسمتی که با Y نشان داده شده است، به مقدار $0.4 \mu\text{m}$ انجام می شود؛ اما سطحی از قطعه که با Z نمایش داده شده است، به همان روش تولید شده باقی می ماند.

شکل-۱

در صورتی که کیفیت سطح قسمت محدود یا به خصوصی از جسم قرار است تغییر کند - مثلاً به سطح مورد نظر لازم است آب کُرم داده شود - باید اطلاعات را همراه با نماد روی یک خط نقطه پهن نشان داد .

در نقشه (شکل -۱) سطح مشخص شده آب کُرم مجاز نیست که مجدداً به روش براده برداری ماشین کاری شود .

نقشه خوانی

با توجه به نقشه ارائه شده ، برداشت خود را از علامت پای نقشه $\sqrt{12,5}$ / ($\sqrt{6,3}$) یادداشت کنید.

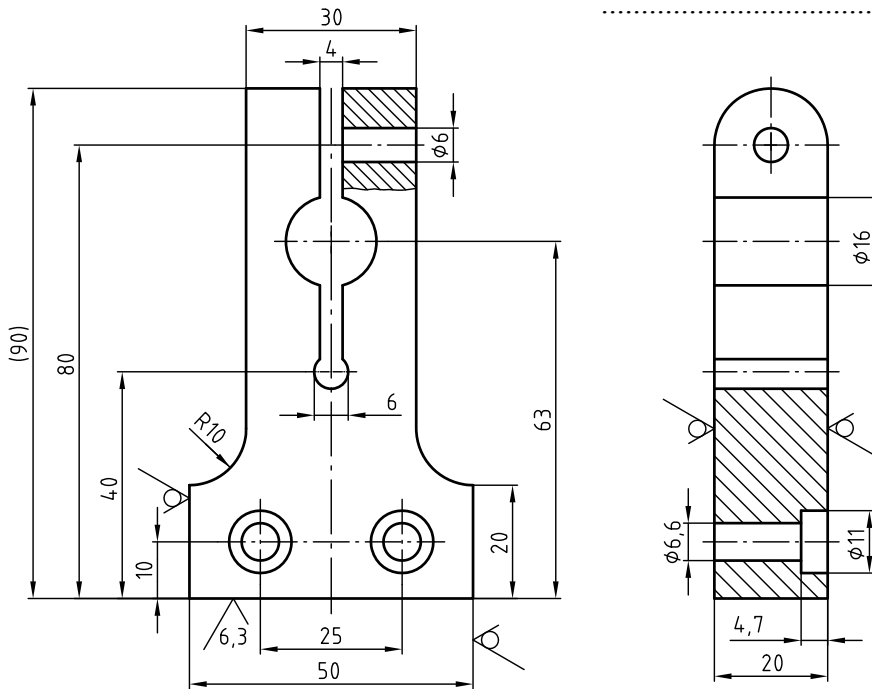

.....

.....

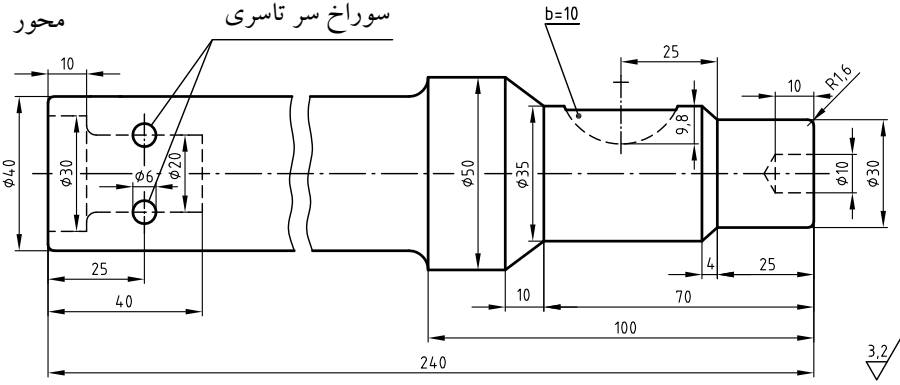
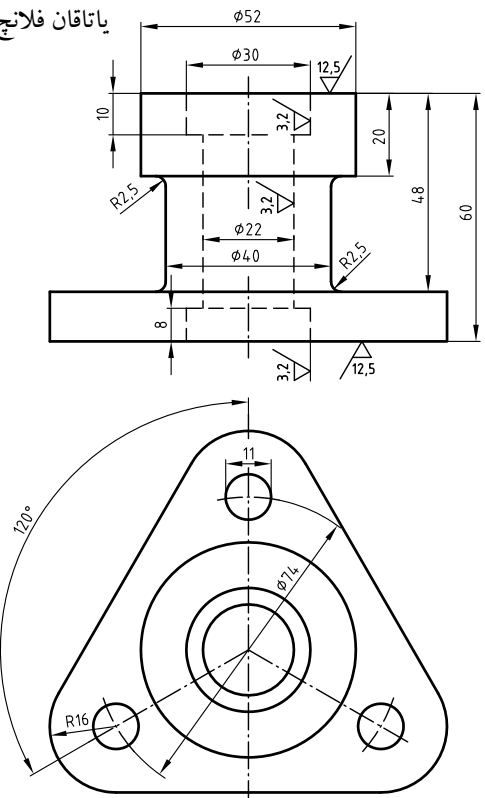
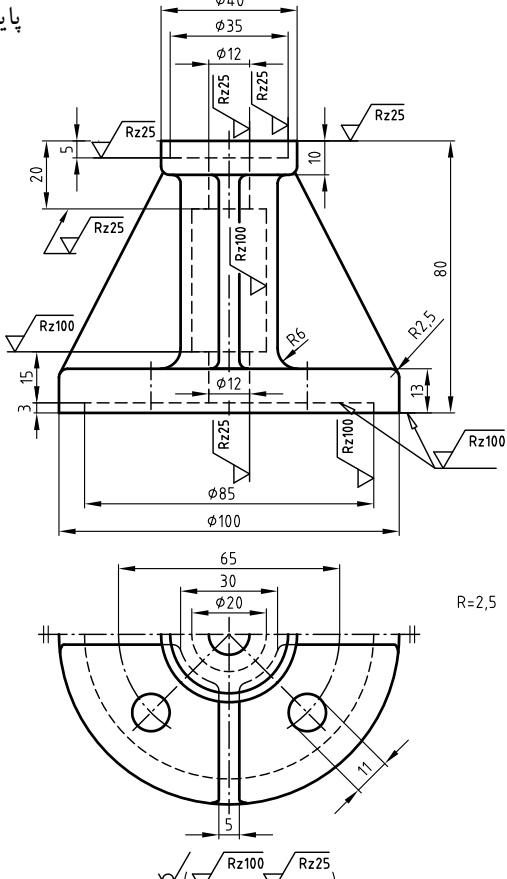
.....

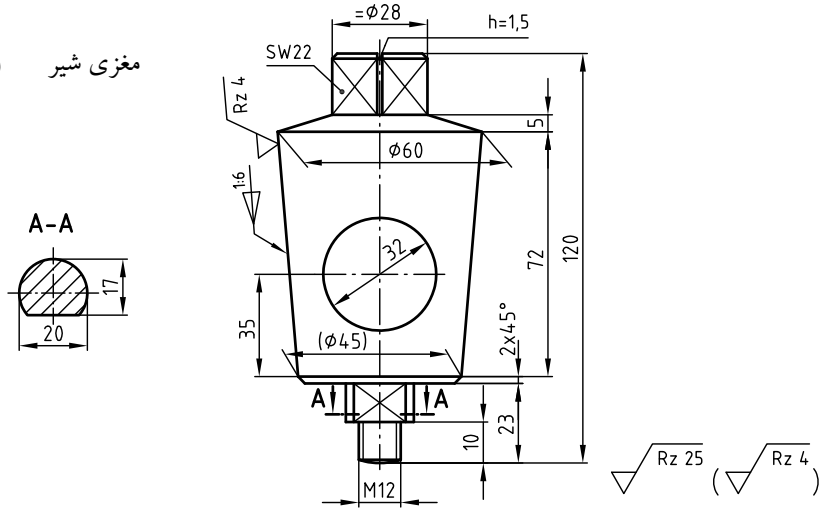
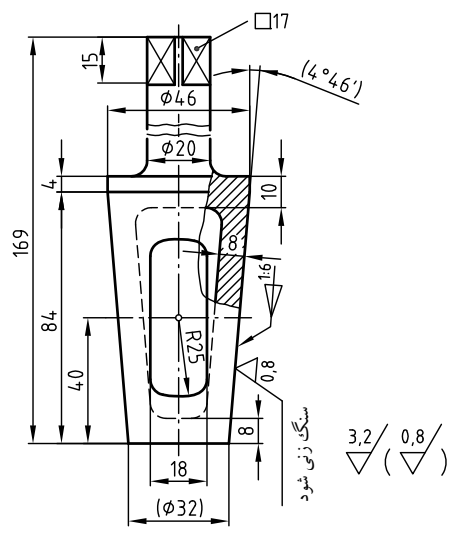
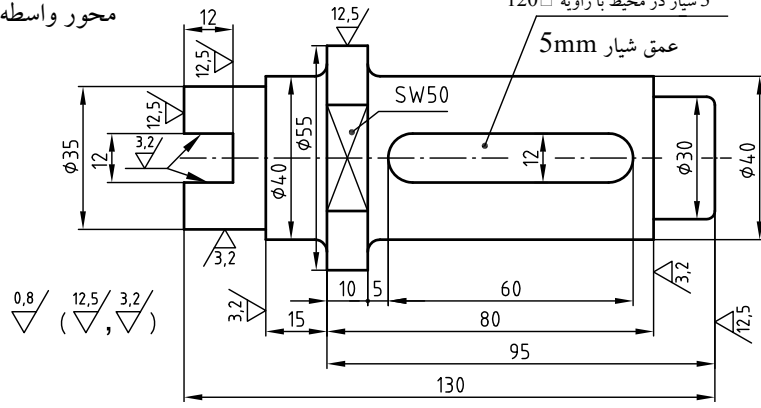
.....

$\sqrt{12,5}$ / ($\sqrt{6,3}$)

مثال هایی در مورد نقشه خوانی علائم کیفیت سطح از روی نقشه

مثال	مفهوم
<p>(۱) محور</p> <p>سوراخ سر تاسری</p> <p>تمامی سطوح محور دارای بیش ترین مقدار زبری مجاز $3,2 \mu\text{m}$ در روش Ra است.</p>	
<p>تمامی سطوح یاتاقان فلانچ به همان صورت اولیه ساخت باقی می ماند، به استثنای سطوحی که روی آن ها عملیات ماشین کاری انجام می شود (بیش ترین مقدار زبری سطح برای سطوح علامت گذاری شده در روی نقشه برابر با $12,5 \mu\text{m}$ و $3,2 \mu\text{m}$ در روش Ra است.</p>	<p>تمامی سطوح پایه به همان صورت اولیه ساخت باقی می ماند، به استثنای سطوحی که روی آن ها عملیات ماشین کاری انجام می شود. (بیش ترین مقدار زبری سطح برای سطوح علامت گذاری شده در روی نقشه برابر با $100 \mu\text{m}$ و $25 \mu\text{m}$ در روش Rz است.</p>
<p>(۲) یاتاقان فلانچ</p> 	<p>(۳) پایه</p>

مثال	مفهوم
<p>(۴) مغزی شیر</p> 	<p>تمامی سطوح مغزی شیر ، به استثنای سطوحی که در نقشه روی آن ها مقدار $4\mu\text{m}$ در روش RZ قید شده است ، ماشین کاری می شود. (مقدار زبری حاصل از ماشین کاری کل سطح قطعه باید $25\mu\text{m}$ در روش RZ باشد.)</p>
<p>(۵) مغزی شیر</p> 	<p>تمامی سطوح مغزی شیر دروازه ای ماشین کاری می شود. مقدار زبری حاصل از ماشین کاری باید $3,2\mu\text{m}$ در روش Ra باشد. به استثنای سطوحی که در نقشه روی آنها مقدار $0,8\mu\text{m}$ در روش Ra قید شده است. سطح مخروطی قسمت خارجی شیر سنگ زده می شود و مقدار زبری حاصل شده پس از فرایند سنگ زنی به میزان $0,8\mu\text{m}$ در روش Ra خواهد بود.</p>
<p>(۷) محور واسطه</p> 	<p>تمامی سطوح محور واسطه ، به استثنای سطوحی که در نقشه روی آن ها مقدار $12,5\mu\text{m}$ و $3,2\mu\text{m}$ در روش Ra قید شده است، ماشین کاری می شود. (مقدار زبری حاصل از ماشین کاری باید $0,8\mu\text{m}$ در روش Ra باشد.)</p>

